

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

DECIZIA PENALĂ NR.29

Dosar nr.1755/1/2013

Ședința publică din 10 martie 2014

PREȘEDINTE : Iulia Cristina Tarcea Ioana Bogdan Angela Dragne Geanina Cristina Arghir Silvia Cerbu Veronica Junger	Vicepreședinte Înalta Curte de Casație și Justiție - judecător - judecător - judecător - judecător - magistrat asistent
---	---

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat prin procuror Elena Matieșescu

S-au luat în examinare apelurile declarate de Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație Și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de apelanții intimați inculpați Cojocaru Eugen, Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian împotriva sentinței penale nr.336 din 02 martie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în dosarul nr.3948/1/2008.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din 10 februarie 2014, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din prezenta decizie. Având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea deciziei la datele de 24 februarie 2014 și, respectiv, 10 martie 2014.

ÎNALTA CURTE
COMPLETUL DE 5 JUDECĂTORI

Asupra apelurilor de față;

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.336 din 02 martie 2012 pronunțată în dosarul nr.3948/1/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală a dispus următoarele:

I. În baza art.257 Cod penal raportat la art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 a condamnat pe inculpatul **Cojocaru Eugen** (...) la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

În baza art.25 Cod penal raportat la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru instigare la infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității.

În baza art.33 lit.a și art.34 lit.b Cod penal, a dispus ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea, de **3 ani închisoare**.

A interzis inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

II. În baza art.334 Cod procedură penală a schimbat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului **Gheorghe Dumitru** din infracțiunea de cumpărare de influență în formă continuată, prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal în două infracțiuni prevăzute de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000.

În baza art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 a condamnat pe inculpatul **Gheorghe Dumitru** (...) la **pedeapsa de 3 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

A interzis inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

În baza art.11 pct.2 lit.a Cod procedură penală raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală a achitat pe inculpatul **Gheorghe Dumitru** pentru infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (fapta din data de 18 octombrie 2007).

A dedus din pedeapsa aplicată inculpatului Gheorghe Dumitru durata reținerii din data de 11 decembrie 2007.

III. În baza art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 a condamnat pe inculpatul **Bucur Gheorghe** (...) la **pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare** pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență.

A interzis inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

În baza 86¹ Cod penal a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de încercare de 5 ani, stabilit conform art.86² Cod penal.

A dispus ca pe durata termenului de încercare, inculpatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere prevăzute de art.86³ Cod penal:

a)să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București;

b)să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c)să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d)să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art.359 Cod procedură penală a pus în vedere inculpatului dispozițiile art.86⁴ Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 Cod penal, pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere a suspendat și executarea pedepsei accesorii.

A constatat că inculpatul a fost reținut în data de 11 decembrie 2007.

În baza art.11 pct.2 lit.a Cod procedură penală raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală a achitat pe inculpatul Bucur Gheorghe pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000.

IV. În baza art.334 Cod procedură penală a schimbat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului **Cerbeanu Gheorghe** din infracțiunea de complicitate la cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, în două infracțiuni prevăzute de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000, coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000.

În baza art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 a condamnat pe inculpatul

Cerbeanu Gheorghe (...) la **pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare** pentru complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență.

A interzis inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

În baza 86¹ Cod penal a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de încercare de 5 ani, stabilit conform art.86² Cod penal.

A dispus ca pe durata termenului de încercare, inculpatul se va supune următoarelor măsuri de supraveghere prevăzute de art.86³ Cod penal:

a)să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Vâlcea;

b)să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c)să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d)să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art.359 Cod procedură penală a pus în vedere inculpatului dispozițiile art.86⁴ Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 Cod penal, pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere a suspendat și executarea pedepsei accesorii.

În baza art.11 pct.2 lit.a Cod procedură penală raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală a achitat pe inculpatul **Cerbeanu Gheorghe** pentru complicitate la cumpărare de influență prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (fapta din data de 18 octombrie 2007).

V. În baza art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 a condamnat pe inculpata **Ghiță Georgeta Gabriela (...)** la **pedeapsa de 2 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității.

A interzis inculpatei drepturile prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

În baza 86¹ Cod penal a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei aplicate inculpatei pe un termen de încercare de 5 ani stabilit conform art.86² Cod penal.

Pe durata termenului de încercare a dispus ca inculpata să se supună următoarelor măsuri de supraveghere prevăzute de art.86³ Cod penal:

a)să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București;

b)să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c)să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d)să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art.359 Cod procedură penală a pus în vedere inculpatei dispozițiile art.86⁴ Cod penal privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere a suspendat și executarea pedepsei accesorii.

VI. În baza art.25 Cod penal raportat la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 a condamnat pe inculpatul **Guli Sterian (...)** la **pedeapsa de 2 ani închisoare** pentru instigare la infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații care nu sunt destinate publicității.

A interzis inculpatului drepturile prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal în condițiile art.71 Cod penal.

În baza 86¹ Cod penal a dispus suspendarea executării sub supraveghere a pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de încercare de 5 ani stabilit conform art.86² Cod penal.

Pe durata termenului de încercare a dispus ca inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere prevăzute de art.86³ Cod penal:

a)să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Ialomița;

b)să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c)să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d)să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art.359 Cod procedură penală pune în vedere inculpatului dispozițiile art.86⁴ Cod penal, privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 Cod penal pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere a suspendat și executarea pedepsei accesorii.

În baza art.19 din Legea nr.78/2000 a dispus confiscarea sumei de 15.000 euro de la inculpatul Cojocaru Eugen.

A menținut sechestrul asigurător instituit asupra sumei de 15.000 euro consemnată la C.E.C. Agenția Păcii conform recipisei de consemnare nr...., seria ... din data de 01 februarie 2008.

În baza art.191 alin.1 și 2 din Codul de procedură penală a obligat pe fiecare inculpat la câte 10.000 lei cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a pronunța această hotărâre, prima instanță a avut în vedere următoarele aspecte:

Rechizitoriul

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției din data de 5 mai 2008 emis în dosarul nr.197/P/2007 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților :

- **Cojocaru Eugen** - ... - pentru săvârșirea infracțiunilor de **trafic de influență prevăzut de art.257 Cod penal raportat la art.7 al.3 din Legea nr.78/2000 și instigare la infracțiunea prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 raportat la art.25 Cod penal, cu aplicarea art.33 lit. a Cod penal;**

- **Gheorghe Dumitru** - ..., pentru săvârșirea infracțiunii de **cumpărare de influență prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000, coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 al.2 Cod penal;**

- **Bucur Gheorghe** - ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de **trafic de influență, prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 și complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 33 lit. a Cod penal;**

- **Cerbeanu Gheorghe** - ..., pentru săvârșirea infracțiunii de **complicitate la cumpărare de influență prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 al.2 Cod penal;**

- **Ghiță Georgeta Gabriela** - ... - pentru săvârșirea infracțiunii de **permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000;**

- **Guli Sterian** - ... - pentru săvârșirea infracțiunii de **instigare la permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sau pentru altul de foloase necuvenite prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.25 Cod penal.**

În actul de trimitere în judecată s-a reținut, în esență, că la data de 16 octombrie 2007, ca urmare a sesizării din oficiu, la Direcția Națională Anticorupție - Secția de combatere a corupției a fost înregistrat dosarul penal referitor la săvârșirea unor posibile fapte de corupție privind pe Gheorghe Dumitru, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești și pe Mîrțoiu Virgil, existând suspiciuni că în cursul lunii octombrie 2007 procurorul Gheorghe Dumitru ar fi pretins de la numitul Mîrțoiu Virgil suma de 10.000 de euro pentru ca, prin influența de care primul se bucura asupra magistraților Curții de Apel Pitești, să obțină o soluție de achitare într-o cauză penală aflată în apel, în care Mîrțoiu avea calitatea de inculpat.

Ca atare, în cauza menționată s-a dispus interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice purtate între Gheorghe Dumitru și Mîrțoiu Virgil, precum și înregistrări audio-video ambientale și de imagini ale acestora, din conținutul cărora a reieșit că la începutul lunii octombrie 2007, inculpatul Gheorghe Dumitru, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești, s-a înscris la concursul pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești ce urma să se desfășoare în perioada 28 octombrie – 25 noiembrie 2007, în baza Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor (denumit în continuare „Regulamentul”) adoptat prin Hotărârea nr.320 din data de 27 aprilie 2006 a Consiliului Superior al Magistraturii (denumit în continuare „CSM”).

În conformitate cu Regulamentul, concursul propriu-zis consta în trei probe: testarea psihologică (probă eliminatorie), susținerea proiectului de management specifică funcției pentru care se candida (proba orală) și testarea scrisă, cuprinzând elemente de management al parchetelor, de

resurse umane și de comunicare. Totodată, potrivit procedurii prevăzute de Regulament, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a aprobat, prin Hotărârea nr.708 din data de 18 octombrie 2007, componența comisiei de examinare a participanților la concurs, anume: Ghiță Georgeta Gabriela, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și *președinte al comisiei*, Marin Florica, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Luha Vasile, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, Dinu Gâlcă, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galați, doi specialiști în managementul resurselor umane, anume Berar Irina și Muscalu Emanoil, precum și Cazanciuc Robert, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, specialist în comunicare.

Fiecare dintre membrii comisiei aveau desemnați câte un supleant, supleantul învinuitei Ghiță Georgeta Gabriela fiind desemnat inculpatul Cojocaru Eugen.

Potrivit art.33–44 din Regulament, comisia de examinare avea ca principale atribuții notarea candidaților la susținerea proiectului de management, elaborarea subiectelor de concurs și a baremelor și corectarea lucrărilor scrise, inclusiv soluționarea contestațiilor.

S-a reținut că inculpatul Gheorghe Dumitru a apelat, prin intermediul lui Cerbeanu Gheorghe – judecător la Tribunalul Vâlcea - la ajutorul inculpatului Bucur Gheorghe, fost judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și fost membru CSM (actualmente notar public). Acesta din urmă, deși a afirmat inițial că va apela la influența pe care o avea asupra unor membrii CSM pentru a-i obține procurorului Gheorghe Dumitru promovarea examenului, menționând în acest sens numele lui Deliorga Cristian, ulterior, în schimbul primirii mai multor bunuri, l-a introdus în cauză pe inculpatul Cojocaru Eugen, membru supleant în comisia de examinare, pentru a-i facilita inculpatului Gheorghe Dumitru obținerea funcției vizate.

După promovarea de către inculpatul Gheorghe Dumitru a examenelor de testare psihologică la datele de 28 și 30 octombrie 2007, din înregistrările telefonice și ambientale efectuate în cauză a rezultat că în data de 6 noiembrie 2007, inculpatul Bucur Gheorghe i-a facilitat inculpatului Gheorghe Dumitru întâlnirea cu inculpatul Cojocaru Eugen, în vederea acordării sprijinului pentru promovarea examenului pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea

de Apel Pitești, în detrimentul contracandidatului său, procurorul Ristea Ioan.

Inculpații Bucur Gheorghe, Gheorghe Dumitru și Cojocaru Eugen s-au întâlnit la data de 6 noiembrie 2007, la restaurantul „Quadri” din București. Cu această ocazie inculpatul Cojocaru Eugen s-a arătat dispus să intervină pe lângă membrii comisiei de examinare pentru a-i obține lui Gheorghe Dumitru promovarea în funcția de conducere dorită, intervenție pentru care a pretins suma de 50.000 euro.

Apreciind că suma solicitată este extrem de mare, inculpatul Gheorghe Dumitru s-a arătat dispus să plătească inculpatului Cojocaru Eugen cel mult 15.000 euro, iar a doua zi, inculpatul Bucur Gheorghe i-a cerut lui Cerbeanu Gheorghe să-l anunțe pe Gheorghe Dumitru să se prezinte în data de 8 noiembrie 2007, în jurul orei 12,00 pentru „a încheia actul în condițiile stabilite cu persoana cu care s-a întâlnit anterior”.

Rechizitoriul menționează că întâlnirea inculpatului Bucur Gheorghe cu inculpatul Gheorghe Dumitru a avut loc la data stabilită, de 8 noiembrie 2007, la biroul notarial al lui Bucur Gheorghe, prilej cu care Gheorghe Dumitru a remis inculpatului suma de 15.000 euro pentru a fi avansată, în continuare, inculpatului Cojocaru Eugen. Se precizează că la scurt timp, Bucur Gheorghe a luat legătura telefonic cu inculpatul Cojocaru Eugen, comunicându-i că are ceva pentru el, cei doi întâlnindu-se la același birou, două ore mai târziu. Se mai precizează că în cursul zilelor de 12, 13 și 14 noiembrie 2007, înaintea probei orale (proiectul de management) programată pentru data de 16 noiembrie 2007, inculpații s-au căutat telefonic reciproc, în vederea asigurării că planurile merg pe făgașul dorit.

După examenul din 16 noiembrie 2007, aflând că Gheorghe Dumitru a obținut o notă mai mică decât contracandidatul său, prin intermediul lui Bucur Gheorghe se solicită explicații de la Cojocaru Eugen, iar concluzia generală, transmisă de la un inculpat la altul, este că totul se derulează conform planului, nota primită constituind doar o strategie.

După susținerea probei scrise din data de 25 noiembrie 2007 se constată aceeași preocupare a inculpaților Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe pentru prestația lui Gheorghe Dumitru, astfel cum rezultă din discuțiile purtate de aceștia, atât între ei, cât și cu inculpatul Cojocaru Eugen.

Astfel, în seara zilei de 27 noiembrie 2007, încă înainte afișării rezultatelor la proba scrisă, inculpatul Cojocaru Eugen l-a contactat pe inculpatul Bucur Gheorghe, pe care l-a anunțat că „fratele” lor a luat examenul. Această știre a fost transmisă între inculpații în cauză, care s-au felicitat reciproc, apreciind că reușita se datorează „datului din pedale”.

Din înregistrările telefonice și audio-video ambientale a rezultat că inculpatul Cojocaru Eugen s-a preocupat de asigurarea promovării examenului și în folosul inculpatului Guli Sterian, ce candida pentru funcția de prim procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, încercând - în perioada premergătoare probei scrise (25 noiembrie 2007) - să obțină subiectele acestei probe și, în urma obținerii unei părți din ele („jumătate de prăjitură”) de la inculpata Ghiță Gabriela, le-a furnizat apoi inculpatului Guli Sterian.

Mijloace de probă administrate în cursul urmăririi penale

În cursul urmăririi penale au fost administrate următoarele mijloace de probă: proces verbal de consemnare a actelor premergătoare (filele 1 – 114, vol.I); proces verbal de sesizare din oficiu (filele 1-2, vol.II); proces verbal de redare a convorbirilor telefonice (vol.IV); proces verbal de redare a convorbirilor ambientale purtate în restaurantul Casa Roz (filele 296-334, vol.II); proces verbal de redare a convorbirilor ambientale purtate în biroul P6 din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (filele 335-359, vol.II); planșe fotografice (filele 205-294, vol.II); procese verbale întocmite cu prilejul supravegherii operative realizate în baza autorizațiilor emise de Înalta Curte de Casație și Justiție (filele 141-304, vol.II); denunțul penal formulat de Gheorghe Dumitru la data de 29 noiembrie 2007 (filele 151-154, vol.I); declarațiile inculpatului Gheorghe Dumitru (filele 177-179, vol.I); declarațiile inculpatului Cojocaru Eugen (filele 242-247, vol.I); declarațiile învinuitului Guli Sterian (filele 455-461, vol.I); declarațiile învinuitului Cerbeanu Gheorghe (filele 469-478, vol.I); declarațiile martorului Ruxanda Constantin Daniel (filele 2-16, vol.III); declarația martorului Trandafir Ionel (filele 33, vol.III); declarația martorului Cazanciuc Robert (filele 34-39, vol.III); nota nr. 4908/C/23.11.2007 adresată procurorului general al României (filele 41, vol.III); declarația martorului Dumitru Dragoș (filele 42-50, vol.III); declarația martorului Ionescu Alexandru (filele 190-197, vol.III); declarația martorului Gâlcă Dinu (filele 168-169, vol.III); declarația martorului Luha Vasile (filele 159-167, vol.III); declarația martorului Marin Florica (filele

151-158, vol.III); declarația martorului Muscalu Emanoil (filele 176-181, vol.III); declarația martorului Luca Cătălin (filele 182-189, vol.III); declarația martorului Berar Irina (filele 170-175, vol.III); declarația martorului Selegean Mihai (filele 51-53, vol.III); declarația martorei Butnariu Elena (filele 74-77, vol.III); declarația martorului Deliorga Cristian (filele 78-86, vol.III); declarația numitei Lionte Crenguța (filele 198-203, vol.III); declarația numitei Georgescu Cerasela (filele 204-208, vol.III); declarația numitului Mîrțoiu Virgil (filele 230-234, vol.III); Ordonanța nr.197/P/16.10.2007 prin care s-a dispus autorizarea cu titlu provizoriu a interceptărilor și înregistrărilor convorbirilor telefonice și înregistrărilor audio/video în mediu ambiental purtate de către Gheorghe Dumitru și Mîrțoiu Virgil (filele 3-5, vol.II); Încheierea nr.23/18.10.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală pronunțată în dosarul nr.7/2007 (filele 15-17, vol.II); Adresa DNA – Serviciul Tehnic și procesul verbal întocmit la 18.10.2007 cu ocazia înregistrării unor dialoguri ambientale purtate de către Gheorghe Dumitru și alții în incinta restaurantului Bruxelles (filele 83-85, vol.II); încheierea nr.26/24.10.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală pronunțată în dosarul nr.7/2007 (filele 92-95, vol.II); Încheierea nr.29/13.11.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală pronunțată în dosarul nr.7/2007 (filele 107-111, vol.II); ordonanța nr.197/P/29.11.2007 prin care s-a dispus autorizarea cu titlu provizoriu a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice și înregistrărilor audio/video în mediu ambiental purtate de către Ghiță Georgeta Gabriela, Guli Sterian și Deliorga Cristian (filele 117-120, vol.II); încheierea nr.32/03.12.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală pronunțată în dosarul nr.7/2007 prin care a fost admisă cererea formulată de Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției (filele 128-131, vol.II); adresele D.G.I.P.I. și materialele rezultate ca urmare a punerii în aplicare a autorizațiilor de înregistrare în mediul ambiental (note și planșe fotografice) pentru perioada 17-10-06.11.2007 (filele 141-204, vol.II); planșă fotografică realizată de către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Tehnic ca urmare a înregistrărilor în mediul ambiental, efectuate în data de 18.10.2007 (filele 205-226, vol.II); planșă fotografică realizată de către Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Tehnic ca urmare a înregistrărilor în mediul ambiental, efectuate la data de 06.11.2007, în incinta biroului notarial situat pe ..., respectiv în restaurantul Quadri (filele 235-236, vol.II); planșă fotografică realizată de către Direcția Națională

Anticorupție – Serviciul Tehnic ca urmare a înregistrărilor în mediul ambiental, efectuate la data de 08.11.2007, în incinta biroului notarial situat pe ..., cu ocazia întâlnirii dintre Gheorghe Dumitru și Bucur Gheorghe (filele 256-267, vol.II); Adresa Institutul Național al Magistraturii nr.6893/29.11.2007 privind înaintarea a 62 lucrări pentru candidații judecători și 32 lucrări pentru candidații procurori; proces verbal întocmit cu prilejul desigilării încăperii, fișetului și plicurilor și un suport video conținând înregistrări de imagini din sala de seminar nr. 10 (filele 2, vol. V); lucrările, în fotocopie, cu răspunsurile bifate tip grilă, de către candidații: Guli Sterian – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Urziceni; Gheorghe Dumitru – procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești; Georgescu Cerasela – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 5 București; Lione Crenguța Andreea – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Craiova; Bucur Felicia – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Corabia; Filip Răzvan Cătălin – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Câmpeni; Alexandru Oana – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești; Filip Mioara Violeta – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Deta; Tabără Constantin – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Videle; Bănescu Iuliana – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Prahova; Boguș Constantin – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Cîmpulung Moldovenesc; Brașoveanu Ion – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul Timiș; Mandici Vasile – procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Suceava; Neagu Aneta – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Onești; Vîrveanu Eugenia – procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Iași; Lanciu Constanța – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Turnu Măgurele; Scripcă Florin – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Vaslui; Teoc Oana Camelia – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Cluj-Napoca; Roșca Ovidiu Emanuel – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 4 București; Chițu Elena – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Măcin; Cornean Dumitru – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Lugoj; Casandrescu Gheorghe – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Pucioasa; Neacșu Gheorghe – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Pucioasa; Moldovan Elena Angelia – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Alba Iulia; Armeanu Sorin – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Vaslui; Bogdan Rodica – procuror la Parchetul de pe lângă

Judecătoria Sălaj; Stîngă Violela – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Zimnicea; Ristea Ion – procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești; Betelie Mihai – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 1 București; Nestor Dragoș – procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București; Deac Corvin Doru – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Turda; Maier Ioana Marinela – procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița (filele 32-70, vol. V); hotărârea nr.316/10.12.2007 a CSM – Secția pentru Procurori, privind încuviințarea reținerii procurorului Gheorghe Dumitru, de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești (filele 85-90, vol. V); hotărârea nr.317/11.12.2007 a CSM – Secția pentru Procurori privind suspendarea din funcția de procuror, începând cu 11.12.2007, a procurorului Cojocaru Eugen din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (filele 156-157); hotărârea nr.318/11.12.2007 a CSM – Secția pentru Procurori privind suspendarea din funcția de procuror, începând cu 11.12.2007, a procurorului Gheorghe Dumitru din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești (filele 158-160, vol. V); ordonanța procurorului nr.197/P/2007 din 14.02.2008 prin care s-a dispus prelungirea măsurii obligării de a nu părăsi țara pentru o perioadă de 30 de zile, de la data de 15.02.2008 până la data de 15.03.2008, inclusiv, față de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cojocaru Florin (filele 186-193, vol. V); denunț formulat de învinuita Ghiță Gabriela Georgeta din data de 14.12.2007, împreună cu 9 anexe (filele 214-256, vol. V).

Parcursul dosarului în fața primei instanțe

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală, instanța competentă să soluționeze cauza în fond, sub nr.3948/1/2008 la data de 6 mai 2008, fiind fixat un prim termen de judecată la data de 11 iunie 2008.

La termenul din 19 noiembrie 2008 inculpații au invocat o serie de excepții vizând neregularitatea urmăririi penale, excepții respinse de instanță prin încheierea din 20 noiembrie 2008.

Împotriva acestei încheieri de ședință au declarat recurs inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Ghiță Georgeta Gabriela, înregistrat sub nr.9944/1/2008 la Completul de 9 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, invocând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.332 alin.4 și art.385¹ alin.2 Cod procedură penală, texte ce nu permit calea de atac a recursului în cazurile în care solicitarea

restituirii dosarului la procuror în vederea refacerii urmăririi penale pentru motivele prevăzute de art.332 alin.2 Cod procedură penală este respinsă.

Prin încheierea din 8 decembrie 2008 pronunțată de Completul de 9 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale formulată de inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Ghiță Georgeta Gabriela, suspendându-se, totodată, judecarea recursului până la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Prin decizia nr.615 din 28 aprilie 2009 Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate anterior menționată și a transmis hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 20 iunie 2009.

Ca urmare, Înalta Curte – Completul de 9 judecători a repus cauza pe rol, fixând termen la data de 6 iulie 2009 și a respins, prin decizia nr.804 din 2 noiembrie 2009, recursul formulat de inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Ghiță Georgeta Gabriela, ca fiind inadmisibil.

În intervalul de timp de după promovarea recursului împotriva încheierii de ședință din 20 noiembrie 2008, în cursul judecării fondului s-a acordat termen la data de 16 decembrie 2008, dată la care s-a constatat lipsa dosarului de fond, întrucât acesta fusese înaintat Curții Constituționale pentru soluționarea excepțiilor invocate în recursul prezentat mai sus.

La următorul termen de judecată acordat pe fond, respectiv 10 februarie 2009, s-a formulat o cerere de recuzare a completului, respinsă, iar inculpații Ghiță Georgeta Gabriela și Bucur Gheorghe au invocat două excepții de neconstituționalitate privind art.91¹ – 91⁶ Cod procedură penală și art.6 din Legea nr.78/2000.

Constatând îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de Legea nr.47/1992, prin încheierea din 10 februarie 2009 a fost sesizată Curtea Constituțională, dispunându-se suspendarea judecării cauzei, conform art.29 alin.5 din Legea nr.47/1992, în vigoare la acel moment.

Deși în adresa înaintată Curții Constituționale s-a învederat situația specială a dosarului, arătându-se că pe rolul Curții Constituționale se mai afla o sesizare a acelorași inculpați, cele două sesizări au fost judecate separat, cea de-a doua sesizare fiind înregistrată cu întârziere.

S-a ajuns, astfel, la prelungirea duratei de suspendare a cauzei, întrucât Curtea Constituțională s-a pronunțat abia la data de 6 iulie 2010 asupra excepției invocate, respingând-o prin decizia nr.936.

Dosarul a fost restituit instanței de fond în cursul vacanței judecătorești (2 august 2010), repunerea cauzei pe rol având loc la data de 21 septembrie 2010. Astfel, cercetarea judecătorească a fost în totalitate blocată în intervalul **decembrie 2008 – septembrie 2010**, datorită suspendării judecării cauzei, măsură obligatorie în raport de prevederile în vigoare, la acel moment, ale Legii nr.47/1992, urmare excepțiilor de neconstituționalitate invocate de inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Ghiță Georgeta Gabriela.

Cercetarea judecătorească la instanța de fond

Cercetarea judecătorească a început cu citirea actului de sesizare a instanței la termenul din **9 noiembrie 2010**, după soluționarea unor noi excepții invocate de către inculpați privind urmărirea penală, a unor excepții de neconstituționalitate și a recuzării (din nou) a completului de judecată. Au fost audiați inculpații, mai puțin inculpata Ghiță Georgeta Gabriela care a arătat că nu dorește să dea declarații în cauză.

Din această perspectivă, instanța de fond a remarcat, în raport de art.6 paragraf 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, că *durata procedurii a fost afectată de dispozițiile legale ce obligau, la acel moment, la suspendarea judecării în ipoteza sesizării Curții Constituționale, dispoziții de care inculpații au înțeles să uzeze din plin, invocând excepții de neconstituționalitate atât la fond, cât și în cadrul promovării unor căi de atac inadmisibile*, excepții asupra cărora, Curtea Constituțională avea o practică constantă, de respingere. Ca atare, s-a apreciat că întârzierea procedurilor în cauză s-a datorat intervalului de timp necesar soluționării excepțiilor de neconstituționalitate invocate de către inculpați.

Mijloace de probă administrate de către prima instanță

În cursul cercetării judecătorești, instanța de fond a administrat următoarele probe: audierea martorilor propuși prin rechizitoriu: Trandafir Ionel (filele 3-4, vol. IV instanță), Gâlcă Dinu (filele 5-6, vol.IV instanță), Marin Florica (filele 7-8, vol.IV instanță), Bucur Irina (filele 9-10, vol.IV instanță), Georgescu Cerasela (filele 57-58, vol.IV instanță), Cazanciuc Robert (filele 59-61, vol.IV instanță), Deliorga Cristian (filele 61-62, vol.IV instanță), Luca Cătălin (filele 63-64, vol.IV instanță), Muscalu Emanoil (filele 65, vol.IV instanță), Butnariu Elena (filele 66-67, vol.IV instanță), Ionescu Alexandru Daniel (filele 68-69, vol.IV instanță), Selegean Mihai (filele 70-71, vol.IV instanță), Dumitru Dragoș Nicolae (filele 72-74, vol.IV instanță), Luha Vasile (filele 138-139, vol.IV instanță), Lione Crenguța

(filele 316, vol.IV instanță); audierea martorilor propuși de inculpați: Gheorghe Gabriel (propus de inculpatul Bucur Gheorghe, filele 231-232, vol.IV), Spânu Aurelia (propus de inculpații Cojocaru Eugen și Ghiță Georgeta Gabriela, filele 233-234, vol.IV), Giurea Gheorghe (propus de inculpatul Cerbeanu Gheorghe, fila 235, vol.IV); expertizarea criminalistică a înregistrărilor și a interceptărilor audio și/sau video, întocmindu-se raportul de expertiză criminalistică nr.7 din 10 ianuarie 2012 (filele 169-180 vol.V); vizionarea/audierea, în ședință publică, a înregistrărilor și interceptărilor audio și video solicitate de inculpați, înscrisurile depuse de inculpați la dosar; audierea inculpaților Cojocaru Eugen, Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe, Bucur Gheorghe, Guli Sterian.

Situația de fapt reținută de instanța de fond și analiza probelor administrate

Astfel cum a rezultat din ansamblul probelor administrate în cauză, atât în faza urmăririi penale cât și în cursul cercetării judecătorești, instanța de fond a reținut următoarele:

Activitățile desfășurate în vederea promovării de către Gheorghe Dumitru a concursului pentru ocuparea funcției de procuror general la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

A. Activitățile desfășurate în prima etapă de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe. Neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 (inculpatul Bucur Gheorghe), cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 (inculpatul Gheorghe Dumitru) și complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000.

S-a arătat că inculpatul Gheorghe Dumitru, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești, s-a înscris la concursul pentru ocuparea funcției de procuror general al acestui parchet, sens în care a apelat la prietenul său, inculpatul Cerbeanu Gheorghe, care i-a intermediat legătura cu inculpatul Bucur Gheorghe, fost judecător la

Înalta Curte de Casație și Justiție și fost membru CSM (în prezent notar public), care să-l ajute în promovarea examenului.

Instanța de fond a considerat că aceste circumstanțe reies din interceptările telefonice realizate în cauză, care relevă că în zilele de 16-18 octombrie 2007, inculpații Gheorghe Dumitru și Cerbeanu Gheorghe au planificat o deplasare în București pentru a se întâlni cu Bucur Gheorghe.

A fost analizată discuția telefonică purtată în seara de **16 octombrie 2007** între cei doi (prezentată în procesul verbal de redare a convorbirilor telefonice) și s-a subliniat aspectul că în seara zilei de 16 octombrie 2007, inculpatul Gheorghe Dumitru l-a apelat pe Cerbeanu Gheorghe de 6 ori într-un interval de 5 minute, pentru a se asigura de deplasarea la București:

S-a precizat că în cursul convorbirii cu inculpatul Cerbeanu Gheorghe, inculpatul Gheorghe Dumitru îl întreabă: „... *deci, ce facem? Măine mergem la București? ... Poate vorbești cu persoana ...*” (filele 24-25 vol.II dosar urmărire penală), iar scopul deplasării la București, respectiv de a discuta modalitatea de promovare a examenului, a fost considerat a reieși din conținutul aceleiași discuții la telefon, când Gheorghe Dumitru îi spune lui Cerbeanu Gheorghe: „...*i-a respins ăluia cererea ... a făcut contestație, dar CSM-ul i-a respins-o ... acum sunt doar eu și Neluțu Ristea ... ar fi cea mai bună șansă, extraordinară ... UNICĂ! ...*” (filele 26-27, vol.II dosar urmărire penală).

Instanța s-a referit, în continuare, la discuțiile purtate între cei doi în dimineața de **17 octombrie 2007** (în intervalul orar 10,14 – 11,40, redade în procesul verbal, filele 27-30, vol.II dosar urmărire penală), când au convenit ca a doua zi, respectiv în 18 octombrie 2007, să se deplaseze la București pentru a se întâlni efectiv cu „persoana” în cauză, sens în care inculpatul Cerbeanu Gheorghe îl asigură pe Gheorghe Dumitru: „... *măine mergem. Vorbii cu omul, astăzi are niște probleme ... mâine cel mai târziu pe la 12 sunt la tine...*”.

A fost menționată insistența cu care Gheorghe Dumitru i-a cerut inculpatului Cerbeanu Gheorghe să-l sune pe prietenul său din București: „... *să vorbești cu băiatul acela! Să ne aștepte!*”.

Din convorbirea celor doi purtată în dimineața zilei de **18 octombrie 2007** a rezultat intenția de a se întâlni în jurul orei 14,00 la stația de combustibil OMV de la ieșirea din Pitești, inculpatul Cerbeanu Gheorghe asigurându-l pe Gheorghe Dumitru că a vorbit cu „persoana”,

care îi așteaptă: „... uite, sunt pe drum. Am vorbit la București, l-am anunțat pe om când am plecat, ne așteaptă, deci, nu-ți face probleme, alo? ... stai liniștit ... la unu și jumătate să fii la ieșire la OMV”. (filele 30-32, vol.II, dosar urmărire penală).

Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală a constatat, în legătură cu aceste discuții, că din listing-ul transmis în cauză de compania de telefonie mobilă Orange (filele 47-49, vol.II, dosar urmărire penală) rezultă că în zilele de 17 și 18 octombrie 2007, exact în intervalul orar la care Cerbeanu Gheorghe face referire în discuția cu inculpatul Gheorghe Dumitru, în sensul că „a vorbit cu omul de la București”, persoana pe care acesta a apelat-o este inculpatul Bucur Gheorghe, cel care i-a așteptat la întâlnirea de la restaurantul „Bruxelles”.

S-a precizat că pentru efectuarea deplasării, inculpatul Cerbeanu Gheorghe a apelat la martorul Ruxanda Constantin Daniel (cunoștință comună a celor doi, Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru), martor care i-a însoțit pe aceștia și a asistat la momentele principale reținute în actul de sesizare. În legătură cu acest martor, instanța de fond a reținut că a decedat înainte de a fi fost audiat de către instanță

În după-amiaza zilei de **18 octombrie 2007**, cei doi inculpați au ajuns, cu autoturismul marca Audi Q7 cu numărul de înmatriculare ... condus de martorul Ruxanda Constantin Daniel, la întâlnirea cu inculpatul Bucur Gheorghe de la **restaurantul Bruxelles**, întâlnire în legătură cu care prima instanță a apreciat că avea drept scop stabilirea modalității în care Gheorghe Dumitru putea fi sprijinit în promovarea examenului.

Întâlnirea din data de 18 octombrie 2007 a fost supravegheată operativ și înregistrată audio-video ambiental (filele 15-20, vol.II dosar urmărire penală) în baza ordonanței provizorii nr.197/P/2007 din 16.10.2007 privind interceptarea și înregistrarea de convorbiri telefonice, audio-video ambientale și de imagini, confirmată prin încheierea nr.23 din 18.10.2007 pronunțată în dosarul nr.7/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar înregistrările sunt redactate în formă scrisă la filele 35-39 vol.II dosar urmărire penală și au fost vizionate, în ședință publică, în cursul cercetării judecătorești.

Potrivit aprecierilor primei instanțe, din discuții a rezultat că Bucur Gheorghe s-a oferit să vorbească cu unii membri din Consiliul Superior al Magistraturii despre examenul lui Gheorghe Dumitru: „nu mă feresc să vorbesc cu Deliorga ... pe când eram și eu în CSM ne ajutam reciproc

...dar poate am să vorbesc cu Dăscălescu ... Domnule, noi îl ajutăm ... să dea acolo o notă bună la ... ce văd ăia ...”.

A continuat: „... eu am să-i zic lui acela ... Măi, cutare, are vreo șansă să ...? Dacă e, vorbim că Dăscălescu ... să vedem ce zice luni ... Dacă ține de el zic că deja e rezolvabilă ... singurul pericol e Chiujdea ...”.

La finalul discuțiilor, din mașina martorului Ruxanda s-au descărcat mai multe sacoșe conținând recipiente cu vin, ce au fost introduse în autoturismul Volvo cu nr...., aparținând inculpatului Bucur Gheorghe, bunuri ce ulterior au fost transportate la domiciliul acestuia, împrejurări fixate pe suport video.

Instanța de fond a reținut că într-o discuție purtată în preziua deplasării la București, Cerbeanu îi spune lui Gheorghe Dumitru: „... eu o să iau niște vin de la mine, dacă ai și tu ceva pe-acolo, un whisky, o chestie...” (convorbire din 17.10.2005, ora 10,15).

S-a făcut referire la împrejurarea că, la câteva zile de la întâlnirea din 18 octombrie 2007, în cursul zilei de 23.10.2007, ora 14,37 inculpatul Bucur Gheorghe, folosind telefonul personal, l-a contactat pe Deliorga Cristian, membru CSM, cu care a purtat o convorbire telefonică. În aceeași zi, 23.10.2007, ora 17,51, inculpatul Bucur Gheorghe l-a contactat pe Cerbeanu Gheorghe, căruia i-a comunicat discuția avută cu Cristian Deliorga, iar la ora 18,21 Cerbeanu Gheorghe l-a contactat pe Gheorghe Dumitru (conform procesului verbal din data de 24.10.2007, filele 31-32 dosar urmărire penală, vol.II), căruia i-a adus la cunoștință despre discuția purtată de Bucur Gheorghe și Cristian Deliorga, în cadrul căreia s-a făcut referire la modul în care putea fi ajutat inculpatul Gheorghe Dumitru.

În raport cu situația anterior expusă, Înalta Curte a pornit analiza sa de la împrejurarea că în rechizitoriu se rețin următoarele:

- fapta inculpatului **Bucur Gheorghe** – notar public – care, în cursul lunii octombrie 2007, în schimbul unor foloase materiale primite de la inculpatul Gheorghe Dumitru, a promis acestuia că va interveni pe lângă magistrați, membrii din Consiliul Superior al Magistraturii, pentru a-i asigura reușita la examen întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzute de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000;

- fapta inculpatului **Gheorghe Dumitru**, de a remite mai multe bunuri inculpatului Bucur Gheorghe pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra unor magistrați, membri ai CSM, să-i faciliteze

promovarea examenului în funcția de conducere vizată constituie **un prim act material** al infracțiunii de cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr. 78/2000, iar

- fapta inculpatului **Cerbeanu Gheorghe** de a înlesni inculpatului Gheorghe Dumitru darea unor foloase materiale inculpatului Bucur Gheorghe în scopul reținut mai sus constituie **un prim act material** de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art. 26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000.

Contrar celor reținute prin rechizitoriu, Înalta Curte a apreciat că faptele prezentate anterior, în raport cu probele administrate în cauză, nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților.

Prima instanță a apreciat că *elementul material al laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență constă în primirea sau pretinderea de bani ori alte foloase, sau acceptarea de promisiuni de daruri, direct sau indirect, în timp ce pentru infracțiunea de cumpărare de influență, elementul material constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani, daruri ori alte foloase, direct sau indirect.*

S-a precizat că sub aspectul **laturii subiective**, cele două infracțiuni se comit doar cu **intenție directă**, calificată prin scopul în vederea căruia s-a acționat.

Or, în cauză nu s-a probat că băuturile alcoolice (o cantitate imprecisă de vin și o sticlă de whisky) aduse la București de inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru au reprezentat foloase și au fost primite de inculpatul Bucur Gheorghe *în scopul* cerut de textele incriminatoire ale art.257 Cod penal și, respectiv, art.6¹ din Legea nr.78/2000, *anume pentru ca inculpatul Bucur să intervină pe lângă magistrații membri ai CSM pentru a-i asigura inculpatului Gheorghe Dumitru reușita la examen.* Instanța de fond a făcut referire, în susținerea acestei concluzii, la declarațiile date de inculpatul Cerbeanu Gheorghe în cursul urmăririi penale (fila 474, vol.I) și în cursul cercetării judecătorești (fila 216, vol.III, instanță), de inculpatul Bucur Gheorghe în cursul cercetării judecătorești (fila 219 - 220, vol.III instanță), care se coroborează cu declarațiile martorilor audiați în cauză (declarația martorului Ruxanda Constantin Daniel din 25.02.2008 - vol.III dosar

urmărire penală, filele 8 și 12, declarația martorului Gheorghe Gabriel - vol.IV instanță, filele 231-232, declarația martorului Giurea Gheorghe), dar și cu înscrisurile depuse de inculpatul Cerbeanu Gheorghe, aflate la filele 227-330, vol.IV instanță, respectiv extrasele CF nr.35659 și CF nr.35650 emise de OCPI Vâlcea, precum și cu înscrisul depus în același volum la fila 226, din care rezultă că s-a ridicat cantitatea de 41 litri CD, respectiv soiul Crâmpoșic Demisec.

Ca atare, instanța a constatat că nu se confirmă nici elementul material al laturii obiective, nici latura subiectivă, respectiv scopul calificat al infracțiunilor pentru care inculpații sunt trimiși în judecată (trafic de influență și, respectiv cumpărare de influență ca prim act material).

În afară de împrejurarea că nu s-a dovedit faptul că băuturile alcoolice aduse de inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru lui Bucur Gheorghe au reprezentat bunuri date *în scopul* cumpărării influenței, s-a mai reținut că promisiunile inculpatului Bucur Gheorghe de a vorbi cu membrii CSM nu puteau conduce, în mod obiectiv, la scopul urmărit, de promovare a examenului de către inculpatul Gheorghe Dumitru, câtă vreme persoanele nominalizate nu aveau sarcini concrete în desfășurarea acestui examen.

Ca urmare, Înalta Curte a mai constatat că faptelor analizate le lipsește și o altă cerință importantă pentru a putea fi întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de corupție reținute în sarcina inculpaților prin rechizitoriu, anume aceea ca *influența de care se prevalează făptuitorul să se refere la un funcționar ale cărui atribuții să fie de natură să permită rezolvarea favorabilă a pretențiilor celui care solicită intervenția.*

În acest sens, s-a făcut referire la împrejurarea că inculpatul Bucur Gheorghe a fost trimis în judecată (rechizitoriu, fila 124) pentru că a promis lui Gheorghe Dumitru că ***va interveni pe lângă magistrați membri din Consiliul Superior al Magistraturii pentru a-i asigura reușita la examen.*** Cu toate acestea, potrivit art.33-34 din Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor adoptat prin Hotărârea nr.320 din 27.04.2007 a CSM, potrivit căruia **comisia de examinare** avea ca principale atribuții notarea candidaților la susținerea proiectului de management, elaborarea subiectelor de concurs și a baremelor și corectarea lucrărilor scrise, inclusiv soluționarea contestațiilor. Coroborând declarațiile martorului Deliorga Cristian, date

în cursul urmăririi penale (filele 80-86, vol.II, dosar urmărire penală) și în cursul cercetării judecătorești a rezultat că, în realitate, inculpatul Bucur Gheorghe nu mai era la curent cu noua procedură de ocupare a unor funcții de conducere, la momentul discuției cu martorul Deliorga nefiind încă constituite comisiile de concurs.

De asemenea, afirmația lui Cerbeanu Gheorghe din discuția telefonică avută cu inculpatul Gheorghe Dumitru în data de 23.10.2007, în care acesta îi aduce la cunoștință că inculpatul Bucur a vorbit cu martorul Deliorga, spunându-i: „Zise așa, că la examenul psihologic n-are cu ce să te ajute, așa că nu poate ... **Da, zise că la comisiile celelalte, cu procurorii, e... OK**”, nu se coroborează cu nici o altă probă în cauză, nefiind probată în cauză comiterea de către Deliorga Cristian a infracțiunii de trafic de influență.

În consecință, referindu-se la jurisprudența constantă, în sensul că, în situația în care persoana indicată de făptuitor - și asupra căruia acesta afirmase că își ca exercita influența - nu are în atribuțiile sale efectuarea actului respectiv, *infractorul nu săvârșește un trafic de influență, ci, eventual infracțiunea de înșelăciune*, Înalta Curte a considerat că, în speță, această ultimă infracțiune (de înșelăciune) nu ar putea fi reținută, deoarece beneficiarul intervenției (inculpatul Gheorghe Dumitru) era în posesia tuturor informațiilor legate de modalitatea de desfășurare a concursului.

În aceste condiții, Înalta Curte a constatat că în legătură cu acest prim act de corupție, pentru care inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru au fost trimiși în judecată, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina lor, nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul laturii subiective.

B. Activitățile desfășurate în a doua etapă de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cojocaru Eugen și Cerbeanu Gheorghe.

S-a reținut că după promovarea examenului de testare psihologică de către inculpatul Gheorghe Dumitru, inculpatul Bucur Gheorghe i-a solicitat inculpatului Cerbeanu Gheorghe o întâlnire în București, comunicându-i că a găsit o altă cale de rezolvare a examenului, pe care dorește să o discute cu cei doi.

Acest lucru reiese din convorbirea telefonică purtată în data de **31.10.2007**, ora 16,58, redată în procesul verbal din data de 13.11.2007 (filele 6-7, vol.IV dosar urmărire penală).

În aceeași zi, inculpatul Cerbeanu Gheorghe l-a contactat telefonic pe inculpatul Gheorghe Dumitru, comunicându-i că este necesară o nouă deplasare în București pentru a discuta cu Bucur Gheorghe o altă variantă de rezolvare a promovării examenului (convorbirea telefonică purtată în data de 31.10.2007, ora 18,35 între inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, redată în procesul verbal din data de 13.11.2007 - filele 68-69, vol.IV dosar urmărire penală).

Inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru s-au deplasat în București apelând, din nou, la martorul Ruxanda Constantin care, în data de **6 noiembrie 2007**, i-a dus pe cei doi la biroul notarului Bucur Gheorghe, de aici toți patru mergând la **restaurantul Quadri**, unde urmau să se întâlnească cu „persoana” cu care să stabilească noua variantă de promovare a examenului.

Această „persoană” a fost contactată telefonic de inculpatul Bucur Gheorghe, fiind vorba de **inculpatul Cojocaru Eugen**, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Conform Hotărârii nr.708/18.10.2007 a CSM, Cojocaru Eugen era membru supleant în comisia de examinare a participanților la concursul pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor, organizat în perioada 28.10.2007 – 25.11.2007.

Discuția telefonică dintre inculpatul Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen, prin care acesta îl invită pe Cojocaru la întâlnire spunându-i că „*au venit doi colegi din provincie*”, fără a-i nominaliza, indică faptul că cei doi aveau o înțelegere anterioară asupra acestei întâlniri.

La scurt timp după această discuție telefonică, la întâlnirea dintre cei trei a venit și inculpatul Cojocaru Eugen.

Instanța de fond a menționat că, deși întâlnirea din **6.11.2007** de la **restaurantul Quadri** a fost înregistrată ambiental, datorită muzicii din local și, probabil, modului conspirativ în care a avut loc, înregistrarea nu a putut fi exploatată decât ca imagini, dialogurile nefiind inteligibile pentru a putea fi redată într-un proces verbal.

Din imagini s-a putut observa cum cei patru inculpați s-au întâlnit, cum inculpatul Cojocaru Eugen a purtat o discuție confidențială cu inculpații Gheorghe Dumitru și Bucur Gheorghe, în vreme ce inculpatul Cerbeanu Gheorghe și martorul Ruxanda Constantin s-au retras la o altă masă din restaurant.

Din declarațiile inițiale date în cursul urmăririi penale de către inculpatul Gheorghe Dumitru și martorul Ruxanda Constantin a rezultat

că la această întâlnire, inculpatul Cojocaru Eugen a afirmat că are influență asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților, că va interveni la aceștia în favoarea lui Gheorghe Dumitru, intervenție pentru care a pretins suma de 50.000 de euro. La protestele inculpatului Gheorghe Dumitru, care a arătat că suma i se pare mare, el fiind dispus să plătească cel mult 15.000 de euro, inculpatul Cojocaru Eugen a arătat că va încerca să vorbească cu membrii comisiei, să stabilească dacă sunt acceptate noile condiții.

Deși în rechizitoriu s-a reținut că suma pretinsă de inculpatul Cojocaru Eugen a fost de 50.000 euro, potrivit declarației martorului Ruxanda Constantin, inculpatul Gheorghe Dumitru a arătat că suma a fost de 25.000 euro, iar instanța a făcut aplicarea principiului *in dubio pro reo*, reținând că suma pretinsă a fost de 25.000 euro.

Activitatea de supraveghere operativă realizată cu autorizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție a relevat faptul că inculpatul Cojocaru Eugen a rămas în restaurant aproximativ 10 minute, timp în care a purtat discuții confidențiale exclusiv cu inculpații Bucur Gheorghe și Gheorghe Dumitru, iar la plecare, inculpatul Cojocaru Eugen a fost condus de inculpatul Bucur Gheorghe, cu care a mai rămas câteva momente la discuții în fața restaurantului. După alte aproximativ 20 de minute, toți inculpații au părăsit localul, inculpatul Bucur Gheorghe mergând la biroul său, iar Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, însoțiți de martorul Ruxanda Constantin, întorcându-se la Pitești.

S-a reținut de către prima instanță că a doua zi, în data de **7.11.2007**, au avut loc mai multe convorbiri telefonice, interceptate și redactate în procesele verbale, din conținutul cărora a rezultat că:

-07.11.2007, ora 14,59, inculpatul Bucur Gheorghe i-a solicitat telefonic învinutului Cerbeanu Gheorghe să-i transmită inculpatului Gheorghe Dumitru să se prezinte a doua zi, până la ora 12,00, la el la birou **„pentru a încheia actul în condițiile stabilite cu persoana cu care s-a întâlnit în ziua precedentă”**;

-07.11.2007, ora 15,39, învinutul Cerbeanu Gheorghe l-a anunțat pe inculpatul Gheorghe Dumitru de necesitatea deplasării în București pentru a doua zi **„în varianta propusă de el”**;

-07.11.2007, ora 16,16, inculpatul Gheorghe Dumitru l-a apelat pe martorul Ruxanda Constantin Daniel, solicitându-i 5.000 euro împrumut. Întâmpinat cu refuz, inculpatul a convenit cu acesta deplasarea în București, a doua zi;

- **07.11.2007, ora 16,19**, inculpatul Gheorghe Dumitru l-a apelat pe martorul Trandafir Ionel, de la care a solicitat 5.000 euro cu împrumut, bani de care avea nevoie cel târziu a doua zi dimineată;

- **07.11.2007, ora 18,26**, inculpatul Gheorghe Dumitru a stabilit întâlnirea cu martorul Trandafir Ionel în vederea intrării în posesia celor 5.000 euro;

- **08.11.2007, ora 08,59**, martorul Ruxanda Constantin l-a apelat pe inculpatul Gheorghe Dumitru, pe care l-a preluat din Pitești spre a-l transporta cu autoturismul său, în București;

- **08.11.2007, ora 10,47**, inculpatul Gheorghe Dumitru l-a anunțat pe inculpatul Bucur Gheorghe că a ajuns în București, acesta din urmă confirmându-i că îl așteaptă la Biroul Notarial.

S-a stabilit că, astfel cum rezultă din activitățile de supraveghere operativă și din planșa foto, aflată la dosar, filele 257-266, vol.II, inculpatul Gheorghe Dumitru a intrat în Biroul Notarial al inculpatului Bucur Gheorghe, aflat pe ..., în București, unde a rămas aproximativ 10 minute, timp în care, potrivit declarațiilor sale, a remis acestuia suma de 15.000 de euro destinați inculpatului Cojocaru Eugen pentru intervenția asupra membrilor comisiei de examinare, în urmărirea promovării examenului. Ieșind din imobil, inculpatul Gheorghe Dumitru a revenit în autoturismul martorului Ruxanda Constantin și, împreună, au pornit direct spre Pitești.

- **08.11.2007, ora 11,22**, inculpatul Bucur Gheorghe l-a anunțat telefonic pe inculpatul Cojocaru Eugen că îl așteaptă la el la birou, (unde urma să-i remită suma de 15.000 de euro adusă de inculpatul Gheorghe Dumitru), folosind în acest sens expresia „**dau o cafea când ai timp**”;

- **08.11.2007, ora 13,34**, inculpatul Cojocaru Eugen l-a înștiințat pe inculpatul Bucur Gheorghe că a pornit spre Biroul Notarial, acesta din urmă confirmându-i că îl așteaptă;

S-a constatat că imaginile realizate în contextul aceleiași activități de supraveghere operativă surprind intrarea, respectiv ieșirea inculpatului Cojocaru Eugen de la Biroul Notarial de pe ..., unde acesta a petrecut aproximativ 5 minute (filele 267-280, vol.II).

- **08.11.2007, ora 16,22**, învinuitul Cerbeanu Gheorghe s-a interesat despre deplasarea efectuată de inculpatul Gheorghe Dumitru și despre rezolvarea problemei acestuia, solicitând în acest sens informații de la martorul Ruxanda Constantin de la care a aflat că: „... *omul e foarte mulțumit de modul în care a încheiat actul ... acum e mult mai liniștit ...*”.

Fiind audiați în cursul cercetării judecătorești, inculpații Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe, Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen au negat săvârșirea faptelor reținute în sarcina lor, astfel cum au fost prezentate mai sus, oferind o altă versiune asupra scopului întâlnirii dintre ei, versiune despre care instanța de fond a apreciat că este contrazisă de denunțul penal și de declarația inculpatului Gheorghe Dumitru, de declarațiile date în cursul urmăririi penale de inculpații Cerbeanu Gheorghe și Cojocaru Eugen, de declarațiile martorilor Trandafir Ionel și Ruxanda Constantin, precum și de înregistrările audio/video efectuate în cauză.

La data de 29.11.2007, invitat fiind la sediul DNA, inculpatul Gheorghe Dumitru, față de care la acel moment se dispusese începerea urmăririi penale cu privire la cumpărarea influenței inculpatului Bucur Gheorghe asupra unor magistrați din CSM, a înțeles să formuleze un denunț penal cu privire la cumpărarea de către el a influenței de care se prelua inculpatul Cojocaru Eugen asupra membrilor Comisiei de examinare, precum și cu privire la ajutorul dat în acest sens de inculpații Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe.

Atât în denunțul penal din 29.11.2007, cât și declarația dată de inculpatul Gheorghe Dumitru în data de 29.11.2007, acesta a arătat cum, prin intermediul inculpatului Bucur Gheorghe, pe care l-a cunoscut și cu care a ținut legătura cu ajutorul inculpatului Cerbeanu Gheorghe, l-a cunoscut pe inculpatul Cojocaru Eugen. A precizat că în discuția purtată de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen, acesta din urmă i-a pretins suma de 25.000 euro pentru a interveni asupra membrilor comisiei de examinare, în vederea asigurării promovării examenului și a arătat că nu este dispus să plătească mai mult de 15.000 euro, ofertă cu privire la care inculpatul Cojocaru Eugen a precizat că o va mai analiza.

Potrivit aceleiași mărturisiri, suma de 15.000 euro a fost plătită efectiv inculpatului Cojocaru Eugen în cursul zilei de 8.11.2007, prin intermediul inculpatului Bucur Gheorghe, la biroul notarial al acestuia și, întrucât Gheorghe Dumitru deținea doar suma de 10.000 euro, diferența de 5.000 euro a împrumutat-o de la finul său, martorul Trandafir Ionel.

În cuprinsul aceluiași denunț din 29.11.2007, inculpatul Gheorghe Dumitru a apreciat că are convingerea intimă că suma de bani la care a făcut referire în denunț a intrat în posesia domnului procuror Cojocaru Eugen „întrucât toate discuțiile conduceau la această idee”.

Aceleași aspecte sunt relatate de inculpatul Gheorghe Dumitru și în declarația dată în aceeași zi (29.11.2007).

Ulterior, după ce față de inculpatul Gheorghe Dumitru s-a dispus începerea urmăririi penale și cu privire la actul material de cumpărare de influență asupra membrilor comisiei de examinare, corelativ faptei de trafic de influență comisă de inculpatul Cojocaru Eugen, inculpatul Gheorghe Dumitru a retractat în totalitate recunoașterile anterioare.

Cu prilejul declarațiilor de retractare, inculpatul Gheorghe Dumitru a arătat că nimic din ce a afirmat anterior nu este adevărat, că nu a încercat să promoveze examenele prin metode frauduloase, că deși își amintește că s-a întâlnit cu Cojocaru, acesta nu i-a pretins vreo sumă de bani și nici el, la rândul său, nu i-a promis și nu i-a dat vreo sumă de bani.

În declarațiile date în cursul cercetării judecătorești, inculpatul Gheorghe Dumitru a dat o altă explicație întâlnirii cu Cojocaru Eugen, arătând că întâlnirea cu acesta avea ca scop refacerea proiectului său de management pentru concurs.

Astfel, inculpatul Gheorghe Dumitru a arătat (filele 213 – 215, vol.III instanță) că: *„Pe data de 6 noiembrie am revenit în București însoțit de Cerbeanu, tot cu mașina martorului Ruxanda, am mers mai întâi la biroul domnului Bucur, unde am lăsat copia proiectului de management pe care eu încercasem să o îmbunătățesc, după care m-am deplasat la restaurantul Quadri. Cu acel prilej am aflat că după întâlnirea noastră din data de 30 octombrie, domnul Bucur luase legătura cu un procuror de la Parchetul General care să mă ajute în refacerea proiectului. La scurt timp după ce noi ne-am așezat la masă a venit și domnul procuror, ulterior aflând că e vorba de domnul Cojocaru, care a stat cu noi circa 10-15 minute, dar în acest interval de timp nu am apucat să discutăm nimic despre proiectul meu. Domnul Bucur l-a condus pe Cojocaru la ieșirea din restaurant și când a revenit la masă ne-a spus că l-a rugat pe Cojocaru să îl întâlnească a doua zi ca să-i arate proiectul meu. În data de 8 noiembrie am venit în București cu completarea la proiect. De data aceasta am venit doar cu martorul Ruxanda”.*

La rândul lor, în declarațiile date în cursul cercetării judecătorești, inculpații Cojocaru Eugen (filele 208-212 vol.III instanță), Cerbeanu Gheorghe (filele 216 – 218 vol.III instanță) și Bucur Gheorghe (filele 219 – 220 vol.III instanță) au prezentat aceeași versiune asupra scopului întâlnirii de la restaurantul Quadri, care reflectă, însă, o înțelegere conjuncturală intervenită între inculpați, în încercarea de a da un sens

întâlnirilor lor, apărare pe care Înalta Curte nu a putut-o reține, fiind contrazisă de probele administrate în cauză.

Instanța de fond a reținut că situația de fapt este cea expusă inițial de inculpatul Gheorghe Dumitru și nu cea prezentată ulterior, de către inculpați în declarațiile date în cursul cercetării judecătorești, datorită următoarelor argumente:

Inculpatul Gheorghe Dumitru nu a oferit o justificare rezonabilă asupra retractării denunțului formulat și a declarațiilor inițiale date în cursul urmăririi penale în data de 29 noiembrie 2007. Explicațiile date de acesta în declarația sa (fila 214-215 vol.III instanță) - anume că nu a avut la el medicamentele, simțindu-se sub presiune și că s-a gândit că „*nu implic pe nimeni dacă declar în acest sens, pentru că știam că totul reprezintă o minciună și adevărul va ieși la iveală*” - au fost apreciate ca nefiind credibile, având în vedere pregătirea juridică a inculpatului și, mai mult, profesia acestuia de procuror.

Instanța s-a referit și la precizarea inculpatului din declarația sa olografă (fila 173 vol.I dosar urmărire penală): „*Precizez că am consimțit să dau prezenta declarație de bunăvoie*” și a remarcat că, în concret, inculpatul nu a evocat vreo presiune concretă care s-ar fi exercitat asupra sa în data de 29 noiembrie 2007.

Deși în cursul cercetării judecătorești, în ședință publică, a fost audiată o înregistrare a unei convorbiri telefonice purtată între inculpatul Gheorghe Dumitru și procurorii de caz, pe care inculpatul a invocat-o pentru a „*demonstra exercitarea de amenințări asupra sa*”, Înalta Curte a constatat că această convorbire a fost purtată în data de 30.11.2007, iar declarațiile de recunoaștere ale inculpatului de la urmărire penală au fost date în data de 29.11.2007, în aceeași zi, de altfel, și cu declarația prin care a retractat aspectele denunțate inițial.

Versiunea inculpaților cu privire la scopul întâlnirilor cu Cojocaru, respectiv refacerea proiectului de management, a fost invocată pentru prima dată, în cursul cercetării judecătorești.

Instanța de fond a apreciat că în situația în care lucrurile ar fi stat într-adevăr astfel cum au declarat inculpații, aceștia ar fi trebuit să ofere aceleași explicații în cadrul declarațiilor date în cursul urmăririi penale, or această „justificare” a motivului întâlnirilor dintre inculpați nu se regăsește nici în declarațiile date procurorilor de caz și nici în declarațiile date de inculpați în fața judecătorului, cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă.

În declarația dată în 11.12.2007 de către inculpatul Gheorghe Dumitru, menținută de acesta, s-a arătat că: „*Ne-am întâlnit din nou cu Bucur la un restaurant din apropierea biroului notarial unde a mai venit încă un procuror, care ne-a fost prezentat de către Bucur ca fiind Cojocaru Eugen de la Parchetul General. Acesta din urmă a rămas doar câteva minute cu noi la masă, nu știu cine l-a chemat, nu știu de ce a venit și nici nu-mi amintesc ce am discutat împreună cu acesta*”.

În aceeași declarație, inculpatul Gheorghe Dumitru a recunoscut următoarea deplasare la București, la biroul inculpatului Bucur, dar nu a pomenit nimic de existența vreunui proiect sau de completarea acestuia: „*Îmi amintesc că la scurt timp după acea deplasare în București, când l-am cunoscut pe Cojocaru, m-am deplasat din nou în capitală, de data aceasta însoțit doar de Ruxanda Constantin, deplasare făcută în scopul achiziționării de diverse bunuri pentru nunta fiicei mele. Este adevărat că am trecut și pe la biroul notarului Bucur unde am rămas câteva minute, însă doar să îl salut din respect și prietenie*”.

Instanța a observat că nici în declarația dată în ședința de judecată, din 12 decembrie 2007, cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă, inculpatul Gheorghe Dumitru nu a făcut referire la pretinsul ajutor dat de inculpatul Cojocaru Eugen pentru refacerea proiectului, ci a precizat (filele 38-39, dosar nr.11027/1/2007) că „*l-am vizitat pe domnul Bucur, cred că de 3-4 ori, dar de fiecare dată însoțit de Cerbeanu și o dată de către șofer. Am trecut întâmplător pe la dumnealui, pentru că mă deplasasem să fac cumpărături în București, pentru nuntă*”.

Inculpatul Cojocaru Eugen, în declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 29 noiembrie 2009, nu numai că nu a făcut vreo referire la îmbunătățirea proiectului lui Gheorghe Dumitru, dar nici nu a recunoscut întâlnirea cu acesta din data de 6 noiembrie 2007, arătând că: „*În ceea ce-l privește pe Gheorghe Dumitru nu aș putea susține că îl cunosc, având în vedere că l-am întâlnit de două ori în viața mea: o dată anul trecut la o vânătoare și a doua oară nu-mi amintesc cu precizie unde, fie la Parchetul General, fie la CSM. Această a doua întâlnire s-a petrecut cel mai probabil la începutul lunii noiembrie 2007. Cert este că nu am avut cu acesta discuții în ce privește rezolvarea promovării examenului susținut de Gheorghe Dumitru ...*”

În declarația dată în fața judecătorului investit cu soluționarea propunerii de arestare preventivă, la data de 12 decembrie 2007 (filele

42-43 dosar nr. 11027/1/2007), inculpatul Cojocaru Eugen a arătat: „Nu sunt sigur că m-am întâlnit vreodată cu domnul Gheorghe”.

În același dosar, nr.11027/1/2007, inculpatul Bucur Gheorghe a dat o declarație (filele 40-41), arătând că: „În virtutea relației noastre foarte vechi am îndrăznit să-l întreb (pe Cojocaru Eugen) dacă poate să monitorizeze evoluția în concurs a domnului Gheorghe.....O singură dată, domnul Gheorghe m-a vizitat fără să fie și domnul Cerbeanu. Urma să-și viziteze fiul în București, am băut o cafea și m-a întrebat dacă știu ceva despre concurs ...”.

Nici inculpatul Cerbeanu Gheorghe, în declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 30 noiembrie 2007 (filele 469-478) nu s-a referit la refacerea proiectului de management al inculpatului Gheorghe Dumitru, dar a recunoscut întâlnirea cu Cojocaru Eugen din 6 noiembrie 2007, discuția confidențială pe care acesta a purtat-o cu inculpații Bucur Gheorghe și Gheorghe Dumitru, precum și împrejurarea că au avut loc discuții despre sume de bani pe care unii candidați i-ar da pentru ocuparea unei funcții de conducere.

Instanța de fond a subliniat faptul că tocmai inculpatul Gheorghe Dumitru a fost cel care, cu prilejul denunțului, a furnizat date ce apăreau pentru prima oară în ancheta penală, concretizând suma pretinsă de inculpatul Cojocaru Eugen și suma oferită.

Nesinceritatea inculpatului Gheorghe Dumitru în ceea ce privește retractarea mărturisirii anterioare a rezultat, în opinia instanței de fond și din faptul că în declarațiile din cursul urmăririi penale acesta a susținut că repetatele deplasări la București erau pentru a face cumpărături în vederea unei apropiate nunți ce avea loc în familia sa, deși activitățile de supraveghere operativă au surprins în mod constant faptul că inculpatul s-a deplasat la București în zilele de 18 octombrie, 6, 8 și 15 noiembrie 2007 exclusiv pentru a se întâlni cu inculpații Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen. Mai mult, în cursul cercetării judecătorești inculpatul nu a mai făcut astfel de susțineri.

Scopul pretins de inculpați, respectiv îmbunătățirea proiectului de management, nu putea fi realizat, dat fiind că la data întâlnirilor dintre inculpați, respectiv, 6 și 8 noiembrie 2007, proiectele de management ale candidaților erau deja depuse, iar versiunea că inculpatul Gheorghe Dumitru putea susține oral altceva decât ceea ce conținea proiectul scris contrazice regulile de desfășurare a concursului.

În baza acestor argumente, prima instanță a apreciat că apărările inculpaților sunt nesustținute de probe și a considerat că retractările ulterioare ale inculpatului Gheorghe Dumitru sunt nejustificate și nesincere, situația de fapt fiind cea expusă de acest inculpat în denunțul formulat.

S-a reținut că aspectele evidențiate în declarațiile de recunoaștere ale inculpatului Gheorghe Dumitru se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză, respectiv declarațiile martorilor Ruxanda Constantin Daniel și Trandafir Ionel, înregistrările audio-video, atât cele deja relevate, cât și cele care surprind acțiunile ulterioare datei de 8 noiembrie 2011 ale inculpaților.

Astfel, instanța s-a referit la martorul Ruxanda Constantin Daniel, decedat pe parcursul procesului penal, care a dat în timpul urmăririi penale trei declarații, valorificate de instanță în condițiile art.327 alin.3 Cod procedură penală.

În declarația din 29 noiembrie 2007, martorul a arătat: „După câteva zile, nu aș putea preciza câte, am fost din nou solicitat de către Cerbeanu să mai fac o deplasare în București cu el și cu Gheorghe Dumitru. Ne-am deplasat toți trei ... la biroul notarului Bucur și ... de aici, peste drum, la restaurantul Quadri ... unde mai trebuia să vină o persoană ... Îmi amintesc că acest individ arăta ca trecut de 50 de ani, solid, cu mustață. După plecarea lui, am revenit la masă, iar din discuțiile purtate imediat de Bucur Gheorghe și Gheorghe Dumitru, am realizat că Bucur era nemulțumit, exprimându-se că: **nu este posibil să rogi un prieten să te ajute cu ceva și să ceară asemenea sume**, referindu-se la suma de 50.000 de euro. Tot în acea discuție, Gheorghe Dumitru era evident supărat, replica lui fiind: **nici dacă îmi vând casa nu fac rost de atâția bani**, că ar putea face rost de 10.000 – 15.000 și că mai bine rămâne procuror simplu.

Am plecat cu toții de la restaurant nu după multă vreme și, pe drum Gheorghe Dumitru era tot supărat. Din discuțiile pe care le-a mai purtat până acasă cu Cerbeanu, am înțeles că acel domn, care a apărut în restaurantul „Quadri” și cu care au discutat circa 10 minute, se numește Cojocar și că este procuror în Parchetul General.

La un interval scurt, o zi sau două, la solicitarea lui Gheorghe Dumitru, am convenit să mai facem o deplasare în București, de această dată doar el și cu mine, întrucât trebuia să se deplaseze la biroul notarului Bucur. Deși nu mai aveam dispoziție de atâtea drumuri, am fost

de acord la rugămintea lui Gheorghe Dumitru și ne-am înțeles că, a doua zi, dimineața, să-l iau de la birou și să-l duc la București. Îmi amintesc că în preziua plecării Gheorghe Dumitru m-a sunat și mi-a cerut să-l împrumut cu 5.000. Nu a precizat ce 5.000, însă eu am înțeles că era vorba de euro sau dolari. L-am refuzat și nu știu dacă a făcut rost din altă parte, și nici pentru ce anume avea nevoie.

A doua zi ne-am deplasat, Gheorghe Dumitru și cu mine, în București, direct la biroul notarial al lui Bucur Gheorghe, aici a intrat doar Gheorghe Dumitru, a rămas cel mult 10 minute, a ieșit și am pornit direct spre Pitești, respectiv Râmnicu Vâlcea. Precizez că îmi amintesc cu exactitate faptul că, la ieșirea din biroul notarial, Gheorghe Dumitru era într-o dispoziție bună și mi-a spus: **sunt mai liniștit, mai ușor**. Nu a dat alte amănunte și nici eu nu l-am întrebat. Deplasarea Pitești-București și retur a fost scurtă, nu ne-am abătut de la drum, nu am luat masa, nu am contactat alte persoane....” (filele 2-16, vol.III).

S-a constatat că aceleași susțineri se regăsesc și în declarația acestui martor din data de 4.12.2007, ca și în declarația sa din 25 februarie 2008, ambele fiind menținute în mod expres de către martor.

Prima instanță a prezentat faptul că interceptările telefonice prezentate anterior arată cum inculpatul Gheorghe Dumitru, imediat după ce în data de 7.11.2007 (ora 15,39) a fost anunțat de inculpatul Cerbeanu Gheorghe de necesitatea deplasării în București pentru a doua zi „în varianta propusă de el”, l-a contactat telefonic pe martorul Ruxanda Constantin Daniel (ora 16,16) solicitându-i suma de 5.000 euro împrumut (aspect relatat și de martor în declarație).

De asemenea, s-a făcut referire la împrejurarea că, refuzat fiind de martorul Ruxanda, după 3 minute (ora 16,19) inculpatul Gheorghe Dumitru l-a sunat pe martorul Trandafir Ionel pentru a-i solicita 5.000 euro, bani de care avea nevoie cel târziu a doua zi dimineața.

Audiat, martorul Trandafir Ionel a declarat în cursul urmăririi penale (filele 33, vol.III): „Îmi amintesc că, în urmă cu câteva săptămâni ... acesta m-a contactat pe telefonul mobil și mi-a solicitat să-l împrumut de urgență cu suma de 5.000 de euro. Discuția a avut loc într-o după-amiază și știu că, inițial, am convenit ca să îi dau această sumă a doua zi dimineața acasă sau la birou. Până la urmă i-am remis această sumă în aceeași seară în care mi-a și cerut-o” (filele 33, vol.III).

Martorul Trandafir Ionel a fost audiat și în cursul cercetării judecătorești (filele 3-4, vol.IV instanță), menținându-și declarația prin

care a confirmat împrumutul sumei de 5.000 de euro acordat inculpatului Gheorghe Dumitru.

Precizarea suplimentară a martorului, nerelevantă în cursul urmăririi penale, în sensul că inculpatul Gheorghe Dumitru i-a explicat că *„acești bani îi sunt necesari pentru cheltuielile cu nunta, respectiv lăutari, băutură, ceva de genul acesta”* a fost apreciată de instanță ca fiind făcută de conivență cu inculpatul menționat.

Deși martorul Trandafir Ionel a afirmat în instanță că au fost exercitate asupra sa presiuni la sediul DNA, când instanța i-a solicitat să indice în concret, la ce presiuni face referire, acesta a precizat că unul dintre procurori i-a pus în vedere să declare adevărul „fiindcă altfel ar putea deveni din martor - inculpat”, însă a precizat că procurorul în fața căruia a dat declarație nu a exercitat nici o presiune asupra sa.

Instanța de fond a apreciat că motivul pentru care inculpatul Gheorghe Dumitru nu i-a dezvăluit martorului Trandafir adevăratul motiv pentru care îi solicitase împrumutul avea legătură cu specificul infracțiunilor de corupție, care au un caracter confidențial. Mai mult, s-a constatat că inculpatul nu a solicitat probe pentru a dovedi că, într-adevăr, la data respectivă a plătit lăutarii sau a cumpărat băutura pentru nuntă.

În opinia primei instanțe, toate acțiunile ulterioare ale inculpaților au conturat perfect activitatea infracțională în care erau angrenați.

După plecarea intempestivă a inculpatului Gheorghe Dumitru la București în data de 8 noiembrie 2007, consecutivă procurării sumei de 5.000 de euro de la martorul Trandafir (inculpatul a învederat la urmărirea penală că deținea diferența, de 10.000 de euro), acesta a intrat în biroul notarului Bucur, unde a rămas circa 10 minute, după care a revenit cu autoturismul condus de Ruxanda Constantin Daniel și, împreună, au pornit direct spre Pitești (supravegherea operativă și planșele foto se află la filele 257 – 266 vol.II dosar urmărire penală).

Martorul Ruxanda Constantin Daniel a precizat, în declarația din data de 25.02.2008: *„Îmi amintesc cu exactitate faptul că, la ieșirea din biroul notarial, Gheorghe Dumitru era într-o dispoziție bună și mi-a spus: sunt mai liniștit, mai ușor”*.

Imediat după plecarea inculpatului Gheorghe Dumitru, inculpatul Bucur Gheorghe l-a anunțat telefonic pe Cojocaru Eugen (convorbirea de la ora 11,22) că îl așteaptă la birou, iar la ora 13,34 inculpatul Cojocaru l-a înștiințat pe Bucur că a pornit spre Biroul Notarial al acestuia.

Întâlnirea celor doi, Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen la Biroul Notarial de pe ... a fost supravegheată operativ (filele 267 – 280, vol.II dosar urmărire penală), înregistrarea fiind vizionată și în cursul cercetării judecătorești, în ședință publică. A rezultat că acesta a fost momentul în care Bucur i-a remis inculpatului Cojocaru cei 15.000 de euro primiți de la inculpatul Gheorghe Dumitru, instanța apreciind că apărarea inculpaților, în sensul că ar fi fost vorba de „**proiectul de management**”, neputând fi primită, din motivele anterior evocate.

În următoarele zile, de **12, 13 și 14 noiembrie 2007**, inculpații s-au căutat reciproc pentru a se asigura că lucrurile merg așa cum doreau.

Dialogurile dintre inculpații Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, transmise mai departe inculpatului Gheorghe Dumitru, au confirmat conștientizarea acestora privind modalitatea frauduloasă în care Gheorghe Dumitru urma să promoveze examenul, fiind elocvente următoarele aprecieri:

- Cojocaru Eugen le-a transmis că Gheorghe Dumitru, „candidatul”, poate sta liniștit „*că nu are nici o problemă, singură de care trebuie să se ocupe este organizarea petrecerii de după examen*” (convorbire dintre Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe în data de 12 noiembrie 2007);

- Bucur Gheorghe l-a asigurat pe Cerbeanu că: „... *îți aduc aminte că problema nu mai e a noastră și nici măcar a lui*” (filele 55-58, vol.IV dosar urmărire penală).

În data de 16 noiembrie 2007 inculpatul Gheorghe Dumitru a susținut proiectul de management, iar în zilele următoare inculpații și-au dau reciproc, asigurări, că totul merge conform planului.

În data de 20 noiembrie 2007, însă, inculpatul Gheorghe Dumitru a aflat că nota obținută de el la proba de susținere a proiectului de management este mai mică decât a contracandidatului său, prilej ce a determinat alte convorbiri și explicații între inculpați, ceea ce a întărit convingerea instanței privind colaborarea infracțională a acestora.

Examenul scris a avut loc în data de 25 noiembrie, iar convorbirile din această zi și din zilele ulterioare purtate între inculpați au demonstrat, în opinia instanței de fond, încă o dată înțelegerea frauduloasă dintre ei, fiecare fiind pe deplin conștient de modul în care inculpatul Gheorghe Dumitru urma să promoveze examenul.

În seara de 27 noiembrie 2007, ora 20,37, înaintea publicării rezultatelor la examinarea scrisă, inculpatul Cojocaru Eugen l-a contactat pe inculpatul Bucur Gheorghe, anunțându-l că „*fratele*” lor a lua

examenul, veste care a fost transmisă, imediat către Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, reușita lui Gheorghe Dumitru fiind perfect caracterizată de inculpatul Bucur Gheorghe care o pune pe seama „**datului din pedale**” (filele 148-153, vol.IV dosar urmărire penală).

Materialul probator analizat a format convingerea instanței că situația de fapt este cea expusă în rechizitoriu, respectiv că inculpatul Gheorghe Dumitru, cu sprijinul inculpaților Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, a remis inculpatului Cojocaru Eugen suma de 15.000 euro pentru ca acesta, prin influența de care se bucură asupra membrilor Comisiei de examinare, să-i ofere promovarea la concursul pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor.

S-a constatat că potrivit datelor afișate pe site-ul CSM în seara zilei de 27.11.2007, inculpatul Gheorghe Dumitru a câștigat concursul în vederea obținerii funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

C. Activitățile desfășurate în vederea promovării de către Guli Sterian a examenului pentru ocuparea funcției de prim procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

Din înregistrările telefonice și audio-video ambientale a rezultat că inculpatul Cojocaru Eugen a acționat și pentru a asigura promovarea examenului de către inculpatul Guli Sterian, care candida pentru funcția de prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, determinând-o pe inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, președintă a Comisiei de examinare a candidaților, să-i furnizeze acestuia subiectele concepute pentru examenul scris al candidaților.

Astfel, inculpatul Guli Sterian, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Urziceni, a candidat pentru funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București și îl cunoștea de mult timp pe inculpatul Cojocaru Eugen.

Audiat în instanță, inculpatul Cojocaru Eugen a arătat că în anul 1994 Guli Sterian l-a ajutat în problemele de sănătate pe care le-a avut un membru al familiei acestuia, „*recomandându-i doctori care chiar au făcut minuni*”, astfel că inculpatul Cojocaru „*a rămas cu un sentiment de recunoștință față de el și de prietenie*” (filele 208-211, vol.III instanță). A precizat că motivul pentru care a hotărât să nu facă parte din comisia de examinare a fost tocmai împrejurarea că inculpatul Guli Sterian i-a adus la cunoștință că s-a înscris la examen, în condițiile în care îl cunoștea și pe contracandidatul acestuia, procurorul Nestor Dragoș.

În schimb, instanța a reținut că după data de **14 noiembrie 2007**, când inculpatul Guli Sterian a susținut proiectul de management, inculpatul Cojocaru Eugen a manifestat un deosebit interes față de modul în care s-a prezentat inculpatul Guli.

Mai mult, în declarația dată în fața instanței, inculpatul Cojocaru a recunoscut că a abordat subiectul concursului de promovare în funcții de conducere, încă din luna octombrie, cu inculpata Ghiță Georgeta Gabriela:

„În virtutea relațiilor de prietenie, de foarte bună colaborare profesională cu Ghiță Georgeta Gabriela, mi-am permis să am o discuție cu aceasta în luna octombrie despre concursul ce urma să aibă loc”.

S-a reținut că la 14 noiembrie 2007, inculpatul Cojocaru Eugen a contactat-o pe inculpata Ghiță Georgeta Gabriela „ca să o întrebe ce s-a întâmplat la examen” (declarație instanță), convenind cu aceasta că, pe larg, vor dezbate problema a doua zi. Această convorbire a avut loc la ora 18,37 și la doar un minut de la această discuție, Cojocaru Eugen l-a contactat pe inculpatul Guli Sterian, căruia i-a transmis din partea „doamnei doctor să fie liniștit”.

S-a considerat că „Doamna doctor” era inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, în declarația din cursul cercetării judecătorești inculpatul Cojocaru precizând că: „Dl. Guli a înțeles că e vorba de doamna Ghiță pentru că prietenii, cei apropiați, așa îi spuneau, în semn de apreciere”.

Prima instanță a apreciat că deși inculpatul Cojocaru a afirmat că „târziu a primit un telefon de la Guli Sterian” și că, simțindu-l „agitat”, și-a permis „să-i spună o minciună, adică să stea liniștit” că a vorbit cu doamna doctor, interceptările convorbirilor telefonice contrazic această afirmație, întrucât inculpatul Cojocaru e cel care l-a contactat pe Guli Sterian, la mai puțin de un minut de la convorbirea cu inculpata Ghiță.

S-a reținut că a doua zi, în data de 15 noiembrie 2007, aflând rezultatul obținut la proba de susținere a proiectului de management, foarte puțin peste cel al contracandidatului său, inculpatul Guli Sterian l-a sunat pe inculpatul Cojocaru Eugen, reproșându-i atitudinea inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela:

Redăm din convorbirea telefonică purtată în data de 15 noiembrie 2007, ora 13:48:40 (vol.IV, dosar urmărire penală):

„Cojocaru Eugen : Da!

Guli Sterian: Auzi, ai ... ai ... ai ceva date în plus despre ...

Cojocaru Eugen: Nu, n-am cum că ...

Guli Sterian: Deci eu am opt ...
 Cojocaru Eugen: Ai mai mult cu vreo zece sau cât? Douăzeci?
 Guli Sterian: Opt șaizeci și cinci și el are opt patruzeci!
 Cojocaru Eugen: Da, da! Hai, mă ... (neinteligibil) ...
 Guli Sterian: Opt, opt treizeci! Opt treizeci și cu opt șaizeci!
 Cojocaru Eugen: ... (neinteligibil) ... nu-i ... Dar, oricum ...
 Guli Sterian: Ăă, femeia a jucat strâmb!
 Cojocaru Eugen: A noastră?
 Guli Sterian: O să-ți ... a, să-ți povestesc, ai să-nebunești! Nu faci nici un pas fără să-mi spui și fără să-ți spun în seara asta!
 Cojocaru Eugen: Aha!
 Guli Sterian: Deci o să-ți povestesc de cazii jos!

.....
 Prima instanță a considerat că din convorbirile telefonice interceptate și din rapoartele de supraveghere operativă a rezultat modul în care inculpatul Cojocaru Eugen a acționat pentru obținerea subiectelor de la proba scrisă.

Astfel, în data de 23 noiembrie 2007 a avut loc o convorbire telefonică între inculpații Cojocaru Eugen și Ghiță Georgeta Gabriela, în care aceștia au stabilit o întâlnire ce parea dinainte convenită, dat fiind că în cuprinsul conversației nu se face nici o referire asupra motivului întâlnirii:

Cojocaru Eugen: Î ... Î ... în jurul orei unu sunteți?
 Ghiță Georgeta Gabriela: Păi da' plecăm la doisprezece, nu știți?
 Cojocaru Eugen: Da' haideți că încerc să ... fac tot posibilul s-ajung până la douăsprezece, da?
 Ghiță Georgeta Gabriela: Bine! Bine!

În declarația dată în cursul cercetării judecătorești (fila 211, vol.III), inculpatul Cojocaru Eugen a recunoscut că a existat această discuție telefonică, în jurul orelor 11,30 cu Ghiță Georgeta Gabriela, dar a susținut că întâlnirea nu a avut loc, dat fiind că aceasta a plecat la ora 12,00 din sediul instituției, datorită unei acțiuni de deratizare.

S-a apreciat că această explicație oferită de inculpatul Cojocaru Eugen este, însă, puțin credibilă.

Astfel, instanța de fond a apreciat ca neconvingătoare explicația inculpatului Cojocaru Eugen, care, dându-și seama din discuțiile cu Guli Sterian că acesta întâmpina dificultăți la partea de management, s-a oferit să-i procure el de pe internet subiectele care s-au dat în anii

anteriori, însă a găsit doar 50 de întrebări, în loc de 150, astfel că dorea să o întrebe pe Ghiță Georgeta Gabriela „de ce nu se găsesc pe site toate subiectele”.

S-a apreciat că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela nu avea nici o legătură cu publicarea pe site-ul Institutului Național al Magistraturii a subiectelor de la concursurile anterioare și, mai mult, nu se putea înțelege la ce i-ar fi folosit candidatului Guli Sterian informația referitoare la găsirea sau nu a subiectelor pe site.

Instanța a considerat că, implicit, inculpatul Cojocaru Eugen a afirmat că la întâlnirea din fața Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pe care a avut-o cu Guli Sterian în data de 23 noiembrie 2007, ora 16,55, i-a dat lui Guli Sterian o parte din subiectele de examen, inculpatul Cojocaru arătând că e vorba de subiectele din anii anteriori, luate de pe internet.

În acest sens, s-a apreciat drept elocventă discuția telefonică surprinsă între inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian din data de 23.11.2007, ora 14,55 deoarece inculpatul Cojocaru Eugen l-a anunțat pe Guli Sterian că a obținut doar o parte din subiecte, „o jumătate din prăjitură”, ceea ce i-a provocat acestuia din urmă o reacție de nemulțumire:

„Cojocaru Eugen: Măi, eu ... ăă, cum să zic ... e numai jumătate, măi ... din prăjitură.

Guli Sterian: E nasol! De ce, mă, n-ai putut ...

Cojocaru Eugen: Aș ... Aștept, măi frate, aștept.”

De asemenea, instanța a apreciat ca fiind greu de înțeles folosirea de către cei doi a unui limbaj codat.

Întâlnirea dintre inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian a fost surprinsă și în Raportul de supraveghere operativă realizat în baza autorizației de înregistrare ambientală, nota întocmită arătând că, începând cu ora 16,10, inculpatul Cojocaru Eugen a așteptat în autoturismul său, în fața sediului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

S-a arătat, de asemenea, că la ora 16,55 a apărut inculpatul Guli Sterian, a intrat în autoturismul inculpatului Cojocaru Eugen, unde a rămas cinci minute, după care a plecat, acesta fiind momentul în care a primit subiectele de examen, lucru, de altfel, recunoscut de inculpatul Cojocaru Eugen, însă cu precizarea că ar fi fost vorba de subiectele de la

concursurile anterioare, afișate pe site-ul Institutului Național al Magistraturii.

Și convorbirile telefonice ulterioare surprinse între inculpați au confirmat că inculpatul Cojocaru Eugen reușise să obțină doar o parte din subiectele de examen, acesta îndemnându-l pe Guli Sterian să învețe jumătate din materie și, cu puțin noroc, va promova examenul:

„Cojocaru Eugen: Ce faci, mă, Guliță?

Guli Sterian: Uite, citesc.

Cojocaru Eugen: Citește, mă tată, mă, ia mă și tu măcar juma' de materie, parcurge-o, poate ai dracu puțin noroc ...

Guli Sterian: Tu ce faci?

Cojocaru Eugen: Mi-e necaz ... Păi, uite, nu vezi ... tot stau și mă gândesc ... Aveam și noi ocazia să facem un cxxx ... și l-am făcut praf ... Citește și tu!

Guli Sterian: Păi citesc!

Cojocaru Eugen: Poate om avea noroc ... La ce oră ai examenul?

Guli Sterian: La nouă și jumătate.

Cojocaru Eugen: Hai că-l mai sun pe ăsta”

Din această convorbire a transpărut și regretul inculpatului Cojocaru Eugen că nu a obținut și cealaltă parte a subiectelor, iar probele administrate au dovedit intervenția pe care a făcut-o în acest sens asupra unui alt membru al comisiei de examinare, martorul Cazanciuc Robert, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care făcea parte din comisia de examinare și căruia îi revenea sarcina să elaboreze subiectele la secțiunea managementul comunicării.

Acest martor a relatat, în mod amănunțit, în declarația dată în cursul urmăririi penale, cum, în data de 22 noiembrie 2007 a fost abordat de inculpatul Cojocaru Eugen, care i-a solicitat în mod voalat subiectele ce vor fi date spre rezolvare la examenul din data de 25 noiembrie 2007, întrebându-l dacă le-a conceput.

A precizat că deși refuzat, inculpatul Cojocaru Eugen a insistat și a doua zi, în data de 23 noiembrie 2007, în încercarea de a-l contacta pe martor, sunându-l de mai multe ori pe telefonul mobil și așteptându-l în fața Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție până la ora 19,53, conform rapoartelor de supraveghere.

În acest interval au fost înregistrate mai multe convorbiri telefonice între inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian care arată motivul

așteptării din fața sediului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a inculpatului Cojocaru Eugen.

După ce a fost abordat de inculpatul Cojocaru Eugen, martorul Cazanciuc Robert a informat conducerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, întocmind Nota înregistrată sub nr.4908/C/23.11.2007 la Cabinetul Procurorului General al României (filele 40-41, vol.III dosar urmărire penală).

În această notă, procurorul Cazanciuc Robert a arătat:

„În cursul zilei de azi, 22 noiembrie 2007, în jurul orelor 17,00, s-a prezentat în biroul meu, domnul procuror Cojocaru Eugen din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care m-a întrebat dacă am întocmit subiectele și baremul pentru concurs. I-am răspuns că nu întrucât vor fi întocmite în cadrul Comisiei, cu o zi înainte de concurs. Întocmesc prezenta întrucât apreciez ca nefiind deontologică întrebarea domnului procuror Cojocaru”. (filele 41, vol.III)

Despre această notă informatică au aflat și inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian, discuția telefonică dintre aceștia din data de 27 noiembrie 2007 fiind relevantă sub aspectul implicării infracționale a celor doi. Astfel, inculpatul Cojocaru Eugen i-a spus inculpatului Guli Sterian că: *„Știi ce a făcut, mă, Robert ... s-a dus la aia mare ... i-a zis că a fost abordat ... și că se retrage ...”*.

Deși inculpatul Cojocaru Eugen a folosit o exprimare impersonală „a fost abordat”, inculpatul Guli Sterian l-a întrebat direct: *„I-a zis de tine?”*, iar Cojocaru Eugen a răspuns: *„Da”*.

Audiat și în cursul cercetării judecătorești, martorul Cazanciuc Robert și-a nuanțat, oarecum depoziția, în sensul că arată că *„a existat un complex de factori care m-a determinat să iau hotărârea de a mă retrage din comisie”* (filele 59-60, vol.IV instanță).

A confirmat însă că a fost abordat de Cojocaru Eugen, menținându-și depoziția din cursul urmăririi penale: *„Nu-mi amintesc exact cum s-a desfășurat întâlnirea cu dl. Cojocaru Eugen pentru că au trecut 3 ani de atunci, dar este posibil ca lucrurile să se fi petrecut așa cum am arătat în declarația dată la urmărirea penală”*.

Martorul, în cursul aceleiași declarații dată în instanță a arătat că: *„Dl. Cojocaru Eugen nu mi-a cerut în mod explicit să îi dau subiectele dacă le-am elaborat, dar impresia mea subiectivă a fost că abordarea era nepotrivită pentru că un membru al comisiei nu trebuie întrebat despre elaborarea subiectelor”*.

În cauză a fost audiat și martorul Dumitru Dragoș Nicolae care, în calitate de director adjunct al Institutul Național al Magistraturii, a coordonat desfășurarea concursului din noiembrie 2007.

Atât în declarația dată în cursul urmăririi penale, cât și în instanță (filele 72-74 vol.IV) acest martor a confirmat cele susținute de martorul Cazanciuc Robert, cu referire la motivul retragerii acestuia din comisie.

Martorul Ionescu Alexandru Daniel a confirmat situația expusă de martorul Dumitru Dragoș, arătând, în declarația dată în cursul cercetării judecătorești că: *„În 23 noiembrie ... am fost anunțat de Dragoș Dumitru că unul dintre membrii Comisiei a anunțat că dorește să se retragă din comisie. Era vorba de domnul procuror Cazanciuc Robert, iar în acel moment dl. Dragoș Dumitru mi-a spus că retragerea se datora unor motive personale, de familie”* (filele 68-69, vol.IV).

De asemenea, martorul Selegean Mihai, director al Institutul Național al Magistraturii la acel moment, a atestat aceleași împrejurări: *„Cu o zi sau două înainte de susținerea ultimei probe, dl. Dragoș Dumitru mi-a adus la cunoștință că dl. procuror Cazanciuc Robert se retrage din comisie din motive personale”* (filele 70-71, vol.IV instanță).

Martorul Luca Cătălin a prezentat aceeași situație, arătând că: *„am fost contactat telefonic de dl. Dragoș Dumitru, care mi-a spus că un membru al comisiei s-a retras și eu, în calitate de supleant, trebuie să îi iau locul”* (filele 63-64, vol.IV, instanță).

Probele evidențiate mai sus au confirmat, fără dubiu, abordarea martorului Cazanciuc Robert de către inculpatul Cojocaru Eugen, precum și caracterul determinant al acestei abordări în retragerea intempestivă a martorului Cazanciuc Robert din Comisia de examinare, în cursul desfășurării examenului, cu o zi înainte de întrunirea comisiei pentru întocmirea subiectelor la proba scrisă.

Aceste probe, în același timp, au întărit convingerea instanței că același scop l-a avut inculpatul Cojocaru Eugen și în întâlnirea solicitată inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela, cu care se afla într-o relație mult mai apropiată *„de prietenie, de foarte bună colaborare profesională”*, cum însuși inculpatul Cojocaru Eugen o recunoaște.

Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, însă, nu a reacționat așa cum a făcut-o martorul Cazanciuc Robert, ci i-a furnizat inculpatului Cojocaru Eugen *„jumătate de prăjitură”*.

În cauză au fost audiați ca martori toți membrii comisiei de examen, din depozițiile cărora a rezultat că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela a

adus seturile de întrebări pentru proba scrisă, iar acestea, cu mici modificări, mai ales de formă și nu de conținut, au constituit variantele de întrebări pentru concurs (martorii Gâlcă Dinu, martora Marin Florica, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru disciplina de organizare judiciară, martorul Luha Vasile, membru al comisiei).

Aceste declarații au atestat că subiectele care au făcut obiectul testării candidaților la examenul scris din data de 25.11.2007, la disciplina managementul instanțelor au fost concepute de către inculpata Ghiță Gabriela la o dată anterioară celei de 24.11.2007.

La acel set de întrebări candidatul Guli Sterian a răspuns aproape fără greșeli, cele câteva răspunsuri incorecte datorându-se, probabil, micilor modificări ce au fost aduse subiectelor, astfel cum au arătat membrii comisiei ale căror declarații au fost prezentate mai sus.

Or, s-a reținut că, potrivit datelor furnizate de anunțul afișat pe site-ul CSM din seara de 27.11.2007, ora 21,00, inculpatul Guli Sterian a câștigat concursul pentru obținerea funcției de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Instanța de fond a menționat în sentința pronunțată că interceptările telefonice, înregistrările audio-video ambientale și acțiunile ulterioare ale inculpaților au întregit și confirmat activitatea infracțională a acestora.

Astfel, s-a apreciat drept relevantă în ceea ce privește implicarea sa în promovarea inculpatului Guli Sterian inițiativa inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela de a-l suna pe inculpatul Cojocaru Eugen în seara de 27 noiembrie 2007, înainte de afișarea rezultatelor pe site-ul CSM, comunicându-i acestuia că „e de bine!”.

Faptul că inculpata Ghiță se referea la reușita la examen a lui Guli Sterian a rezultat din împrejurarea că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela i-a făcut cunoscut lui Cojocaru Eugen nota obținută de contracandidatul acestuia, procurorul Nestor Dragoș, care luase doar 6.

Cu ocazia acestei convorbiri (din 27.11.2007, ora 19,53, filele 141-147, vol.IV dosar urmărire penală), inculpatul Cojocaru Eugen, implicit, s-a scuzat față de Ghiță Georgeta Gabriela că are multă treabă și nu a reușit să treacă pe la ea, dar inculpata îl asigură că-l așteaptă a doua zi când vor despica firul în patru.

În aceeași seară, inculpatul Cojocaru Eugen a sunat-o pe martora Georgescu Cerasela și i-a comunicat acesteia că „a reușit o victorie

istorică”, că are o impresie bună despre sine și că tocmai se îndreaptă spre „o întâlnire cu băieții care l-au chemat să-i mulțumească!”.

S-a reținut că, într-adevăr, în data de 27 noiembrie 2007, în jurul orei 19,00, inculpatul Cojocaru Eugen, împreună cu Guli Sterian și martorul Deliorga Cristian au sărbătorit victoria în localul „Casa Roz”, rezultatul concursului fiindu-le cunoscut anterior afișării oficiale a acestuia pe site-ul CSM.

A doua zi, 28 noiembrie 2007, în cursul dimineții, a fost înregistrată audio-video ambiental (filele 335 – 359, vol.II dosar urmărire penală) o discuție între Cojocaru Eugen și martora Butnariu Elena, Cojocaru spunându-i colegei sale de birou modul în care a aranjat cu Ghiță ca să ia Guli examenul:

„Cojocaru Eugen : Băi, am și eu la capitală pe unu' ... prieten de-al nostru. L-am băgat pe țeavă pe Guli.

Butnariu Elena : Mai încet!

Cojocaru Eugen : M-a rugat Cristi să-l susțin pe Guli să-l pună ... Știi că eu sunt prieten cu Ghiță și era șefă de comisiei și ... am aranjat cu ea, cu ... și a luat Guli ... Guli examenu', știi?

.....

Butnariu Elena : Îi ține ... îi ține locu' lu' Nestor? Îi ține locul lui Nestor, ăsta Guli?

Cojocaru Eugen : I-a luat locu' lu' Nestor.

Butnariu Elena : Da' ce e cu Nestor?

Cojocaru Eugen : Nu mai e, deloc!

Butnariu Elena : De ce? N-a ...

Cojocaru Eugen : I-a expirat și n- a luat examenu'.

Butnariu Elena : A, a dat examen și n-a luat? Îhî!

Cojocaru Eugen : Am aranjat și noi omu' nostru ...

Martora Butnariu Elena, atât în declarația dată în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești (filele 66-67, vol.IV instanță) a confirmat realitatea discuției, recunoscând în înregistrarea ce i-a fost prezentată atât vocea sa, cât și vocea inculpatului Cojocaru Eugen.

Deși, în declarația dată la urmărirea penală de către martoră s-a consemnat și pasajul: „realizez că, într-adevăr, el îmi spunea despre aranjarea examenului în favoarea lui Guli”, în cursul cercetării judecătorești martora Butnariu Elena a precizat că, datorită emoțiilor,

jenată fiind față de colegi, nu a dat foarte multă importanță expresiilor din acea declarație pe care a semnat-o, iar această expresie nu-i aparține.

Făcând referire la aceste precizări ale martorei, instanța de fond a apreciat că nu au relevanță sub aspect probator, întrucât nu poziția subiectivă a martorei constituie probă, ci împrejurarea pe care a confirmat-o, în sensul că înregistrările audio-video ambientale reprezintă realitatea, discuția între ea și Cojocaru Eugen a avut loc, iar vocile le aparțin.

De altfel, s-a menționat că nici inculpatul Cojocaru Eugen nu a contestat realitatea înregistrării, dar a motivat că, de fapt, „s-a lăudat” cu intervenția sa la Ghiță Georgeta Gabriela, pentru a-i spori prestigiul lui Guli Sterian.

Instanța a considerat, cu toate acestea, că nu este vorba de „laudă” și că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela chiar i-a furnizat inculpatului Cojocaru Eugen subiectele de examen, astfel cum a rezultat și din discuția telefonică pe care inculpatul Cojocaru Eugen a purtat-o în data de 1.12.2007 cu soția sa.

În acest sens, s-a relevat că în contextul în care împotriva inculpaților se începuse urmărirea penală, iar televiziunile transmiteau date despre cercetările DNA cu privire la suspiciunile legate de fraudarea examenelor pentru ocupare unor funcții de conducere la parchete, inculpatul Cojocaru Eugen, plecat din București, și-a sunat soția pe care a întrebat-o despre ultimele știri prezentate în media.

S-a precizat că soția inculpatului i-a relatat că acum sunt șase învinuiți și că tocmai o văzuse la televizor pe „doamna, ... care urca într-o mașină ... doamna de la care ai zis că ai luat ... așa”. (filele 178-180, vol.IV, dosar urmărire penală).

Din imaginile transmise la postul Realitatea TV (filele 362-364, vol.II dosar urmărire penală), aflate la dosar, a rezultat că la momentul la care avea loc convorbirea, Ghiță Georgeta Gabriela, învinuită la acea dată, ieșea de la sediul DNA, fiind filmată în timp ce urca într-o mașină.

Astfel, între Cojocaru Eugen și soția sa, în data de 1.12.2007, ora 10,53 a avut loc următoarea discuție telefonică din care instanța a concluzionat că inculpatul a înțeles la ce doamnă se referă soția sa și ce anume a luat de la aceasta:

„Cojocaru Eugen : Ce-au mai zis nemernicii? ... pe la ... tele ...

Cojocaru Cornelia : Păi, acum a zis că-s 6 persoane, și am văzut-o și pe doamna, știi tu, de la cine așa ...

Cojocaru Eugen : Hm!

Cojocaru Cornelia : Dar numai am văzut-o când se urca la o mașină.

Cojocaru Eugen : Îhî!

Cojocaru Cornelia : Doamna ... care ai zis că ai luat de la ea ... așa."

Încadrarea juridică și apărările inculpaților

1. Inculpatul Cojocaru Eugen nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată.

În cursul urmăririi penale a arătat că nici nu îl cunoaște pe Gheorghe Dumitru, dar că e posibil să-l fi întâlnit de câteva ori, accidental.

În cursul cercetării judecătorești a oferit o altă versiune, arătând că, la rugămintea lui Bucur Gheorghe a acceptat să-l ajute pe Gheorghe Dumitru în refacerea proiectului de management.

Cu referire la Guli Sterian, a arătat că nu a încercat și nici nu a obținut subiectele pentru testarea scrisă, ci a dorit doar să-l ajute în pregătirea examenului preocupându-se de procurarea subiectelor date la examenele anterioare și publicate pe internet.

Instanța de fond a considerat că analiza probatoriului administrat în cauză și înfățișat în secțiunile precedente contrazice aceste apărări.

Inculpatul a formulat o serie de apărări privind legalitatea probelor administrate în cursul urmăririi penale, solicitând următoarele:

a) Înlăturarea denunțului formulat de inculpatul Gheorghe Dumitru, întrucât acesta nu este mijloc de probă, ci mod de sesizare a organelor de urmărire penală.

S-a apreciat că apărarea nu poate fi primită, din datele dosarului rezultând că, la data de **29.11.2007**, inculpatul Gheorghe Dumitru, față de care la acel moment **se dispusese începerea urmăririi penale** cu privire la cumpărarea influenței inculpatului Bucur Gheorghe, asupra unor magistrați din Consiliul Superior al Magistraturii, odată cu aducerea la cunoștință a acestei învinuiri, a înțeles să formuleze un **denunț penal**, cu privire la cumpărarea influenței lui Cojocaru Eugen și la ajutorul pe care i l-au dat în acest sens inculpații Bucur și Cerbeanu.

S-a stabilit că atât în **denunțul penal**, cât și în **declarația** dată în ziua de 29.11.2007, inculpatul Gheorghe Dumitru a făcut aceleași mărturisiri, declarații luate, în calitate de învinuit, în raport de măsura deja dispusă, așa cum s-a arătat, de începere a urmăririi penale împotriva sa.

În cursul aceleiași date de 29.11.2007, inculpatul a revenit asupra mărturisirii inițiale, pe care a înlăturat-o.

În contextul revenirii, la aceeași dată de 29.11.2007, asupra mărturisirii inițiale, valorificarea recunoașterii inițiale a inculpatului s-a făcut, conform art. 69 Cod procedură penală, prin coroborarea cu faptele și împrejurările ce au rezultat din ansamblul probator administrat în cauză, prezentate în secțiunea B de mai sus.

b) Nelegalitatea înregistrărilor audio-video efectuate în perioada 17.10.2007 - 29.11.2007, întrucât au fost realizate în faza actelor premergătoare, sens în care s-a invocat Decizia nr. 962 din 25.06.2009 a Curții Constituționale, din considerentele căreia se desprinde concluzia că astfel de probe nu pot fi administrate decât în faza de urmărire penală.

Nici această apărare nu a putut fi primită.

Înalta Curte a reținut că prin Decizia nr.962 pronunțată în 25 iunie 2009, Curtea Constituțională **a respins excepția de neconstituționalitate** a dispozițiilor art.91¹ Cod procedură penală, în raport de prevederile art.2 și art.21 alin.3 din Constituție.

S-a arătat că textul art.91¹ Cod procedură penală, pe care Curtea Constituțională nu l-a declarat, până la acest moment, neconstituțional, se referă inclusiv la „pregătirea unei infracțiuni”, astfel că emiterea autorizației cerută de aceste dispoziții poate avea loc și înainte de săvârșirea unei infracțiuni, când practic, nu poate exista urmărire penală începută, nici *in rem* nici *in personam*.

Pe de altă parte, considerentele unei decizii a Curții Constituționale sunt obligatorii în cazul deciziilor de admitere, întrucât asupra celor de respingere există posibilitatea revenirii de către Curtea Constituțională, astfel cum s-a întâmplat în jurisprudența acesteia.

Mai mult, chiar în cazul deciziilor de admitere, acestea sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, ori în speță, se invocă o decizie de respingere pronunțată de Curtea Constituțională în anul 2009 în legătură cu o situație ce a avut loc în anul 2007.

c) Înlăturarea înregistrărilor telefonice aflate la dosar întrucât în cauză, datorită mijloacelor tehnice utilizate la interceptare, nu se poate realiza o expertiză tehnică a acestora.

În cauză, prin încheierea de ședință din data de **7 martie 2011 s-a dispus efectuarea unei expertize criminalistice, care să stabilească:**

1. dacă înregistrările/interceptările audio și/sau video sunt autentice;

2. dacă înregistrările/interceptările au fost realizate simultan cu evenimentele acustice conținute pe suportii expertizați și nu reprezintă o copie a acestora;

3. dacă înregistrările/interceptările conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere);

4. dacă înregistrările/interceptările au fost realizate cu echipamentul tehnic aflat în dotarea DNA - Serviciul Tehnic.

Instanța de fond a reținut că expertul criminalist autorizat Gheorghe Pop a întocmit **Raportul de expertiză criminalistică nr.7 din 10 ianuarie 2012**, formulând următoarele concluzii:

1. Înregistrările/interceptările audio și audio-video în litigiu, indicate în tabelul 1, se prezintă sub formă de copii sau transferări ale înregistrărilor originale, neîndeplinind astfel, în mod cumulativ, cele trei cerințe pentru a fi declarate autentice.

2. Înregistrările/interceptările audio și audio/video în litigiu nu au fost realizate simultan cu evenimentele acustice conținute pe suportii expertizați, reprezentând copii fidele ale acestora (cele de pe suporturile L8, L11, L17 și L24) sau transferări realizate cu acuratețe ale acestora (înregistrările de pe suportul L18).

3. În urma examinării cu sistemele și echipamentele din dotarea LIECB a rezultat că înregistrările/interceptările nu conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere).

4. Potrivit punctului 2 de mai sus, înregistrările de pe suporturile optice L17, L18 și L24 nu au fost realizate direct în această formă cu echipamentul tehnic aflat în dotarea DNA - Serviciul Tehnic. Ținând cont de punctul 3, de mai sus, este foarte probabil ca înregistrările originale din care provin înregistrările examinate să fi fost realizate cu echipamente din dotarea DNA - Serviciul Tehnic.

Echipamentele cu care au fost realizate înregistrările de pe suportul L8 și L11 fac obiectul Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate. În absența acestora nu se poate răspunde la problema formulată în raport cu aceste înregistrări.

Față de concluziile raportului de expertiză criminalistică, prima instanță a apreciat, argumentând în mod detaliat, că se justifică valoarea probatorie dată interceptărilor audio și audio-video la care s-a făcut

trimitere în hotărârea atacată, în secțiunea privind expunerea situației de fapt și analiza probelor administrate.

În acest sens, s-a apreciat ca fiind esențială concluzia din Raportul de expertiză criminalistică potrivit căreia „în urma examinării cu sistemele și echipamentele din dotarea LIECB a rezultat că înregistrările/interceptările nu conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere”.

S-a precizat că acestea nu îndeplinesc condiția de simultaneitate, întrucât sunt înregistrări de tip digital, materie în care proba digitală originală nu are decât un sens pur cronologic, al nașterii informației, iar orice copie al unei înregistrări digitale are exact același conținut ca și înregistrarea originală.

Împrejurarea că nu s-au examinat decât echipamentele tehnice aparținând DNA, nu și cele ale SRI cu care s-au realizat interceptările telefonice a fost apreciată ca nefiind relevantă în cauză, câtă vreme art.91⁶ Cod procedură penală reglementează expertiza mijlocului de probă (CD/DVD) și nu a mijlocului prin care s-a obținut proba (echipamentele).

A fost considerat relevantă concluzia expertului în sensul că interceptările telefonice sunt nealterate.

Instanța de fond a analizat înscrisul depus la dosar de către expertul recomandat de către părți (conform art.120 alin.3 Cod procedură penală) înscris denumit „*obiecțiuni la raportul de expertiză*” și a constatat că, în esență, acesta nu cuprinde obiecțiuni propriu-zise, ci se invocă faptul că expertul recomandat nu a avut la dispoziție toate materialele expertizate.

Această susținere a fost apreciată ca neconformă realității, având în vedere că instanța de fond a dispus, prin încheierea de ședință din 26.10.2022, o adresă către INEC conținând solicitările expertului parte, prin care a dispus a se da curs acestor solicitări, în raport de dispozițiile art.7 alin. 3 din O.G. nr.75/2000.

S-a reținut, totodată, că împrejurarea că expertul a examinat doar copiile ce i-au fost puse la dispoziție de părți, nefiind în țară, nu este imputabilă instanței.

Chiar și așa, prima instanță a subliniat faptul că cele 25 de CD/DVD-uri examinate de expertul-parte, sunt copiile exacte ale materialelor expertizate de INEC.

În legătură cu înscrisul denumit „*obiecțiuni la raportul de expertiză*”, instanța de fond a făcut referire și la aceea că expertul recomandat a mai făcut unele considerații științifice referitoare la metodologia utilizată de INEC, respectiv la programul Edi Tracker.

De asemenea, Înalta Curte a constatat că prin registratură s-a mai depus un înscris intitulat „*Obiecțiuni la raportul de expertiză*”, însă acesta nu a putut fi luat în discuție câtă vreme a fost depus după pronunțarea hotărârii.

În baza acestor considerente, Înalta Curte a respins solicitarea inculpatului Cojocarui Eugen de înlăturare din dosar a interceptărilor telefonice.

S-a precizat, totodată, că situația de fapt și vinovăția inculpaților a fost analizată și stabilită din coroborarea *tuturor* probelor administrate în cauză și nu doar pe baza interceptărilor și înregistrărilor audio și video.

De altfel, Înalta Curte a precizat că la solicitarea inculpaților, o parte din aceste interceptări și înregistrări audio și video au fost audiate/vizionate în ședință publică, niciunul dintre inculpați neformulând vreo obiecție asupra realității acestora, iar inculpatul Cojocarui Eugen a recunoscut, în declarația dată în fața instanței, că a utilizat expresiile redată din interceptări sau înregistrări, oferind însă alte explicații privind sensul acestora.

d. Cu referire la cea de-a doua infracțiune, inculpatul Cojocarui Eugen susține că nu se poate reține în sarcina sa instigarea la infracțiunea prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 deoarece în cauză nu există infracțiunea prevăzută de acest text, care are alt obiect, respectiv protejarea relațiilor sociale ce vizează operațiunile financiare, ca acte de comerț, ceea ce presupune ca informațiile legate de tranzacțiile financiare să nu fie traficate ilegal.

S-a precizat că această apărare nu poate fi primită, întrucât textul art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 nu face distincțiile la care se referă inculpatul, iar a admite o asemenea interpretare, doar pornind de la conținutul art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 ar însemna ca legiuitorul să fi lăsat în afara ilicitului penal permiterea accesului la orice alte informații ce nu sunt destinate publicității, mai puțin cele de natură financiară, interpretare ce nu poate fi acceptată.

e. Referitor la aceeași infracțiune, inculpatul Cojocarui Eugen a susținut că nu este îndeplinită nici condiția referitoare la scopul urmărit, care trebuie să fie obținerea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri

ori alte foloase necuvenite, ori în cauză nu s-a probat că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela ar fi obținut astfel de foloase de la inculpatul Guli Sterian.

Înalta Curte a respins această apărare, arătând că textul incriminator (art.12 lit.b din Legea nr.78/2000) condiționează întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de existența scopului special, respectiv obținerea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite: *„Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.*

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații”.

S-a considerat că este reală împrejurarea că inculpatul Cojocaru Eugen a fost persoana căreia i s-a permis accesul neautorizat, iar beneficiarul folosului a fost inculpatul Guli Sterian.

Înstanța a precizat că în speță, în sarcina inculpatului Cojocaru Eugen se reține instigarea la infracțiunea prevăzută de art.12 lit.b, faptă comisă de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela în scopul obținerii pentru altul (Guli Sterian) de foloase necuvenite.

Foloasele necuvenite, în accepțiunea legii, privesc orice avantaj de natură patrimonială sau nepatrimonială, iar în speță folosul necuvenit era obținerea frauduloasă a funcției de prim-procuror de către inculpatul Guli Sterian.

Din ansamblul probelor administrate Înalta Curte a reținut că:

i) inculpatul Cojocaru Eugen, în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în cursul lunii noiembrie 2007, a pretins de la inculpatul Gheorghe Dumitru suma de 25.000 euro, din care a primit efectiv suma de 15.000 euro pentru ca, prin afirmarea influenței de care se bucură asupra membrilor Comisiei de examinare a candidaților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor, să-i determine pe aceștia să-i înlesnească lui Gheorghe Dumitru promovarea examenului pe care acesta îl susținea pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

S-a menționat că această faptă întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal

coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000, text în baza căruia s-a dispus condamnarea inculpatului.

ii) De asemenea, Înalta Curte a mai reținut că același inculpat, în cursul lunii noiembrie 2007, cu intenție, a determinat-o pe inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, președintă a comisiei de examinare a candidaților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor să furnizeze inculpatului Guli Sterian subiectele concepute pentru examenul scris al candidaților, urmărind asigurarea promovării acestuia în funcția de conducere pentru care candida, respectiv prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, faptă ce întrunește elementele constitutive ale instigării la infracțiunea de permitere a accesului la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.25 Cod penal raportat la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, text în baza căruia a dispus condamnarea inculpatului.

S-a constatat că cele două infracțiuni sunt comise în concurs real, prevăzut de art.33 lit.a Cod penal.

2. Inculpatul Gheorghe Dumitru nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina sa.

Pe lângă apărările vizând netemeinicia acuzațiilor, inculpatul a invocat, cu ocazia soluționării pe fond a cauzei, o serie de excepții de nelegalitate:

1. O parte din excepțiile de nelegalitate au fost invocate pe parcursul procesului, prima instanță pronunțându-se asupra lor prin încheierea de ședință din 20.11.2008, astfel că reiterarea acestora după terminarea cercetării judecătorești a fost apreciată ca nemaifiind posibilă, conform art. 332 Cod procedură penală.

Prima instanță s-a referit la excepțiile privind:

- inexistența unui act de sesizare a organului de urmărire penală cu privire la faptele și persoanele trimise în judecată prin vreunul din modurile prevăzute de art.221 Cod procedură penală;
- nulitatea procesului verbal de sesizare din oficiu din 16.10.2007;
- nelegala investire a organului de urmărire penală și a procurorului;
- încălcarea dispozițiilor art.172 Cod procedură penală.

S-a precizat că toate aceste excepții au fost analizate și respinse ca nefondate prin încheierea de ședință din 20.11.2008.

2. Inculpatul a solicitat înlăturarea denunțului formulat, considerând că acesta nu poate fi un mijloc de probă, ci un mod de sesizare a organelor de urmărire penală.

Această apărare a fost deja analizată de Înalta Curte în cadrul secțiunii ce-l privește pe inculpatul Cojocaru Eugen, fiind respinsă pentru argumentele arătate.

3. S-a invocat încălcarea art.68 al.1 Cod procedură penală, argumentându-se că înregistrarea telefonică a convorbirii purtată în 30.11.2007 între inculpat și procurorii de caz demonstrează exercitarea de amenințări asupra sa.

Instanța a respins această apărare, astfel cum s-a arătat anterior, întrucât convorbirea invocată a avut loc în data de 30.11.2007, iar declarațiile inculpatului, atât cele de recunoaștere, cât și cea de retractare au fost date în 29.11.2007.

4. A susținut că s-a produs încălcarea prezumției de nevinovăție prin Comunicatul nr.283/VIII/3 transmis la data de 5.12.2007 de DNA către mass-media și prin interviul Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, acordat reporterilor ziarului „Gândul”, publicat în 21.12.2007.

Reținând că în cauză nu s-a făcut dovada existenței respectivului comunicat și a interviului la care se referă inculpatul, prima instanță a precizat că asemenea împrejurări nu pot conduce la înlăturarea probatoriului administrat în cauză, în condiții de deplină legalitate.

În ceea ce privește temeinicia acuzațiilor, s-a reținut că inculpatul Gheorghe Dumitru a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de cumpărare de influență în formă continuată, constând în două acte materiale.

Primul act material a constat în remiterea mai multor bunuri inculpatului Bucur Gheorghe pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra unor membri CSM, să-i faciliteze promovarea examenului pentru funcția de conducere vizată.

S-a arătat că Înalta Curte, analizând probatoriul administrat în cadrul secțiunii A de mai sus, a concluzionat că pentru această faptă *nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul laturii subiective, argumentând în mod detaliat această apreciere.*

Cel de-al doilea act material a constat în remiterea sumei de 15.000 de euro inculpatului Cojocaru Eugen, cu complicitatea inculpatului

Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, pentru ca, prin influența de care se bucură asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor, să-i asigure inculpatului Gheorghe Dumitru ocuparea funcției de Procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

S-a precizat că probele administrate au fost analizate de instanța de fond, astfel cum s-a arătat în secțiunea B de mai sus și au format convingerea prime instanțe că inculpatul Gheorghe Dumitru se face vinovat de săvârșirea acestei fapte, ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000.

Constatând că pentru primul act material nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, în cauză nu a mai putut fi reținută o rezoluție infracțională unică, astfel cum impune art.41 al.2 Cod penal.

În consecință, în baza art.334 Cod penal, Înalta Curte a schimbat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului Gheorghe Dumitru, *din* infracțiunea prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.41 al.2 Cod penal, *în* două infracțiuni prevăzute de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000.

Înalta Curte a apreciat că ~~este~~ necesară schimbarea încadrării juridice în două infracțiuni, nefiind suficientă doar înlăturarea art.41 al.2 Cod penal, deoarece primul act a existat, în materialitatea lui, dar nu a întrunit elementele constitutive ale infracțiunii, fiind necesar a se indica expres soluția instanței asupra acestei fapte, respectiv care este temeiul achitării.

Arătându-se că schimbarea de încadrare juridică a intervenit ca efect al achitării pentru una dintre fapte, Înalta Curte a apreciat că o asemenea măsură nu a putut fi pusă în discuția părților, echivalând cu o antepunțare, însă drepturile la apărare ale inculpaților nu au fost în nici un fel afectate, câtă vreme apărarea lor, însușită de instanță, a fost în sensul că pentru primul act material nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de corupție reținute în sarcina acestora.

În concluzie, pentru prima infracțiune constând în acuzațiile aduse inculpatului Gheorghe Dumitru că a remis mai multe bunuri inculpatului Bucur Gheorghe pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra unor membri ai CSM, să-i faciliteze promovarea în funcția de conducere vizată, Înalta Curte a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive

ale infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000, sens în care a dispus achitarea inculpatului, în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală.

Fapta inculpatului Gheorghe Dumitru, de a remite inculpatului Cojocaru Eugen suma de 15.000 euro, cu complicitatea inculpaților Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, pentru ca acesta, prin influența de care se bucură asupra membrilor Comisiei de examinare a participanților la examenul pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor, să-i asigure promovarea examenului, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000, coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000, text în baza căruia se va dispune condamnarea inculpatului.

3. Inculpatul Bucur Gheorghe nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina sa prin actul de sesizare a instanței.

Referitor la infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, prima instanță a precizat că inculpatul a solicitat achitarea, în temeiul art.10 lit.d Cod procedură penală.

Pentru argumentele prezentate în secțiunea A de mai sus, care prezintă analiza probelor administrate în cauză, Înalta Curte a concluzionat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de corupție reținute în sarcina inculpaților, respectiv, pentru inculpatul Bucur Gheorghe, fapta constând în aceea că, în cursul lunii octombrie 2007, în schimbul unor foloase materiale primite de la inculpatul Gheorghe Dumitru, a promis acestuia că va interveni pe lângă membrii CSM pentru a-i asigura reușita la examen.

În consecință, Înalta Curte, în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală a dispus achitarea inculpatului pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000.

În ceea ce privește cea de-a doua infracțiune reținută în sarcina inculpatului, respectiv complicitate la cumpărare de influență, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000, Înalta Curte a reținut că inculpatul Bucur Gheorghe s-a făcut vinovat de comiterea acesteia, astfel cum a rezultat din probele administrate și analizate pe larg în secțiunea B a hotărârii instanței de fond.

Astfel, s-a menționat că încă de la prima întâlnire, inculpatul Bucur i-a promis inculpatului Gheorghe Dumitru că-l va ajuta să promoveze examenul, oferindu-se să vorbească cu prietenii săi din CSM. Tot inculpatul Bucur Gheorghe a fost cel care l-a recomandat inculpatului Gheorghe Dumitru pe inculpatul Cojocaru Eugen, ca reprezentând „*varianta sigură de promovare*”.

Prin mijlocirea inculpatului Bucur Gheorghe a avut loc întâlnirea dintre Gheorghe Dumitru și Cojocaru Eugen din data de 6.11.2007 de la restaurantul „Quadri” și tot acesta s-a întâlnit cu Gheorghe Dumitru în data de 8.11.2007, pentru a primi suma de bani și a o remite mai departe inculpatului Cojocaru Eugen.

Toate probele administrate în cauză și care au conturat activitatea infracțională a inculpatului Bucur Gheorghe au fost prezentate în secțiunea B de mai sus.

În apărare, inculpatul Bucur Gheorghe a invocat argumente regăsite și în apărarea inculpaților Cojocaru Eugen și Gheorghe Dumitru, analizate anterior de către prima instanță, respectiv cele referitoare la denunțul inculpatului Gheorghe Dumitru, încălcarea dispozițiilor art.68 alin.1 Cod procedură penală, înregistrările efectuate în afara procesului penal (decizia Curții Constituționale nr.962/2009) și observațiile expertului parte la raportul de expertiză criminalistică.

Înalta Curte, pentru argumentele deja expuse, nu a reținut aceste apărări, considerând că, din probele administrate, s-a făcut pe deplin dovada că inculpatul Bucur Gheorghe, în cursul lunilor octombrie – noiembrie 2007 a mijlocit inculpatului Gheorghe Dumitru avansarea unei sume de bani inculpatului Cojocaru Eugen (15.000 euro) pentru ca acesta, prin influența de care se bucura asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților pentru funcții de conducere în parchete, să-i asigure promovarea examenului, faptă ce întrunește elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000, text în baza căruia s-a dispus condamnarea inculpatului.

4. Inculpatul Cerbeanu Gheorghe a fost trimis în judecată pentru complicitate la cumpărare de influență în formă continuată, constând în două acte materiale.

Pentru primul act material s-a reținut că a înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru darea unor foloase materiale inculpatului Bucur Gheorghe, pentru ca acesta din urmă, prin influența pretinsă asupra unor

membri CSM, să-i faciliteze promovarea examenului susținut pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

Probele administrate în cauză și analizate pe larg, astfel cum s-a arătat în secțiunea A de mai sus au condus instanța de fond la concluzia că pentru această faptă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul laturii subiective.

Oferirea de către inculpat a unei cantități de vin inculpatului Bucur Gheorghe nu constituia un fapt izolat și nici nu s-a făcut în scopul cumpărării influenței acestuia asupra unor membri CSM, care nu aveau nici o atribuție în desfășurarea concursului de promovare.

Cel de-al doilea act material a constatat în complicitate la darea de către inculpatul Gheorghe Dumitru a sumei de 15.000 euro inculpatului Cojocaru Eugen.

Inculpatul Cerbeanu Gheorghe nu a recunoscut participarea sa subiectivă la fapta comisă de inculpatul Gheorghe Dumitru, susținând că nu a cunoscut interesul fraudulos urmărit de acesta în promovarea examenului, iar scopul întâlnirii de la restaurantul „Quadri” ar fi fost să discute despre proiectul de management ce trebuia susținut de Gheorghe Dumitru.

Cu toate acestea, în secțiunea B de mai sus, Înalta Curte a prezentat argumentele pentru care, în baza probelor administrate, nu a primit această apărare.

Participarea inculpatului Cerbeanu Gheorghe a fost foarte bine caracterizată de chiar inculpatul Gheorghe Dumitru, care spunea despre acesta că era „*persoana de legătură*” dintre el și inculpatul Bucur Gheorghe.

Inculpatul Cerbeanu Gheorghe a fost cel care l-a prezentat pe inculpatul Gheorghe Dumitru inculpatului Bucur Gheorghe, cunoscând exact care era scopul deplasărilor acestuia în București.

Dialogurile, în limbaj codat, din discuțiile telefonice dintre Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe și Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și martorul Ruxanda Constantin Daniel, astfel cum au fost prezentate și analizate în prima parte a hotărârii, au relevat că inculpatul Cerbeanu Gheorghe era la curent cu toate elementele esențiale ale convenției survenite între Gheorghe Dumitru și inculpatul Cojocaru Eugen.

S-a apreciat că tocmai din acest motiv, inculpatul Cerbeanu Gheorghe îi spunea lui Gheorghe Dumitru, în timpul examenelor, că singura sa preocupare era de a se pregăti pentru petrecerea de promovare, la examen trebuind să facă doar act de prezență.

Prima instanță a precizat că tot inculpatul Cerbeanu Gheorghe a fost cel care i-a solicitat martorului Ruxanda Constantin Daniel să facă o deplasare cu inculpatul Gheorghe Dumitru la București, în data de 8.11.2007, dată la care s-a remis suma de 15.000 de euro, spunându-i martorului că trebuie să-l aducă pe Gheorghe Dumitru la notarul Bucur Gheorghe, unde trebuia să pregătească lucrarea sau cazul ce urma să-l prezinte.

S-a apreciat că inculpatul Cerbeanu Gheorghe era în deplină cunoștință că inculpatul Gheorghe Dumitru nu avea de susținut vreun proiect de management în data respectivă, cât despre pretinsul scop al întâlnirilor, respectiv refacerea proiectului de management, Înalta Curte a argumentat de ce această apărare, survenită pentru prima dată în cursul cercetării judecătorești și în contradicție cu apărările din cursul urmăririi penale, nu poate fi primită.

În afara apărărilor ce vizau temeinicia acuzațiilor, în legătură cu care instanța a realizat o analiză a probelor, pentru această infracțiune, prezentată în secțiunea B de mai sus, inculpatul Cerbeanu Gheorghe a formulat și apărări privind înlăturarea mijloacelor de probă pretins obținute nelegal, la fel ca inculpații anterior menționați.

S-a precizat că aceste apărări au fost deja analizate și apreciate ca nefondate, fiind analizat și raportul de expertiză criminalistică efectuat în cauză, iar instanța de fond și-a format convingerea că inculpatul se face vinovat de săvârșirea complicității la infracțiunea de cumpărare de influență, cât privește al doilea act material prezentat în secțiunea B.

Constând că pentru primul act material nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, nici în cazul acestui inculpat nu a putut fi reținută o rezoluție infracțională unică cerută de dispozițiile art.41 al.2 Cod penal.

Preluând argumentația deja expusă pentru inculpatul Gheorghe Dumitru, apreciind necesară o pronunțare expresă asupra fiecărei fapte, Înalta Curte, în baza art.334 Cod procedură penală a schimbat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului Cerbeanu Gheorghe *din* complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, în formă continuată, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din

Legea nr.78/2000, coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.41 al.2 Cod penal, în două infracțiuni prevăzute de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000.

Pentru prima infracțiune, constând în acuzațiile aduse inculpatului Cerbeanu Gheorghe că a înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru darea unor foloase materiale inculpatului Bucur Gheorghe, care a afirmat că are influență asupra unor magistrați, membri ai CSM, pentru a-i determina pe aceștia să intervină în scopul favorizării lui Gheorghe Dumitru în promovarea examenului, Înalta Curte a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000, sens în care a dispus achitarea inculpatului în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală.

S-a considerat că fapta inculpatului Cerbeanu Gheorghe, care, în perioada octombrie-noiembrie 2007, a înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru darea unei sume de bani inculpatului Cojocaru Eugen pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților pentru funcții de conducere în cadrul parchetelor, să-l favorizeze în promovarea examenului, întrunește elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000, coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000, text în baza căruia a dispus condamnarea inculpatului.

5. Inculpatul Guli Sterian nu a recunoscut comiterea faptei pentru care a fost trimis în judecată.

Prima instanță s-a referit la aceea că în cadrul expunerii (secțiunea C de mai sus) au fost prezentate și analizate probele (înregistrări telefonice, ambientale, supraveghere operativă, declarații martori) din care a rezultat insistența inculpatului Guli Sterian în a-l determina pe inculpatul Cojocaru Eugen de a-i aborda pe membrii comisiei de examinare (martorul Cazanciuc Robert și inculpata Ghiță Georgeta Gabriela) pentru a-i remite subiectele de examen la proba scrisă a concursului, lucru pe care l-a și reușit parțial, obținând de la inculpata Ghiță Georgeta Gabriela „jumătate din prăjitură”.

Totodată, instanța de fond a prezentat probele din care a rezultat că subiectele concepute de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela au fost cele care au îmbrăcat forma definitivă a subiectelor de concurs,

exceptând câteva corecturi de formă și pentru 2-3 întrebări și de conținut, astfel că nici această apărare a inculpatului nu poate fi primită.

Fapta inculpatului Guli Sterian, candidat la funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, care, în cursul lunii noiembrie 2007, l-a determinat cu intenție pe inculpatul Cojocaru Eugen să-i obțină subiectele întocmite în vederea examinării scrise a candidaților la acest examen, permițându-i astfel accesul la informații care nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine a unui folos nepatrimonial, respectiv a promovării examenului pentru funcția dorită, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, comisă în forma instigării prevăzută de art.25 Cod penal.

6. Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela nu a dat declarații în cauză, nici în cursul urmăririi penale și nici în cursul cercetării judecătorești, prevalându-se de dreptul la tăcere, conform art.70 al.2 Cod procedură penală.

În cursul urmăririi penale, procurorii de caz au notat că, în data de 30.11.2007, după ce i s-au adus la cunoștință învinuirile și drepturile procesuale, Ghiță Georgeta Gabriela a solicitat să-i fie acordat un termen rezonabil pentru pregătirea și exercitarea apărării, cu posibilitatea consultării dosarului cauzei.

Ulterior, inculpata a uzat de dreptul la tăcere și a formulat un număr de peste 70 de cereri, memorii, plângeri contra actelor procurorului, invocând nulitatea urmăririi penale, practic, în integralitatea ei.

Conținutul acestor cereri, prin care se invocă nulități ca de exemplu nulitatea citației ca urmare a semnării acesteia de către un singur procuror, în condițiile în care urmărirea penală este efectuată de doi procurori, unele transmise prin fax în cursul nopții precedente datei la care era citată, la organele de anchetă, citație căreia nu a dat curs, au condus la tergiversarea soluționării cauzei și la aprecierea procurorilor de caz că aceasta și-a exercitat excesiv și cu rea-credință drepturile procesuale.

În cursul cercetării judecătorești, inculpata a îmbrățișat aceeași conduită, invocând repetitiv nulități privind urmărirea penală, excepții de neconstituționalitate inadmisibile, promovând, de asemenea, căi de atac inadmisibile împotriva unor încheieri de ședință, ceea ce a și condus, în final, la prelungirea momentului la care a fost posibilă citirea actului de sesizare a instanței.

S-a menționat că cu prilejul dezbaterilor pe fond, precum și în conținutul concluziilor scrise depuse la dosar, inculpata a reluat invocarea nulităților privind lipsa sesizării organului judiciar, nulitatea și neregularitatea urmăririi penale și neregularitatea sesizării instanței, excepții asupra cărora instanța de fond s-a pronunțat prin încheierea de ședință din 20.11.2008, fiind respinse ca nefondate, iar reiterarea lor după terminarea cercetării judecătorești nu a mai fost posibilă, conform art.332 Cod procedură penală.

De asemenea, s-a arătat că inculpata a invocat inexistența prezentării materialului de urmărire penală, în condițiile în care, la patru citări consecutive, inculpata a ignorat chemarea în fața procurorilor de caz tocmai în vederea luării la cunoștință a urmăririi penale.

Luarea la cunoștință a materialului de urmărire penală reprezintă un drept al inculpatului dar, corelativ acestui drept, și inculpatului îi incumbă obligația de a se prezenta la invitația organului de urmărire penală în acest scop, invitație căreia inculpata nu i-a dat curs.

Prima instanță a precizat că inculpata a continuat să susțină, chiar și la sfârșitul cercetării judecătorești, după trei ani de la sesizarea instanței, că nu i s-au respectat drepturile prevăzute de art.6 și art.70 al.2 Cod procedură penală, precum și art.6 al.3 lit.a din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale deși, conform art.322 Cod procedură penală, cercetarea judecătorească a debutat prin citirea actului de sesizare a instanței, în prezența inculpaților și apărătorilor acestora, cărora li s-a explicat în ce constau învinuirile care li se aduc.

Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela a mai depus în cursul urmăririi penale un denunț împotriva martorei Berar Irina, membră în comisia de examinare, din conținutul căruia se desprinde ideea că o suspectează pe aceasta ca fiind persoana ce ar fi putut furniza subiectele de examen.

Instanța de fond s-a referit la împrejurarea că în cursul cercetării judecătorești s-au invocat o serie de înscrisuri, inclusiv o convorbire telefonică, probe prin care se arată că inculpata a făcut o sesizare adresată CSM privind neregulile desfășurării concursului.

Tot în cursul cercetării judecătorești au fost audiați ca martori toți membrii comisiei de examinare, inclusiv martora Berar Irina, precum și directorul adjunct al Institutul Național al Magistraturii, care nu au evidențiat nici un fel de nereguli legate de sigilarea și asigurarea

computerului pe care au fost tehnoredactate subiectele de examen, acuzațiile aduse de inculpată dovedindu-se a fi vădit netemeinice.

În schimb, a fost apreciată ca relevantă discuția telefonică dintre inculpații Guli Sterian și Cojocaru Eugen din seara zilei de 28 noiembrie 2007, în care Guli Sterian afirmă: „*Diversiune! Ce deșteaptă a fost asta, Gabi, cum a aruncat pe piață zvonul*”, discuție ce confirmă încercarea inculpatei de a crea o pistă falsă.

S-a mai invocat ascunderea, cu rea-credință, de către organele de anchetă, a două fotografii care atestă că inculpatul Cojocaru Eugen nu s-a întâlnit cu inculpata în fața sediului Parchetului General, ci cu o altă persoană.

S-a constatat că, în realitate o atare susținere nu a existat, în cuprinsul rechizitoriului nefăcându-se referire la întâlnirea dintre inculpată și Cojocaru Eugen, întrucât, încă de la urmărirea penală, în procesul-verbal de supraveghere operativă s-a consemnat că inculpatul Cojocaru Eugen s-a întâlnit cu o altă persoană, care a și fost propusă și audiată ca martor în cursul cercetării judecătorești.

Inculpata a mai susținut și producerea unei declarații false a martorei Marin Florica, susținere în care insistă inclusiv în concluziile scrise, deși, martora Marin Florica, chestionată în instanță sub acest aspect, a învederat instanței că toate semnăturile de pe declarațiile date în cursul urmăririi penale îi aparțin.

Alte apărări invocate de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela au vizat nulitatea înregistrărilor și interceptărilor efectuate în cauză, apărări care au fost invocate și de ceilalți inculpați și la care instanța a răspuns anterior, apreciindu-le nefondate, pentru argumentele deja expuse și care nu vor mai fi reluate.

Cât privește temeinicia acuzațiilor, în secțiunea C de mai sus se arată cum Înalta Curte a analizat materialul probator ce a format convingerea instanței că inculpata se face vinovată de săvârșirea faptei pentru care s-a dispus trimiterea acesteia în judecată.

Concluzionând, fapta inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela, care, în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și președinte al comisiei de examinare a participanților la concursul pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor, în cursul lunii noiembrie 2007, la instigarea inculpatului Cojocaru Eugen, a permis acestuia accesul la subiectele ce făceau obiectul examinării participanților procurori la examenul din data de 25.11.2007, informații ce

nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii unui folos necuvenit în favoarea inculpatului Guli Sterian, candidat la examenul pentru ocuparea unei funcții de conducere. Întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, text în baza căruia s-a dispus condamnarea inculpatei.

Individualizarea pedepselor

La individualizarea pedepselor aplicate inculpaților, Înalta Curte a avut în vedere criteriile prevăzute de art.72 Cod penal, respectiv gradul de pericol social ridicat al faptelor comise derivând din relațiile sociale lezate.

Înalta Curte a apreciat că prin faptele comise, inculpații au adus grave prejudicii prestigiului justiției și demnității funcției de magistrat în societate, care nu mai poate avea încredere în privința luptei împotriva corupției dacă însăși procedura de ocupare a funcțiilor de conducere în parchet nu este ocolită de fenomenul corupției.

S-a considerat că reținerea unor acte de corupție în eșantionul de conducere din parchet generează un prejudiciu de imagine suplimentar.

Pe lângă aceste aspecte, Înalta Curte a avut în vedere și circumstanțele comiterii faptelor, precum și circumstanțelor personale ale fiecăruia dintre inculpați, astfel că a aplicat acestora pedepse orientate către un quantum mediu.

Pentru inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian, Înalta Curte a apreciat că scopul preventiv și educativ al pedepsei poate fi atins și în condițiile suspendării sub supraveghere a executării acesteia, făcând aplicarea art.86¹ și urm. Cod procedură penală.

În ceea ce privește pe inculpații Cojocar Eugen și Gheorghe Dumitru, s-a dispus executarea pedepsei în detenție, diferența de tratament sancționator datorându-se gravității sporite a faptelor reținute în sarcina acestora, dată de împrejurarea că inculpatul Cojocar Eugen a pretins și primit o sumă de bani, iar Gheorghe Dumitru a dat această sumă, de 15.000 euro.

În baza art.71 Cod penal s-au interzis inculpaților drepturile prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și lit.b Cod penal, ca pedeapsă accesorie, urmând ca pentru inculpații ale căror pedepse au fost suspendate sub supraveghere, pe durata suspendării să se dispună și suspendarea pedepsei accesorii, conform art.71 al.5 Cod penal.

Măsuri asigurătorii:

În baza art.19 din Legea nr. 78/2000, instanța de fond a dispus confiscarea de la inculpatul Cojocaru Eugen a sumei de 15.000 euro.

În cursul urmăririi penale, inculpatul Cojocaru Eugen a predat în original chitanța nr...., Seria ... din data de 01.02.2008 și recipisa de consemnare nr...., seria ... din data de 01.02.2008 care atestă depunerea sumei de 15.000 euro de către inculpat, Înalta Curte dispunând menținerea sechestrului asigurator instituit asupra acestei sume.

*Împotriva sentinței penale nr.336 din 02 martie 2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în dosarul nr.3948/1/2008 au declarat **recurs Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte De Casație Și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și intimații inculpați Cojocaru Eugen, Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian.***

La termenul din 10 februarie 2014 Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători a recalificat calea de atac cu care a fost investit completul de judecată ca fiind **apel**, în raport de dispozițiile art.10 alin.2 și 3 din Titlul I, Cap. II din Legea nr.255/2013, coroborate cu prevederile Ordonanței de Urgență nr.3/2014.

Prezentarea succintă a motivelor de apel

Atât reprezentantul Ministerului Public, cât și inculpații au formulat motive de apel detaliate, atât în scris cât și oral, acestea din urmă fiind consemnate pe larg în încheierea de ședință din data de 10 februarie 2014, astfel că, în continuare, se va realiza doar o prezentare sintetică a criticilor invocate.

1. Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a apreciat hotărârea recurată ca fiind nelegală și netemeinică, sub aspectul greșitei achitări a inculpaților Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe și Bucur Gheorghe, precum și a greșitei individualizări a pedepselor aplicate inculpaților.

1.1 Astfel, sub un prim aspect, s-a arătat că în mod greșit a procedat prima instanță atunci când a dispus *schimbarea încadrării juridice* în ceea ce îi privește pe inculpații Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe și Bucur Gheorghe, precum și *achitarea acestora pentru unul dintre actele materiale reținute în sarcina lor*, în condițiile în care ansamblul probator administrat pe parcursul procesului penal demonstrează pe deplin vinovăția inculpaților.

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că din probele administrate rezultă cu evidență scopul pentru care au fost remise bunurile, anume folosirea de către inculpatul Bucur Gheorghe a influenței avute asupra membrilor Consiliului Superior al Magistraturii pentru a-l ajuta pe Gheorghe Dumitru să promoveze examenul și a susținut că, în realitate, inculpații se fac vinovați de săvârșirea tuturor infracțiunilor reținute în sarcina lor prin rechizitoriu.

1.2. În legătură cu al doilea aspect invocat, referitor la *greșita individualizare judiciară* a pedepselor aplicate inculpaților Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe, Bucur Gheorghe, Guli Sterian și Ghiță Georgeta, reprezentantul Ministerului Public a precizat că pedepsele aplicate de către instanța de fond nu sunt proporționale cu gravitatea infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților, cu limitele pedepselor aplicabile, cu calitatea de magistrați și, respectiv, fost magistrat avută de inculpați la momentul săvârșirii infracțiunilor, cu consecințele extrem de grave produse - denaturarea procesului de la scopul său principal, discreditarea actului de justiție și transformarea acestuia într-o afacere profitabilă - precum și cu poziția adoptată de aceștia pe parcursul procesului penal, de nerecunoaștere a faptelor.

În ceea ce privește circumstanțele personale ale inculpaților, a susținut că referirea generică realizată de către prima instanță nu poate constitui temei pentru aplicarea unor pedepse reduse, cu atât mai mult cu cât lipsa antecedentelor penale și conduita bună a inculpaților anterior săvârșirii infracțiunilor erau condiții obligatorii pentru exercitarea funcțiilor deținute.

A precizat că, în raport de dispozițiile Noului Cod penal, în cauză se impune aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi.

1.3. Referindu-se la *problema legii penale mai favorabile*, reprezentantul Ministerului Public a apreciat că aplicarea acesteia trebuie realizată în mod **global**, având în vedere faptul că legea penală mai favorabilă este, în prezent, noua reglementare, care prevede un regim sancționator mai blând față de vechea lege.

Pentru *inculpatul Cojocaru Eugen*, reprezentantul Ministerului Public a solicitat aplicarea legii penale mai favorabile, în sensul recalificării faptei **din** cea prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 și art.26 Cod penal raportat la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.33 lit.a din Codul penal, **în** infracțiunea prevăzută de art.291 din Noul Cod penal cu referire la art.7 alin.1 lit.b din

Legea nr.78/2000, cu reținerea dispozițiilor art.5 din Noul Cod penal în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 - a cărei reglementare nu a suportat modificări - singura modificare adusă de Noul Cod penal fiind cea legată de numărul articolului care prevede infracțiunea de instigare, anume art.47 în loc de art.25 din vechea reglementare.

Reprezentantul Ministerului Public a solicitat aplicarea legii penale mai favorabile și în ceea ce-l privește pe *inculpatul Gheorghe Dumitru*, în sensul reținerii dispozițiilor art.5 din Noul Cod penal și condamnarea acestuia pentru infracțiunea prevăzută la art.292 din Noul Cod penal, cu referire la art.7 lit.b din Legea nr.78/2000.

În ceea ce-l privește pe *inculpatul Bucur Gheorghe*, s-a precizat că în actuala reglementare, infracțiunea de trafic de influență este prevăzută de dispozițiile art.291 din Noul Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, iar infracțiunea de complicitate la art.6¹ din Legea nr.78/2000 este prevăzută de art.48 raportat la art.292 din Noul Cod penal.

A solicitat aplicarea legii penale mai favorabile și în cazul *inculpatului Cerbeanu Gheorghe*, arătând că acesta a fost trimis în judecată pentru infracțiunea de complicitate prevăzută de art.48 raportat la infracțiunea prevăzută de art.292 din Noul Cod penal, cu referire la art.7 lit.b din Legea nr.78/2000.

Cu privire la *inculpata Ghiță Georgeta Gabriela* a solicitat menținerea încadrării juridice a faptei pentru care aceasta a fost trimisă în judecată, având în vedere faptul că nu au intervenit modificări de natură a atrage prevederi penale mai favorabile,

Cu privire la *inculpatul Guli Sterian*, reprezentantul Ministerului Public a solicitat reținerea dispozițiilor art.47 din Noul Cod penal, în loc de cele ale art.25, prin raportare la fapta prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

Reprezentantul Ministerului Public a mai solicitat aplicarea, în privința inculpaților a pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi și, totodată, modificarea modalității de executare a pedepsei, în regim de detenție.

2. Apelanta intimată inculpată Ghiță Georgeta Gabriela a solicitat:

2.1. Schimbarea încadrării juridice a faptei pentru care inculpata a fost trimisă în judecată, considerând că infracțiunea pentru care inculpata a fost trimisă în judecată este cea prevăzută de art.304 alin.1 din Noul

Cod penal, ce conține prevederi privind limitele de pedeapsă mai favorabile inculpatei. A apreciat, totodată, că aplicarea legii penale mai favorabile trebuie realizată pe instituții autonome.

În cadrul acestei încadrări, a solicitat *achitarea* sa, considerând că faptei săvârșite, prevăzută în prezent de art.304 alin.1 din Noul Cod penal, *îi lipsesc ambele elemente constitutive*, atât *elementul material*, cât și *elementul intențional*, precum și *scopul circumstanțiat* constând în obținerea unor avantaje

2.2. Inculpata a criticat modul de interpretare a probatoriului de către prima instanță, arătând că simpla probabilitate nu poate motiva o condamnare.

2.3. În subsidiar, în cadrul criticii privind *greșita modalitate de individualizare a pedepsei aplicate inculpatei*, a solicitat aplicarea unei pedepse potrivit prevederilor art.80 din Noul Cod penal, ce prevede renunțarea la aplicarea pedepsei, apreciind că în cauză sunt îndeplinite condițiile de aplicare ale acestui text, în considerarea înscrisurilor în circumstanțiere depuse de către apărare.

2.4. A susținut, prin cel de al doilea apărător ales al său, avocat Bugnariu Dănuț – Ioan, o serie de excepții, solicitând fie desființarea sentinței penale pronunțată de prima instanță și trimiterea cauzei spre rejudecare, fie desființarea sentinței menționate și restituirea cauzei la parchet, pentru refacerea actelor de urmărire penale:

- **2.4.1.** - în legătură cu *excepția nulității sentinței atacate datorită eludării dispozițiilor art.302 Cod procedură penală*, precizând că deși a solicitat instanței de fond să constate, pe de o parte, nulitatea absolută a înregistrărilor audio – video aflate la dosar (motivată de împrejurarea că judecătorul care a autorizat aceste înregistrări nu avea calitatea de judecător desemnat, conform normelor legale, printr-o decizie a Colegiului de Conducere al instanței), pe de altă parte *nulitatea urmăririi penale efectuate în cauză*, datorită eludării art.6 din CEDO și, totodată, să constate înscrierea sa în fals împotriva Raportului de expertiză efectuat de INEC, prima instanță nu s-a pronunțat asupra acestor aspecte prin încheierea de dezbateri din 09 februarie 2012 (când au fost invocate excepțiile arătate), nici prin sentința apelată;

- **2.4.2.** - în cadrul excepției *nulității sentinței atacate* pentru nerespectarea prevederilor art.302 Cod procedură penală, *a reiterat o serie de excepții*, consemnate în cuprinsul încheierii de dezbateri din 09

februarie 2012, care constituie situații ce împiedică fie declanșarea, fie continuarea procesului penal:

- **2.4.2.1.** - inexistența unui act de sesizare a organului de urmărire penală;

- **2.4.2.2.** - inexistența calității de procuror în cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție a procurorului Botezan Elena Virginia, care atrăgea incapacitatea acesteia de a efectua acte de urmărire în cauză;

- **2.4.2.3.** - efectuarea de acte de urmărire penală de către un specialist al Direcției Naționale Anticorupție;

- **2.4.2.4.** - incompatibilitatea procurorilor Papici Lucian și Botezan Elena Virginia de a efectua acte de urmărire, datorată faptului că aceștia erau interesați în cauză (consecința presiunilor la adresa procurorului Gheorghe Dumitru a fost calificată, inclusiv de către șeful statului, ca fiind un „șantaj”);

- **2.4.2.5.** - nulitatea urmăririi penale, datorată eludării art.6 par.3 lit.a și d din CEDO.

2.5. Totodată, s-a invocat nulitatea *sentinței pronunțată de către prima instanță*, fiind încălcate dispozițiile art.356 lit. b și c Cod procedură penală. În acest sens, a precizat că prima instanță *nu a descris fapta ce face obiectul învinuirii, nefiind arătat timpul și locul în care a fost săvârșită și, de asemenea, nu a analizat probele care ar fi servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei și cele care au fost înlăturate, după cum nu a analizat vreunul din elementele de fapt pe care se sprijină soluția pronunțată în cauză.*

2.6. Apelanta inculpată a susținut că prima instanță a eludat și concluziile procurorului de ședință, care nu a menținut acuzațiile aduse inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela legate de instigarea la accesul la informații nedestinate publicității ori la permiterea accesului la aceste informații, astfel că se impunea concluzia că procurorul de ședință a abandonat *de facto* acuzațiile;

2.7. A susținut că prima instanță *nu și-a îndeplinit obligația de a analiza legalitatea administrării probelor*, nepronunțându-se asupra *falsificării* înregistrării convorbirii telefonice din data de 01 decembrie 2007 dintre inculpatul Cojocar Eugen și soția acestuia, Cornelia Cojocar și a înregistrării ambientale audio – video din biroul inculpatului Cojocar Eugen din data de 28 decembrie 2007;

2.8. A invocat nulitatea absolută a autorizațiilor de interceptare și înregistrare pentru încălcarea dispozițiilor art.197 alin.2 Cod procedură penală, motivat de împrejurarea că, în opinia apărătorului, autorizările înregistrărilor ar fi fost date de judecători incompetenți.

2.9. În baza art.48 alin.1 lit.d Cod procedură penală, a invocat incompatibilitatea judecătorului Luminița Livia Zglimbea de a soluționa cauza în primă instanță, având în vedere relația acesteia patrimonială cu Institutul Național al Magistraturii, aspect de natură a atrage, în final, *nulitatea absolută a cercetării judecătorești* ;

2.10. În ceea ce privește *excepția nulității absolute a sentinței datorate nelegalei compunerii a completului de judecată*, a apreciat că repartizarea dosarului trebuia să fie aleatorie, nu prin desemnarea individuală, manuală a completului de judecată realizată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aspectul invocat atrăgând incidența textului art.197 alin.2 Cod procedură penală.

2.11. A mai susținut *excepția nulității absolute a sentinței pronunțate de către prima instanță, potrivit dispozițiilor art.197 alin.2 Cod procedură penală*, întrucât prima instanță nu a respectat norma legală prevăzută de art.33 alin.3 din Legea nr.304/2004, care impunea prezidarea prin rotație a completului de judecată.

2.12. Inculpata a invocat nulitatea absolută a încheierii din 09 noiembrie 2010 prin care a fost respinsă cererea sa de recuzare a completului de judecată, soluția fiind pronunțată în aceeași zi, de către un complet constituit din judecătorii Mihai Maria Despina, Iuliana Popescu și Gheorghe Florea.

2.13. S-a mai invocat excepția nulității încheierii din data de 20 noiembrie 2008 prin care instanța s-a pronunțat asupra regularității actului de sesizare, susținând că sancțiunea nulității este consecința eludării normelor imperative referitoare la sesizarea organului de urmărire penală (în sensul că în cauză nu s-a întocmit câte un proces – verbal de sesizare din oficiu pentru fiecare făptuitor sau faptă deopotrivă, în mod greșit fiind respinsă de către instanță excepția nelegalei sesizări a organului de urmărire penală), dar și a eludării obligației instanței de a răspunde excepțiilor privind:

- **2.13.1.** - nulitatea procesului verbal de sesizare din oficiu;

- **2.13.2.** - existența unei rezoluții scrise pe un *post-it*, suprapuse pe ștampila de înregistrare, în scopul inducerii în eroare cu privire la data înregistrării cauzei în registrul cauzelor penale;

- **2.13.3.** - imixtiunea procurorului în actele de urmărire penală;
- **2.13.4.** - inexistența rezoluției procurorului șef adjunct;
- **2.13.5.** - imixtiunea procurorului ierarhic superior în actele de urmărire penală;
- **2.13.6** - existența unor indicii de falsificare a convorbirii telefonice de la 14 noiembrie 2007 prin tehnici de colaj;
- **2.13.7.** - falsificarea semnăturii martorei Marin Florica, a semnăturilor ofițerilor de poliție judiciară;
- **2.13.8.** - efectuarea de acte de urmărire penală după data emiterii rechizitoriului.

2.14. O altă excepție invocată a privit nulitatea procesului penal, cu consecința nelegalității și netemeinicieii sentinței, generate de:

- **2.14.1.** - inexistența oricărui act de sesizare al organului judiciar;
- **2.14.2.** - inexistența prezentării materialului de urmărire penală și eludarea dreptului la apărare;

2.15. Apărătorul ales al inculpatei a mai arătat că o serie de plângeri formulate de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela au fost soluționate în mod nevalabil, după ce s-a emis rechizitoriul și cauza a fost înregistrată pe rolul instanței;

S-a precizat că toate aceste aspecte de procedură, detaliate atât în cuprinsul motivelor de apel, cât și în completarea acestora, nu au fost soluționate de către prima instanță, fiind reluate de inculpată în fața instanței de apel;

2.16. Următorul motiv scris de apel a vizat inexistența, incoerența, contradictorialitatea și imposibilitatea situației de fapt acreditate în actul de acuzare, precum și lipsa de loialitate a urmăririi penale, cu consecința nedreptei incriminări a inculpatei;

2.18. Alt motiv de apel a soluției pronunțate de prima instanță a fost reprezentat de susținerea unei analize eronate a probelor administrate, cu consecința nerealității, neseriozității și caracterului artificial al acuzațiilor, dar și existența unor mijloace de probă „nelegale, oculte și denaturate”, în scopul acreditării unei ipoteze artificiale și contrară realității:

- **2.18.1.** - nulitatea absolută *ope legis* a tuturor interceptărilor și înregistrărilor din prezenta cauză, acestea fiind autorizate de judecătorii Mihai Maria Despina și Rodica Aida Popa, magistrați care nu îndeplineau condiția de judecător desemnat de președintele instanței;

- **2.18.2.**- nulitatea absolută a interceptărilor și înregistrărilor datorată realizării acestora în faza de acte premergătoare;

- **2.18.3.** - nulitatea absolută a interceptărilor de convorbiri telefonice realizate în cauză, datorită neparticipării personale a procurorului sau a ofițerului de poliție judiciară delegat de procuror la efectuarea lor, astfel cum impun dispozițiile art.91² Cod procedură penală;

- **2.18.4.** - nulitatea interceptărilor și înregistrărilor din cauză, consecință a inexistenței suportului original și lipsei de autenticitate;

- **2.18.5.** - încălcarea dreptului la un proces echitabil datorită lipsei de acces a inculpaților și a expertului independent la probele expertizate în condiții egale cu expertul desemnat de către instanță;

- **2.18.6.** - nulitatea/inadmisibilitatea parțială a Raportului de constatare criminalistică întocmit de INEC;

- **2.18.7.** - desfășurarea urmăririi penale în condiții oculte și producerea de probe ticluite în scopul învinuirii nedrepte.

În concluzie, apărătorul ales al apelantei intimat inculpată Ghiță Georgeta Gabriela a solicitat admiterea apelului și desființarea sentinței pronunțate de către instanța de fond, iar în raport de excepțiile de nulitate absolută invocate și asupra cărora prima instanță nu s-a pronunțat, a precizat că solicită fie trimiterea cauzei spre rejudecare unui judecător de Cameră Preliminară, fie casarea sentinței apelate cu trimitere spre rejudecare la prima instanță.

3. Apelantul intimat inculpat Cojocaru Eugen, prin apărător ales avocat Nazat Marian a arătat, în prealabil, că este de acord cu recalificarea juridică a ambelor infracțiuni reținute în sarcina inculpatului.

3.1. A susținut un prim motiv de apel constând în greșita aplicare a legii, prin respingerea de către prima instanță a cererii de înlăturare a mijloacelor de probă obținute în mod nelegal, astfel:

- **3.1.1.** - dispozițiile art.64 Cod procedură penală nu enumeră printre mijloacele de probă și denunțul, acesta fiind doar un mod de sesizare a organelor de urmărire penală (art.221 și art.223 Cod procedură penală), astfel că se impune înlăturarea denunțului din ansamblul mijloacele de probă;

- **3.1.2.** - înregistrările audio-video efectuate începând cu data de 17.10.2007 în baza Ordonanței cu titlu provizoriu nr.197/P/2007 din 16.10.2007, ora 18.30 și a încheierilor nr.23 din 18.10.2007 și 25 din 24.10.2007 sunt mijloace de probă obținute în faza actelor

premergătoare, ori potrivit art.200 Cod procedură penală, probele nu pot fi administrate decât în faza de urmărire penală și nu în faza actelor premergătoare;

- **3.1.3.** - cu referire la concluziile expertizei criminalistice dispusă în cauză de către instanță și la modul de interpretare a acestor concluzii, a solicitat, în baza art.64 alin.2 Cod procedură penală, înlăturarea înregistrărilor audio aflate la dosar, invocând în acest sens practică judiciară.

3.2. Un al doilea motiv de apel s-a referit la greșita condamnare a inculpatului Cojocaru Eugen pentru ambele infracțiuni reținute în sarcina sa, ca urmare a unei erori grave de fapt săvârșită de către instanța de fond.

- **3.2.1.** - cu privire la infracțiunea de trafic de influență prevăzut de art.257 Cod penal raportat la art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, a precizat că, în realitate, nu s-a putut stabili cu certitudine că la discuția de la Restaurantul "Quadri" a avut loc o înțelegere infracțională specifică traficului de influență și, respectiv, cumpărării de influență;

- **3.2.2.** - a susținut că acuzarea a încălcat principiul loialității administrării probatoriului, pretinzând că dialogul de la Restaurantul Quadri nu este inteligibil deși un expert autorizat a realizat transcrierea respectivei discuții - ce s-a dovedit inteligibilă - în cursul cercetării judecătorești, însă instanța de fond nu a dispus în sensul admiterii sau respingerii acestei transcrieri ca probă;

- **3.2.3.** - a subliniat că denunțul pe care inculpatul Gheorghe Dumitru l-a dat, la 29 noiembrie 2007, în fața organelor de urmărire penală, trebuie înlăturat din ansamblul probator, deoarece împotriva inculpatului Gheorghe Dumitru au fost exercitate presiuni în scopul obținerii declarației și denunțului, fiind încălcat principiul loialității probelor prin aceea că inculpatului Gheorghe Dumitru i-a fost adusă la cunoștință începerea urmăririi penale abia în jurul orei 19⁰⁰, după ce inculpatul formulase denunțul;

- **3.2.4.** - a precizat că denunțul menționat anterior nu a fost consemnat într-un proces verbal, nerespectându-se forma impusă de lege, împrejurare care justifică, încă o dată, înlăturarea din ansamblul probator a acestei declarații date de către inculpatul Gheorghe Dumitru;

- **3.2.5.** - a apreciat că se impun a fi luate în considerare *celelalte declarații* ale inculpatului Gheorghe Dumitru, deoarece doar *acestea se coroborează* cu celelalte mijloace de probă, în care acesta nu recunoaște săvârșirea faptei;

- **3.2.6.** - s-a precizat că declarațiile martorului Ruxanda Constantin Daniel (decedat în timpul cercetării judecătorești) nu oferă vreun element de certitudine, martorul neputând fi audiat, în mod nemijlocit, de către instanța de judecată;

- **3.2.7.** - a susținut că prima instanță a ignorat faptul că declarațiile inculpatului Cojocaru Eugen se coroborează cu declarațiile date de către inculpații Gheorghe Dumtru, Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, cu declarația martorului Trandafir Ionel, precum și cu transcrierea discuțiilor purtate la Restaurantul Quadri, din aceste probe rezultând rezultă că nu s-a discutat nimic în legătură cu vreun pretins ajutor acordat, contra cost, inculpatului Gheorghe Dumitru pentru a obține postul de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești;

3.3. În legătură cu greșita apreciere a situației de fapt de către instanța de fond, a invocat faptul că scopul real al întâlnirii din 7 noiembrie 2007 dintre inculpatul Cojocaru și inculpatul Bucur Gheorghe (de la biroul acestuia din urmă) a fost de a se remite niște însemnări cu privire la proiectul de management pe care urma să îl susțină Gheorghe Dumitru la examen;

3.4. Inculpatul Cojocaru a precizat că în noua reglementare, infracțiunea de trafic de influență presupune dovedirea existenței unei acțiuni suplimentare, sub aspectul unei promisiuni ferme, precise, serioase că subiectul activ îl va determina pe funcționar să aibă o conduită ilicită, aspect neconturat în cauză;

3.5. O altă susținere a vizat împrejurarea că infracțiunea de trafic de influență presupune ca acțiunea de traficare să fie *îndeplinită pe lângă un funcționar apt să îndeplinească actul solicitat*, aspect ce nu se regăsește în cauză;

3.6. În ceea ce privește cea de a doua infracțiune reținută în sarcina inculpatului Cojocaru Eugen, prevăzută de art.25 raportat la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, inculpatul a subliniat că obiectul material, respectiv un înscris care să conțină subiectele pe care inculpata Ghiță Gabriela le-ar fi remis inculpatului Cojocaru Eugen, iar acesta din urmă să le remită, la rândul său, coinalpatului Guli Sterian, nu se află la dosarul cauzei, de asemenea, nici momentul remiterii subiectelor către inculpatul Guli Sterian nu este stabilit cu certitudine;

3.8. Un ultim motiv de apel a vizat faptul că, prin raportare la prevederile conținute de lit.a a dispozițiilor art.12 lit.a, textul art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 poate fi reținut *doar cu privire la informațiile care se*

manipulează în procesul tranzacțiilor financiare, apreciind că situația de fapt existentă în cauză nu este reglementată de art.304 din actuala reglementare, care presupune o situație premisă diferită, o procedură de clasificare a informațiilor și altă rezolvare, neaplicabilă cauzei de față.

Pentru toate aceste motive, apărătorul ales al inculpatului Cojocaru Eugen a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței pronunțate de către prima instanță și, pe cale de consecință, achitarea inculpatului Cojocaru Eugen pentru ambele infracțiuni pentru care a fost trimis în judecată, urmând ca suma confiscată să fie disponibilizată.

4. Apelantul intimat inculpat Gheorghe Dumitru, prin apărător ales, avocat Florea Constantin a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței atacate, în sensul achitării inculpatului pentru ambele fapte reținute în sarcina acestuia, în baza art.16 lit.c din Noul Cod de procedură penală, casarea încheierii de ședință din 20.11.2008 prin care au fost respinse excepțiile privind nelegalitatea urmăririi penale și încetarea procesului penal, în conformitate cu prevederile art. 10 lit.f Cod procedură penală.

În subsidiar, a solicitat reindividualizarea pedepselor aplicate și, având în vedere actele medicale depuse la dosarul cauzei, dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei.

4.1. Sub un prim aspect, apelantul inculpat Gheorghe Dumitru a reiterat, în motivele scrise de apel, *excepția nelegalității interceptărilor și înregistrărilor efectuate în cauză*, arătând că acestea au fost realizate în faza actelor premergătoare, contrar exigențelor art.91¹ și următoarele Cod procedură penală, fiind lovite de nulitate absolută;

4.2. În al doilea rând, a apreciat că *sanctiunea nulității absolute a interceptărilor rezultă, totodată, din lipsa suportului original al acestora.*

4.3. Sub un al treilea aspect, inculpatul a susținut că în mod neîntemeiat a dispus prima instanță respingerea, prin încheierea de ședință din 20.11.2008, a *excepțiilor de nelegalitate invocate în legătură cu urmărirea penală;*

- **4.3.1.** – inexistența unui act de sesizare al organelor de urmărire penală cu privire la faptele și persoanele trimise în judecată, prin vreunul din modurile prevăzute de art.221 Cod procedură penală;

- **4.3.2.** – excepția nulității absolute a *procesului verbal de sesizare din oficiu* din 16.10.2007, cu consecința *nelegalei investiții a organului de urmărire penală și a procurorului* datorată încălcării dispozițiilor art.172 Cod procedură penală;

4.4. Un alt patrulea motiv de apel a constat în nelegalitatea hotărârii de condamnare, din perspectiva modului eronat al primei instanțe de apreciere asupra probelor. În acest sens:

- **4.4.1.** - a precizat că recunoașterea faptelor, prin declarația inițială dată la 29.11.2007, nu poate fi de natură a atrage o condamnare valabilă, datorită presiunii la care inculpatul a fost supus, contrar dispozițiilor art.68 Cod procedură penală și, totodată, revenirii de către inculpat asupra declarației sale;

- **4.4.2.** - a susținut că adevărul referitor la faptele ce constituie obiectul dosarului a fost declarat de inculpat în urma reaudierii acestuia din 11.12.2007;

- **4.4.3.** - a apreciat că restul probelor administrate în cauză (declarația martorului Ruxanda, precum și două din declarațiile altor martori) nu dovedesc vinovăția sa;

4.5. În subsidiar, în cadrul reindividualizării pedepsei stabilite în sarcina inculpatului, în raport de actele medicale depuse la dosar a solicitat aplicarea unei pedepse a cărei executare să fie suspendată sub supraveghere, în baza aplicării principiului legii penale mai favorabile.

5. Apelantul intimat inculpat Cerbeanu Gheorghe, prin apărător ales, avocat Mateuț Gheorghiu, a criticat hotărârea atacată pentru neegalitate și netemeinicie, astfel:

5.1. A considerat că hotărârea atacată a fost pronunțată cu aplicarea greșită a legii, fiind întemeiată pe mijloace de probă obținute cu încălcarea dispozițiilor art.64 alin.2 Cod procedură penală. În acest sens:

- **5.1.1.** - a solicitat *înlăturarea înregistrărilor/interceptărilor audio și video din materialul probator*, în baza art.64 alin.2 și art. 91³ alin. 3 raportat la art.197 alin.1 Cod procedură penală, deoarece din concluziile raportului de expertiză dispus de instanță prin încheierea de ședință din 07.03.2011 rezultă că înregistrările/interceptările audio și video din cauză se prezintă sub formă de *copii sau transferări ale înregistrărilor originale*, neîndeplinind astfel, în mod cumulativ, cerințele pentru a fi declarate autentice, nefiind realizate simultan cu evenimentele acustice și vizuale conținute pe suportii expertizați;

- **5.1.2.** - aceleași solicitări de *înlăturare din materialul probator* au fost formulate de inculpat referitor la declarațiile din data de 29.11.2007, date de către inculpatul Gheorghe Dumitru, obținute cu încălcarea exigențelor art.68 alin.1 Cod procedură penală, fapt care atrage incidența dispozițiilor art.64 alin.2 Cod procedură penală.

5.2. Un al doilea motiv de apel a privit *greșita condamnare a inculpatului pentru fapta de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență*, presupus a fi săvârșită la data de 6 noiembrie 2007 de la Restaurantul "Quadri", apreciind că soluția primei instanțe este *lipsită de orice suport probator*, lipsind elementul *subiectiv* al infracțiunii;

5.3. Totodată, din punct de vedere al laturii *obiective*, a susținut că la dosarul cauzei nu există nicio probă din care să rezulte săvârșirea de către Cerbeanu Gheorghe a unei fapte de complicitate, nefiind precizat nici în rechizitoriu, nici în sentință care este actul material de înlesnire pretins a fi săvârșit de Cerbeanu Gheorghe.

În concluzie, în temeiul art.421 pct.2 lit.a din Noul Cod de procedură penală coroborat cu art.396 alin.5 din același Cod, inculpatul a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței apelate în privința infracțiunii prevăzute de art.26 din vechea reglementare, respectiv de art.48 din Noul Cod penal, raportat la art.292 alin.1 din Noul Cod penal, iar în temeiul art.16 lit.a din Noul Cod de procedură penală, achitarea sa pentru motivul că fapta nu există, în materialitatea sa.

6. Apelantul intimat inculpat Bucur Gheorghe, prin intermediul apărătorului ales, avocat Sabău Liviu a solicitat admiterea apelului declarat în temeiul art.408 și 421 pct.2 lit.a din Noul Cod de procedură penală, desființarea hotărârii apelate în temeiul art.396 alin.6 din Noul Cod de procedură penală și pronunțarea unei noi hotărâri. A considerat că noua încadrare juridică a infracțiunii de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență este prevăzută de art.48 raportat la art.292 din Noul Cod penal. A invocat:

6.1. Nelegala sesizare a instanței de judecată, solicitând instanței, în principal, să dispună încetarea procesului penal pentru lipsa condițiilor prevăzute de lege pentru punerea în mișcare a acțiunii penale (temei de drept existent și în Noul Cod de procedură penală la art.16 alin.1 lit.f Cod procedură penală), iar în subsidiar, restituirea cauzei la procuror pentru refacerea urmăririi penale, în temeiul art.332 alin.2 Cod procedură penală. În acest sens, a apreciat că în condițiile art.4 alin.2 din Legea nr.255/2013 de punere în aplicare a Codului de procedură penală, raportat la art.282 din același Cod, instanța nu poate priva un inculpat, în exercitarea căilor de atac, de a semnala încălcarea regulilor de desfășurare a procesului penal, indiferent de calificarea sancțiunii aplicabile unei astfel de încălcări drept nulitate absolută sau nulitate relativă.

6.1.1. – a invocat *nulitatea absolută a rezoluției de începere a urmăririi penale și, pe cale de consecință, nulitatea absolută a actului de sesizare al instanței*; a susținut că în cauză nu a existat un proces – verbal de sesizare din oficiu al partea organului de urmărire penală ci, procesul – verbal de la 16 octombrie 2007 se referă la alte împrejurări, persoane și fapte;

6.1.2. – a susținut că denunțul realizat în cauză de către inculpatul Gheorghe Dumitru nu reprezintă un mod valabil de sesizare al organului de urmărire penală, întrucât, în cazul particular al inculpatului Bucur Gheorghe, urmărirea penală a început la data de 29 noiembrie 2007, ora 9 dimineața, pe când denunțul respectiv a fost formulat de către Gheorghe Dumitru la 29 noiembrie 2007 după orele 13⁰⁰;

6.1.3. – a invocat faptul că actele de urmărire penală (audierea martorilor și învinuiților, prezentarea materialului de urmărire penală) au fost efectuate fără încunoștințarea apărătorilor celorlalți inculpați, cu încălcarea dreptului la apărare al inculpatului Bucur Gheorghe și a precizat că prin decizia nr.1086 din 20 noiembrie 2007 Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra necesității ca apărătorii să fie încunoștințați despre efectuarea oricărui act de urmărire penală;

6.2. Un al doilea motiv de apel a vizat *schimbarea temeiului achitării pentru infracțiunea de trafic de influență* prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000, în sensul că achitarea trebuia pronunțată în temeiul art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.a și nu la art.10 lit.d Cod procedură penală, întrucât fapta nu există.

6.3. În al treilea rând, a invocat greșita sa condamnare pentru infracțiunea prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 - complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, considerând că instanța de fond a comis o eroare gravă de fapt, având drept consecință pronunțarea unei hotărâri de condamnare:

- **6.3.1.** - reluând susținerile formulate în fața instanței de fond, a susținut că actul de sesizare cuprinde doar fragmente din înregistrările convorbirilor telefonice efectuate *anterior începerii urmăririi penale, înregistrări care se situează în afara procesului penal*; a susținut că aceste înregistrări au fost cuprinse într-un proces – verbal de consemnare a actelor premergătoare din 29 noiembrie 2007, însă actuala reglementare nu mai prevede existența unui astfel de proces-verbal;

- **6.3.2.** - a apreciat că fapta reținută în sarcina inculpatului Bucur Gheorghe nu există, referindu-se la faptul că martorii Deliorga Cristian și

Dăscălescu Liviu au relatat în fața instanței, sub prestare de jurământ, că inculpatul Bucur Gheorghe nu a intervenit pentru cineva, aspect confirmat și de către martorul Ruxanda Constantin Daniel

- **6.3.3.** - a învederat că toate discuțiile ce au avut loc între inculpați s-au referit la un ajutor licit, ce urma a fi acordat cu privire la îmbunătățirea proiectului de management și nu la o eventuală mijlocire a unei cumpărări de influență;

- **6.3.4.** – a solicitat înlăturarea din ansamblul probator, pentru încălcarea prevederilor art.101 și 102 din Noul Cod de procedură penală, respectiv art.68 în vechea reglementare, a declarațiilor martorilor Ruxanda Constantin Daniel și Trandafir Ionel, luate în timpul nopții, în absența apărătorilor, martorii fiind ținuți la sediul organului de cercetare timp de mai multe ore, împreună cu soțiile și amenințați;

- **6.3.5.** – referindu-se la împrejurarea că, în opinia sa, asupra inculpatului Gheorghe Dumitru au fost exercitate presiuni (ce au determinat un înalt demnitar al statului să remarcă că, în speță, „*suntem în prezența unui șantaj*”) a solicitat înlăturarea denunțului formulat de acest inculpat din cadrul ansamblului probator.

6.4. Al patrulea motiv de apel a vizat incidența prevederilor art.10 alin.2 din Legea nr.255/2013, art.4 din Codul penal, art.3 din Legea nr.187/2012, în sensul aplicării legii penale mai favorabile și a subliniat că, în raport de modificarea elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.291 din Noul Cod penal, în ceea ce-l privește pe inculpatul Bucur Gheorghe *nu este îndeplinită o cerință suplimentară, nou introdusă în conținutul acestei infracțiuni, inculpatul nepromițând că va determina un funcționar public să îndeplinească acte contrare îndatoririlor de serviciu.*

7. Apelantul intimat inculpat Guli Sterian, prin apărătorul său ales, avocat Cristian Ene, a solicitat, în principal, în temeiul art.421 alin.2 lit.a Cod procedură penală raportat la art.396 alin.5 lit.d Cod procedură penală *achitarea sa pentru fapta prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, deoarece fapta nu există, conform art.16 lit.a din Noul Cod de procedură penală, soluție pe care a susținut-o și în ipoteza recalificării faptei conform solicitării sale.*

7.1. În primul rând, a apreciat că fapta pentru care inculpatul Guli este trimis în judecată este, în prezent, prevăzută de *art.304 alin.2 din Noul Cod penal*, iar sancțiunea prevăzută de textul indicat este amenda sau închisoarea de la o lună la un an. În baza dispozițiilor art.396 alin.6

raportat la art.16 lit.f din Noul Cod de procedură penală, a solicitat încetarea procesului penal.

Totodată, în baza art.304 alin.2 din Noul Cod penal, raportat la art.154 alin.1 lit.e coroborat cu art.155 alin.4 din Noul Cod penal a solicitat a se constata termenul de prescripție specială de 6 ani s-a împlinit la 22.11.2013, potrivit noilor dispoziții legale. De altfel, a precizat că și termenul de prescripție specială calculat potrivit dispozițiilor legii vechi (pe care a indicat-o drept lege penală mai favorabilă) s-a împlinit la 22.05.2013.

A solicitat instanței ca, în situația în care va constata încetarea procesului penal, în temeiul art.396 alin.7 și 8 raportat la art.18 Cod procedură penală să dispună continuarea procesului penal, apreciind că, urmare recalificării faptei reținute în sarcina inculpatului Guli Sterian, se impune achitarea acestuia în temeiul art.16 lit.a din Noul Cod de Cod procedură penală;

7.2. Un al doilea motiv de apel a vizat pentru greșita reținere a situației de fapt de către instanța de fond cu privire la fapta prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, astfel:

- **7.2.1.** - a precizat că, în cauză, nu s-a probat faptul că inculpata Ghiță s-ar fi întâlnit cu inculpatul Cojocaru Eugen și i-ar fi predat efectiv asemenea informații, nici electronic, nici prin persoane interpușe și, de asemenea, nu s-a probat faptul că inculpatul Cojocaru ar fi realizat o transmitere, mai departe, către inculpatul Guli Sterian, a informațiilor preluate scriptic, electronic sau verbal de la inculpata Ghiță

- **7.2.2.** – instanța de fond a ignorat împrejurarea că *obiectul material al infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 – mai exact informațiile care nu sunt destinate publicității, constând în subiectele de examen la proba scrisă elaborate de către comisia de examinare – lipsește, consecința fiind inexistența infracțiunii.* A apreciat că aceste subiecte au devenit informații nedestinate publicului, în sensul cerut de dispozițiile art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, *la data de 24.11.2007, în momentul în care toți membrii comisiei și-au acordul cu privire la conținutul și forma finală a celor trei variante de subiecte și când variantele de subiecte au fost puse în plicuri și secretizate.* A criticat soluția primei instanțe prin aceea că a reținut săvârșirea celor două acte materiale de către inculpatul Guli Sterian la data de 23.11.2007, *înainte de data la care variantele de subiecte au fost elaborate în forma definitivă și securizate;*

- **7.2.3.** - a criticat maniera în care judecătorii fondului au înțeles să motiveze sentința atacată, bazându-se pe deducții și supoziții.

Parcursul dosarului în fața instanței de recurs/apel

Cauza a fost înregistrată pe rolul Completului de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 20 martie 2013, sub nr.1755/1/2013, fiind fixat prim termen de judecată, în **recurs**, la data de 13 mai 2013.

1. Prin încheierea pronunțată în ședință publică la data de 13 mai 2013, în baza art.302 alin.2 din Codul de procedură penală raportat la art.6 și art.171 Codul de procedură penală și art.6 CEDO, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a admis cererile de amânare a judecății formulate de către recurenții intimati inculpați Cojocar Eugen, Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Guli Sterian, punându-se în vedere tuturor recurenților intimati inculpați să depună motivele de recurs în scris, pentru a se asigura respectarea principiului egalității armelor și a da posibilitatea reprezentantului Ministerului Public de a lua cunoștință de conținutul acestora și să formuleze apărări. Cauza a fost amânată la data de 03 iunie 2013.

2. Prin încheierea pronunțată în ședință publică la data de 3 iunie 2013, în baza art.302 alin.2 din Codul de procedură penală raportat la art.6 și art.171 Codul de procedură penală și art.6 CEDO, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a admis noi cereri de amânare a judecății formulate de către recurenții intimati inculpați Cojocar Eugen, Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Gabriela Georgeta și Guli Sterian, urmând ca recurenții intimati inculpați să depună motivele de recurs în scris, până la termenul acordat în cauză, acela de 9 septembrie 2013.

3. Prin încheierea pronunțată în ședință publică la data de 9 septembrie 2013, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a admis, în baza art.302 alin.2 din Codul de procedură penală raportat la art.6 și art.171 Codul de procedură penală și art.6 CEDO, cererea de amânare a judecății formulată de către recurenta intimată inculpată Ghiță Georgeta Gabriela, cauza fiind amânată la data de 7 octombrie 2013.

4. La termenul de judecată din 7 octombrie 2013, având în vedere incompatibilitatea Președintelui Completului de 5 Judecători - doamna judecător Corina Michaela Jîjîie - stabilită ca urmare a admitterii cererii de

abținere formulată de aceasta, necesitatea înlocuirii sale cu un alt judecător, în conformitate cu dispozițiile legale privind compunerea completului de judecată și lipsa apărătorilor aleși ai recurenților intimăți inculpați Cojocaru Eugen și Bucur Gheorghe, prin încheierea pronunțată în ședință publică Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a dispus amânarea cauzei la data de 2 decembrie 2013.

5. Prin încheierea pronunțată în ședință publică la termenul din 2 decembrie 2013, în temeiul art.302 alin.2 cu referire la art.67 alin.2 Cod procedură penală Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a admis, în parte, probele formulate în cauză de către apărătorii recurenților intimăți inculpați, respectiv proba cu înscrisuri în circumstanțiere solicitată de apărătorul recurentului intimat inculpat Gheorghe Dumitru, precum și emiterea unei adrese către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care să se comunice dacă au fost finalizate cercetările față de martorul Butnariu Elena în dosarul având ca obiect infracțiunea de mărturie mincinoasă, probă solicită de apărătorii recurenților intimăți inculpați Cojocaru Eugen, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian.

De asemenea, s-a luat act că reprezentantul Ministerului Public urmează a depune la dosar copia ordonanței sau rezoluției care s-a dispus în cauza privind pe numita Butnariu Elena și au fost respinse celelalte probe formulate de către apărătorii recurenților intimăți inculpați, ca inutile, neconcludente și nepertinente, fiind amânată cauza la data de 13 ianuarie 2014, în vederea administrării probatoriului încuviințat.

Totodată, recurenții intimăți inculpați au fost întrebați dacă doresc să fie audiați în fața instanței de recurs sau doresc să se prevaleze de dreptul la tăcere prevăzut de art.70 alin.2 din Codul de procedură penală. Recurenții intimăți inculpați Cojocaru Eugen, Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe au precizat că doresc să dea declarație în prezenta cauză, iar recurenții intimăți inculpați Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Stelian au arătat că nu doresc să dea declarații în fața instanței de recurs.

În consecință, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători a dispus continuarea cercetării judecătorești prin audierea recurenților intimăți inculpați Cojocaru Eugen (fila 436 vol.1 dosar apel), Gheorghe Dumitru (fila 440 vol.1 dosar apel), Bucur Gheorghe (fila 443 vol.1 dosar apel) și Cerbeanu Gheorghe (fila 446 vol.1 dosar apel) ale căror declarații au fost consemnate separat și atașate la dosarul cauzei,

ulterior citirii și semnării acestora de către inculpați. S-a acordat în cauză un nou termen de judecată, la 13 ianuarie 2013, pentru continuarea cercetării judecătorești

6. Prin rezoluția administrativă a Președintelui Completului de 5 Judecători a fost preschimbat termenul din data de 13 ianuarie 2014 acordat în cauză, pentru data de 27 ianuarie 2014, dispunându-se citarea corespunzătoare a inculpaților.

7. La termenul din 27 ianuarie 2014 au fost încuviințate cererile de amânare a cauzei formulate de către intimați inculpați Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, precum și cererea formulată de către apărătorul intimatei inculpate Ghiță Georgeta Gabriela, avocat Cazacu Ion, fiind fixat următorul termen de judecată la data de 10 februarie 2014, ora 11⁰⁰, Sala Secției a II a Civile.

8. La termenul din 10 februarie 2014 Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători a recalificat calea de atac cu care a fost investit completul de judecată ca fiind **apel**, în raport de dispozițiile art.10 alin.2 și 3 din Titlul I, Capitolul II din Legea nr.255/2013, coroborate cu prevederile Ordonanței de Urgență nr.3/2014.

Prin încheierea pronunțată în ședință publică la acest termen, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători a respins cererea de amânare a cauzei formulată de către apelanții intimați inculpați Ghiță Georgeta Gabriela, Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, prin intermediul apărătorilor aleși, având în vedere că dispozițiile art.10 alin.2 și 3 din Legea nr.255/2013 fac trimitere la procedura de judecată în apel, că dispozițiile art.4 din aceeași lege prevăd că actele de procedură împlinite sub imperiul vechilor dispoziții ale Codului de procedură penală rămân valabile și, totodată, în considerarea faptului că argumentele pentru care s-a solicitat amânarea cauzei se referă la aplicarea legii mai favorabile, nu la procedura de judecată a apelului.

De asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători a respins, ca nefondată, excepția de neconvenționalitate a dispozițiilor art.32 alin.1 teza finală din Legea nr.304/2004 invocată de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela (privind împrejurarea că alcătuirea Completelor de 5 Judecători exclusiv din judecători din cadrul Secției Penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu se supune exigențelor art.6 din CEDO).

S-au încuviințat cererea de administrare a probei cu înscrisuri formulată de apelanta intimată inculpată Ghiță Georgeta Gabriela, constând în înscrisuri în circumstanțiere, precum și cererea similară formulată de apelantul intimat inculpat Cerbeanu Gheorghe, privind depunerea la dosar a unei opinii legale a domnului profesor Valerian Cioclei și a unui memoriu privind apelul formulat de Ministerul Public, înscrisurile respective fiind depuse la dosarul cauzei.

Totodată, la acest termen, verificând încheierea pronunțată la data de 2 decembrie 2013, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători a constatat că se impune îndreptarea erorilor apărute în cuprinsul acesteia privind reaudierea martorilor Florea Gheorghe și Bucur Alexandru, în sensul că *solicitarea respinsă privește audierea - și nu reaudierea - martorilor Florea Gheorghe și Bucur Alexandru.*

Constatând că prin încheierea pronunțată la data de 2 decembrie 2013 instanța nu s-a pronunțat asupra cererii de efectuare a unei expertize grafoscopice judiciare privind semnătura comisarului de poliție Cosma Florian, instanța de apel a respins proba solicitată, având în vedere faptul că împotriva semnăturii contestate inculpatul avea posibilitatea de a se înscrie în fals.

S-a luat act că la dosarul cauzei s-a depus, de către reprezentantul Ministerului Public, copia rezoluției dispuse în cauza privind cercetarea martorei Butnariu Elena pentru infracțiunea prevăzută de art.260 Cod penal (filele 467-470 vol.1 dosar apel).

Constatând că nu mai sunt alte cereri sau excepții de invocat, instanța de apel a declarat terminată cercetarea judecătorească și a acordat cuvântul asupra apelurilor, susținerile părților fiind consemnate în detaliu în cuprinsul încheierii de ședință de la această dată (10 februarie 2014), ce face parte integrantă din prezenta decizie.

Pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise și, având nevoie de timp pentru a delibera, instanța a amânat pronunțarea la data de 24 februarie 2014.

9. La termenul din 24 februarie 2014, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători a amânat pronunțarea pentru data de 10 martie 2014 când, în urma deliberării, a pronunțat prezenta decizie.

Audierea inculpaților în fața instanței de apel

Dând curs solicitărilor apelanților inculpați de a fi audiați în fața instanței de apel, la termenul din 2 decembrie 2013 au fost ascultați

inculpații Cojocaru Eugen, Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe.

Inculpații Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian nu au dorit să dea declarații în fața instanței de apel, prevalându-se de dreptul la tăcere.

Considerentele instanței de apel

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători, verificând hotărârea atacată pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei, precum și pe baza probelor noi administrate în fața instanței de apel, în conformitate cu prevederile art.10 alin.2 din Legea nr.255/2013 raportat la art.408 și următoarele și art.417 Cod procedură penală, constată următoarele:

I ANALIZA CRITICILOR PRIVIND NEREGULARITĂȚILE ȘI NULITĂȚILE DE ORDIN PROCEDURAL INVOCATE DE CĂTRE INCULPAȚI

I.1. Asupra excepției privind inexistența vreunui act de sesizare a organului de urmărire penală cu privire la faptele și persoanele trimise în judecată, prin vreunul din modurile prevăzute de art.221 Cod procedură penală, invocată de către inculpații Ghiță Georgeta Gabriela, Gheorghe Dumitru și Bucur Gheorghe, cu consecința nelegalei sesizări a instanței de judecată;

Se reține că, în esență, se invocă aceleași argumente ca și în fața instanței de fond, referitoare, pe de o parte, la împrejurarea că în cauză nu s-a întocmit câte un proces – verbal de sesizare din oficiu pentru fiecare făptuitor sau faptă, iar pe de altă parte, la aceea că denunțul formulat de către inculpatul Gheorghe Dumitru nu ar reprezenta un mod valabil de sesizare al organului de urmărire penală, fiind încălcat principiul loialității administrării probatoriului, atât în cazul inculpatului Gheorghe Dumitru, cât și în cazul inculpatului Bucur Gheorghe.

În cauză, se constată că la 16 octombrie 2007 a fost întocmit un proces verbal de sesizare din oficiu, în baza căruia organele de urmărire penală au procedat la efectuarea de acte premergătoare privind săvârșirea infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 de către inculpatul Gheorghe Dumitru și a infracțiunii prevăzute de art.6¹ din Legea nr.78/2000 de către făptuitorul Mîrțoi Virgil.

La data de 29 noiembrie 2007 a fost întocmit și procesul verbal de consemnare a actelor premergătoare, ambele documente fiind

menționate de către rechizitoriul întocmit în cauză (ce a fost înregistrat cu nr.197/P/2007), dar și de rezoluțiile de începere a urmăririi penale.

În cursul actelor premergătoare efectuate au rezultat indicii cu privire la implicarea lui Gheorghe Dumitru și în alte acte de corupție, precum și cu privire la implicarea altor persoane.

Sub un prim aspect, potrivit dispozițiilor art.221 din Codul de procedură penală în vigoare la acea dată, organul de urmărire penală poate fi sesizat prin plângere, denunț **sau din oficiu**, în ultimul caz încheind un proces verbal despre acest lucru.

Sesizarea din oficiu poate avea loc atunci când organul de urmărire penală află, „*pe orice altă cale*”, ca s-a săvârșit o infracțiune. Legea nu restrânge sfera de aplicare a expresiei „*orice altă cale*”, formularea generală corespunzând pe deplin scopului procesului penal, respectiv constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni și, totodată, legea nu obligă organul de urmărire penală precizeze modulul concret în care a aflat de comiterea unor fapte penale.

Astfel cum se precizează în doctrină, modalitățile concrete în care se poate realiza sesizarea din oficiu sunt multiple, fiind posibil ca la cunoașterea unor fapte penale să se ajungă fie prin intermediul mijloacelor de informare în masă, prin intermediul unor zvonuri publice, dar și *desfășurând cercetări în legătură cu o cauză, ocazie cu care organul de urmărire penală descoperă alte fapte sau aspecte noi, cu totul străine de cele cercetate inițial*¹, astfel cum s-a întâmplat în legătură cu actele premergătoare efectuate privind cu faptele cercetate în baza procesului verbal de sesizare din oficiu inițial.

Potrivit dispozițiilor art.224 Cod procedură penală, atunci în vigoare, în vederea începerii urmăririi penale organul de urmărire penală poate efectua acte premergătoare, iar conform art.228 alin.1 din același cod organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale când din cuprinsul actelor premergătoare efectuate nu rezultă vreunul din cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale, prevăzute în art.10 Cod procedură penală, cu excepția celui de la lit. b¹.

Prin urmare, nimic nu se opune ca, în baza procesului verbal de sesizare din oficiu din 16 octombrie 2007, organul de urmărire penală să extindă actele premergătoare la faptele și persoanele nou descoperite, ba chiar este obligat, în virtutea rolului său activ, consacrat de art.200

¹ Nicolae Volonciu. Tratat de procedură penală. Vol.II. Partea Specială. Ed.Paideia, București 1994, pg.57.

raportat la art.202 Cod procedură penală în vigoare la acea dată, să strângă probele necesare cu privire la existența infracțiunilor, identificarea făptuitorilor și stabilirea răspunderii penale a acestora, în scopul aflării adevărului și lămuririi cauzei sub toate aspectele.

În al doilea rând, din textul art.221 Cod procedură penală aplicabil la acea dată rezultă, cu evidență, contrar celor susținute de inculpați, că denunțul reprezintă *un mod valabil de sesizare a organelor de urmărire penală, irevocabil*, constituind, astfel cum prevede art.223 Cod procedură penală, încunoștiințarea făcută de către o persoană (care, spre deosebire de situația plângerii, nu este circumstanțiată) despre săvârșirea unei infracțiuni.

Deși este posibil ca denunțul să fie făcut chiar de către o persoană vătămată, nimic nu se opune ca acest mod de sesizare a organelor de urmărire penală să fie realizat chiar de către persoana care a săvârșit infracțiunea.

În situația particulară existentă în cauză, *organul de urmărire penală era deja sesizat din oficiu, în baza procesului verbal de sesizare din oficiu din 16 octombrie 2007*, astfel cum s-a arătat anterior, nefiind imperios necesară existența, în mod suplimentar, a unui denunț formulat de către inculpatul Gheorghe Dumitru.

Din această perspectivă, împrejurarea că inculpatului Gheorghe Dumitru i s-a adus la cunoștiință începerea urmăririi penale doar pe 29 noiembrie, orele 19.00, după formularea denunțului sau că, în ceea ce-l privește pe inculpatul Bucur Gheorghe, urmărirea penală a început la 29 noiembrie 2007 nu poate fi relevant, neexistând, din această perspectivă, încălcări ale principiului loialității administrării probelor.

În consecință, constatând că organul de urmărire penală a fost legal sesizat în speță, instanța apreciază excepția analizată ca nefiind întemeiată.

1.2. Pentru aceleași considerente, având în vedere identitatea de rațiuni logico-juridice, **excepțiile nulității procesului-verbal de sesizare din oficiu din 16.10.2007, a rezoluției de începere a urmăririi penale și a actului de sesizare a instanței** - invocate de inculpații Ghiță Georgeta Gabriela, Gheorghe Dumitru și Bucur Gheorghe – se apreciază ca fiind nefondate, fiind respinse de către Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători.

Pe lângă argumentele anterior arătate, la această concluzie a instanței a contribuit și împrejurarea că, pe de o parte, nu s-a constatat

încălcarea unor dispoziții procedurale imperative prevăzute de art.197 alin.2 Cod procedură penală și, pe de altă parte, nu s-a menționat și nici dovedit existența vreunei vătămări care să nu poate fi înlăturată decât prin anularea *procesului-verbal de sesizare din oficiu, a rezoluției de începere a urmăririi penale sau a actului de sesizare a instanței*.

I.3. Asupra excepției nulității urmăririi penale efectuate în cauză consecință a eludării art.6 par.3 lit.a și d din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, susținută de inculpații Ghiță Georgeta Gabriela și Bucur Gheorghe, instanța reține următoarele:

Inculpații au invocat „inexistența” materialului de urmărire penală (Ghiță Georgeta Gabriela), efectuarea actelor de urmărire penală și de obținere a probelor (declarațiile martorilor Ruxanda Constantin Daniel, Trandafir Ionel și a învinuiților, prezentarea materialului de urmărire penală) „în condiții oculte”, pe timp de noapte și sub amenințare, fără încunoștințarea apărătorilor *celorlalți inculpați* și cu încălcarea, astfel, a dreptului la apărare, dar și a dispozițiilor art.68 Cod procedură penală în vigoare la acea dată (inculpatul Bucur Gheorghe).

Au mai învederat inculpații aceea că, prin decizia nr.1086 din 20 noiembrie 2007, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra necesității ca apărătorii să fie încunoștințați despre efectuarea oricărui act de urmărire penală.

Cu referire la decizia Curții Constituționale, a cărei încălcare a fost invocată de către inculpați, se reține aceea că, modificând și completând Codul de procedură penală, Legea nr.356/2006, în art. I pct. 99, a dat articolului 172 alin.1 Cod procedură penală un alt conținut, și anume: „*În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală care implică audierea sau prezența învinuitului sau inculpatului căruia îi asigură apărarea și poate formula cereri și depune memorii*”.

(Textul alin.1 al art.172 din Codul procedură penală anterior avea următorul conținut: „*În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală și poate formula cereri și depune memorii*”).

Decizia nr.1086 din 20 noiembrie 2007 a Curții Constituționale a stabilit că prevederea „*care implică audierea sau prezența învinuitului sau inculpatului căruia îi asigură apărarea*” cuprinsă în textul art.172 alin.1 teza întâi Cod procedură penală, în forma în vigoare la data desfășurării actelor de urmărire penală criticate, precum și dispoziția „*care implică*

audierea sau prezența părții căreia îi asigură apărarea" cuprinsă în art.173 alin.1 Cod procedură penală sunt neconstituționale, fiind contrare art.24 din Constituție referitor la dreptul la apărare.

Decizia a fost publicată în M.O.nr.866 din data de 18.12.2007 și, potrivit art.31 alin.3 din Legea nr.47/1992, dispozițiile declarate neconstituționale sunt suspendate de drept, timp de 45 de zile de la data publicării, iar după această dată, dacă Parlamentul sau Guvernul nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției, acestea își încetează efectele.

Sub acest aspect, se constată că efectele deciziei au început să se producă începând cu data de 2 februarie 2008, dată de la care textul art.172, în noua sa formă, a fost aplicat corespunzător.

În continuare, instanța de apel reține că, în conformitate cu textul art.6 par.3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului², orice acuzat are, în special, dreptul:

- a) Să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa

.....

- d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării, în aceleași condiții ca și martorii acuzării.

Verificând actele dosarului de urmărire penală, instanța observă că la 30 noiembrie 2007, învinuitei Ghiță Georgeta Gabriela i-a fost adus la cunoștință faptul că împotriva sa a început urmărirea penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, cu respectarea prevederilor art.6 pct.3 lit.a din Convenție, împrejurare care reiese din procesul verbal din 30 noiembrie 2008, ora 11.50 (filele 342-343 vol. I d.u.p.),

La aceeași dată, învinuitei i s-au adus la cunoștință și drepturile procesuale, aceasta solicitând, pe de o parte, un termen rezonabil pentru pregătirea apărării, iar pe de altă parte, în baza principiului egalității armelor, a solicitat acces la consultarea dosarului, astfel cum rezultă din procesul verbal încheiat la 30 noiembrie ora 12.10 (aflat la fila 344 vol. I d.u.p.).

² Denumită în continuare „Convenția”

Din procesul verbal încheiat la 3 decembrie 2007, ora 12.50 (filele 348-349 vol.I d.u.p.) rezultă că învinuita Ghiță s-a prezentat la sediul organului de urmărire penală, împreună cu doi apărători aleși și a solicitat consultarea actelor dosarului, prezentarea completă a actelor materiale reținute în sarcina sa și un termen rezonabil în vederea pregătirii apărării.

Din rechizitoriu rezultă că inculpatei i s-a asigurat accesul la toate dovezile din dosarul cauzei, aceasta rezervându-și dreptul la tăcere, atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată.

Din dosarul de urmărire penală rezultă că toate prevederile legate de necesitatea prezentării materialului de urmărire penală către inculpați, prevăzute de art.250 și următoarele Cod procedură penală, au fost respectate de organul de urmărire penală.

Astfel, conform art.250 lit.a Cod procedură penală, organul de cercetare penală îl cheamă pe învinuit/inculpat și îi pune în vedere că are dreptul de a lua cunoștință de materialul de urmărire penală, arătându-i și încadrarea juridică a faptei săvârșite, iar conform art.250 lit.b Cod procedură penală, organul de cercetare penală îi asigură inculpatului/invinuitului posibilitatea de a lua de îndată cunoștință de material.

Verificând actele și lucrările dosarului, se constată că deși inculpata Ghiță Georgeta Gabriela a fost citată în patru împrejurări, în perioada 27 februarie 2008 – 18 martie 2008, în vederea prezentării materialului de urmărire penală, aceasta nu a dat curs citațiilor, ba chiar a precizat explicit că nu se va prezenta în fața organelor de urmărire penală, cu toate că nu se afla în vreo situație de imposibilitate obiectivă de a lua la cunoștință de materialul de urmărire penală, fiind prezentă la locul de muncă în zilele în care a fost citată.

Inclusiv urmare executării unui mandat de aducere a inculpatei la sediul organului de urmărire, emis în scopul de a i se prezenta materialul de urmărire penală, inculpata a refuzat, în mod explicit, să studieze dosarul cauzei, aspecte ce reies din procesul verbal din 18 martie 2008 aflat la fila nr.425-426 vol.I d.u.p, semnat de trei dintre apărătorii aleși ai inculpatei.

Cu toate că, cu aceeași ocazie, s-a stabilit un alt termen pentru ca inculpata să se prezinte la sediul organului de urmărire penală în vederea prezentării materialului de urmărire penală – anume data de 24 martie 2008 - inculpata Ghiță Georgeta Gabriela nu s-a conformat, astfel cum

rezultă din procesul verbal din data de 24 martie 2008 aflat la fila nr. 427 vol.I d.u.p.

În intervalul 28 martie 2008 – 7 aprilie 2008, contrar celor convenite cu anchetatorii referitor la studierea în integralitate a dosarului nr.197/P/2007 (aspecte rezultate din procesul verbal din 27 martie 2008, semnat în prezența apărătorilor săi aleși, aflat la fila nr.438-439 din vol. I d.u.p.) - inculpata Ghiță Georgeta Gabriela nu a finalizat această activitate, refuzând a considera că prezența sa la sediul parchetului echivalează cu prezentarea materialului de urmărire penală (aspecte ce reies din documentele de la filele 442-448 vol.I d.u.p.).

În raport de dispozițiile legale în vigoare la momentul prezentării materialului de urmărire penală, dar și de practica doctrinară și soluțiile conturate de jurisprudență, reținându-se că organele de urmărire penală au făcut nenumărate demersuri în vederea clarificării situației inculpatei și definitivării prezentării materialului de urmărire penală, instanța de apel apreciază că a fost îndeplinită obligația impusă de textul art.250 și următoarele Cod procedură penală, cu atât mai mult cu cât, pe de o parte, dreptul inculpatei de a lua cunoștință de materialul de urmărire penală este prevăzut a fi o garanție a desfășurării a procesului penal în condiții echitabile, fiind, totodată, corelativ obligației de a se prezenta pentru a lua la cunoștință de acest material și de a formula cereri suplimentare, iar pe de altă parte, modul de exercitare a acestui drept a fost decis în mod liber de inculpată care, de altfel, în baza accesului său neîngrădit la actele și lucrările dosarului, a formulat o multitudine de cereri și plângeri adresate organelor de urmărire penală, soluționate corespunzător.

Cât privește inexistența unui proces verbal de prezentare a materialului de urmărire penală, întocmit potrivit dispozițiilor art.250 și 251 din Codul de procedură penală în vigoare la acea dată, se constată că lipsa acestuia în ceea ce privește pe inculpata Ghiță Georgeta Gabriela se datorează conduitei culpabile a acesteia care, abuzând de dreptul la apărare, a împiedicat cursul normal al derulării acestei proceduri potrivit dispozițiilor legale invocate.

Important este însă, că ori de câte ori inculpata a fost convocată pentru prezentarea materialului de urmărire penală, au fost întocmite procese verbale în care au fost menționate conduita procesuală și susținerile inculpatei, ceea ce corespunde exigențelor art. 250 și 251 din Codul de procedură penală anterior.

Cu privire la inculpatul Bucur Gheorghe, din procesul verbal din data de 28.02.2008 rezultă că acestuia i s-a prezentat materialul de urmărire penală, în prezența apărătorului său ales, avocat Diaconescu Gheorghe (filele 149 -150 vol. I d.u.p.).

Prin urmare, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători constată că și față de acest inculpat a fost îndeplinită obligația prezentării de către parchet a materialului de urmărire penală, contrar susținerilor sale, neputându-se reține o așa-zisă inexistență a materialului de urmărire penală, în condițiile anterior arătate.

Cît privește respectarea dezideratelor impuse de textul art.6 par.3 lit.d din Convenție, dar și de dispozițiile art.68 Cod procedură penală, se constată că inculpații nu aduc nici un argument în sensul că declarațiile martorilor Ruxanda Constantin Daniel, Trandafir Ionel și a învinuiților s-ar fi realizat „în condiții oculte”, pe timp de noapte și sub amenințare sau constrângere de orice fel, cu încălcarea dispozițiilor art.68 Cod procedură penală sau a dreptului la apărare al inculpaților.

De asemenea, din actele dosarului nu rezultă că nu s-ar fi asigurat dreptul inculpaților de a întreba sau de a solicita audierea martorilor acuzării și de a obține citarea și audierea martorilor apărării, în aceleași condiții ca și martorii acuzării.

Dimpotrivă, de la data împlinirii termenului de 45 de zile de la publicarea deciziei nr.1086/2007 a Curții Constituționale, dezideratele stabilite de textul art.172 alin.1 Cod procedură penală - modificat corespunzător - au fost respectate.

Același lucru s-a întâmplat și cu ocazia desfășurării cercetării judecătorești, când atât inculpații cât și martorii din cauză (propuși de acuzare și de către apărare, deopotrivă) au fost audiați cu respectarea drepturilor menționate de art.6 par.3 lit.d din Convenție, la termenele din 9 noiembrie 2010, 13 ianuarie 2011, 10 februarie 2011, 11 aprilie 2011 și 21 iunie 2011 în fața instanței de fond, ocazii cu care toate părțile implicate au putut pune întrebări martorilor.

Cât despre împrejurarea invocată de către inculpați privind obținerea, în cursul urmăririi penale, a declarațiilor martorilor și inculpaților prin încălcarea prevederilor art.68 Cod procedură penală, instanța de apel reține că în cadrul audierilor realizate în fața instanței de fond, niciunul dintre cei audiați nu a menționat că ar fi fost supuși unor presiuni sau constrângeri de orice mod exercitate de către parchet, cu

ocazia audierii în faza de urmărire și nu s-au înregistrat situații de retractare a mărturiei pe acest temei.

Față de considerentele menționate anterior, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că în cauză nu se confirmă, sub niciunul din aspectele analizate, încălcarea dispozițiilor art.6 par.3 lit.a și d din Convenția Europeană a Drepturilor Omului sau ale art.68 Cod procedură penală, astfel că excepția nulității urmăririi penale formulată de către inculpați este respinsă, ca nefondată.

I.4. Asupra excepției privind încălcarea dispozițiilor art.13 alin.2 din OUG nr.43/2002 (în forma în vigoare la data sesizării organului de urmărire penală), precum și ale art.22 din Legea nr.78/2000, invocată de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela;

Instanța de apel constată că această excepție a fost formulată în cursul soluționării fondului de către inculpatul Cerbeanu Gheorghe, fiind analizată ca atare de către instanța de fond și respinsă, ca nefondată, prin încheierea de ședință din data de 20 noiembrie 2008.

Analizând atât argumentele instanței de fond, cât și susținerile inculpatei - privind faptul că actele de urmărire penală trebuiau efectuate, în mod obligatoriu, de către procurori și nu de către ofițeri de poliție judiciară din cadrul D.N.A., cum în mod nelegal se apreciază că s-a întâmplat în speță - instanța de control judiciar apreciază că soluția de respingere a excepției pronunțată de prima instanță este una corectă.

Astfel, din textul art.10 al OUG nr.43/2002, în forma în vigoare la momentul efectuării actelor de urmărire penală, rezultă că ofițerii de poliție judiciară pot fi delegați pentru efectuarea unor acte de urmărire penală, lucru realizat în speță prin Ordonanța din 29 noiembrie 2007 (aflată în vol.III d.u.p., fila 1), ce enumeră și actele pentru care s-a realizat delegarea. Totodată, din textul legal menționat reiese că actele întocmite din dispoziția scrisă a procurorului sunt efectuate în numele acestuia.

Cum, pe de o parte, OUG nr.43/2002 nu limitează categoriile de acte ce pot fi efectuate prin delegare, iar actele îndeplinite s-au situat în interiorul atribuțiilor transmise, concluzia ce se impune este aceea că excepția invocată de inculpată nu este întemeiată, fiind respinsă ca atare de către instanța de apel.

I.5. Asupra criticii privind nelegala investire a organului de urmărire penală și a procurorului, invocată de Ghiță Georgeta Gabriela și Gheorghe Dumitru;

Se observă că ceea ce se critică este inexistența calității de procuror în cadrul structurii centrale a Direcției Naționale Anticorupție a procurorului Botezan Elena Virginia, cu consecința incapacității acesteia de a efectua acte de urmărire în cauză, dar și faptul că rezoluțiile procurorului șef sunt scrise pe suporturi mobile (post-it), lipsa rezoluției procurorului șef adjunct al DNA sau imixtiuni ale procurorului ierarhic superior în activitatea de urmărire penală.

Astfel cum în mod corect a sesizat și instanța de fond, aspectele invocate țin de modul de administrare a activităților de urmărire penală, nemulțumirile inculpaților putând face, cel mult, obiectul unor plângeri adresate organelor de urmărire penală și nu al unor excepții ridicate în fața instanțelor. Aceasta și pentru că inculpații nu au indicat care sunt dispozițiilor procedurale încălcate, fiind imposibil de apreciat dacă, în raport de acestea, în cauză este incidentă sancțiunea nulității actelor de urmărire penală – relativă sau absolută - sau a urmăririi penale.

I.6. Asupra excepției incompatibilității procurorilor Papici Lucian și Botezan Elena Virginia de a efectua acte de urmărire, datorată unor interese ale acestora în cauză, invocată de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela;

Inculpata susține că interesul procurorilor menționați este reprezentat de pretensele presiuni exercitate de aceștia asupra procurorului Gheorghe Dumitru.

Inculpata nu a indicat, concret, care este textul în baza căruia a invocat critica menționată, fapt ce ar determina, în principal, respingerea acesteia, ca fiind inadmisibilă.

Cu toate acestea, în considerarea invocării unui pretins interes al procurorilor ce au instrumentat urmărirea penală în cauză, instanța apreciază că excepția invocată se întemeiază pe textul art.48 alin.1 lit.d raportat la art.49 alin.2 din Codul de procedură penală anterior și, respectiv art.65 alin.1 raportat la art.64 alin.1 lit.f din Noul Cod de procedură penală.

Se apreciază că împrejurarea ipotetică a exercitării de către procurorii de caz a unor "presiuni" asupra *altui inculpat decât autoarea excepției* nu se circumscrie situației avute în vedere de art.48 alin.1 lit.d Cod procedură penală raportat la art.49 alin.2 Cod procedură penală, nerelevându-se interese ale procurorilor în soluționarea cauzei, altele decât cele strict profesionale, la care sunt, în fond, obligați prin lege, în considerarea calității de organ de urmărire penală.

De asemenea, nici din punctul de vedere al art.65 alin.1 raportat la art.64 alin.1 lit.f din Noul Cod de procedură penală nu se conturează indicii din care să rezulte că ar fi afectată imparțialitatea magistraților procurori, ci, în realitate, cele invocate de către inculpată pot constitui (în ipoteza neconfirmată în care s-ar fi exercitat „presiuni” asupra inculpaților) posibile greșeli procedurale ale magistraților sau eventuale încălcări ale dreptului la apărare, ce pot fi remediate prin apărări formulate în cadrul căilor de atac și nu prin intermediul invocării unei excepții de incompatibilitate în fața instanțelor de judecată.³

De altfel, în tot cursul urmăririi penale, inculpata avea posibilitatea, potrivit art.51 și următoarele Cod procedură penală, să ceară recuzarea procurorului despre care pretinde că ar fi avut un interes în cauză.

Prin urmare, excepția este nefondată.

I.7. Asupra excepției incompatibilității judecătorului Luminița Livia Zglimbea de a soluționa cauza în primă instanță, cu consecința nulității absolute a cercetării judecătorești, invocată de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela;

Textul de lege invocat de către inculpată este cel prevăzut de art.48 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală anterior (art.64 alin.1 lit.f din Noul Cod de procedură penală), susținându-se că în cauză există împrejurări din care rezultă că magistratul menționat era interesat în soluționarea cauzei.

S-au mai invocat dispozițiile art.105 alin.1 lit.b din Legea nr.161/2003, potrivit căreia *”Magistraților le este interzis să participe la judecarea unei cauze, în calitate de judecător sau procuror .. dacă ei, soții sau rudele lor până la gradul IV inclusiv au vreun interes în cauză”* și prevederile art.79 alin.1 din aceeași lege, potrivit căreia funcționarul public este în conflict de interese dacă este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial.

Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela a precizat că din examinarea declarațiilor de avere ale doamnei judecător Luminița Livia Zglimbea pe anii 2005 – 2008 a rezultat că aceasta s-a aflat în relații patrimoniale cu Institutul Național al Magistraturii (INM), de unde a încasat drepturi bănești aferente unei colaborări, fiind, deci, interesată în soluționarea cauzei.

³ Decizia nr. 1917/R din 10 septembrie 2003, Tribunalul București, Secția I Penală

În continuare, se precizează de către inculpată că interesul magistratului în soluționarea prezentei cauze rezultă, pe de o parte, din împrejurarea că INM a transmis către Consiliul Superior al Magistraturii o solicitare de anulare a examenului din sesiunea oct. - nov. 2007, pe motivul existenței fraudelor care erau în cercetarea DNA, iar pe de altă parte, din aceea că neregularitățile în realizarea subiectelor de examen – semnalate și de către inculpată, potrivit susținerilor sale - ar reprezenta o culpă majoră a instituției organizatoare (INM).

Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători apreciază că, în raport de susținerile inculpatei, în cauză nu este incident nici cazul de incompatibilitate prevăzut de art.48 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală, nici cel prevăzut de art.64 alin.1 lit.f din Noul Cod de procedură penală, excepția nefiind întemeiată.

Împrejurarea colaborării, în calitate de formator, a doamnei judecător Livia Luminița Zglimbea cu Institutul Național al Magistraturii nu este de natură a atrage un „interes” al magistratului, în sensul textului art.48 alin.1 lit.d din Codul de procedură penală anterior, *în soluționarea unei cauze desfășurată cu privire la alte părți decât INM* sau conducerea acestei instituții, după cum nu este susceptibil de a indica o suspiciune de afectare a parțialității magistratului, în sensul art.64 alin.1 lit.f din Noul Cod de procedură penală.

Potrivit dispozițiilor art.51 alin.1 din Codul de procedură penală anterior, cererea de recuzare trebuia făcută *de îndată* ce partea a aflat de existența cazului de incompatibilitate.

Or, în speță, deși declarațiile de avere ale magistratului Livia Luminița Zglimbea sunt publice și puteau fi consultate oricând, inculpata a formulat prima sa cerere de recuzare în cauză (împotriva completului de judecată format din judecătorii Luminița Livia Zglimbea, Ioana Surdescu, Ionuț Matei precum și a procurorului Mihaela Anca Trifan) doar la termenul din 10 februarie 2009, cu mult după data la care a putut cunoaște împrejurările de fapt menționate în critica sa. Trebuie subliniat și faptul că prin această cerere au fost invocate doar motive ce priveau pretinsa antepunțare a membrilor completului de judecată.

În consecință, din această perspectivă nu există nicio rațiune pentru a considera că cercetarea judecătorească în cauză este nulă absolut, motiv pentru care și această excepție este apreciată ca nefondată, fiind respinsă.

I.8. Asupra excepției nulității absolute a încheierii din 09 noiembrie 2010 prin care a fost respinsă cererea de recuzare a completului de judecată, formulată de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela;

Instanța de apel reține că potrivit celor menționate de către inculpată, soluția de respingere a cererii de recuzare formulate de către inculpată la termenul din 9 noiembrie 2010, privind pe membrii completului de judecată - judecătorii Luminița Livia Zglimbea, Ionuț Matei și Mirela Sorina Popescu - a fost pronunțată de către un complet constituit din judecătorii Mihai Maria Despina, Iuliana Popescu și Gheorghe Florea.

Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela și-a întemeiat excepția de nulitate, pe de o parte, pe faptul că cererile de recuzare a judecătorilor Secției Penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu sunt niciodată admise, iar pe de altă parte, pe aprecierea că judecătorul Mihai Maria Despina era incompatibil să soluționeze cererea de recuzare formulată, întrucât a făcut parte din Completul de 9 Judecători care a soluționat cererea de arestare preventivă a inculpaților, în timpul urmăririi penale (sens în care a formulat și o declarație de abținere în cauză, ce a fost admisă).

Instanța de apel apreciază că în situația particulară menționată de către inculpată, nu poate fi incident cazul de incompatibilitate prevăzut de art.48 alin.1 lit.a Cod procedură penală potrivit căruia, devine incompatibil să judece fondul cauzei judecătorul care a soluționat fie propunerea de arestare preventivă, fie propunerea de prelungire a acestei măsuri în cursul urmăririi penale.

Dimpotrivă, în speță, se constată că judecătorul Mihai Maria Despina a făcut, într-adevăr, parte din compunerea Completului de 9 Judecători care a judecat un recurs declarat soluției Secției Penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție privind măsura arestării preventive, însă această participare nu implică, în niciun mod, incompatibilitatea acestui magistrat de a se pronunța asupra *unei cereri de recuzare* formulată în cauză, deoarece o asemenea cerere nu presupune stabilirea existenței faptei și vinovăției inculpatului, ci presupune analiza existenței sau nu a cazurilor de incompatibilitate invocate de către inculpată, în cadrul cererii de recuzare.

În raport de împrejurarea precizată de către inculpată privind formularea de către magistratul Mihai Maria Despina a unei declarații de abținere în cauză, din studierea dosarului a rezultat că această declarație

a privit abținerea magistratului de la judecarea *fondului* cauzei, în baza art.47 alin.1 lit.d Cod procedură penală, abținere ce a fost admisă de către Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală prin încheierea din 28 mai 2008 (fila 21 dosar instanță de fond). Ca atare, efectele acestei declarații nu pot fi extinse la rezolvarea unor incidente procedurale cum este incompatibilitate sau recuzarea, căci acestea nu vizează pronunțarea asupra unor chestiuni de fond și nu presupun soluții de condamnare sau achitare.

Din perspectiva garanțiilor furnizate de Convenție, în materia imparțialității obiective simplul fapt de a fi pronunțat anterior judecării fondului, hotărâri privind măsuri preventive, nu împiedică un judecător să participe la soluționarea unei cereri de recuzare a membrilor completului investit cu judecarea fondului.

În consecință, în baza considerentelor anterior arătate, instanța de apel constată excepția ca nefondată, și o va respinge, ca atare.

I.9. Asupra excepției nulității absolute a sentinței datorate nelegalei compunerii a completului de judecată;

Din această perspectivă, inculpata Ghiță Gabriela a susținut incidența dispozițiilor art.197 alin.2 Cod procedură penală în raport de modul de repartizare al dosarului, care nu s-ar fi realizat aleatoriu, ci prin desemnare individuală a membrilor completului de judecată, dispusă de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cu privire la acest aspect, se constată că nelegala compunere a instanței de judecată nu privește aspecte legate de repartizarea aleatorie a dosarelor, ci nerespectarea dispozițiilor legale privind constituirea completelor de judecată.

Or, în cauză, completul de judecată a fost legal constituit pentru că, potrivit art.29 din Legea nr.78/2000 privind prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, judecata în primă instanță la Înalta Curte de Casație și Justiție a faptelor incriminate de această lege se realizează de complete formate de 3 judecători.

Ceea ce se critică, în realitate, este schimbarea membrilor completului de judecată investit inițial cu judecarea cauzei, schimbare pe care inculpata a pus-o pe seama unei repartizări necorespunzătoare (manuale) a dosarului.

Verificând susținerile inculpatei, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători constată că susținerile inculpatei sunt infirmate de actele și lucrările dosarului instanței de fond.

Potrivit dispozițiilor legale în materie, repartizarea dosarului trebuie să se facă în mod aleatoriu, iar schimbarea membrilor inițiali ai completului de judecată astfel stabilit se poate face doar în mod excepțional, pe baza legii și a criteriilor stabilite de Regulamentele de ordine interioară a instanțelor.

În speță, se reține că dosarul a fost înregistrat la instanța de fond, la data de 6 mai 2008, sub nr.3948/1/2008, iar primul termen de judecată a fost fixat la 11 iunie 2008.

Repartizarea dosarului s-a făcut în mod aleatoriu, astfel cum reiese din cele consemnate pe fișa de înregistrare (fila 1 din dosarul instanței de fond).

Urmare repartizării aleatorii, membrii completului investit cu soluționarea cauzei (magistrații Corina Jîjîie, Popescu Zenovia și Ghiciu Pașcu) au formulat declarație de abținere în baza art.48 alin.1 lit.d Cod procedură penală (fila 11 din dosarul instanței de fond), ce a fost admisă prin încheierea pronunțată la 14 mai 2008 de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Prin urmare, dosarul a revenit spre soluționare unui alt complet de judecată (completul nr.10).

În cadrul noului complet de judecată desemnat să judece dosarul au fost formulate, succesiv, mai multe declarații de abținere, toate admise de către instanță, de către judecătorii Mircea Aron, Ilie Iulian Dragomir, Mihai Maria Despina, Mateescu Gheorghe Ștefan, Anca Viciu și Florica Glodeanu, magistrații considerând că se află în situația de incompatibilitate prevăzută de art.48 lit.d Cod procedură penală, în lumina relațiilor de prietenie sau de colaborare stabilite cu unii dintre inculpați, în virtutea raporturilor profesionale preexistente, ce durau de mulți ani.

Ulterior admiterii declarației de abținere formulate de judecătorul Florica Glodeanu prin încheierea din 10 iunie 2008, a fost desemnat să participe la soluționarea cauzei judecătorul Ionuț Matei.

Din acest moment, modificările ulterioare survenite în componența completului de judecată au fost determinate de cauze obiective (pensionare) și au avut un caracter excepțional.

În consecință, constatând că aspectele invocate de către inculpată nu se confirmă ci, dimpotrivă, magistrații au fost preocupați în permanență de asigurarea unui climat de imparțialitate și independență la judecarea cauzei, neștirbit de vreo aparentă lipsă de obiectivitate, instanța de apel apreciază că în ceea ce privește sentința atacată nu este

incident niciun caz de nulitate datorat nelegalei compunerii a instanței de judecată.

Ca atare, excepția este respinsă, ca nefondată.

I.10. Asupra excepției nulității absolute a sentinței pronunțate de către prima instanță, potrivit dispozițiilor art.197 alin.2 Cod procedură penală, invocată de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela;

Se observă că motivul avut în vedere de către inculpată este acela că prima instanță nu a respectat norma legală prevăzută de art.33 alin.3 din Legea nr.304/2004, care impune prezidarea prin rotație a completului de judecată.

În conținutul art.197 alin.2 Cod procedură penală se enumeră următoarele dispoziții prevăzute sub sancțiunea nulității absolute: dispozițiile relative la competența după materie și după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la *compunerea acesteia*, la publicitatea ședinței de judecată, la participarea procurorului, la prezența inculpatului și asistența juridică a acestuia de către apărător, când sunt obligatorii potrivit legii, la efectuarea referatului de evaluare în cauzele cu infractori minori.

Ceea ce învederează inculpata este că, potrivit art.33 alin.3 din Legea nr.304/2004, "președinții de secții pot prezida orice complet de judecată din cadrul secției, iar ceilalți judecători *prezidează prin rotație*", susținându-se aceea că încălcarea acestei dispoziții este sancționată cu nulitatea absolută.

Se observă că în cauză, prin derogare de la regula menționată de textul invocat, pe întreg parcursul dosarului în fața primei instanțe, completul de judecată a fost prezidat de judecătorul Livia Luminița Zglimbea, deși aceasta nu deține funcția de președinte al Secției penale, *însă această împrejurare nu este de natură a se încadra în categoria dispozițiilor prevăzute sub sancțiunea nulității absolute de art.197 alin.2 Cod procedură penală, enumerate mai sus.*

Or, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat, în mod constant în hotărârile pronunțate că dispozițiile art.197 alin.1 Cod procedură penală sunt de strictă interpretare și doar dispozițiile legale indicate în mod expres de lege se pot afla sub sancțiunea unei nulități absolute.

Derogarea de la regula instituită de textul art.33 alin.3 din Legea nr.304/2004 nu atrage nici nulitatea relativă a sentinței pronunțate, întrucât, potrivit alin.4 al art.197 Cod procedură penală, încălcările *altor* dispoziții legale decât cele prevăzute în alin.2 atrag, nulitatea actului în

condițiile alin.1 al textului dacă se dovedește că au produs vătămări ce nu pot fi înlăturate decât prin anularea actului afectat de nulitate relativă, pe de o parte, iar pe de altă parte, „numai dacă a fost invocată în cursul efectuării actului, când partea este prezentă sau la primul termen de judecată cu procedura completă, când partea a lipsit la efectuarea actului”, niciuna dintre condiții nefiind îndeplinită în cauză.

În realitate, dispozițiile art.33 alin.3 din Legea nr.304/2004 au caracter de regulă administrativă referitoare la organizarea activității completelor colegiale de judecată ce judecă, în primă instanță, cauze de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție. Derogarea de la această regulă, departe de a constitui motiv de nulitate absolută sau relativă a hotărârilor judecătorești pronunțate în condițiile invocate de inculpată, are în vedere o mai bună echilibrare al volumului de muncă al magistraților judecători, prin aceea că judecătorul care conduce ședința de judecată are și rolul de a gestiona, din punct de vedere administrativ, dosarele planificate în respectiva ședință.

Prin urmare, critica este neîntemeiată.

I.11. Asupra criticilor formulate de inculpata Ghiță Gabriela Georgeta privind soluționarea de către organul de urmărire penală, în mod nevalabil, a unor plângeri formulate de inculpată după emiterea rechizitoriului în cauză și înregistrarea acesteia pe rolul instanței de fond;

Din verificarea actelor dosarului (încheierea de ședință din data de 19 februarie 2008 din dosarul de fond – filele 1-10 vol.II) a rezultat că această critică a fost învederată instanței de fond în susținerea solicitării de constatare a nulității procesului penal (fila 8,9 vol. II) în sensul nefinalizării urmăririi penale și efectuării de acte de urmărire penală chiar și după emiterea rechizitoriului (5.05.2008).

Se constată că în conținutul unui memoriu conținând, între altele, o "cerere preliminară de probe" depusă de către inculpată în apel (filele 252-261 din dosarul instanței de apel) se susține că "procurorii DNA au refuzat și în continuare să soluționeze cererile și plângerile subsemnatei și, abuziv, au consemnat că aș fi refuzat să mă prezint pentru prezentarea materialului de urmărire penală și au emis rechizitoriul la data de 05.05.2008 (verificat la 06.05.2007). Prin „profesionalismul” care caracterizează DNA, la data de 06.05.2008 (data poștei), deci ulterior emiterii rechizitoriului la 05.05.2008, DNA m-a informat, printr-o

comunicare nedatăă că, printr-o rezoluție din 22.04.2008 ar fi fost respinse cererile și plângerile subsemnatei referitoare la

- cereri în probațiune;
- cereri în constatarea nulității unor acte de urmărire penală, formulate la data de 06.04.2008.” (fila 257 vol.I din dosarul instanței de apel)

Prin raportare la critica formulată, privind soluționarea de către organul de urmărire penală, *în mod nevalabil*, a unor plângeri formulate de inculpată după emiterea rechizitoriului în cauză, cu toate că se precizează că plicul cu adresa de la DNA poartă data poștei de 06 mai 2008, fiind ulterioară datei rechizitoriului (05.05.2008) se constată că nu există elemente din care să se tragă concluzia unei asemenea soluționări a cererilor și plângerilor formulate de către inculpată după data finalizării urmăririi penale, cu atât mai mult cu cât inculpată însăși menționează că *”organul de urmărire penală m-a informat, printr-o comunicare nedată*ă că, *printr-o rezoluție din 22.04.2008 ar fi fost respinse cererile și plângerile subsemnatei referitoare la...”*.

Prin urmare, în absența oricăror date contrare, nu se poate contesta precizarea organului de urmărire penală - la care însăși inculpata s-a referit - că soluționarea cererilor s-a realizat la 22.04.2008 și nu se poate conchide că data de 06.05.2008 aplicată pe plicul de corespondență echivalează cu o ”soluție” a organului de urmărire penală emisă ulterior finalizării acestei faze procesuale (05.05.2008).

Ca atare, aspectele susținute de inculpată nu se confirmă, instanța respingând critica/exceptia formulată.

I.12. Asupra susținerilor inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela privind falsificarea semnăturii martorei Marin Florica și a ofițerilor de poliție judiciară;

Se constată că în cadrul cererii de la filele 252-259 din dosarul instanței de apel, la capitolul intitulat *”I. Chestiuni prealabile; înscenare judiciară la comandă politică pusă în operă prin complot, mijloace de corupție, criminalitate și terorism de stat. Construirea dosarului prin probe false, falsificate, determinarea/constrângerea la mărturie mincinoasă”*, inculpata menționează, între altele, că nici una dintre semnăturile de pe declarația martorei Marin Florica, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, nu aparțin acesteia, invocând în acest sens concluziile Raportului extrajudiciar de expertiză criminalistică (grafică) întocmit de expertul Nicola Gheorghe, la solicitarea inculpatei.

În raport de împrejurarea că martora Marin Florica, audiată de instanța de fond la termenul de judecată din 13 ianuarie 2011, în prezența inculpatei, a precizat : ” *Îmi mențin declarația pe care am dat-o în dosar, în calitate de martor în cursul urmăririi penale*”, se apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de fond în sensul realității și veridicității respectivei semnături.

Mai mult, prezentându-i-se de către instanță, cu aceeași ocazie, o copie a declarației date la urmărirea penală, martora a arătat expres că ”*toate semnăturile de pe această declarație îmi aparțin, inclusiv cea de pe prima filă*”.

Ca atare, în lipsa oricărui indiciu privind săvârșirea de către martoră a infracțiunii de mărturie mincinoasă (ipoteză avansată de inculpată), se apreciază că instanța de fond a procedat corect, dând eficiență declarației date de Marin Florica, în contextul întregului ansamblu probator.

În cauză, în mod corect au fost considerate ca fiind ineficiente (din punct de vedere al forței probante) concluziile raportului extrajudiciar de expertiză prezentat de către inculpată, în raport cu declarația dată nemijlocit de către martora Marin Florica în fața instanței de fond.

În plus, se subliniază faptul că deși inculpata avea posibilitatea de a formula plângere penală împotriva martorei pentru săvârșirea pretinsei infracțiuni de mărturie mincinoasă, inculpata nu a recurs la acest mijloc procedural.

Prin urmare, instanța de apel va respinge critica inculpatei, ca nefondată.

Aceleași concluzii se impun și în ceea ce privește afirmațiile inculpatei Ghită Georgeta Gabriela, în sensul că nici una dintre semnăturile atribuite ofițerului de poliție judiciară Ștefan Florin (de pe procesele verbale de transcriere prezentate de DNA Consiliului Superior al Magistraturii, drept probe pentru încuviințarea arestării preventive a inculpaților), nu îi aparțin, în realitate, acestuia.

Pe lângă împrejurarea că cele pretinse de către inculpată nu prezintă relevanță în această fază procesuală (fiind vorba de semnături executate de ofițerul de poliție judiciară pe procesele verbale de transcriere prezentate Consiliului Superior al Magistraturii pentru încuviințarea *arestării preventive* a inculpaților în cadrul urmăririi penale), se constată că inculpata nu a dovedit în niciun mod cele susținute, astfel că instanța de apel va respinge și această critică, ca nefondată.

I.13. Asupra susținerilor inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela privind nementinerea de către reprezentantul Ministerului Public, cu ocazia concluziilor în fața instanței de fond, a acuzațiilor privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000;

Se reține că în conținutul încheierii de ședință a primei instanțe din data de 9 februarie 2012, când au avut loc dezbaterile în fața primei instanțe, au fost menționate concluziile pe fondul cauzei formulate – între alții – de reprezentantul parchetului. Astfel, la pagina 5 a acestei încheieri s-a consemnat că reprezentantul parchetului a precizat: *"S-a mai dispus trimiterea în judecată a inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 reținându-se că aceasta prin intermediul inculpatului Cojocaru Eugen a remis inculpatului Guli Sterian o parte din subiectele de examen", precum și "..... vinovăția inculpaților este dovedită cu probele administrate în cursul urmăririi penale și în cursul cercetării judecătorești..."*

De asemenea, s-a consemnat (pagina 9 a încheierii) că reprezentantul Ministerului Public, referindu-se la toți inculpații trimiși în judecată, a solicitat : *" ... condamnarea inculpaților pentru infracțiunile pentru care au fost trimiși în judecată la pedeapsa închisorii în condițiile art.71, art.64 lit.a teza a II-a, b, c din Codul penal, aplicarea pedepsei complementare a interzicerii unor drepturi"*

Totodată, astfel cum este precizat la pagina 33 a încheierii de ședință din data de 9 februarie 2012, reprezentantul parchetului: *"A mai arătat că s-a referit, pe scurt, în concluziile orale susținute în fața instanței, la probele administrate în cursul urmăririi penale ce vizau vinovăția inculpaților, precizând că în măsura în care instanța consideră, le va detalia în concluzii scrise în condițiile în care se va amâna pronunțarea sentinței."*

Din cele anterior expuse rezultă, cu evidență, nerealitatea susținerilor inculpatei privind pretinsa nementinere de către reprezentantul Ministerului Public, cu ocazia concluziilor în fața instanței de fond, a acuzațiilor privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 de către inculpată.

Având în vedere aceste considerente, critica inculpatei se respinge de către instanța de apel, ca neîntemeiată.

II. ANALIZA CRITICILOR PRIVIND NELEGALITATEA MIJLOACELOR DE PROBĂ INVOCATE DE CĂTRE INCULPAȚI

II.1. În legătură cu excepția invocată de Ghiță Georgeta Gabriela privind nulitatea absolută a înregistrărilor audio – video din cauză, motivată de împrejurarea că judecătorii care au dispus autorizarea acestor înregistrări nu ar fi îndeplinit condiția de judecător desemnat, potrivit normelor legale, se reține că în cauză, Înalta Curte de Casație și Justiție- Secția Penală a pronunțat, în Cameră de Consiliu, în conformitate cu dispozițiile art.91¹ și următoarele Cod procedură penală, o serie de încheieri prin care au fost admise cererile formulate în acest sens de către organul de urmărire penală.

În speță, au fost respectate întocmai dispozițiile art.91³ Cod procedură penală, potrivit cărora autorizarea înregistrărilor este dată de președintele instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia, în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală **sau de către judecătorul desemnat de președintele acestei instanțe.**

În cauză, judecătorii care au pronunțat încheierile de autorizare a înregistrărilor audio-video anterior menționate, la solicitarea parchetului, au fost desemnați, în mod corespunzător de către Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanță competentă să judece cauza în fond.

Ca atare, critica este neîntemeiată.

II.2. Cu privire la excepția nulității absolute a înregistrărilor audio – video aflate la dosar, întemeiată pe aceea că i) unele dintre înregistrări au fost realizate în faza actelor premergătoare și ii) la realizarea lor nu a participat procurorul sau ofițerul de poliție judiciară delegat de procuror, astfel cum impun dispozițiile art.91² Cod procedură penală (excepție invocată de inculpații Ghiță Georgeta Gabriela, Cojocaru Eugen, Cerbeanu Gheorghe, Gheorghe Dumitru și Bucur Gheorghe) instanța de apel reține următoarele:

i) Chestiunea legalității înregistrărilor audio-video efectuate în faza actelor premergătoare (perioada 17.10.2007 - 29.11.2007) a fost în mod corect soluționată de către prima instanță, care a precizat că prin decizia nr.962 pronunțată în 25 iunie 2009 – invocată de către apărare - Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.91¹ Cod procedură penală, în raport de prevederile art.2 și art.21 alin.3 din Constituție; în plus, a arătat că nu se poate invoca o decizie pronunțată de Curtea Constituțională în 2009 pentru a demonstra o pretinsă situație de nelegalitate petrecută în 2007.

Instanța de fond a mai menționat, în mod pertinent, că textul art.91¹ Cod procedură penală se referă inclusiv la „pregătirea unei infracțiuni”, astfel că emiterea autorizației cerută de aceste dispoziții poate avea loc și în perioada efectuării de acte premergătoare.

Din analiza dispozițiilor art. 91¹ Cod procedură penală, rezultă că înregistrarea convorbirilor telefonice este subordonată unor condiții strict determinate, și anume:

a) să existe date sau indicii temeinice ce pot privi fie *pregătirea*, fie săvârșirea unei *infracțiuni*, astfel încât înregistrarea se poate efectua și înainte de săvârșirea oricărei infracțiuni;

b) să privească o infracțiune dintre cele pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu;

c) să fie utilă pentru aflarea adevărului. Utilitatea trebuie apreciată de organul de urmărire penală care face propunerea pentru autorizarea, de către judecător, a interceptărilor convorbirilor telefonice;

d) să existe o autorizație din partea judecătorului competent.⁴

Potrivit dispozițiilor art.91³ alin.1 Cod procedură penală, convorbirile telefonice trebuie redată integral într-un proces-verbal ce constituie mijloc de probă.

Rezultă, așadar, că legalitatea interceptărilor convorbirilor telefonice nu este condiționată de începerea urmăririi penale, legea neprevăzând la momentul efectuării înregistrărilor și interceptărilor din speță obligativitatea înștiințării persoanei interesate despre faptul înregistrării. Această omisiune este firească, având în vedere scopurile pentru care s-a luat o asemenea măsură și caracterul secret al acesteia. Ulterior, însă, învinuitul sau inculpatul are dreptul de a lua cunoștință despre înregistrare, având totodată posibilitatea de a contesta conținutul înregistrărilor.

Prin urmare, împrejurarea că în cauza de față autorizațiile pentru interceptarea convorbirilor telefonice și ambientale au fost date de judecătorul competent în faza actelor premergătoare, iar rezoluțiile de începere a urmăririi penale împotriva inculpaților au fost date la 29 noiembrie 2007, ulterior efectuării unora dintre înregistrări și/sau interceptări nu poate să constituie un motiv de nelegalitate a probelor, cu atât mai mult cu în cauză au fost respectate prevederile art.91³ Cod procedură penală, iar procesul-verbal ce se încheie, în conformitate cu

⁴ Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Penală – decizia nr.10 din 7 ianuarie 2008

acest text, cu ocazia înregistrărilor, constituie mijloc de probă, a cărui forță probantă se stabilește de către instanță potrivit principiului liberei aprecieri a probelor, în contextul celorlalte probe administrate în faza de urmărire penală și în cursul cercetării judecătorești.

Ca atare, instanța de apel va menține soluția dată de prima instanță, respingând această excepție de nulitate absolută.

ii) neparticiparea procurorului sau ofițerului de poliție judiciară delegat

Ca o chestiune prealabilă, instanța remarcă faptul că susținerile inculpaților reprezintă simple afirmații, având în vedere că, în dovedirea unei asemenea situații, nu se prezintă probe sau date concrete.

În al doilea rând, este cunoscută împrejurarea că, în baza art.91² alin.1, acest tip de probe se obțin cu sprijinul personalului tehnic specializat. Or, această împrejurare nu exclude, în speță, nici participarea personală a procurorului la obținerea acestor probe, nici delegarea atribuțiilor acestuia legate de obținerea înregistrărilor sau interceptărilor către ofițeri de poliție judiciară.

În al treilea rând, încălcările dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrag nulitatea actului doar în cazul în care s-a produs o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului respectiv.

Or, aspectul relevat de inculpați nu face parte dintre situațiile expres menționate de dispozițiile art.197 alin.2 Cod procedură penală ca atrăgând sancțiunea nulității absolute, în cazul cărora vătămarea procesuală este prezumată, participarea procurorului la efectuarea înregistrărilor nefiind obligatorie, întrucât textul de lege permite delegarea acestei atribuții. În plus, legea prevede necesitatea certificării probelor obținute prin intermediul procesului verbal menționat la art.91³ Cod procedură penală, tocmai în scopul garantării autenticității și veridicității înregistrărilor și interceptărilor, cerința certificării fiind îndeplinită în cauză.

Situația analizată nu se înscrie nici în categoria nulităților relative, pentru care, de altfel, termenul de invocare nu a fost respectat și cu privire la care nu s-a dovedit, în niciun mod, existența vreunei vătămări procesuale, în sensul de aptitudine de a prejudicia principiile fundamentale ale procesului penal sau de a afecta garantarea drepturilor procesuale ale părților, creîndu-se astfel posibilitatea soluționării greșite a cauzei.

În ultimul rând, instanța de apel constată un element foarte important - ce se remarcă, de altfel, în legătură cu toate excepțiile de nulitate ridicate în cauză - anume acela că la solicitarea inculpaților, o parte din înregistrări au fost audiate/vizionate în ședință publică, iar nici unul dintre inculpați nu a formulat vreo obiecție asupra realității acestora, doar inculpatul Cojocaru Eugen, în declarația dată la instanța de fond, recunoscând utilizarea cuvintelor și expresiilor redată în interceptări sau înregistrări, a oferit un alt sens acestora.

În consecință, în baza argumentelor anterior expuse, instanța de apel respinge și această critică, drept nefondată.

II.3. În privința excepției nulității absolute a înregistrărilor audio – video datorată lipsei suportului original al acestora, instanța de apel apreciază ca fiind judicios raționamentul primei instanțe, care, în baza Raportul de expertiză criminalistică nr.7 din 10 ianuarie 2012, întocmit de expertul criminalist autorizat Gheorghe Pop desemnat de instanță, a constatat că înregistrările și interceptările efectuate în cauză - atât cele ambientale, cât și cele telefonice - au valoare probatorie, esențială fiind concluzia din raportul de expertiză criminalistică menționat, potrivit căreia *„în urma examinării cu sistemele și echipamentele din dotarea LIECB a rezultat că înregistrările/interceptările nu conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere”*.

Deși s-a stabilit că aceste înregistrări/interceptări nu sunt prezentate pe suportul original și nu îndeplinesc condiția de simultaneitate, întrucât sunt înregistrări de tip digital, această împrejurare nu echivalează cu "lipsa suportului digital" și nu este de natură a produce vreo vătămare părților, deoarece proba digitală originală nu are decât un sens pur cronologic, al nașterii informației, iar orice copie a unei înregistrări digitale are exact același conținut ca și înregistrarea originală.

Împrejurarea că nu s-au examinat decât echipamentele tehnice aparținând DNA, nu și cele ale SRI, cu care s-au realizat interceptările telefonice a fost apreciată, în mod corect, ca nerelevantă în cauză, întrucât, pe de o parte, art.91⁶ Cod procedură penală reglementează expertiza mijlocului de probă (CD/DVD) și nu a mijlocului prin care s-a obținut proba (echipamentele), iar pe de altă parte, concluzia expertului referitor la interceptările telefonice expertizate a fost că acestea sunt nealterate.

Prin urmare, în acord cu soluția instanței de fond, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători apreciază excepția analizată ca neintemeiată.

II.4. Soluția pronunțată de către instanța de fond a fost criticată și pentru greșita respingere a cererii inculpaților de înlăturare din ansamblul probator a tuturor înregistrărilor și interceptărilor audio-video analizate de Raportul de expertiză criminalistică nr.7 din 10 ianuarie 2012 întocmit de expertul autorizat Gheorghe Pop, în baza art.64 alin.2 Cod procedură penală.

Astfel cum s-a reținut și de către instanța de fond, Raportul de expertiză criminalistică nr.7 din 10 ianuarie 2012 a formulat următoarele concluzii:

1. Înregistrările/interceptările audio și audio-video în litigiu, indicate în tabelul 1, se prezintă sub formă de copii sau transferări ale înregistrărilor originale, neîndeplinind astfel, în mod cumulativ, cele trei cerințe pentru a fi declarate autentice.

2. Înregistrările/interceptările audio și audio/video în litigiu nu au fost realizate simultan cu evenimentele acustice conținute pe suportii expertizați, reprezentând copii fidele ale acestora (cele de pe suporturile L8, L11, L17 și L24) sau transferări realizate cu acuratețe ale acestora (înregistrările de pe suportul L18).

3. În urma examinării cu sistemele și echipamentele din dotarea LIECB a rezultat că înregistrările/interceptările nu conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere).

4. Potrivit punctului 2 de mai sus, înregistrările de pe suporturile optice L17, L18 și L24 nu au fost realizate direct în această formă cu echipamentul tehnic aflat în dotarea DNA - Serviciul Tehnic. Ținând cont de punctul 3, de mai sus, s-a apreciat că, foarte probabil, înregistrările originale din care provin înregistrările examinate să fi fost realizate cu echipamente din dotarea DNA - Serviciul Tehnic.

S-a menționat că echipamentele cu care au fost realizate înregistrările de pe suportul L8 și L11 fac obiectul Legii nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, iar în absența acestora nu se poate răspunde la problema formulată în raport cu aceste înregistrări.

În preambulul raportului de expertiză (fila 4) expertul formulează o definiție a autenticității, valabilă, în principiu, pentru înregistrările audio de tip analogic pe suport magnetic:

Potrivit standardului internațional AES 27 – 1996 (r2007), o **înregistrare audio pe suport magnetic este autentică** dacă a fost realizată simultan cu evenimentele conținute de aceasta (este originală); nu conține intervenții sub formă de decupări, inserări sau alte elemente de contrafacere și a fost realizată cu echipamentul tehnic prezentat de parte.

Cu toate acestea, se precizează că înregistrările efectuate și puse la dispoziție de către DNA sunt înregistrări de tip *digital*, care, în mod evident, nu au fost efectuate simultan cu evenimentele acustice, datorită faptului că înregistrările se stochează mai întâi în memoria aparatelor, iar CD/DVD-urile se inscripționează ulterior descărcării din memorie.

Deși expertul a afirmat că definiția autenticității, prezentată anterior, este valabilă și „*acum, în plină eră digitală*”, în continuarea explicațiilor sale privind verificarea *condiției de simultaneitate*, acesta precizează că „*o înregistrare audio-video digitală ... sub formă de copie, deși este evident că nu poate fi originală, are exact același conținut ca și înregistrarea originală, constituindu-se în acest caz într-o dovadă că evenimentele conținute au avut loc în realitate*”.

Ca urmare, deși concluziile 1 și 2 ale raportului, anterior arătate, au condus la constatarea că suportii examinați nu îndeplinesc condiția de simultaneitate și, deci, nici de autenticitate, în concluzia nr.3, expertul a arătat cu claritate că înregistrările/interceptările nu conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere).

În lumina acestei a treia concluzii, în mod corect a apreciat instanța de fond că valoarea probatorie a înregistrărilor nu este diminuată, deoarece expertul a realizat toate verificările necesare pentru depistarea eventualelor urme de copiere sau modificare a conținutului înregistrărilor audio/video și verificarea provenienței acestora din echipamentele tehnice prezentate.

Astfel, expertul criminalist a precizat că suporturile L 17 și L 24 conțin înregistrări ambientale audio-video care s-au efectuat cu echipamente tehnice de înregistrare, vizualizare și stocare aparținând Serviciului Tehnic al DNA, folosindu-se un soft proprietate a producătorului echipamentului tehnic utilizat (fila 12 Raport), care nu permite intervenții asupra imaginii sau a sunetelor înregistrate, decât cu consecința alterării vizibile sau distrugerii în întregime a înregistrării.

La filele 13 și 14 din Raport, expertul a precizat că înregistrările de pe suportul L 17 au fost efectuate cu echipamentul FALCON 2 cu seria constructivă 0685, iar în legătură cu înregistrările de pe suportul L 24 cu echipamentul FALCON 4 - seria constructivă 0237 se arată că *„ambele echipamente examinate își stochează în memoria internă înregistrările realizate, fiind posibile numai operațiile de înregistrare, redare, derulare în ambele direcții și operațiile de ștergere a întregii memorii interne sau a înregistrărilor în mod independent una de alta”*.

La fila 15 a Raportului, expertul concluzionează că în privința suporturilor optice L17 și L24, *„înregistrările constatate pe aceste suporturi reprezintă copii fidele ale unor înregistrări efectuate cu echipamente originale”*.

În continuare, referindu-se la suportul L18, care conține înregistrări ambientale audio și audio-video în format standard „Wav” și „Avi”, expertul a menționat (fila 18) că *„reprezintă probabil transferări originale efectuate cu echipamentele examinate”* (aparținând DNA) și a arătat că *„înregistrările audio și audio-video de pe suportul L18 își confirmă reciproc integritatea”*.

Totodată, a precizat că suportii L8 și L11 conțin interceptări telefonice efectuate prin sistemul național de interceptări telefonice administrat de Serviciul Român de Informații, astfel încât fișierele sunt însoțite de atașamente ce conțin date despre operator, apelant, apelat, cartela prepay sau abonament, durata convorbirii, început, sfârșit, localizare, țintă statică sau în mișcare, impuls SMS sau fax cu sau fără conținut, momentul la care a fost creat fișierul, momentul în care a fost transferat pe hard, respectiv pe CD, mărimea acestuia.

Expertul nu a avut acces la echipamentele cu care au fost realizate înregistrările de pe suporturile L8 și L11, datorită faptului că înregistrările de pe aceste suporturi fac obiectul Legii nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

Verificând, însă, înregistrările telefonice de pe aceste suporturi, expertul a stabilit (fila 12 Raport) că ***„.....înregistrările în litigiu de pe suporturile L8 și L11 sunt nealterate, reprezentând foarte probabil copii fidele ale înregistrărilor originale”***.

Având în vedere toate aspectele anterior prezentate, ce reies din Raportul de expertiză criminalistică întocmit în cauză, instanța de apel apreciază ca neîntemeiată critica analizată, considerând că instanța de

fond a procedat corect atunci cînd a acordat valoare probatorie certă înregistrărilor audio/video.

II.5. Cât privește critica formulată de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela privind omisiunea instanței de fond de a se pronunța, prin încheierea de dezbateri din 09 februarie 2012, asupra cererii de înscriere în fals formulată împotriva Raportului de expertiză criminalistică efectuat de expertul desemnat de către instanță, se reține că o astfel de solicitare poate fi făcută pe cale principală, prin adresarea denunțului organelor de cercetare penală sau procurorului sau pe cale incidentală, în cadrul unui proces penal în care a fost prezentat actul pretins falsificat.

Instanța de apel are în vedere aspectul că deși inculpata a avut posibilitatea și timpul necesar să formuleze plângere penală la organul la organul de cercetare penală competent, acest lucru nu s-a întîmplat, nici chiar după pronunțarea sentinței atacate.

Ca atare, avînd în vedere faptul că aspectele învederate nu sunt de natură a afecta legalitatea sau temeinicia hotărârii pronunțate de către instanța de fond, critica este nefondată.

II.6. Se apreciază ca nefondată critica inculpaților referitoare la împrejurarea că instanța de fond nu ar fi analizat *legalitatea administrării probelor* și nu s-a pronunțat asupra *falsificării înregistrării convorbirii telefonice din data de 01 decembrie 2007* dintre inculpatul Cojocaru Eugen și soția acestuia, Cornelia Cojocaru și a *înregistrării audio – video ambientală din biroul inculpatului Cojocaru Eugen din data de 28 decembrie 2007* sau asupra susținerilor privind indiciile de falsificare a convorbirii telefonice din 14 noiembrie 2007, prin tehnici de colaj.

Se reține că, în vederea soluționării judicioase a tuturor criticilor formulate privind nulitatea/nelegalitatea sau falsificarea înregistrărilor/interceptărilor audio-video din cauză, precum și a solicitărilor de înlăturare din ansamblul probator a acestor probe, instanța de fond a dispus expertizarea tuturor acestor probe de către un expert specializat, desemnat de către instanță.

Astfel cum s-a menționat anterior, în cauză s-a întocmit Raportul de expertiză nr.7 din 10 ianuarie 2012, care a concluzionat că înregistrările/interceptările efectuate în cauză nu conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau elemente de contrafacere).

Instanța de apel a realizat propria analiză a concluziilor acestui raport la punctul II.3 de mai sus și, având în vedere toate aspectele prezentate de Raportul de expertiză criminalistică întocmit în cauză, a considerat că în mod corespunzător a procedat instanța de fond când a acordat valoare probatorie certă înregistrărilor audio/video, inclusiv cele două înregistrări ce fac obiectul acestei critici.

Ca atare, pentru motivele arătate și pentru cele prezentate la punctul II.3 de mai sus, critica analizată este respinsă, ca nefiind fondată, cu consecința menținerii în ansamblul probator a tuturor înregistrărilor audio-video efectuate în cauză.

II.7. Față de critica formulată de către inculpata Ghiță Georgeta Gabriela privind încălcarea dreptului la un proces echitabil datorită lipsei de acces a inculpaților și a expertului independent la probele expertizate, în condiții egale cu expertul desemnat de către instanță, se reține că această critică reprezintă o reiterare a celor susținute în fața instanței de fond de către inculpatul Cojocaru Eugen.

Se constată că prin încheierea de ședință din 7 martie 2011, prima instanță a încuviințat solicitarea inculpaților Cojocaru Eugen, Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela de efectuare de către Institutul Național de Expertize Criminalistice a unei expertize criminalistice a înregistrărilor/interceptărilor audio și/sau video prezentate drept probe în cauză. Totodată, a încuviințat numirea unui expert parte, în persoana domnului Gabriel Grigoraș.

Prin încheierea de ședință din 26.10.2012, instanța de fond a dispus o adresă către Institutul Național de Expertize Criminalistice - Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice București cu solicitările expertului parte, pentru a se da curs acestora, în raport de dispozițiile art.7 alin.3 din O.G. nr.75/2000.

După depunerea la dosar a raportului de expertiză criminalistică, prin încheierea de ședință din 11 ianuarie 2012 s-a pus în vedere expertului parte să formuleze obiecțiuni și observații, acordându-se un termen în acest scop.

Cu toate acestea, prin înscrisul depus la dosar la următorul termen, expertul parte nu a formulat obiecțiuni concrete, ci a menționat că nu a avut la dispoziție toate materialele expertizate, examinând doar copiile puse la dispoziție de părți.

Reținând ca suportii de stocare examinați de expertul recomandat reprezentau copii exacte ale materialelor expertizate de către Institutul

Național de Expertize Criminalistice, Înalta Curte de Casație și Justiție consideră că în mod corect a respins prima instanță critica analizată, nefiind imputabilă instanței susținerea expertului parte că nu ar fi avut la dispoziție toate materialele expertizate.

Prin urmare, nu se poate considera că în cauză s-a produs încălcarea dreptului la un proces echitabil, datorită lipsei de acces a inculpaților și a expertului parte la probele expertizate, critica fiind nefondată.

II.8. Referitor la critica formulată de inculpatul Cojocaru Eugen prin care s-a reproșat instanței de fond că nu a dispus asupra admiterii sau respingerii ca probă a transcrierii dialogului de la restaurantul Quadri, Înalta Curte de Casație și Justiție Completul de 5 Judecători reține că solicitarea acestei probe a fost pusă în discuție în primă instanță și de către inculpatul Cerbeanu Gheorghe.

Potrivit aspectelor consemnate în încheierea din 7 martie 2011, instanța de fond a dispus, între altele, prorogarea încuviințării probei referitor la obligarea Ministerului Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție de a transmite redarea integrală a convorbirilor înregistrate audio și video din data de 6.11.2007 de la restaurantul Quadri București, urmând ca aceasta să se efectueze, *eventual*, după vizionarea casetei în fața instanței. De asemenea, a admis solicitarea inculpaților Cerbeanu și Cojocaru de audiere și vizionare în ședință publică a interceptărilor și înregistrărilor ambientale menționate.

La termenul de judecată din 21 iunie 2011, inculpatul Cojocaru Eugen a depus la dosarul cauzei, înmânându-i un exemplar și reprezentantului parchetului, o transcriere efectuată personal de către inculpatul Cojocaru Eugen, de pe CD 18 – nr. 5 conținând convorbirea purtată între Cojocaru Eugen și Bucur Gheorghe la data de 6.11.2007, în incinta restaurantului Quadri, între segmentele de timp: 29 minute și 50 secunde și respectiv 41 minute și 33 secunde.

De asemenea, cu aceeași ocazie, la solicitarea inculpatului Cojocaru, instanța a dat curs vizionării suportului optic CD - 18 între minutele 24-41, suport inscripționat astfel: Suport digital tip CD-R marca Verbatim inscripționat „197/P/2007 – 5”, conținând înregistrarea audio fixată la data de 06.11.2007 în incinta restaurantului „Quadri”, cu ocazia dialogului ambiental dintre inculpatul Gheorhe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe, Cojocaru Eugen, Bucur Gheorghe și Ruxanda Constantin

Daniel, înregistrată conform procesului verbal încheiat la data de 06.11.2007 existent la volumul II începând cu fila 228, conform autorizațiilor nr.34/18.10.2007, nr.41/18.10.2007, nr.42/18.10.2007 emise de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Astfel cum rezultă din încheierea de ședință pronunțată la termenul din 12 octombrie 2011, inculpații Bucur și Ghiță au solicitat instanței, între altele, încuviințarea probei cu înscrisuri constând din omologarea unui Raport de Expertiză Extrajudiciară întocmit de expertul Cătălin Grigoraș, care vizează transcrierea discuției ambientale din 6.11.2007 ce a avut loc între inculpați la restaurantul "Quadri" și convorbirea telefonică dintre inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Cojocaru Eugen și Gheorghe Dumitru cu ocazia respectivei întâlniri, expertiză care a avut ca obiect înlăturarea zgomotelor de fond pentru a se obține o audiere inteligibilă a convorbirilor.

Pronunțându-se, de o manieră finală și comprehensivă asupra chestiunii privind încuviințarea probei cu transcrierea discuției ambientale din 6.11.2007 ce a avut loc între inculpați la restaurantul "Quadri", probă solicitată inițial de inculpații Cerbeanu și Cojocaru și preluată de inculpații Bucur și Ghiță, prima instanță a respins cererea privind încuviințarea probei cu *înscrisuri* solicitată, constând dintr-un Raport de Expertiză Extrajudiciară întocmit de expertul parte Cătălin Grigoraș care vizează transcrierea discuției menționate, motivat de împrejurarea că acest înscris este o probă extrajudiciară, iar concluziile expertului Gabriel Grigoraș vor putea fi exprimate procedural, în calitatea sa de expert parte.

Ca atare, în lumina celor anterior menționate, se apreciază că, în realitate, contrar susținerilor apelantului, prima instanță a dispus asupra solicitării admiterii drept probă a transcrierii discuției interceptate ambiental de la restaurantul Quadri, respingând această cerere de probatorii.

În consecință, critica invocată este nefondată.

II.9. Cu privire la critica, susținută de către toți inculpații, privind greșita respingere de către instanța de fond a cererii de înlăturare din cadrul ansamblului probator a *denunțului* formulat de către inculpatul Gheorghe Dumitru la 29 noiembrie 2007, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători reține că ceea ce se invocă este, pe de o parte, împrejurarea că dispozițiile art.64 Cod procedură penală nu enumeră denunțul printre mijloacele de probă, ci

acesta constituie doar un mod de sesizare a organelor de urmărire penală (art.221 și art.223 Cod procedură penală). Pe de altă parte, se precizează că denunțul respectiv ar fi fost obținut cu încălcarea principiului loialității administrării probelor, deoarece împotriva inculpatului Gheorghe Dumitru au fost exercitate presiuni în scopul obținerii declarațiilor și denunțului din 29 noiembrie 2007, iar începerea urmăririi penale împotriva sa i-a fost adusă la cunoștință abia în jurul orelor 19⁰⁰, după ce inculpatul formulase denunțul.

Instanța reține că din informațiile existente în dosarul de urmărire penală rezultă că la 29 noiembrie 2007 Gheorghe Dumitru, împotriva căruia se dispusese deja începerea urmăririi penale referitor la fapta de cumpărare a influenței inculpatului Bucur Gheorghe asupra unor magistrați din Consiliul Superior al Magistraturii, a formulat atât un denunț penal, dar și declarații de recunoaștere, în care a consemnat cu mâna sa aceleași susțineri.

Denunțul și declarațiile sale au privit cumpărarea de către inculpat a influenței de care s-a prevalat inculpatul Cojocaru Eugen cu privire la membrii comisiei de examinare, relevând aceleași împrejurări de fapt.

La aceeași dată, dar ulterior aflării de către inculpat a deciziei organelor de urmărire penală de începere a urmăririi penale împotriva sa și cu privire la aspectele relevate în denunț (actul material de cumpărare a influenței privind membrii comisiei de examinare) inculpatul a revenit asupra recunoașterilor inițiale, retractându-le în totalitate.

Potrivit art.223 Cod procedură penală, denunțul este o încunoaștințare cu caracter facultativ realizată de o persoană despre săvârșirea unei infracțiuni.

Spre deosebire de plângerea prealabilă, doctrina a stabilit că denunțul este irevocabil și prin urmare, nu poate fi retras, iar începerea urmăririi penale nu are caracter reversibil, ceea ce semnifică aceea că infracțiunile și persoanele cu privire la care, în baza denunțului retractat, a început urmărirea penală vor continua să fie investigate de organele de urmărire, până la confirmarea sau infirmarea celor sesizate.

Inculpatul Gheorghe Dumitru nu a oferit o justificare rezonabilă asupra retractării denunțului formulat și a declarațiilor inițiale date în cursul urmăririi penale în data de 29 noiembrie 2007:

"Nu îmi explic cum am ajuns să dau această declarație, este un moment pe care îl regret în viața mea, eu m-am gândit, cred, că nu implic pe nimeni dacă declar în acest sens, pentru că știam că totul reprezintă o

minciună și adevărul va ieși la iveală. ... Împrejurarea că în cursul aceleiași zile, de 29 noiembrie, am dat declarații contradictorii, am explicat-o în sensul că primele declarații au fost sub presiune, dar ulterior mi-am dat seama că am greșit și am dat o altă declarație prin care am revenit” (filele 215-215, vol.III din dosarul instanței de fond).

În acord cu prima instanță, instanța de control judiciar reține că explicațiile date de către inculpatul Gheorghe Dumitru nu pot fi credibile, având în vedere pregătirea juridică a inculpatului, profesia sa de procuror, experiența profesională îndelungată și înțelegerea deplină, prin prisma acestor elemente, a semnificației unui denunț penal.

Din acest punct de vedere, deși recunoașterile inițiale ale inculpatului Gheorghe Dumitru au fost retractate de acesta odată cu retractarea denunțului, cele semnalate în denunțul și declarațiile sale inițiale din 29 noiembrie 2007 au fost avute în vedere de către instanța de fond numai în măsura în care, conform art.69 Cod procedură penală, s-au coroborat cu alte fapte și împrejurări rezultate din ansamblul probator administrat în cauză.

În continuare, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători constată că inculpații se contrazic în propriul raționament, întrucât deși au susținut că denunțul formulat de inculpatul Gheorghe Dumitru nu este un mijloc de probă, au reclamat faptul că la obținerea acestui denunț s-ar fi încălcat un principiu specific materiei mijloacelor de probă, anume principiul loialității administrării probatorului.

Dincolo de această contradicție în argumentație, referitor la aspectele semnalate de inculpați - în ambele faze ale judecății - privind obținerea denunțului și declarațiilor din 29 noiembrie 2007 prin exercitarea de presiuni, amintim că inculpatul Gheorghe Dumitru a consemnat, cu propriul scris, în declarația sa olografă (fil.173 dosar urmărire penală) că: *„... am consimțit să dau prezenta declarație de bunăvoie”*.

Nici în fața primei instanțe, nici în apel nu s-a precizat, în concret, în ce anume au constatat presiunile exercitate asupra inculpatului denunțător în data de 29 noiembrie 2007, acest aspect nefiind dovedit.

Mai mult, convorbirea telefonică purtată între inculpatul Gheorghe Dumitru și procurorii de caz, despre care inculpatul Gheorghe Dumitru a precizat că demonstrează *”exercitarea de amenințări asupra sa”* a avut loc la 30 noiembrie 2008, a doua zi după data formulării și, totodată, retractării denunțului și declarațiilor în discuție (29 noiembrie 2008), neavând aptitudinea de a influența acțiuni din trecut ale inculpatului.

În consecință, se apreciază că dezlegarea dată aspectelor analizate de către instanța de fond a fost una corespunzătoare, critica inculpaților fiind nefondată

II.10 Cu privire la solicitarea inculpatului Bucur Gheorghe de înlăturare din ansamblul probator, pentru încălcarea prevederilor art.101 și 102 din Noul Cod de procedură penală, respectiv art.68 în vechea reglementare, a declarațiilor martorilor Ruxanda Constantin Daniel și Trandafir Ionel, despre care apelantul inculpat a susținut că ar fi fost luate în timpul nopții, în absența apărătorilor, prin reținerea martorilor la sediul organului de cercetare timp de mai multe ore, împreună cu soțiile și amenințați;

Această critică a mai fost analizată în cadrul excepției menționate la pct.I.3 de mai sus, instanța de apel reținând că inculpații nu aduc nici un argument în sensul că declarațiile martorilor Ruxanda Constantin Daniel, Trandafir Ionel și a învinuiților s-ar fi realizat în condițiile arătate, cu încălcarea dispozițiilor art.68 Cod procedură penală (art. 101-102 din Noul Cod de procedură penală) sau a dreptului la apărare al inculpaților.

S-a mai arătat că în cadrul cercetării judecătorești realizată de prima instanță, niciunul dintre cei audiați nu a menționat faptul că ar fi fost supuși unor presiuni sau constrângeri de orice mod exercitate de către parchet cu ocazia audierii în faza de urmărire, neînregistrându-se situații de retractare a mărturiei pe acest temei.

Ca atare, având în vedere și argumentele precizate anterior, la pct. I.3, instanța de apel reafirmă netemeinicia acestei critici, respinsă anterior în cadrul analizei excepției *"nulității urmăririi penale efectuate în cauză consecință a eludării art.6 par.3 lit.a și d din Convenția Europeană a Drepturilor Omului"* invocată de apelanții Bucur Gheorghe și Ghiță Gabriela Georgeta.

III. ANALIZA CRITICILOR ȘI APĂRĂRILOR INCULPAȚILOR PRIVIND GREȘITA REȚINERE A SITUAȚIEI DE FAPT. SITUAȚIA DE FAPT CONSTATATĂ DE CĂTRE INSTANȚA DE APEL

Realizând propria evaluare a probatoriilor administrate în cursul urmăririi penale, al judecării fondului precum și în apel, Înalta Curte de Casație și Justiție Completul de 5 Judecători apreciază că instanța de fond a reținut în mod corect și complet situația de fapt, probele administrate în cauză fiind complet analizate și just apreciate.

Păstrând maniera de prezentare cronologică a faptelor și acțiunilor desfășurate de inculpați, instanța de apel reține următoarele:

Activitățile desfășurate în vederea promovării de către Gheorghe Dumitru a concursului pentru ocuparea funcției de procuror general la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

A. Activitățile desfășurate în prima etapă de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe.

Inculpatul Gheorghe Dumitru, procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Pitești, s-a înscris la concursul pentru ocuparea funcției de procuror general al acestui parchet, funcție ce era vacantă de mai multă vreme și care mai fusese scoasă la concurs și anterior.

Pentru a-și asigura succesul la acest concurs, inculpatul Gheorghe Dumitru a apelat la prietenul său, inculpatul Cerbeanu Gheorghe care, la rândul său, i-a intermediat legătura cu inculpatul Bucur Gheorghe (fost judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, fost membru CSM, ce exercita la acel moment funcția de notar public), pentru a-l ajuta să promoveze examenul.

Mijloacele de probă care dovedesc aceste circumstanțe sunt interceptările telefonice realizate în cauză, listing-ului transmis în cauză de Compania de telefonie mobilă Orange pentru zilele de 17 și 18 octombrie 2007, înregistrările redade în formă scrisă (filele 35-39 vol.II dosar urmărire penală) și vizionate în ședință publică, efectuate în baza ordonanței provizorii nr.197/P/2007, emisă în cauză la data de 16.10.2007, privind interceptarea și înregistrarea de convorbiri telefonice, audio-video ambientale și de imagini, confirmată prin Încheierea nr. 23 din 18.10.2007, dată în dosarul nr. 7/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, datele puse la dispoziție de compania de telefonie mobilă privind traficul de telefonie între Bucur Gheorghe, Deliorga Cristian, Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru din 23 octombrie 2007, procesul verbal de redare a convorbirilor din data de 24.10.2007, filele 31-32 dosar urmărire penală, vol.II, declarațiile martorului Deliorga Cristian la urmărire penală (filele 80-86, vol.II, dosar urmărire penală) și în fața instanței de fond.

a) Astfel, din discuția telefonică purtată în seara de **16 octombrie 2007** (prezentată în procesul verbal de redare a convorbirilor telefonice), rezultă că inculpatul Cerbeanu Gheorghe îi promite inculpatului Gheorghe Dumitru că va vorbi cu un cunoscut de-al său din București care îi va rezolva promovarea în funcția dorită.

Se reține că din interceptările discuțiilor din seara zilei de 16 octombrie 2007 a rezultat că inculpatul Gheorghe Dumitru l-a apelat pe

Cerbeanu Gheorghe de 6 ori într-un interval de 5 minute, pentru a se asigura de deplasarea la București, exprimându-se în sensul că în concurs au rămas doar doi candidați (el și procurorul Ristea Ion), astfel că de data asta are o „șansă unică, extraordinară”, de a obține funcția de procuror general:

Inculpatul Gheorghe Dumitru îl întreabă pe inculpatul Cerbeanu Gheorghe: „... deci, ce facem? Măine mergem la București? ... Poate vorbești cu persoana ...” (filele 24-25 vol.II dosar urmărire penală).

Scopul deplasării la București era acela de a discuta modalitatea de promovare a examenului și a reieșit din cuprinsul aceleiași discuții telefonice, când Gheorghe Dumitru îi spune lui Cerbeanu Gheorghe:

„...i-a respins ăluia cererea ... a făcut contestație, dar CSM-ul i-a respins-o ... acum sunt doar eu și Neluțu Ristea ... ar fi cea mai bună șansă, extraordinară ... UNICĂ! ...” (filele 26-27, vol.II dosar urmărire penală).

b) Potrivit discuțiilor purtate între cei doi în dimineața de **17 octombrie 2007** (în intervalul orar 10,14 – 11,40, redade în procesul verbal de redare a convorbirilor telefonice, filele 27-30, vol.II dosar urmărire penală), cei doi au convenit ca a doua zi, respectiv în 18 octombrie 2007, să se deplaseze la București pentru a se întâlni efectiv cu „persoana” în cauză:

Inculpatul Cerbeanu Gheorghe îl asigură pe inculpatul Gheorghe Dumitru că: „... mâine mergem. Vorbii cu omul, astăzi are niște probleme ... mâine cel mai târziu pe la 12 sunt la tine...”.

Ulterior, Gheorghe Dumitru i-a telefonat din nou inculpatului Cerbeanu Gheorghe, solicitându-i să-l sune pe prietenul său din București: „... să vorbești cu băiatul acela! Să ne aștepte!”.

c) În dimineața zilei de **18 octombrie 2007**, cei doi convin telefonic să se întâlnească în jurul orei 14,00 la stația de combustibil OMV de la ieșirea din Pitești, inculpatul Cerbeanu Gheorghe asigurându-l pe Gheorghe Dumitru că a vorbit cu „persoana”, care îi așteaptă: „... Am vorbit la București, l-am anunțat pe om când am plecat, ne așteaptă, deci, nu-ți face probleme, alo? ... stai liniștit ... la unu și jumătate să fii la ieșire la OMV”. (filele 30-32, vol.II, dosar urmărire penală).

În intervalul orar la care Cerbeanu Gheorghe îi menționează inculpatului Gheorghe Dumitru că „a vorbit cu omul de la București”, din listing-ul transmis în cauză de Compania de telefonie mobilă Orange pentru zilele de 17 și 18 octombrie 2007 (filele 47-49, vol.II, dosar

urmărire penală) a rezultat că persoana pe care Cerbeanu Gheorghe a apelat-o este inculpatul Bucur Gheorghe, cel care i-a așteptat la întâlnirea de la restaurantul „Bruxelles”.

Pentru efectuarea deplasării, inculpatul Cerbeanu Gheorghe a apelat la martorul Ruxanda Constantin Daniel (cunoștință comună a celor doi, Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru), martor care îi va însoți pe aceștia constant, asistând la momentele principale reținute în actul de sesizare, dar care, între timp, a decedat, putându-se valorifica doar declarațiile acestuia din cursul urmăririi penale.

Martorul Ruxanda Constantin Daniel i-a condus în după-amiaza zilei de **18 octombrie 2007**, cu autoturismul marca Audi Q7 cu numărul de înmatriculare ..., pe inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru la București, la întâlnirea acestora cu inculpatul Bucur Gheorghe de la Restaurantul Bruxelles, întâlnire ce avea drept scop stabilirea modalității în care Gheorghe Dumitru putea fi sprijinit în promovarea examenului.

Ca urmare a ordonanței provizorii nr.197/P/2007, emisă în cauză la data de 16.10.2007 privind interceptarea și înregistrarea de convorbiri telefonice, audio-video ambientale și de imagini, confirmată prin Încheierea nr. 23 din 18.10.2007, dată în dosarul nr. 7/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție, întâlnirea din data de 18 octombrie 2007 a fost supravegheată operativ și înregistrată audio-video ambiental (filele 15-20, vol.II dosar urmărire penală).

d) Din discuțiile purtate la restaurantul Bruxelles între inculpații Cerbeanu Gheorghe, Gheorghe Dumitru și Bucur Gheorghe a rezultat că Bucur Gheorghe s-a oferit să vorbească cu unii membrii din Consiliul Superior al Magistraturii despre examenul lui Gheorghe Dumitru: „*nu mă feresc să vorbesc cu Deliorga ... pe când eram și eu în CSM ne ajutam reciproc ...dar poate am să vorbesc cu Dăscălescu ...* **Domnule, noi îl ajutăm ... să dea acolo o notă bună la ... ce văd ăia ...**”.

De asemenea: „... eu am să-i zic lui acela ... Măi, cutare, are vreo șansă să ...? Dacă e, vorbim că Dăscălescu ... să vedem ce zice luni ... **Dacă ține de el zic că deja e rezolvabilă ... singurul pericol e Chiujdea** ...”.

La finalul discuțiilor, din mașina martorului Ruxanda s-au descărcat mai multe sacoșe conținând recipiente cu vin, ce au fost introduse în autoturismul Volvo cu nr.... aparținând inculpatului Bucur Gheorghe,

bunuri ce ulterior au fost transportate la domiciliul acestuia, împrejurări fixate pe suport video.

(Într-o discuție purtată în prezența deplasării la București, Cerbeanu îi spune lui Gheorghe Dumitru: „... eu o să iau niște vin de la mine, dacă ai și tu ceva pe-acolo, un whiskey, o chestie...”- convorbire din 17.10.2005, ora 10,15).

e) La 23 octombrie 2007, ora 14.37 (potrivit datelor puse la dispoziție de către compania de telefonie mobilă), Bucur Gheorghe l-a contactat telefonic pe Deliorga Cristian, la acea dată membru CSM, aflat într-o deplasare de serviciu la Monaco, pe un număr de telefon înregistrat pe numele Deliorga Eugenia și a purtat o convorbire telefonică (cu o durată de 234 secunde).

În aceeași zi, **23.10.2007, ora 17,51**, inculpatul Bucur Gheorghe l-a contactat pe Cerbeanu Gheorghe, căruia i-a comunicat discuția avută cu Cristian Deliorga. Totodată, în data de **23.10.2007, ora 18,21** este surprinsă discuția dintre Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru (redată în procesul verbal de redare a convorbirilor din data de 24.10.2007, filele 31-32 dosar urmărire penală, vol.II):

„Gheorghe Dumitru: Alo! ...

Cerbeanu Gheorghe : *Ce faci, măi Mitică? ... Măi, fii atent ăă --- că omu' vorbii cu ăla ...*

Gheorghe Dumitru: *Da!*

Cerbeanu Gheorghe: *Bine, ăla e plecat la Monaco, vorbi cu el la telefon, e cu Pandrea plecat pe la Monaco, da îi zise la telefon ... Spuse că te cunoaște, avu o reacție, așa, pozitivă nu ... Când auzii că e vorba de tine ...*

Gheorghe Dumitru: *Zise așa, că la examenul psihologic n-are cu ce să te ajute, așa că nu poate ...*

Gheorghe Dumitru: *Aha!*

Cerbeanu Gheorghe: *Da, zise că la comisiile celelalte, cu procurorii e ... OK! Deci ...*”

Aceste contacte telefonice sunt confirmate de traficul înregistrat pe telefoanele celor patru, dar și de martorul Deliorga Cristian care a confirmat existența unei discuții purtate cu inculpatul Bucur Gheorghe pe când se afla plecat la Monaco.

În data de 28 și 30 octombrie 2007 inculpatul Gheorghe Dumitru a susținut examenele de testare psihologică, examen pe care l-a promovat,

fiind declarat „recomandabil” pentru funcția de conducere la care a candidat.

Instanța de fond a precizat că în raport de situația de fapt mai sus expusă, *în rechizitoriu s-a reținut că* „fapta inculpatului **Bucur Gheorghe** – notar public – care, în cursul lunii octombrie 2007, în schimbul unor foloase materiale primite de la inculpatul Gheorghe Dumitru, a promis acestuia că va interveni pe lângă magistrați, membrii din Consiliul Superior al Magistraturii, pentru a-i asigura reușita la examen, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzute de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000”. Totodată, pentru inculpatul **Gheorghe Dumitru** s-a reținut că „fapta acestuia, de a remite mai multe bunuri inculpatului Bucur Gheorghe pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra unor magistrați, membri ai CSM, să-i faciliteze promovarea examenului în funcția de conducere vizată constituie **un prim act material** al infracțiunii de cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art. 41 alin.2 Cod penal coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000”, iar pentru inculpatul **Cerbeanu Gheorghe** s-a reținut că „fapta acestuia, de a înlesni inculpatului Gheorghe Dumitru, darea unor foloase materiale inculpatului Bucur Gheorghe în scopul reținut mai sus constituie **un prim act material** de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art. 6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 al. 2 Cod penal, coroborat cu art.7 al.3 din Legea nr.78/2000.

Cu toate acestea, în baza propriei aprecieri a probelor administrate în cauză, instanța de fond a apreciat că faptele prezentate mai sus, astfel cum au fost probate în cauză, **nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților.**

Analizând argumentele primei instanțe, în raport **de critica formulată de către reprezentantul Ministerului Public, care a considerat că ansamblul probator administrat pe parcursul procesului penal demonstrează pe deplin vinovăția inculpaților, fiind greșită soluția de achitare a inculpaților Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe și Bucur Gheorghe, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători apreciază că soluția primei instanțe este corectă.**

Astfel, potrivit prevederilor art.257 Cod penal, infracțiunea de trafic de influență constă în „primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase,

ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar sau alt salariat, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.”, iar textul art.6¹ din Legea nr.78/2000 incriminează promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Elementul material al *laturii obiective* pentru infracțiunea de *trafic de influență* constă în primirea sau pretinderea de bani ori alte foloase, sau acceptarea de promisiuni de daruri, direct sau indirect, iar pentru infracțiunea de *cumpărare de influență*, elementul material constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani, daruri ori alte foloase, direct sau indirect.

Din punct de vedere al *laturii subiective*, ambele infracțiuni se comit doar cu *intenție directă*, calificată prin scopul în vederea căruia s-a acționat.

Din analiza probelor administrate, instanța de fond a considerat că. în speță, nu s-a probat că băuturile alcoolice (o cantitate imprecisă de vin și o sticlă de whisky) aduse la București de inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru au reprezentat foloase ce au fost primite de inculpatul Bucur Gheorghe în **scopul** ca inculpatul Bucur să intervină pe lângă magistrații membri ai CSM pentru a-i asigura inculpatului Gheorghe Dumitru reușita la examen.

Deși probele administrate au relevat că o anumită cantitate de vin a fost, într-adevăr, adusă la București de către inculpatul Cerbeanu Gheorghe la întâlnirea din 18 octombrie 2007 de la restaurantul Bruxelles, iar inculpatul Gheorghe Dumitru a adus o sticlă de whisky, nu s-a putut reține că aceste băuturi au fost date inculpatului Bucur Gheorghe ca preț al traficului de influență, ci a reieșit că inculpatul Cerbeanu Gheorghe avea obiceiul de a da vin prietenilor din recolta proprie, iar sticla de whisky s-a consumat la masă.

Ca atare, instanța de fond a apreciat că nici *elementul material al laturii obiective*, nici *latura subiectivă* prin scopul calificat al infracțiunilor pentru care inculpații sunt trimiși în judecată *nu se confirmă* (trafic de influență și, respectiv cumpărare de influență ca prim act material),

neputând fi probat că băuturile alcoolice aduse (vinul adus de inculpatul Cerbeanu Gheorghe și sticla de whisky adusă de inculpatul Gheorghe Dumitru) ar fi fost date inculpatului Bucur Gheorghe ca preț al traficului de influență, în scopul cumpărării influenței, ci *cantitatea de cca 41 litri de vina fost adusă de inculpatul Cerbeanu Gheorghe potrivit obiceiului acestuia de a da vin prietenilor din recolta proprie, în timp ce sticla de whisky a fost consumată la masă.*

Mai mult, instanța a stabilit, astfel cum se va preciza în continuare, că promisiunile inculpatului Bucur Gheorghe de a vorbi cu membrii CSM nu puteau conduce, în mod obiectiv, la scopul urmărit de promovare a examenului de către inculpatul Gheorghe Dumitru, câtă vreme persoanele nominalizate nu aveau sarcini concrete în desfășurarea acestui examen.

Această concluzie este considerată corectă de către Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători, în lumina probelor administrate:

i) Astfel, se reține că în declarația dată în cursul urmăririi penale, inculpatul Cerbeanu Gheorghe a arătat că: *„la una dintre întâlniri am adus pentru Bucur Gheorghe o anumită cantitate de vin, mai precis cca 30 litri (cu mențiunea că dețin în proprietate 1,25 ha vie în municipiul Drăgășani, de unde realizez anual între 3.000 – 5.000 litri vin). Țin însă să precizez că datorită relațiilor de amiciție cu numitul Bucur Gheorghe i-am adus respectiva cantitate de vin și nu în scopul de a-l determina să facă vreo intervenție în favoarea lui Gheorghe Dumitru. De altminteri și înainte de acest moment dar și în alte dăți, fără să fiu cu Gheorghe Dumitru, eu i-am adus vin lui Bucur Gheorghe, pe care l-am consumat împreună cu acesta și cu alți prieteni”* (fila 474, vol.I dosar urmărire penală).

Același lucru a fost susținut de inculpatul Cerbeanu și în declarația dată în cursul cercetării judecătorești (fila 216, vol.III dosar instanță de fond), precizând că e vorba de o cantitate de circa 41 litri vin: *„dețin în proprietate o suprafață de teren pe care o cultiv cu viță de vie și pentru că realizez o cantitate însemnată de vin, o parte din el îl ofer prietenilor. Obişnuiam că fac acest lucru și cu prietenul meu, Gigi Bucur, căruia de multe ori i-am oferit din vinul meu. Mai precizez că vinul obținut îl depozitez într-o cramă din Drăgășani, împreună cu o altă cunoștință, care este chiar proprietarul cramei, numitul lordache Gheorghe. De fiecare dată când merg la cramă ca să iau vin, se întocmește o fișă de magazie.*

La fel s-a procedat și în data de 18 octombrie, din fișa întocmită cu acel prilej rezultând că am luat atunci o cantitate de 41 litri vin”.

În continuarea declarației, instanța de apel remarcă faptul că inculpatul a precizat că la masă „s-au consumat sticla de whisky adusă de Gheorghe Dumitru și o parte din vinul meu la un moment dat, l-am rugat pe șoferul Ruxanda Constantin Daniel să meargă la mașină împreună cu fiul domnului Bucur și să-i dea cantitatea de vin pe care i-am adus-o, fără să-i precizez despre ce cantitate era vorba, crezând că a înțeles de la Drăgășani că o parte din vin era pentru soția mea”.

La rândul său, inculpatul Bucur Gheorghe, în declarația dată în cursul cercetării judecătorești (filele 219-220, vol.III instanță de fond) arată că: „ ... în virtutea prieteniei cu domnul Cerbeanu, acesta îmi aducea vin de la el, dar și sub acest aspect este o exagerare, dat fiind că în cauză se vorbește de o cantitate de 200 litri. În realitate nu cred că erau mai mult de 40 litri, mai precis erau vreo 4 plase cu câte 3 sticle de vin fiecare și un sac de plastic cu cca 10 sticle de 2 litri, care ar fi trebuit să ajungă la soția domnului Cerbeanu. Din această cantitate de 40 litri s-a consumat la masă unde eram cca 8-10 persoane. Repet că nu s-a comis nici un trafic de influență, nu am promis nimic și, așa cum am arătat, am primit doar o cantitate de vin, dar nu de la Gheorghe Dumitru ci de la prietenul meu Cerbeanu. Gheorghe Dumitru a venit cu o sticlă de whisky care s-a consumat la masă. Fac precizarea că la acea întâlnire eu am fost cel care am achitat masa.”

Declarațiile inculpaților se coroborează cu înscrisurile depuse de inculpatul Cerbeanu Gheorghe la dosar, respectiv extrasele CF nr.35659 și CF nr.35650 de OCPI Vâlcea, aflate la filele 227-330, vol.IV al dosarului primei instanței, precum și cu înscrisul depus în același volum la fila 226, din care rezultă că s-a ridicat cantitatea de 41 litri CD, respectiv soiul Crâmpoșic Demisec și cu declarațiile martorilor audiați în cauză (Ruxanda Constantin Daniel, Gheorghe Gabriel, Giurea Gheorghe).

Martorul Ruxanda Constantin Daniel a confirmat că la finalul întâlnirii de la restaurantul Bruxelles, din 18 octombrie 2007, a fost rugat de inculpatul Cerbeanu Gheorghe să meargă la mașină împreună cu Alexandru Bucur, fiul inculpatului Bucur Gheorghe și să-i dea vin (vol.III dosar urmărire penală, filele 8 și 12).

Martorul Gheorghe Gabriel (vol.IV dosar instanță fond, filele 231-232) a arătat că: „M-am deplasat cu Alex (fiul inculpatului Bucur) la

domiciliul acestuia pentru că dorea să lase o cantitate de vin și chiar m-a rugat să îl ajut să transporte vinul de la mașină în casă. Nu rețin ce cantitate am transportat, dar erau niște recipiente din plastic de 5 litri sau 2 litri. Din câte îmi amintesc am făcut un singur transport”. Același martor confirmă că vinul s-a consumat și în local.

Martorul Giurea Gheorghe confirmă, de asemenea, susținerile inculpaților, cu referire la obișnuința inculpatului Cerbeanu Gheorghe de a-i oferi vin inculpatului Bucur: „Sunt șofer la Judecătoria Drăgășani din anul 1999, unde președinte a fost dl. Cerbeanu Gheorghe. La circa o jumătate de an după ce m-am angajat, am venit cu dl. Cerbeanu la București și, astfel l-am cunoscut și pe dl. Bucur Gheorghe. Știu că aceștia erau prieteni și pentru că dl. Cerbeanu avea vie în zonă, obișnuia să-i aducă și domnului Bucur anumite cantități de vin. Domnul Cerbeanu nu venea în mod intenționat să-i aducă vin domnului Bucur, ci venea de regulă în vizită la sora dumnealui și, cu această ocazie, îl vizita și pe prietenul său și-i mai lăsa din vinul pe care îl aducea”.

ii) În același timp, se reține că pentru existența infracțiunii de trafic de influență este esențial și necesar ca influența de care se prevalează făptuitorul să se refere la **un funcționar ale cărui atribuții sunt de natură să permită rezolvarea favorabilă a pretențiilor celui care solicită intervenția.**

Or, acuzația reținută în sarcina inculpatului Bucur Gheorghe se referă la împrejurarea că a promis lui Gheorghe Dumitru că va interveni pe lângă magistrați membri din Consiliul Superior al Magistraturii pentru a-i asigura reușita la examen, iar în realitate, o intervenție asupra acestora era, în mod obiectiv, imposibilă, deoarece examenul de promovare în funcție era organizat de Institutul Național al Magistraturii, astfel cum rezultă din Hotărârea nr.320 din 27.04.2007 adoptată de Consiliul Superior al Magistraturii privind Regulamentul de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor.

Potrivit art. 33-34 din acest Regulament, cea care avea ca principale atribuții notarea candidaților la susținerea proiectului de management, elaborarea subiectelor de concurs și a baremelor și corectarea lucrărilor scrise, inclusiv soluționarea contestațiilor era **comisia de examinare.**

De altfel, inculpatul Bucur Gheorghe a relatat, în discuțiile din 18.10.2007 (înregistrate audio-video ambiental și redată în formă scrisă –

filele 35-39, vol.II, dosar urmărire penală) despre examenele de promovare din perioada când el însuși fusese membru al CSM, în acest context fiind menționate numele unor membri ai acestei instituții.

Martorul Deliorga Cristian a precizat (filele 80-86, vol.II, dosar urmărire penală): *„După părerea mea este imposibil să ajuți pe cineva să promoveze un astfel de examen, părere pe care mi-o întemeiez pe dispozițiile legale și regulamentele de organizare a comisiilor, precum și pe transparența procedurii de organizare. Din discuția telefonică purtată cu Bucur, pe care subliniez că nu am perceput-o ca fiind o intervenție, mi-am dat seama că acesta nu este la zi cu modalitatea de promovare în funcții de conducere”. Aceleași susțineri sunt reiterate de martorul Deliorga Cristian în cursul cercetării judecătorești: „În luna octombrie ... am primit un telefon de la Bucur Gheorghe. Din conținutul discuției mi-am dat seama că dorea informații legate de desfășurarea concursului de promovare în funcții de conducere. Eu am dedus că domnul Bucur nu mai era la curent cu noua procedură de ocupare a unor funcții de conducere, iar eu i-am explicat care este procedura în vigoare. Nu cred că la momentul discuției erau constituite comisiile de concurs. Nu am discutat nici un moment cu domnul Bucur despre o posibilă componentă a comisiilor de examinare ... De la acel telefon eu nu am mai avut nici o discuție cu domnul Bucur. Niciodată nu m-a mai sunat și nici nu m-am întâlnit cu dumnealui”.*

Se reține că precizarea, menționată anterior, a martorului Deliorga, în sensul că nu a perceput discuția telefonică drept o intervenție este în același sens cu cel susținut de către inculpatul Bucur Gheorghe care, în cadrul motivelor de apel, a făcut referire la împrejurarea că martorii Deliorga Cristian și Dăscălescu Liviu au relatat în fața instanței, sub prestare de jurământ, că deși au discutat cu inculpatul, acesta din urmă doar s-a informat cu privire la condițiile de examinare și nu a intervenit pentru cineva.

Se apreciază că în mod corect a stabilit prima instanță că singura afirmație a inculpatului Cerbeanu Gheorghe din cadrul discuției telefonice avute cu inculpatul Gheorghe Dumitru la 23.10.2007, în care îi aduce acestuia la cunoștință că inculpatul Bucur a vorbit cu martorul Deliorga, spunându-i: *„Zise așa, că la examenul psihologic n-are cu ce să te ajute, așa că nu poate ... Da, zise că la comisiile celelalte, cu procurorii, e... OK”* nu se coroborează cu nici o altă probă în cauză, cu atât mai mult cu cât, în urma cercetărilor efectuate nu s-a putut proba comiterea de către

martorul Deliorga Cristian a infracțiunii de trafic de influență, soluția dată prin același rechizitoriu fiind de **neîncepere a urmăririi penale**.

Instanța de apel face referire la mențiunea primei instanțe potrivit căreia, în jurisprudență s-a mai statuat că dacă persoana indicată de făptuitor și asupra căruia acesta afirmase că își va exercita influența, nu are în atribuțiile sale efectuarea actului respectiv, infractorul nu săvârșește un trafic de influență, dar i s-ar putea reține în sarcină infracțiunea de înșelăciune, dacă cerințele conținutului acestei infracțiuni sunt întrunite.

Însă, astfel cum în mod judicios a stabilit prima instanță, în speță nu poate fi reținută nici infracțiunea de înșelăciune în raport cu faptele analizate, având în vedere că beneficiarul intervenției (inculpatul Gheorghe Dumitru), procuror și participant și anterior la acest gen de concurs, era în posesia tuturor informațiilor legate de modalitatea de desfășurare a acestuia, ba mai mult, a precizat, în declarația dată în cursul cercetării judecătorești: „mi-am dat seama că dumnealui (Bucur) nici nu mai era la curent cu modalitatea în care se făceau acum promovările în funcții de conducere, însă a promis că îmi va pune o vorbă bună și se va interesa, amintind în acest sens numele lui Deliorga Cristian, Pandrea Anton și alte persoane de care nu îmi amintesc. Oricum, persoanele la care a făcut referire, nu cred că aveau cum să mă ajute pentru că era vorba de membri CSM, iar examenul era organizat de Institutul Național al Magistraturii”.

În consecință, respingând, ca nefondată, critica formulată sub acest aspect de către Ministerul Public, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul de 5 Judecători constată ca temeinică și legală soluția primei instanțe stabilită cu privire la acest **prim act de corupție** pentru care inculpații Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru au fost trimiși în judecată, deoarece, din probele administrate, astfel cum au fost menționate anterior, rezultă că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților, nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul laturii subiective.

B. Activitățile desfășurate în a doua etapă de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cojocaru Eugen și Cerbeanu Gheorghe.

În baza unei convorbiri telefonice purtate în data de **31.10.2007**, ora 16,58, redată în procesul verbal din data de 13.11.2007 (filele 6-7, vol.IV dosar urmărire penală), instanța de apel reține că după

promovarea testării psihologice de către inculpatul Gheorghe Dumitru, inculpatul Bucur Gheorghe i-a solicitat inculpatului Cerbeanu Gheorghe o întâlnire în București, pentru a discuta ce este de făcut în continuare, comunicându-i că a găsit o altă cale de promovare a examenului, pe care dorește să o discute cu cei doi:

„Bucur Gheorghe: Bă, băiatule, testul psihologic e luat!

Cerbeanu Gheorghe: Da?

Bucur Gheorghe: Da au fost peripeții acolo! Am înțeles că era să-l cam dea afară, că l-a prins cu ceva hârtiuțe! ... Cum te văd luni?

Cerbeanu Gheorghe: Păi, vin acolo dacă trebuie!

Bucur Gheorghe: Poți da o fugă? ... Trebuie, am o certitudine, e o chestie pe care trebuie să o discutăm!

Cerbeanu Gheorghe: În legătură tot cu el?

Bucur Gheorghe: Exact! ... Pe varianta pe care o propunea el la un moment dat! ... Și atunci e punct ochit, punct lovit!

Cerbeanu Gheorghe: Și, contracandidatul?

Bucur Gheorghe: Nu contează! ... Te aștept marți!

Cerbeanu Gheorghe: Pot să-l anunț și pe el, nu?

Bucur Gheorghe: Sigur că da! ...”

S-a stabilit că în aceeași zi, inculpatul Cerbeanu Gheorghe l-a contactat telefonic pe inculpatul Gheorghe Dumitru, comunicându-i că este necesară o nouă deplasare în București pentru a discuta cu Bucur Gheorghe o nouă variantă de rezolvare a promovării examenului, aspect ce rezultă din convorbirea telefonică purtată în data de 31.10.2007, ora 18,35 între inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, redată în procesul verbal din data de 13.11.2007 (filele 68-69, vol.IV dosar urmărire penală):

„Cerbeanu Gheorghe: Băi, felicități, ai luat examenul psihologic!

Cerbeanu Gheorghe: Da?

Cerbeanu Gheorghe: Da mă, da, mă sună omul și-mi spuse! ... Și mă cheamă Gigi până acolo, marți, neapărat să mă duc ca să discut ceva în legătură cu tine, știi?

Gheorghe Dumitru: Păi mergem amândoi, sigur!

Cerbeanu Gheorghe: Mergem marți ... până la prânz să ajungem

...”

Mai departe, astfel cum rezultă din înregistrările discuțiilor telefonice dintre inculpați și, respectiv, martorul Ruxanda, din înregistrarea ambientală a întâlnirii ce a avut loc la restaurantul ”Quadri”,

realizată conform procesului verbal încheiat la data de 06.11.2007, începând cu fila 228, conform autorizațiilor nr.34/18.10.2007, nr.41/18.10.2007 și nr.42/18.10.2007 emise de Înalta Curte de Casație și Justiție, din activitatea de supraveghere operativă realizată cu autorizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, declarațiile inculpaților date în cursul cercetării judecătorești, atât în fața instanței de fond, dar și în fața instanței de apel, toate coroborate cu denunțul penal și declarațiile date de inculpatul Gheorghe Dumitru în fața organelor de urmărire penală din 29.11.2007, precum și cu declarațiile date în cursul urmăririi penale de inculpații Cerbeanu Gheorghe și Cojocaru Eugen, de martorii Trandafir Ionel și Ruxanda Constantin și de înregistrările audio/video efectuate în cauză, instanța de apel constată că **situația de fapt a fost în mod corespunzător stabilită de către instanța de fond în cadrul sentinței atacate.**

Astfel, s-a reținut că la 6 noiembrie 2007 inculpații Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru s-au deplasat în București apelând la martorul Ruxanda Constantin, care, în data menționată, i-a dus pe cei doi la biroul notarului Bucur Gheorghe, de aici toți patru mergând la **restaurantul Quadri**, unde urmau să se întâlnească cu „persoana” cu care să stabilească noua variantă de promovare a examenului.

Această „persoană” a fost contactată telefonic de inculpatul Bucur Gheorghe, fiind vorba de **inculpatul Cojocaru Eugen**, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și membru supleant în comisia de examinare a participanților la concursul pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor, organizat în perioada 28.10.2007 – 25.11.2007.

După o scurtă discuție telefonică dintre inculpatul Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen, prin care acesta îl invită pe Cojocaru la întâlnire spunându-i că „au venit doi colegi din provincie”, fără a-i nominaliza (aspect ce relevă că inculpatul Cojocaru cunoștea despre ce/cine este vorba), la întâlnirea dintre cei trei a venit și inculpatul Cojocaru Eugen.

Această întâlnire din **6.11.2007**, de la **restaurantul Quadri**, a fost înregistrată ambiental. Datorită muzicii ambientale din local și, probabil, modului conspirativ în care a avut loc, înregistrarea nu a putut fi exploatată decât ca imagini, dialogurile nefiind inteligibile pentru a putea fi redată într-un proces verbal.

La dosar s-au depus suportul optic conținând copie după înregistrarea ambiantală, precum și planșe conținând fotografii.

Suportul optic CD-18 (între minutele 24-41) marca Verbatim, inscripționat „197/P/2007 – 5”, conținând înregistrarea audio de la data de 06.11.2007 din incinta restaurantului „Quadri”, cu ocazia dialogului ambiantal dintre inculpatul Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe, Cojocaru Eugen, Bucur Gheorghe și Ruxanda Constantin Daniel, înregistrată conform procesului verbal încheiat la data de 06.11.2007, începând cu fila 228, conform autorizațiilor nr.34/18.10.2007, nr.41/18.10.2007 și nr.42/18.10.2007 emise de Înalta Curte de Casație și Justiție a fost vizionat de instanța de fond, în prezența inculpaților și a apărătorilor acestora, în ședința publică din data de 21 iunie 2011, la solicitarea inculpatului Cojocaru.

Din imagini s-a putut observa cum cei patru inculpați s-au întâlnit, cum inculpatul Cojocaru Eugen a purtat o discuție confidențială cu inculpații Gheorghe Dumitru și Bucur Gheorghe, în vreme ce inculpatul Cerbeanu Gheorghe și martorul Ruxanda Constantin, s-au retras la o altă masă din restaurant.

Instanța de fond a reținut că din declarațiile date în cursul urmăririi penale de către inculpatul Gheorghe Dumitru și martorul Ruxanda Constantin a reieșit că la această întâlnire inculpatul Cojocaru Eugen a afirmat că are influență asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților, că va interveni la aceștia în favoarea lui Gheorghe Dumitru, intervenție pentru care a pretins suma de 50.000 de euro. La protestele inculpatului Gheorghe Dumitru, care a arătat că suma i se pare mare, el fiind dispus să plătească cel mult 15.000 de euro, inculpatul Cojocaru Eugen a arătat că va încerca să vorbească cu membrii comisiei, să stabilească dacă sunt acceptate noile condiții.

La acest moment, instanța de fond a făcut observația că în rechizitoriu se reține că suma pretinsă de inculpatul Cojocaru Eugen a fost de 50.000 euro, potrivit declarației martorului Ruxanda Constantin, însă inculpatul Gheorghe Dumitru a arătat că suma a fost de 25.000 euro, astfel că, în virtutea principiului *in dubio pro reo*, instanța de fond a considerat că suma pretinsă inițial a fost de 25.000 euro.

Activitatea de supraveghere operativă realizată cu autorizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție a relevat faptul că inculpatul Cojocaru Eugen a rămas în restaurant aproximativ 10 minute, timp în care a purtat discuții confidențiale **exclusiv** cu inculpații Bucur Gheorghe și Gheorghe Dumitru. La plecare, inculpatul Cojocaru Eugen a fost condus de inculpatul Bucur Gheorghe, cu care a mai rămas câteva momente la

discuții în fața restaurantului. După alte aproximativ 20 de minute, toți inculpații au părăsit localul, inculpatul Bucur Gheorghe mergând la biroul său, iar Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, însoțiți de martorul Ruxanda Constantin întorcându-se la Pitești.

Se constată că a doua zi, în data de **7.11.2007**, au loc mai multe convorbiri telefonice, interceptate și redată în procesele verbale, din conținutul cărora rezultă că:

-07.11.2007, ora 14,59, inculpatul Bucur Gheorghe i-a solicitat telefonic învinuitului Cerbeanu Gheorghe să-i transmită inculpatului Gheorghe Dumitru să se prezinte a doua zi, până la ora 12,00, la el la birou „pentru a încheia actul în condițiile stabilite cu persoana cu care s-a întâlnit în ziua precedentă”;

-07.11.2007, ora 15,39, învinuitul Cerbeanu Gheorghe l-a anunțat pe inculpatul Gheorghe Dumitru de necesitatea deplasării în București pentru a doua zi „în varianta propusă de el”;

-07.11.2007, ora 16,16, inculpatul Gheorghe Dumitru l-a apelat pe martorul Ruxanda Constantin Daniel, solicitându-i 5.000 euro împrumut. Fiind refuzat, inculpatul a convenit cu acesta deplasarea în București, a doua zi;

-07.11.2007, ora 16,19, inculpatul Gheorghe Dumitru l-a apelat pe martorul Trandafir Ionel, de la care a solicitat 5.000 euro cu împrumut, bani de care avea nevoie cel târziu a doua zi dimineată;

- 07.11.2007, ora 18,26, inculpatul Gheorghe Dumitru a stabilit întâlnirea cu martorul Trandafir Ionel în vederea intrării în posesia celor 5.000 euro;

- 08.11.2007, ora 08,59, martorul Ruxanda Constantin l-a apelat pe inculpatul Gheorghe Dumitru, pe care l-a preluat din Pitești spre a-l transporta cu autoturismul său, în București;

-08.11.2007, ora 10,47, inculpatul Gheorghe Dumitru l-a anunțat pe inculpatul Bucur Gheorghe că a ajuns în București, acesta din urmă confirmându-i că îl așteaptă la Biroul Notarial.

Potrivit activităților de supraveghere operativă, după cum rezultă și din planșa foto aflată la dosar - filele 257-266, vol.II d.u.p., inculpatul Gheorghe Dumitru a intrat în Biroul Notarial al inculpatului Bucur Gheorghe, aflat pe ... în București, unde a rămas aproximativ 10 minute, timp în care, *potrivit declarațiilor sale, a remis acestuia suma de 15.000 de euro destinați inculpatului Cojocar Eugen, pentru intervenția asupra membrilor comisiei de examinare, în scopul promovării examenului*.

leșind din imobil, inculpatul Gheorghe Dumitru a revenit în autoturismul martorului Ruxanda Constantin și, împreună, au pornit direct spre Pitești.

- **08.11.2007, ora 11,22**, inculpatul Bucur Gheorghe l-a anunțat telefonic pe inculpatul Cojocaru Eugen că îl așteaptă la el la birou, (unde urma să-i remită suma de 15.000 de euro adusă de inculpatul Gheorghe Dumitru), folosind în acest sens expresia „**dau o cafea când ai timp**”;

- **08.11.2007, ora 13,34**, inculpatul Cojocaru Eugen l-a înștiințat pe inculpatul Bucur Gheorghe că a pornit spre Biroul Notarial, acesta din urmă confirmându-i că îl așteaptă;

Imaginile realizate în contextul aceleiași activități de supraveghere operativă surprind intrarea, respectiv ieșirea inculpatului Cojocaru Eugen de la Biroul Notarial de pe ..., unde acesta a petrecut aproximativ 5 minute (filele 267-280, vol.II d.u.p.).

- **08.11.2007, ora 16,22**, Cerbeanu Gheorghe s-a interesat despre deplasarea efectuată de inculpatul Gheorghe Dumitru și despre rezolvarea problemei acestuia, solicitând în acest sens informații de la martorul Ruxanda Constantin de la care a aflat că: „... omul e foarte mulțumit de modul în care a încheiat actul ... acum e mult mai liniștit ...”.

Audiați în cursul cercetării judecătorești, atât în fața instanței de fond, dar și în fața instanței de apel, inculpații Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe, Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen au negat săvârșirea faptelor reținute în sarcina lor, astfel cum au fost prezentate mai sus, oferind o altă versiune asupra scopului întâlnirii dintre ei.

Cu toate acestea, versiunea inculpaților este contrazisă de denunțul penal și declarațiile inițiale a inculpatului Gheorghe Dumitru, de declarațiile date în cursul urmăririi penale de inculpații Cerbeanu Gheorghe și Cojocaru Eugen, de declarațiile martorilor Trandafir Ionel și Ruxanda Constantin, precum și de înregistrările audio/video efectuate în cauză.

Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători apreciază că **situația de fapt, rezultată din declarațiile contradictorii ale inculpatului Gheorghe Dumitru, a fost în mod corect decelată de către prima instanță, în baza unei analize pertinente și cuprinzătoare a ansamblului probator.**

Astfel, se face referire la faptul că la data de 29.11.2007, invitat fiind la sediul DNA, inculpatul Gheorghe Dumitru, față de care la acel moment se dispusese începerea urmăririi penale cu privire la cumpărarea influenței inculpatului Bucur Gheorghe asupra unor

magistrați din CSM, a înțeles să formuleze un denunț penal cu privire la cumpărarea de către el a influenței de care se prevala inculpatul Cojocar Eugen asupra membrilor comisiei de examinare, precum și cu privire la ajutorul dat în acest sens de inculpații Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe.

În denunțul penal, dar și în declarația dată de inculpatul Gheorghe Dumitru în data de 29.11.2007, acesta a arătat o situație de fapt care s-a corelat cu probele deținute de către organul de urmărire penală până la acel moment procesual.

Inculpatul Gheorghe Dumitru a recunoscut în cele trei declarații cum, prin intermediul inculpatului Bucur Gheorghe, pe care l-a cunoscut și cu care a ținut legătura cu ajutorul inculpatul Cerbeanu Gheorghe, l-a cunoscut pe inculpatul Cojocar Eugen. De asemenea, a relevat că în discuția purtată de inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cojocar Eugen, acesta din urmă i-a pretins suma de 25.000 euro pentru a interveni asupra membrilor comisiei de examinare, în vederea asigurării promovării examenului, inculpatul Gheorghe Dumitru afirmând că nu este dispus să plătească mai mult de 15.000 euro. A menționat că inculpatul Cojocar Eugen a precizat că va mai analiza această ofertă.

Potrivit aceluiași mărturisiri, suma de 15.000 euro a fost plătită efectiv inculpatului Cojocar Eugen în cursul zilei de 8.11.2007, prin intermediul inculpatului Bucur Gheorghe la biroul notarial al acestuia. Tot Gheorghe Dumitru a mai arătat că, întrucât deținea doar suma de 10.000 euro, diferența de 5.000 euro a împrumutat-o de la finul său, martorul Trandafir Ionel.

În denunțul din 29.11.2007 (filele 173-176 vol.I dosar urmărire penală, numerotate în precedent cu nr.151-157), inculpatul Gheorghe Dumitru precizează expres:

„... Ulterior acestei întâlniri, tot prin Cerbeanu Gheorghe, cel care ținea legătura cu Bucur Gheorghe, am luat la cunoștință că trebuie să merg la o întâlnire la București. Această întâlnire a avut loc la notariatul domnului Bucur Gheorghe din Floreasca, după care am mers într-un restaurant lângă notariat și mi-a fost prezentată o persoană ca fiind procurorul Cojocar Eugen, din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. La discuția cu acesta din urmă am participat decât eu și Bucur Gheorghe, iar Cojocar Eugen a afirmat că se va interesa cine este membru în Comisia de examinare. L-am întrebat pe Cojocar cât m-ar costa. Cojocar Eugen mi-a spus că pentru

reușită m-ar costa 20-25.000 euro, eu replicându-i că este prea mult, fapt pentru care Cojocaru Eugen a spus că va vedea ce poate face.

A doua zi Cerbeanu George mi-a transmis că trebuie să merg la București la biroul notarului Bucur, unde am de încheiat un act.

Eu am înțeles că trebuie să merg pentru a duce banii lui Cojocaru Eugen. Am plecat către București luând cu mine suma de 15.000 euro.

Menționez că suma de 10.000 euro au fost banii mei personali, iar suma de 5.000 euro i-am împrumutat de la finul meu Trandafir Ionel.

În biroul notarului Bucur Gheorghe din ... i-am dat acestuia suma de 15.000 euro pentru a-i fi dată lui Cojocaru Eugen (bancnote de 500, 100 și 50 euro)."

„Revin și arăt faptul că am convingerea intimă că suma de bani la care am făcut referire în denunț a intrat în posesia domnului procurorul Cojocaru Eugen, întrucât toate discuțiile conduceau la această idee”.

Se reține faptul că aceleași aspecte sunt relatate de inculpatul Gheorghe Dumitru și în declarația dată în aceeași zi (29.11.2007).

Ulterior, după ce inculpatul Gheorghe Dumitru a fost încunoștințat că împotriva sa s-a dispus începerea urmăririi penale și cu privire la actul material de cumpărare de influență asupra membrilor comisiei de examinare, corelativ faptei de trafic de influență comisă de inculpatul Cojocaru Eugen, inculpatul Gheorghe Dumitru a retractat în totalitate recunoașterile anterioare.

Cu prilejul declarațiilor de retractare, inculpatul Gheorghe Dumitru a arătat că nimic din ce a afirmat anterior nu este adevărat, că nu a încercat să promoveze examenele prin metode frauduloase, că deși își amintește că s-a întâlnit cu Cojocaru, acesta nu i-a pretins vreo sumă de bani și nici el, la rândul său, nu i-a promis și nu i-a dat vreo sumă de bani.

În declarațiile date în cursul cercetării judecătorești, în fața instanței de fond inculpatul Gheorghe Dumitru a dat o altă explicație întâlnirii cu Cojocaru Eugen, arătând că întâlnirea cu acesta avea ca scop refacerea proiectului său de management pentru concurs.

Astfel, inculpatul Gheorghe Dumitru arată următoarele (filele 213 – 215, vol.III instanță de fond): „Pe data de 6 noiembrie am revenit în București însoțit de Cerbeanu, tot cu mașina matorului Ruxanda, am mers mai întâi la biroul domnului Bucur, unde am lăsat copia proiectului de management pe care eu încercasem să o îmbunătățesc după care m-am deplasat la restaurantul Quadri. Cu acel prilej am aflat că după întâlnirea noastră din data de 30 octombrie, domnul Bucur luase legătura

cu un procuror de la Parchetul General care să mă ajute în refacerea proiectului. La scurt timp după ce noi ne-am așezat la masă a venit și domnul procuror, ulterior aflând că e vorba de domnul Cojocaru, care a stat cu noi circa 10-15 minute, dar în acest interval de timp nu am apucat să discutăm nimic despre proiectul meu. Domnul Bucur l-a condus pe Cojocaru la ieșirea din restaurant și când a revenit la masă ne-a spus că l-a rugat pe Cojocaru să îl întâlnească a doua zi ca să-i arate proiectul meu. În data de 8 noiembrie am venit în București cu completarea la proiect. De data aceasta am venit doar cu martorul Ruxanda”.

În declarația dată în fața instanței de apel la 2 decembrie 2013, inculpatul și-a menținut poziția declarată în fața instanței de fond și a declarat: ”În seara de 30.10.2007, după testarea psihologică ne-am întâlnit din nou la restaurant, în care am comunicat inculpatului Bucur că proiectul meu de management este cam slăbuț, lucru pe care l-am constatat în urma discuțiilor purtate pe parcursul zilei și am încercat să creăm variante pentru îmbunătățirea acestuia. Cu acea ocazie nu am stabilit un plan de acțiune, dar la câteva zile, probabil pe 31.10, inculpatul Bucur l-a contactat pe Cerbeanu și i-a cerut să venim la București pe 6.11, lucru care s-a și întâmplat, deplasarea făcându-se tot cu martorul Ruxanda. Inițial, ne-am deplasat la biroul notarial al inculpatului Bucur, care ne-a spus că a vorbit cu un amic al său, ulterior am aflat că era inculpatul Cojocaru, care mă poate ajuta în îmbunătățirea planului de management. Tot atunci am lăsat planul managerial la birou la inculpatul Bucur și ne-am deplasat toți împreună la restaurant. La restaurant martorul Ruxanda și Cerbeanu au stat separat pentru că nu au vrut să audă ce discutăm eu cu inculpatul Bucur. Mai târziu, la masa la care eram eu a venit și inculpatul Cojocaru care a stat aproximativ 10 minute cu noi la masă. Eu nu am discutat nimic cu acesta. Il cunoșteam dinainte pe inculpatul Cojocaru și nu mi-a fost prezentat, nici eu lui pentru că ne știam dinainte fără a fi în relații apropiate..... Am împrumutat 5000 de euro de la Trandafir pe 6 sau 7 noiembrie, dar acești bani imi erau necesari cheltuielilor ocazionate cu nunta fiicei mele care s-a căsătorit pe 10 noiembrie. Banii i-am restituit pe 8 sau 9 noiembrie pentru că atât lăutarii cât și un depozit mi-au permis să achit cheltuielile necesare după nuntă. După 10 minute, inculpatul Cojocaru a plecat pentru că se grăbea, nu știu de ce, iar când s-a întors la masă inculpatul Bucur, care l-a condus la ieșire, mi-a spus că a vorbit cu el despre proiectul meu. Inculpatul Bucur i-a cerut inculpatului Cerbeanu ca pe 8 .11 să mă

prezint cu proiectul la el la birou, lucru pe care l-am și făcut. În biroul său, inculpatul Bucur mi-a dat niște note care aparțineau inculpatului Cojocaru și care conțineau idei pentru îmbunătățirea proiectului meu. Nu am înmănat nicio atenție și nicio sumă de bani cu acea ocazie inculpatului Bucur. ...Pe 20.11E posibil să fi avut o convorbire telefonică și cu inculpatul Bucur, dar nu-mi amintesc exact. În cadrul acestor discuții mi s-a menționat că știe Cojocaru ce face, dar eu personal nu știu despre ce este vorba pentru că inculpatul Cojocaru nu avea atribuții în derularea concursului. Înainte de afișarea rezultatelor oficiale ale concursului am primit un telefon de la inculpatul Cerbeanu care mi-a spus că am promovat examenul. Știu că am primit telefoane de felicitare în seara aceea, dar nu mai îmi amintesc de la cine, probabil de la Bucur și de la Cerbeanu.”

La rândul lor, în declarațiile date în fața instanței de fond, inculpații Cojocaru Eugen (filele 208-212 vol.III instanță de fond), Cerbeanu Gheorghe (filele 216 – 218 vol.III instanță de fond) și Bucur Gheorghe (filele 219 – 220 vol.III instanță de fond) prezintă aceeași versiune asupra scopului întâlnirii de la restaurantul Quadri.

Inculpatul Bucur Gheorghe a declarat în fața instanței de apel o versiune corelată cu cea oferită post-retractare de inculpatul Gheorghe Dumitru: ”..... Cerbeanu mi-a spus că inculpatul Gheorghe a dat testul psihologic și l-a sunat pe inculpat, cerându-i să vină și el la restaurant și a venit. În acea seară, din discuții, Gheorghe Dumitru mi-a spus că a aflat că planul de management este cam slăbuț, dar nu am stabilit împreună nimic. După întâlnirea din 30.10, la o zi sau două, aveam planificate, la biroul notarial, discuții preliminare cu fiul inculpatului Cojocaru și cu acesta pentru încheierea unui contract de vânzare cumpărare care ridică probleme juridice. În discuțiile purtate cu acea ocazie la notariat i-am spus lui Cojocaru Eugen că prietenul prietenului meu s-a înscris la un examen de promovare și l-am întrebat dacă îl putem ajuta. El mi-a spus că numai dacă știe ceva carte și are un plan managerial bun. Ajutorul urma să constea în îmbunătățiri aduse proiectului de management. După întrevvedere cu Cojocaru, l-am sunat pe Cerbeanu și l-am anunțat că, cred că am găsit soluția și i-am comunicat să vină împreună la mine la birou pe data de 06 noiembrie. Pe data de 6.11, cei doi împreună cu Ruxanda au venit la biroul meu unde am stat cam 5 minute, timp în care Gheorghe Dumitru mi-a înmănat planul managerial, care cred că și acum este la birou, și ne-am deplasat

împreună la restaurantul Quadri.... Inculpatul Cojocar, inițial, a refuzat să vină spunând că nu are timp. A revenit apoi spunând că va trece pentru scurt timp, lucru care s-a și întâmplat. A venit la masa la care eu stăteam doar cu Dumitru. Pentru că inculpatul Cerbeanu și martorul Ruxanda s-au retras la o altă masă nu s-a discutat nimic despre o eventuală tranzacție de influență, ci numai banalități legate de starea de sănătate, de situația economică și socială etc. Inculpatul Cojocar a stat doar 10 -11 minute pentru că se grăbea, de altfel nu a băut decât un pahar de apă sau de cafea, l-am condus la ieșire și l-am rugat măcar un minut să treacă pe la biroul meu să-i arăt proiectul lui Dumitru Gheorghe, dar mi-a spus că-i grăbit și că vine mâine. Cu ocazia discuției de la restaurant am abordat și aspecte referitoare la sume care se practică pentru a accede în București în profesiile de notar sau avocat, aspecte care le cunoștea din experiența mea pentru că în trecut am fost avocat , iar la acea dată eram notar. ”

Aceeași versiune post retractare este oferită și de declarația inculpatului Cojocar Dumitru:” Nu recunosc faptele pentru care sunt trimis în judecată și arăt că am acceptat să îl ajut pe domnul Bucur în virtutea relațiilor noastre de prietenie fără a pretinde însă în acest sens vreun folos material sau de altă natură. Ajutorul pe care mi l-a solicitat se limita la aducerea unor precizări și completări proiectului de management pe care inculpatul Dumitru urma a-l susține în fața comisiei de examinare. La data de 5.11.2007 am fost contactat telefonic de inculpatul Gheorghe care m-a rugat ca a doua zi să ne întâlnim fie la biroul dânsului, fie în altă parte pentru a discuta cu niște cunoștințe, lucru pe care eu l-am acceptat. A doua zi, pe 6 noiembrie, în jurul orelor 13.00, tot în urma unui apel telefonic al inculpatului Bucur am intrat în incinta unui restaurant unde am constatat că inculpatul Bucur era la masă cu individ grizonat pe care nu-l cunoșteam. inculpatul Bucur a venit după mine spunându-mi că ar dori să legătura cu Dăscălescu sau Deliorga pentru că inculpatul Gheorghe Dumitru, despre care ulterior am aflat că este persoana grizonată cu care Bucur stătea la masă, ar fi fost lucrat pe plan local.

.....”

Instanța de apel consideră că acest inculpat a explicat stângaci și de o manieră **necredibilă, prin prisma pregătirii sale, a funcției ocupate și a experienței profesionale de lungă durată**, discrepanțele dintre declarația dată în faza de urmărire penală și cele date în fața instanțelor referitor la împrejurarea cunoașterii sau nu a inculpatului

Gheorghe Dumitru: "Precizez că declarația pe care am dat-o la urmărirea penală, în sensul că anterior îl mai văzusem de 2 ori pe inculpatul Gheorghe Dumitru, la vânătoare și la CSM, nu corespunde realității. Am semnat respectiva declarație fără a o citi pentru că eram marcat de cele întâmplare și fac precizarea că nu a existat un plan de desfășurare a urmăririi penale în ceea ce mă privește.... Fac precizarea că în cursul discuțiilor avute la masă nu s-a discutat sub nicio formă despre eventuale sume de bani traficate cu ocazia examenelor de promovare, nici la modul general și nici în ceea ce ce-l privește pe Dumitru, motiv pentru care nu-mi explic declarațiile date de ceilalți inculpați și nici autodenunțul pe care l-a făcut ulterior Gheorghe Dumitru. Probabil se datorează bolii și stării de labilitate și tensiune generate de începerea urmăririi penale."

Mai mult decât atât, se reține că inculpatul a încercat să ofere o explicație la fel de necredibilă atitudinii procesuale contradictorii a inculpatului Gheorghe Dumitru, prin referire la un eveniment ce a avut loc după data denunțului, declarației de recunoaștere și retractării acestora (29.10.2007): *"Ulterior, când am vizionat caseta cu **șantajul** mi-am explicat toate aceste declarații"*.

Precizăm că prin denumirea de "**șantaj**", inculpatul se referă la discuția din 30.10.2007 dintre inculpatul Gheorghe Dumitru și procurorii de caz, în urma căreia, de altfel, nu se poate reține că inculpatul ar fi fost "șantajat", fie chiar și pentru împrejurarea că nu a considerat necesar să formuleze plângere penală pentru săvârșirea acestei infracțiuni de către procurori, atitudine care îndreptățește concluzia noastră că, în realitate, **nu există o explicație plauzibilă pentru schimbarea declarațiilor de recunoaștere ale inculpatului Gheorghe Dumitru și nici a declarației prin care Cojocaru Eugen a precizat organului de urmărire penală că, în fapt, îl cunoștea pe inculpatul Gheorghe Dumitru.**

Inculpatul Cojocaru Eugen continuă declarația dată în fața instanței de apel: *"În momentul în care am intenționat să plec inculpatul Bucur m-a rugat să trec câteva momente pe la biroul său notarial să văd planul de management al inculpatului Gheorghe, dar i-am spus că mă grăbesc și i-am indicat câteva elemente care trebuiau să figureze într-un plan de management....În acea seară, 7.11.2007, am schițat câteva idei pentru un plan de management, iar a doua zi am venit la biroul inculpatului Bucur pentru a-i da ceea ce scrisesem"*

Mai departe, deși precizează *"Am mai avut o întâlnire la biroul notarului public pe data de 08 noiembrie în care mi-a fost arătat planul de*

management al inculpatului Gheorghe Dumitru, plan care mi s-a părut slab mai ales în ceea ce privește latura economică, motiv pentru care l-am și sfătuit să-i spună inculpatului să ia legătura cu managerul economic al parchetului. ”, inculpatul Cojocaru nu oferă o explicație pentru împrejurarea că, în realitate, planul în discuție fusese deja depus la INM ca atare, nu mai era eficient niciun fel de pretins ajutor pe care inculpatul sau directorul economic ar fi putut să îl ofere: ”Planul fusese depus la INM anterior, iar toate sugestiile mele aveau drept scop îmbunătățirea acestuia în susținerea orală pe care inculpatul urma a o face în fața comisiei.”

Și declarația inculpatului Cerbeanu Gheorghe, dată în ședință publică din 2 decembrie 2013 în fața instanței de apel, este menită să susțină varianta declarată de inculpatul Gheorghe Dumitru după retractarea recunoașterilor sale inițiale: ”Am avut o întâlnire la restaurantul Quadri pe 30 octombrie cu inculpatul Bucur și de acolo l-am sunat și pe inculpatul Dumitru Gheorghe care și-a lăsat mașina la ieșirea din București și a venit la noi. Cu acea ocazie ne-a povestit că în aceeași zi a dat testul psihologic și că planul său este slăbuț. ... Am purtat până pe 5,6 noiembrie mai multe discuții cu Bucur și Dumitru, dar fac precizarea că în mod uzual discut cu Bucur de 5, 6 ori pe zi..... Pe 6 noiembrie ne-am deplasat la biroul notarial al inculpatului Bucur care ne-a spus că a găsit o soluție pentru planul managerial la un tip din parchet. Ne-am deplasat la restaurantul Quadri unde inițial am stat toți la masă, dar când inculpatul Cojocaru a sunat că este în apropiere, eu și cu Ruxanda ne-am dus la altă masă. Cojocaru Eugen a stat doar 10 minute în seara aceea, spunând că nu are timp să vizioneze proiectul lui Dumitru Gheorghe, iar eu am fost sunat a doua zi, pe 7.11 de inculpatul Bucur, care mi-a spus că pe 8.11 inculpatul Gheorghe să se prezinte la el la birou cu proiectul. Eu nu am făcut acea deplasare la București, Dumitru deplasându-se împreună cu Ruxanda, acesta din urmă spunându-mi că a primit un proiect managerial.”

În acord cu raționamentul primei instanței, instanța de control judiciar consideră că versiunea susținută de către inculpați reflectă o înțelegere conjuncturală intervenită între inculpați, în încercarea de a da un sens întâlnirilor lor

În realitate, însă, varianta inculpaților nu este plauzibilă, fiind contrazisă de probele administrate în cauză, astfel că Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul de 5 Judecători consideră că situația de

fapt este cea expusă anterior, corelată cu denunțul inculpatului Gheorghe Dumitru din 29 noiembrie 2007, nu cea prezentată în declarațiile inculpaților date în fața instanțelor, având în vedere considerentele exprimate de instanță mai sus, dar și următoarele argumente:

1) Inculpatul Gheorghe Dumitru **nu a oferit o justificare rezonabilă asupra retractării denunțului formulat** și a declarațiilor inițiale date în cursul urmăririi penale în data de 29 noiembrie 2007.

Astfel, inculpatul arată (filele 214-215 vol.III instanță):

„Deși știam că nu este adevărat, în condițiile de atunci, fără a avea la mine medicamentele, am consimțit să dau o declarație în care să arăt că am dat bani lui Bucur și Cojocaru....Nu îmi explic cum am ajuns să dau această declarație, este un moment pe care îl regret în viața mea, eu m-am gândit, cred, că nu implic pe nimeni dacă declar în acest sens, pentru că știam că totul reprezintă o minciună și adevărul va ieși la iveală....Împrejurarea că în cursul aceleiași zile, de 29 noiembrie, am dat declarații contradictorii, am explicat-o în sensul că primele declarații au fost sub presiune, dar ulterior mi-am dat seama că am greșit și am dat o altă declarație prin care am revenit”.

Totodată, în declarația dată în fața instanței de apel, inculpatul a precizat: *”Pe 29.11. am fost însoțit de lucrători de poliție la București la sediul DNA, fără a mi se permite nici măcar să-mi iau medicamentele, eu fiind bolnav de inimă și am fost ținut în sediul DNA de la 12 până la ora 21, fiind plimbat în diferite birouri și exercitându-se presiuni psihice asupra mea. În aceste condiții am formulat autodenunțul pentru care acum imi cer scuze...”*.

Se apreciază că o asemenea explicație nu poate fi credibilă, având în vedere pregătirea juridică a inculpatului și, mai mult, profesia acestuia de procuror, care cunoaște dispozițiile procedurale penale, știe care este semnificația unui denunț, cunoaște foarte bine procedeele și procedurile de cercetare penală și drepturile invinuiților și inculpaților și, mai ales, implicația aspectelor declarate de către cei cercetați, astfel că motivarea *„m-am gândit că nu implic pe nimeni”* nu poate fi acceptată.

Cât privește *„declarațiile date sub presiune”*, însuși inculpatul, în declarația sa olografă (fila 177-176 vol.I dosar urmărire penală) arată: *„Precizez că am consimțit să dau prezenta declarație de bunăvoie”* și, în plus, nu a evocat nici o presiune concretă care s-ar fi exercitat asupra sa în data de 29 noiembrie 2007.

În ceea ce privește valoarea probatorie pe care instanța de apel, în acord cu prima instanță, o acordă denunțului formulat de către inculpatul Gheorghe Dumitru, pentru considerentele exprimate pe larg, prin care a fost respinsă critica menționată la **punctul II.9** de mai sus, concluzia este că cele semnalate în denunțul și declarațiile inițiale din 29 noiembrie 2007 ale inculpatului Gheorghe Dumitru sunt avute în vedere de această instanță numai în măsura în care, conform art.69 Cod procedură penală, se coroborează cu alte fapte și împrejurări rezultate din ansamblul probator administrat în cauză.

2) Versiunea inculpaților cu privire la **scopul întâlnirilor cu Cojocaru Eugen**, respectiv refacerea proiectului de management, a fost invocată pentru prima dată, în cursul cercetării judecătorești, această „justificare” a motivului întâlnirilor neregăsindu-se nici în declarațiile date procurorilor de caz, dar nici în declarațiile date de inculpați în fața judecătorului, cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă.

Se subliniază că în declarația dată în 11.12.2007 (pe care inculpatul Gheorghe Dumitru a relevat Înaltei Curți că și-o menține), acesta a arătat:

„ ... Ne-am întâlnit din nou cu Bucur la un restaurant din apropierea biroului notarial unde a mai venit încă un procuror care ne-a fost prezentat de către Bucur ca fiind Cojocaru Eugen de la Parchetul General. Acesta din urmă a rămas doar câteva minute cu noi la masă, nu știu cine l-a chemat, nu știu de ce a venit și nici nu-mi amintesc ce am discutat împreună cu acesta”.

În aceeași declarație (menținută), inculpatul Gheorghe Dumitru recunoaște următoarea deplasare la București, la biroul inculpatului Bucur, dar nu pomenește nimic de nici un proiect sau completarea acestuia:

„Îmi amintesc că la scurt timp după acea deplasare în București, când l-am cunoscut pe Cojocaru, m-am deplasat din nou în capitală, de data aceasta însoțit doar de Ruxanda Constantin, deplasare făcută în scopul achiziționării de diverse bunuri pentru nunta fiicei mele. Este adevărat că am trecut și pe la biroul notarului Bucur unde am rămas câteva minute, însă doar să îl salut din respect și prietenie”.

Nici în declarația dată în ședința de judecată din 12 decembrie 2007, cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă, inculpatul Gheorghe Dumitru nu face referire la pretinsul ajutor dat de inculpatul Cojocaru Eugen pentru refacerea proiectului.

Acesta arată (filele 38-39, dosar nr. 11027/1/2007): „L-am vizitat pe domnul Bucur, cred că de 3-4 ori, dar de fiecare dată însoțit de Cerbeanu și o dată de către șofer. Am trecut întâmplător pe la dumnealui, pentru că mă deplasasem să fac cumpărături în București, pentru nuntă”.

Cu referire la inculpatul Cojocaru Eugen, în aceeași declarație arată: „O singură dată l-am întâlnit pe domnul Cojocaru, eram împreună cu domnul Bucur ...Nu am discutat despre subiectul concursului de promovare, pentru că nu știam dacă avea vreo calitate prin care să mă ajute”.

În ceea ce-l privește pe inculpatul Cojocaru Eugen, acesta, în declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 29 noiembrie 2009, nu numai că nu face nici un fel de referire la îmbunătățirea proiectului lui Gheorghe Dumitru, dar nici nu recunoaște întâlnirea cu acesta din data de 6 noiembrie 2007: „În ceea ce-l privește pe Gheorghe Dumitru nu aș putea susține că îl cunosc, având în vedere că l-am întâlnit de două ori în viața mea : o dată anul trecut la o vânatoare și a doua oară nu-mi amintesc cu precizie unde, fie la Parchetul General, fie la CSM. Această a doua întâlnire s-a petrecut cel mai probabil la începutul lunii noiembrie 2007. Cert este că nu am avut cu acesta discuții în ce privește rezolvarea promovării examenului susținut de Gheorghe Dumitru ...”.

În declarația dată în fața judecătorului investit cu soluționarea propunerii de arestare preventivă, la data de 12 decembrie 2007 (filele 42-43 dosar nr. 11027/1/2007), inculpatul Cojocaru Eugen arată însă: „Nu sunt sigur că m-am întâlnit vreodată cu domnul Gheorghe”.

Astfel cum s-a arătat anterior, declarația de la urmărire penală privind împrejurarea că îl cunoștea pe inculpatul Gheorghe Dumitru este în contradicție flagrantă cu cea dată în fața instanțelor de fond și de apel, când inculpatul Cojocaru Eugen a declarat contrariul, iar justificarea oferită de inculpatul Cojocaru pentru modificarea radicală a declarației este apreciată ca nefiind credibilă, prin prisma pregătirii inculpatului, a funcției ocupate și a experienței profesionale de lungă durată.

Tot în cadrul dosarului nr.11027/1/2007, în fața judecătorului investit cu soluționarea propunerii de arestare preventivă, la data de 12 decembrie 2007, inculpatul Bucur Gheorghe a dat o declarație (filele 40-41), arătând că: „În virtutea relației noastre foarte vechi am îndrăznit că-l întreb (pe Cojocaru Eugen) dacă poate să monitorizeze evoluția în concurs a domnului Gheorghe.... O singură dată domnul Gheorghe m-a vizitat fără să fie și domnul Cerbeanu. Urma să-și viziteze fiul în

București, am băut o cafea și m-a întrebat dacă știu ceva despre concurs ...". Nu se vorbește absolut nimic despre un proiect de management.

Nici inculpatul Cerbeanu Gheorghe, în declarația dată în cursul urmăririi penale la data de 30 noiembrie 2007 (filele 469-478) nu se referă la refacerea proiectului de management al inculpatului Gheorghe Dumitru. Recunoaște, însă, întâlnirea cu Cojocaru Eugen din 6 noiembrie 2007, discuția confidențială pe care acesta a purtat-o cu inculpații Bucur Gheorghe și Gheorghe Dumitru, precum și împrejurarea că au avut loc discuții despre sume de bani pe care unii candidați i-ar da pentru ocuparea unei funcții de conducere.

De altfel, deși inculpații susțin că planul de management a fost adus de inculpatul Gheorghe Dumitru la 6 noiembrie 2007 la biroul notarial al inculpatului Bucur Gheorghe, înregistrările ambientale efectuate în acea zi, care surprind momentul deplasării la biroul notarial, nu dovedesc că inculpații Dumitru Gheorghe sau Cerbeanu Gheorghe ar fi avut asupra lor ceva ce ar putea semăna cu un plan managerial sau o mapă ori plic în care acesta ar fi putut fi depus. Dimpotrivă, înregistrările dovedesc că cei doi nu aveau nici un obiect asupra lor.

3) Inculpatul Gheorghe Dumitru a fost cel care, cu prilejul denunțului, a furnizat date ce apăreau pentru prima oară în ancheta penală, concretizând suma pretinsă de inculpatul Cojocaru Eugen și suma oferită.

4) Nesinceritatea inculpatului Gheorghe Dumitru în ceea ce privește retractarea mărturisirii anterioare rezultă și din faptul că, în declarațiile din cursul urmăririi penale acesta a susținut că repetatele deplasări la București erau pentru a face cumpărături în vederea unei apropiate nunți ce avea loc în familia sa, dar activitățile de supraveghere operativă au surprins în mod constant faptul că inculpatul s-a deplasat la București în zilele de 18 octombrie, 6, 8 și 15 noiembrie 2007, exclusiv pentru a se întâlni cu inculpații Bucur Gheorghe și Cojocaru Eugen.

5) Așa cum instanța a remarcat anterior, **scopul pretins de inculpați, respectiv îmbunătățirea proiectului de management, nu se putea realiza**, dat fiind că la data întâlnirilor dintre inculpați, respectiv, 6 și 8 noiembrie 2007, proiectele de management ale candidaților erau deja depuse, iar versiunea că inculpatul Gheorghe Dumitru putea susține oral altceva decât proiectul scris sfidează orice regulă de desfășurare a concursului.

Toate aceste argumente contrazic apărările inculpaților și formează convingerea instanței că retractările ulterioare ale inculpatului Gheorghe Dumitru sunt nejustificate și nesincere, iar situația de fapt a fost, în realitate, cea expusă de acest inculpat în denunțul formulat.

Aspectele evidențiate în declarațiile de recunoaștere ale inculpatului Gheorghe Dumitru se coroborează cu celelalte probe administrate în cauză, respectiv declarațiile martorilor Ruxanda Constantin Daniel și Trandafir Ionel, înregistrările audio-video, atât cele deja relevate, cât și cele care surprind acțiunile ulterioare datei de 8 noiembrie 2011 ale inculpaților.

Martorul Ruxanda Constantin Daniel, decedat pe parcursul procesului penal, a dat în timpul urmăririi penale trei declarații.

Cu privire la declarațiile acestui martor, instanța de apel **respinge** apărările formulate de inculpatul Cojocaru Eugen, în sensul că **declarațiile acestui martor nu oferă vreun element de certitudine**, neexistând posibilitatea audierii sale nemijlocite de către instanțe. Dimpotrivă, în baza art.327 alin.3 Cod procedură penală, instanța de apel consideră întemeiată decizia primei instanțe de a valorifica declarația acestui martor potrivit textului arătat.

În declarația din 29 noiembrie 2007, martorul arată:

„După câteva zile, nu aş putea preciza câte, am fost din nou solicitat de către Cerbeanu să mai fac o deplasare în Bucureşti cu el şi cu Gheorghe Dumitru. Ne-am deplasat toţi trei ... la biroul notarului Bucur şi ... de aici, peste drum, la restaurantul Quadri ... unde mai trebuia să vină o persoană ...

Îmi amintesc că acest individ arăta ca trecut de 50 de ani, solid, cu mustaţă. După plecarea lui, am revenit la masă, iar din discuţiile purtate imediat de Bucur Gheorghe şi Gheorghe Dumitru, am realizat că Bucur era nemulţumit, exprimându-se că: **nu este posibil să rogi un prieten să te ajute cu ceva, şi să ceară asemenea sume**, referindu-se la suma de 50.000 de euro. Tot în acea discuţie, Gheorghe Dumitru era evident supărat, replica lui fiind: **nici dacă îmi vând casa nu fac rost de atâţia bani**, că ar putea face rost de 10.000 – 15.000 şi că mai bine rămâne procuror simplu.

Am plecat cu toţi de la restaurant nu după multă vreme şi, pe drum Gheorghe Dumitru era tot supărat. Din discuţiile pe care le-a mai purtat până acasă cu Cerbeanu, am înţeles că acel domn, care a apărut în

restaurantul „Quadri” și cu care au discutat circa 10 minute, se numește Cojocaru și că este procuror în Parchetul General.

La un interval scurt, o zi sau două, la solicitarea lui Gheorghe Dumitru, am convenit să mai facem o deplasare în București, de această dată doar el și cu mine, întrucât trebuia să se deplaseze la biroul notarului Bucur. Deși nu mai aveam dispoziție de atâtea drumuri, am fost de acord la rugămintea lui Gheorghe Dumitru și ne-am înțeles că, a doua zi, dimineața, să-l iau de la birou și să-l duc la București. Îmi amintesc că în preziua plecării Gheorghe Dumitru m-a sunat și mi-a cerut să-l împrumut cu 5.000. Nu a precizat ce 5.000, însă eu am înțeles că era vorba de euro sau dolari. L-am refuzat și nu știu dacă a făcut rost din altă parte, și nici pentru ce anume avea nevoie.

A doua zi ne-am deplasat, Gheorghe Dumitru și cu mine, în București, direct la biroul notarial al lui Bucur Gheorghe, aici a intrat doar Gheorghe Dumitru, a rămas cel mult 10 minute, a ieșit și am pornit direct spre Pitești, respectiv Râmnicu Vâlcea. Precizez că îmi amintesc cu exactitate faptul că, la ieșirea din biroul notarial, Gheorghe Dumitru era într-o dispoziție bună și mi-a spus: **sunt mai liniștit, mai ușor**. Nu a dat alte amănunte și nici eu nu l-am întrebat. Deplasarea Pitești-București și retur a fost scurtă, nu ne-am abătut de la drum, nu am luat masa, nu am contactat alte persoane...” (filele 2-16, vol.III d.u.p.).

Aceleași susțineri se regăsesc și în declarația din data de 4.12.2007.

Declarația sa din 25 februarie 2008 cuprinde aceleași referiri ca declarațiile anterioare, despre care martorul arată explicit că și le menține, corespund adevărului, iar martorul nu are nici o obiecție de formulat cu privire la modul în care a fost audiat în cauză.

Interceptările telefonice, prezentate anterior, arată cum inculpatul Gheorghe Dumitru, imediat după ce în data de 7.11.2007 (ora 15,39) a fost anunțat de inculpatul Cerbeanu Gheorghe de necesitatea deplasării în București pentru a doua zi „în varianta propusă de el”, l-a contactat telefonic pe martorul Ruxanda Constantin Daniel (ora 16,16) solicitându-i suma de 5.000 euro împrumut (aspect relatat și de martor în declarație).

Refuzat de martorul Ruxanda, după 3 minute (ora 16,19) inculpatul Gheorghe Dumitru l-a sunat pe martorul Trandafir Ionel pentru a-i solicita 5.000 euro, bani de care avea nevoie cel târziu a doua zi dimineața.

Audiat, martorul Trandafir Ionel declară în cursul urmăririi penale (filele 33, vol.III d.u.p.):

„Îmi amintesc că, în urmă cu câteva săptămâni ... acesta, m-a contactat pe telefonul mobil și mi-a solicitat să-l împrumut de urgență cu suma de 5.000 de euro. Discuția a avut loc într-o după-amiază și știu că, inițial, am convenit ca să îi dau această sumă a doua zi dimineața acasă sau la birou. Până la urmă i-am remis această sumă în aceeași seară în care mi-a și cerut-o” (filele 33, vol.III d.u.p.).

Martorul Trandafir Ionel a fost audiat și în cursul cercetării judecătorești (filele 3-4, vol.IV instanță), menținându-și declarația prin care a confirmat împrumutul sumei de 5.000 de euro acordat inculpatului Gheorghe Dumitru.

Precizarea suplimentară a martorului, pe care nu a relevat-o în cursul urmăririi penale, că inculpatul Gheorghe Dumitru i-a explicat că *„acești bani îi sunt necesari pentru cheltuielile cu nunta, respectiv lăutari, băutură, ceva de genul acesta”* nu se poate explica altfel decât printr-o conivență a martorului cu inculpatul, survenită ulterior declarației date de martor la urmărire penală, când nu a precizat asemenea detalii.

Deși martorul Trandafir Ionel a afirmat în instanță că au fost exercitate asupra sa presiuni la sediul DNA, atunci când instanța i-a solicitat să indice în concret, la ce presiuni face referire, acesta a relevat că *unul dintre procurori i-a pus în vedere să declare adevărul „fiindcă altfel ar putea deveni din martor inculpat”*, însă că procurorul în fața căruia a dat declarație nu a exercitat nici o presiune asupra sa.

În cadrul motivelor de apel, inculpatul Bucur Gheorghe a invocat faptul că efectuarea actelor de urmărire penală și obținerea probelor, între care declarațiile mărtorilor Ruxanda Constantin Daniel, Trandafir Ionel și a învinuiților, s-ar fi realizat *„în condiții oculte”*, pe timp de noapte și sub amenințare.

Această critică a mai fost analizată anterior, la punctele I.3 și respectiv, II.9 din motivare, fiind respinsă de către instanța de apel în baza motivelor prezentate la punctele respective, la care facem trimitere și pe care nu le vom relua.

Se mai reține că, având în vedere specificul infracțiunilor de corupție, care au un caracter confidențial, este evident că inculpatul Gheorghe Dumitru nu i-a dezvăluit martorului Trandafir adevăratul motiv pentru care îi solicitase împrumutul, dar nici nu a prezentat, deși ar fi fost posibil și necesar, probe pentru a dovedi că, într-adevăr, la data respectivă a plătit lăutarii sau a cumpărat băutura pentru nuntă.

Nu mai puțin important este că toate acțiunile ulterioare ale inculpaților conturează perfect activitatea infracțională în care aceștia erau angrenați.

După plecarea intempestivă a inculpatului Gheorghe Dumitru la București în data de 8 noiembrie 2007, consecutivă procurării sumei de 5.000 de euro de la martorul Trandafir (inculpatul a învederat la urmărirea penală că deținea diferența, de 10.000 de euro), acesta a intrat în biroul notarului Bucur, unde a rămas circa 10 minute, după care a revenit în autoturismul condus de Ruxanda Constantin Daniel și, împreună au pornit direct spre Pitești (supravegherea operativă și planșele foto se află la filele 257 – 266 vol.II dosar urmărire penală).

Martorul Ruxanda Constantin Daniel precizează, în declarația din data de 25.02.2008: „Îmi amintesc cu exactitate faptul că, la ieșirea din biroul notarial, Gheorghe Dumitru era într-o dispoziție bună și mi-a spus: sunt mai liniștit, mai ușor”.

Imediat după plecarea inculpatului Gheorghe Dumitru, inculpatul Bucur Gheorghe l-a anunțat telefonic pe Cojocaru Eugen (convorbirea de la ora 11,22) că îl așteaptă la birou, iar la ora 13,34 inculpatul Cojocaru l-a înștiințat pe Bucur că a pornit spre Biroul Notarial al acestuia.

Întâlnirea celor doi la Biroul Notarial de pe ... a fost supravegheată operativ (filele 267 – 280, vol.II dosar urmărire penală), înregistrarea fiind vizionată și în cursul cercetării judecătorești, în fața instanței de fond, în ședință publică.

Se conturează cu claritate faptul că, în raport de toate probele administrate în cauză, astfel cum au fost prezentate anterior, la această întâlnire de la Biroul Notarial al inculpatului Bucur, acesta din urmă i-a remis inculpatului Cojocaru cei 15.000 de euro primiți de la inculpatul Gheorghe Dumitru, apărarea inculpaților în sensul că ar fi fost vorba de „proiectul de management” neputând fi primită, din motivele evocate anterior.

Se reține că în următoarele zile, de **12, 13 și 14 noiembrie 2007**, inculpații s-au căutat reciproc, pentru a se asigura că lucrurile merg așa cum doreau.

Dialogurile dintre inculpații Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, transmise mai departe inculpatului Gheorghe Dumitru, confirmă conștientizarea acestora privind modalitatea frauduloasă în care Gheorghe Dumitru urma să promoveze examenul.

Sunt elocvente următoarele aprecieri:

- Cojocaru Eugen le-a transmis că Gheorghe Dumitru, „candidatul”, poate sta liniștit „că nu are nici o problemă, singura de care trebuie să se ocupe este organizarea petrecerii de după examen” (convorbire dintre Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe în data de 12 noiembrie 2007);

- Bucur Gheorghe îl asigură pe Cerbeanu că: „... îți aduc aminte că problema nu mai e a noastră și nici măcar a lui” (filele 55-58, vol.IV dosar urmărire penală).

În data de 16 noiembrie 2007, inculpatul Gheorghe Dumitru a susținut proiectul de management, iar în zilele următoare inculpații își dau reciproc, asigurări, că totul merge conform planului.

În data de 20 noiembrie 2007, însă, inculpatul Gheorghe Dumitru a aflat că nota obținută de el la proba de susținere a proiectului de management este mai mică decât a contracandidatului său, prilej ce determină alte convorbiri și explicații între inculpați, ceea ce a întărit convingerea instanțelor privind colaborarea infracțională a acestora, deoarece acest tip de comunicare nu se justifică în ipoteza pretinsului ajutorul cu „proiectul de management”, dar este perfect adecvat și coerent pentru situația relevată de denunțul inculpatului Gheorghe Dumitru: Gheorghe Dumitru îl sună pe Cerbeanu, manifestându-și nemulțumirea, iar Cerbeanu îl anunță pe Bucur, „care promite că va lua măsuri”. Mai departe, Bucur îl sună pe Cojocaru, iar mesajul liniștitor al acestuia din urmă pentru Gheorghe Dumitru este transmis din nou între inculpați, concluzia fiind că totul se derulează potrivit planului, iar nota primită este doar o „strategie”.

În legătură cu participarea inculpatului Cerbeanu Gheorghe, se reține că acesta l-a prezentat pe inculpatul Gheorghe Dumitru inculpatului Bucur Gheorghe, cunoscând exact care era scopul deplasărilor acestuia în București.

Dialogurile, în limbaj codat, din discuțiile telefonice dintre Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe și Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe și martorul Ruxanda Constantin Daniel relevă că inculpatul Cerbeanu Gheorghe era la curent cu toate elementele esențiale ale convenției survenite între Gheorghe Dumitru și inculpatul Cojocaru Eugen, spunându-i lui Gheorghe Dumitru, în timpul examenelor, că singura preocupare a sa trebuia să fie de a se pregăti pentru petrecerea de promovare, la examen urmând să facă doar act de prezență.

Tot inculpatul Cerbeanu Gheorghe este cel care i-a solicitat martorului Ruxanda Constantin Daniel să facă o deplasare cu inculpatul Gheorghe Dumitru la București în data de 8.11.2007, dată la care s-a remis suma de 15.000 de euro, spunându-i martorului că trebuie să-l aducă pe Gheorghe Dumitru la notarul Bucur Gheorghe, unde trebuia să pregătească lucrarea sau cazul ce urma să-l prezinte.

Se apreciază, în acord cu concluzia instanței de fond, că inculpatul Cerbeanu Gheorghe era în deplină cunoștință că inculpatul Gheorghe Dumitru nu avea de susținut proiectul de management în data respectivă. Cât despre pretinsul scop al întâlnirilor, respectiv refacerea proiectului de management, s-a argumentat deja de ce această apărare, survenită pentru prima dată în cursul cercetării judecătorești și în contradicție cu apărările din cursul urmăririi penale, nu poate fi primită.

În lumina tuturor mijloacelor de probă prezentate mai sus, coroborate cu denunțul inculpatului Gheorghe Dumitru, cu declarațiile martorului Ruxandra Constantin Daniel, cu interceptările convorbirilor telefonice efectuate în cauză, astfel cum au fost prezentate mai sus, cu declarațiile date de către Cojocar Eugen și Gheorghe Dumitru cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă, cu activitatea de supraveghere operativă referitoare la întâlnirea de la Biroul Notarului Public Bucur din 8 noiembrie 2007 (filele 267 – 280, vol.II dosar urmărire penală), **criticile de netemeinicie invocate de inculpații Cojocar Eugen** (cu privire la pretinsa nerelevanță a discuțiilor de la întâlnirea de la restaurantul Quadri) **și de inculpatul Cerbeanu Gheorghe** (referitoare la împrejurarea că la dosarul cauzei nu există nicio probă din care să rezulte săvârșirea de către acest din urmă inculpat a unei fapte de complicitate) **sunt apreciate ca nefondate de către instanța de apel, vinovăția acestor inculpați fiind conturată de multiplele probe enumerate anterior, dar și în continuare, care se coroborează cu recunoașterea inculpatului Gheorghe Dumitru.**

Mai mult, contrar apărărilor inculpatului Cojocar Eugen, instanța de apel apreciază că **doar declarațiile de recunoaștere ale inculpatului Gheorghe Dumitru se coroborează cu celelalte mijloace de probă**, pe când declarațiile de retractare ale acestuia se coroborează doar cu declarațiile celorlalți inculpați date în fața instanțelor, **dar nu în integralitate**, situație în care valoarea probatorie a declarațiilor este limitată prin dispozițiile art.69 Cod procedură penală, apărările formulate fiind nesustținute.

Pentru identitate de raționament și argumentație, instanța de apel **respinge și apărările similare ale inculpatului Gheorghe Dumitru, care a invocat, în mod neîntemeiat, nedovedirea vinovăției sale sub aspectul faptelor reținute în sarcina sa.**

Revenind la prezentarea probelor, în data de 22 noiembrie 2007 sunt surprinse dialoguri între inculpați ce confirmă implicarea inculpatului Cojocar, inculpatul Bucur spunându-i inculpatului Gheorghe Dumitru că preocuparea, de acum, nu mai este decât a lui Cojocar, „care știe ce face” (filele 75-77, vol.I dosar urmărire penală).

Evident că varianta inculpaților privind pretinsul ajutor dat pentru îmbunătățirea proiectului de management (care, insistăm, era deja depus la INM la momentul oferirii sugestiilor de către Cojocar) nu se coroborează în niciun mod cu cele transmise între inculpați, în schimb demonstrează săvârșirea de către inculpați a faptelor reținute în sarcina lor.

Sub acest aspect, pentru considerentele anterior arătate, inclusiv în analiza realizată la punctul **B. 2)** de mai sus, **instanța de apel respinge apărarea inculpatului Cojocar Eugen, în sensul că scopul real al întâlnirii din 7 noiembrie 2007 dintre inculpatul Cojocar și inculpatul Bucur Gheorghe (de la biroul acestuia din urmă) ar fi fost acela de a se remite însemnări cu privire la proiectul de management pe care urma să îl susțină Gheorghe Dumitru la examen,** apreciind ca nerelevant faptul că în legătură cu această întâlnire nu există înregistrări revelatoare ale convorbirilor telefonice sau că nu s-a efectuat un flagrant în legătură cu pretinsa sumă de bani ce s-ar fi dat la 8 noiembrie 2007

Examenul scris a avut loc în data de 25 noiembrie, iar convorbirile din această zi și din zilele ulterioare purtate între inculpați au demonstrat, încă o dată înțelegerea frauduloasă dintre ei și faptul că fiecare era pe deplin conștient de modul în care inculpatul Gheorghe Dumitru urma să promoveze examenul.

În seara de 27 noiembrie 2007, ora 20,37, înaintea publicării rezultatelor la examinarea scrisă, inculpatul Cojocar Eugen l-a contactat pe inculpatul Bucur Gheorghe, anunțându-l că „fratele” lor a luat examenul, veste care a fost transmisă, imediat către Cerbeanu Gheorghe și Gheorghe Dumitru, reușita lui Gheorghe Dumitru fiind pusă pe seama „**datului din pedale**” astfel cum s-a exprimat inculpatul Bucur (filele 148-153, vol.IV dosar urmărire penală).

Potrivit datelor afișate pe site-ul CSM în seara zilei de 27.11.2007, inculpatul Gheorghe Dumitru a câștigat concursul în vederea obținerii funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

În legătură cu activitatea infracțională analizată la prezentul **punct B**, desfășurată de către inculpații Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cojocaru Eugen și Cerbeanu Gheorghe în vederea promovării de către acesta din urmă a examenului pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești, cea mai importantă apărare a inculpaților a privit nelegalitatea/nulitatea sau falsificarea înregistrărilor convorbirilor audio-video și a înregistrărilor ambientale realizate în cauză și greșita respingere a cererilor inculpaților de înlăturare a tuturor acestor înregistrări și interceptări, precum și a Raportului de expertiză criminalistică întocmit de expertul Gheorghe Pop, desemnat de către instanță, toate criticile formulate fiind analizate pe larg, în detaliu, la punctele **II.2, II.3 și II.4** din prezenta decizie. Totodată, apărarea inculpatului Cojocaru Eugen privind omisiunea instanței de fond de a dispune asupra admiterii sau respingerii ca probă a transcrierii dialogului de la restaurantul Quadri a fost analizată la punctul II.8 din hotărâre. Ca atare, făcând trimitere la respectivele considerente în baza cărora aceste apărări au fost **respinse**, instanța nu le va mai relua.

În consecință, urmare analizei și coroborării probelor administrate, astfel cum au fost prezentate mai sus, Înalta Curte de Casație și Justiție Completul de 5 Juecători consideră că situația de fapt reținută de prima instanță corespunde realității, fiind dovedit pe deplin faptul că inculpatul Gheorghe Dumitru, cu sprijinul inculpaților Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, a remis inculpatului Cojocaru Eugen suma de 15.000 euro pentru ca acesta, prin influența de care se bucură asupra membrilor comisiei de examinare, să-i ofere promovarea la concursul pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor.

C. Activitățile desfășurate în vederea promovării de către Guli Sterian, a examenului pentru ocuparea funcției de prim procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

Se constată că și în ceea ce privește acest palier de activitate infracțională, situația de fapt – raportată la mijloacele de probă administrate în cauză - a fost corect reținută de către prima instanță.

Astfel, din înregistrările telefonice și audio-video ambientale, pe care le vom prezenta în continuare, precum și din declarațiile inculpatului

Cojocaru Eugen, ale martorilor Cazanciuc Robert, Dumitru Dragoș Nicolae, Ionescu Alexandru Daniel, Selegean Mihai, Luca Cătălin, Luha Vasile, Gâlcă Dinu, Georgescu Cerasela, Marin Florica și Butnariu Elena, atât de la urmărire penală cât și din fața instanței de fond, precum și din rapoartele de supraveghere operativă, a rezultat că inculpatul Cojocaru Eugen a acționat și pentru a asigura promovarea examenului de către inculpatul Guli Sterian, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Urziceni, care candida pentru funcția de prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, determinând-o pe inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, președintă a comisiei de examinare a candidaților, să-i furnizeze acestuia subiectele concepute pentru examenul scris al candidaților.

Inculpatul Guli Sterian îl cunoștea de mult timp pe inculpatul Cojocaru Eugen, astfel cum a precizat cel din urmă menționat în declarația sa dată în fața instanței de fond, ocazie cu care a arătat că în anul 1994, Guli Sterian l-a ajutat în problemele de sănătate pe care le-a avut un membru al familiei sale „recomandându-i doctori care chiar au făcut minuni”, astfel că inculpatul Cojocaru „a rămas cu un sentiment de recunoștință față de el și de prietenie” (filele 208-211, vol.III dosar instanță de fond).

Inculpatul Cojocaru nu a recunoscut că inculpatul Guli Sterian ar fi avut un ascendent asupra sa și a precizat că motivul pentru care a hotărât să nu facă parte din comisia de examinare - pentru care fusese solicitat de Institutul Național al Magistraturii - a fost tocmai împrejurarea că inculpatul Guli Sterian i-a adus la cunoștință că s-a înscris la examen, în condițiile în care îl cunoștea și pe contracandidatul acestuia, procurorul Nestor Dragoș.

Inculpatul Guli Sterian a susținut proiectul de management la data de 14 noiembrie 2007, inculpatul Cojocaru Eugen manifestându-și interesul față de modul în care acesta s-a prezentat la examen.

Astfel, în declarația dată în fața instanței de fond a recunoscut că a abordat subiectul concursului de promovare în funcții de conducere încă din luna octombrie cu inculpata Ghiță Georgeta Gabriela: „În virtutea relațiilor de prietenie, de foarte bună colaborare profesională cu Ghiță Georgeta Gabriela, mi-am permis să am o discuție cu aceasta în luna octombrie despre concursul ce urma să aibă loc”. De asemenea, a precizat că la 14 noiembrie 2007 a contactat-o pe inculpata Ghiță

Georgeta Gabriela „ca să o întrebe ce s-a întâmplat la examen”, convenind cu aceasta că vor dezbate problema a doua zi, pe larg.

Din înregistrările convorbirilor telefonice dintre cei doi inculpați a rezultat că această convorbire a avut loc la ora 18,37 și, la doar un minut după aceea, inculpatul Cojocaru Eugen l-a contactat pe inculpatul Guli Sterian, căruia i-a transmis din partea „doamnei doctor să fie liniștit”.

S-a stabilit că „doamna doctor” era inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, deoarece în aceeași declarație dată în cursul cercetării judecătorești inculpatul Cojocaru a menționat că : „Dl. Guli a înțeles că e vorba de doamna Ghiță pentru că prietenii, cei apropiați, așa îi spuneau, în semn de apreciere”.

Deși inculpatul Cojocaru a declarat că „târziu a primit un telefon de la Guli Sterian” și că, simțindu-l „agitat” și-a permis „să-i spună o minciună, adică să stea liniștit” că a vorbit cu doamna doctor, interceptările convorbirilor telefonice contrazic această afirmație, din conținutul acestora reieșind că, contrar celor afirmate de inculpatul Cojocaru, acesta a fost cel care l-a contactat pe Guli Sterian la mai puțin de un minut de la convorbirea cu inculpata Ghiță și nu invers.

Inculpatul Guli Sterian l-a sunat pe inculpatul Cojocaru Eugen doar a doua zi, 15 noiembrie 2007, când a aflat că rezultatul obținut la proba de susținere a proiectului de management îl depășea doar cu foarte puțin pe cel al contracandidatului său, pentru a-i reproșa inculpatului Cojocaru atitudinea inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela:

Aceste împrejurări transpar din convorbirea telefonică purtată între cei doi în data de 15 noiembrie 2007, ora 13:48:40 (vol.IV, dosar urmărire penală):

„Cojocaru Eugen : Da!

Guli Sterian: Auzi, ai ... ai ... ai ceva date în plus despre ...

Cojocaru Eugen: Nu, n-am cum că ...

Guli Sterian: Deci eu am opt ...

Cojocaru Eugen: Ai mai mult cu vreo zece sau cât? Douăzeci?

Guli Sterian: Opt șaizeci și cinci și el are opt patruzeci!

Cojocaru Eugen: Da, da! Hai, mă ... (neinteligibil) ...

Guli Sterian: Opt, opt treizeci! Opt treizeci și cu opt șaizeci!

Cojocaru Eugen: ... (neinteligibil) ... nu-i ... Dar, oricum ...

Guli Sterian: Ăă, femeia a jucat strâmb!

Cojocaru Eugen: A noastră?

Guli Sterian: O să-ți ... a, să-ți povestesc, ai să-nebunești! Nu faci nici un pas fără să-mi spui și fără să-ți spun în seara asta!

Cojocaru Eugen: Aha!

Guli Sterian: Deci o să-ți povestesc de cazi jos!

.....”

În continuare, din convorbirile telefonice interceptate și din rapoartele de supraveghere operativă rezultă modul în care inculpatul Cojocaru Eugen a acționat pentru obținerea subiectelor de la proba scrisă.

În data de 23 noiembrie 2007 este surprinsă o convorbire telefonică între inculpații Cojocaru Eugen și Ghiță Georgeta Gabriela, în care aceștia stabilesc o întâlnire ce pare dinainte convenită, dat fiind că în cuprinsul conversației nu se face nici o referire asupra motivului întâlnirii:

„Ghiță Georgeta Gabriela: Da!

Cojocaru Eugen: Doamnă!

Ghiță Georgeta Gabriela: Da.

Cojocaru Eugen: Sunteți acolo?

Ghiță Georgeta Gabriela: Pfu ...

Cojocaru Eugen: Î ... Î ... în jurul orei unu sunteți?

Ghiță Georgeta Gabriela: Păi da' plecăm la doisprezece, nu știți?

Cojocaru Eugen: Da' haideti că încerc să ... fac tot posibilul s-ajung până la douăsprezece, da?

Ghiță Georgeta Gabriela: Bine! Bine!

Cojocaru Eugen: Așa! Sărut-mâna!

Ghiță Georgeta Gabriela: Bine! Bine! Bine! Pa, pa !”

În declarația dată în cursul cercetării judecătorești (fila 211, vol.III), inculpatul Cojocaru Eugen recunoaște că a existat această discuție telefonică, în jurul orelor 11,30 cu Ghiță Georgeta Gabriela, dar susține că întâlnirea nu a avut loc, dat fiind că aceasta a plecat la ora 12,00 din sediul instituției datorită unei acțiuni de deratizare.

Explicația pe care inculpatul Cojocaru Eugen a oferit-o în instanță asupra motivului întâlnirii este, însă, puțin credibilă. Aceasta deoarece inculpatul Cojocaru a arătat că Guli Sterian nu prea știa să utilizeze internetul, astfel că inculpatul Cojocaru s-a oferit să-i procure el de pe internet subiectele din anii anteriori. În continuare, a precizat că pe internet a găsit doar 50 de întrebări, în loc de 150, astfel că la întâlnirea pe care și-o dăduse cu inculpata Ghiță dorea să o întrebe „de ce nu se găsesc pe site toate subiectele”.

Analizând această explicație, instanța de apel nu este convinsă de faptul că este cea reală, deoarece, în primul rând, este greu de crezut că inculpatul Guli nu era familiarizat cu site-ul INM-ului, în condițiile în care se angrenase într-un concurs de promovare organizat de această instituție, pentru care toate informațiile erau postate online.

În al doilea rând, inculpata Ghiță Georgeta Gabriela nu avea nici o legătură și nicio obligație sau atribuție legată de publicarea pe site-ul Institutului Național al Magistraturii a subiectelor de la concursurile anterioare și nu este clar cum ar fi putut să-l ajute pe inculpat să găsească subiectele.

În al treilea rând, chiar presupunând că inculpata ar fi avut vreo explicație referitoare la chestiunea „*de ce nu se găsesc publicate toate subiectele*”, nu se înțelege la ce i-ar fi folosit această explicație candidatului Guli Sterian.

Implicit, inculpatul Cojocaru Eugen afirmă că la întâlnirea cu Guli Sterian din fața Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție din data de 23 noiembrie 2007, ora 16.55, acesta i-a dat lui Guli Sterian o parte din subiectele de examen, inculpatul arătând că e vorba de subiectele din anii anteriori, luate de pe internet.

Discuția telefonică surprinsă între inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian din data de 23.11.2007, ora 14,55 este elocventă, deoarece inculpatul Cojocaru Eugen îl anunță pe Guli Sterian că a obținut doar o parte din subiecte, „*o jumătate din prăjitură*”, ceea ce îi provoacă acestuia din urmă o reacție de nemulțumire:

„Guli Sterian: Da!

Cojocaru Eugen: Măi, eu ... ăă, cum să zic ... e numai jumătate, măi ... din prăjitură.

Guli Sterian: E nasol! De ce, mă, n-ai putut ...

Cojocaru Eugen: Aș ... Aștept, măi frate, aștept.

Guli Sterian: Așteaptă, ... eu plec încolo.

Cojocaru Eugen: Bine, mă, bine! Hai!

Guli Sterian: Bine, pa!

De remarcat în această conversație este limbajul codificat, greu de explicat în situația inocentă descrisă de inculpatul Cojocaru Eugen, în care „*jumătate din prăjitură*” semnifica o parte din subiectele luate de pe internet, de la concursurile anterioare.

Întâlnirea dintre inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian a fost surprinsă și în Raportul de supraveghere operativă realizat în baza autorizației de înregistrare ambientală.

Nota întocmită arată că începând cu ora 16,10 inculpatul Cojocaru Eugen a așteptat în autoturismul său, în fața sediului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

La ora 16,55 a apărut inculpatul Guli Sterian, a intrat în autoturismul inculpatului Cojocaru Eugen, unde a rămas cinci minute, după care a plecat, acesta fiind momentul în care a primit subiectele de examen, lucru, de altfel, recunoscut de inculpatul Cojocaru Eugen, însă cu precizarea că ar fi fost vorba de subiectele de la concursurile anterioare, afișate pe site-ul Institutului Național al Magistraturii.

Și convorbirile telefonice ulterioare surprinse între inculpați confirmă că inculpatul Cojocaru Eugen reușise să obțină doar o parte din subiectele de examen, îndemnându-l pe Guli Sterian să învețe jumătate din materie și, cu puțin noroc, va promova examenul:

„Cojocaru Eugen: Ce faci, mă, Guliță?

Guli Sterian: Uite, citesc.

Cojocaru Eugen: Citește, mă tată, mă, ia mă și tu măcar juma' de materie, parcurge-o, poate ai dracu puțin noroc ...

Guli Sterian: Tu ce faci?

Cojocaru Eugen: Mi-e necaz ... Păi, uite, nu vezi ... tot stau și mă gândesc ... Aveam și noi ocazia să facem un cxxxx ... și l-am făcut praf ... Citește și tu!

Guli Sterian: Păi citesc!

Cojocaru Eugen: Poate om avea noroc ... La ce oră ai examenul?

Guli Sterian: La nouă și jumătate.

Cojocaru Eugen: Hai că-l mai sun pe ăsta”

Mențiunea ”hai că-l mai sun pe ăsta” se referă la încercarea inculpatului Cojocaru Eugen de a obține subiecte de examen de la martorul Cazanciuc Robert.

Din probele administrate a rezultat intervenția pe care inculpatul a făcut-o asupra martorului Cazanciuc Robert, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și membru al comisiei de examinare, căruia îi revenea sarcina să elaboreze subiectele la secțiunea managementul comunicării.

Acesta a relatat în mod amănunțit, în declarația dată în cursul urmăririi penale, cum în data de 22 noiembrie 2007 a fost abordat de

inculpatul Cojocaru Eugen, care i-a solicitat în mod voalat subiectele ce vor fi date spre rezolvare la examenul din data de 25 noiembrie 2007, întrebându-l dacă le-a conceput.

Deși a fost refuzat, inculpatul Cojocaru Eugen a insistat și a doua zi, în data de 23 noiembrie 2007, în încercarea de a-l contacta pe martor, sunându-l de mai multe ori pe telefonul mobil și așteptându-l în fața Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție până la ora 19,53, conform rapoartelor de supraveghere.

În acest interval au fost înregistrate mai multe convorbiri telefonice între inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian care arată motivul așteptării din fața sediului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a inculpatului Cojocaru Eugen.

După ce a fost abordat de inculpatul Cojocaru Eugen, martorul Cazanciuc Robert a informat conducerea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, întocmind Nota înregistrată sub nr.4908/C/23.11.2007 la Cabinetul Procurorului General al României (filele 40-41, vol.III dosar urmărire penală).

În această notă, procurorul Cazanciuc Robert a arătat:

„În cursul zilei de azi, 22 noiembrie 2007, în jurul orelor 17,00, s-a prezentat în biroul meu, domnul procuror Cojocaru Eugen din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care m-a întrebat dacă am întocmit subiectele și baremul pentru concurs. I-am răspuns că nu, întrucât vor fi întocmite în cadrul comisiei, cu o zi înainte de concurs. Întocmesc prezenta întrucât apreciez ca nefiind deontologică întrebarea domnului procuror Cojocaru”. (fila 41, vol.III)

Despre această notă informatică au aflat și inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian, discuția telefonică dintre aceștia din data de **27 noiembrie 2007** fiind relevantă sub aspectul implicării infracționale a celor doi. Astfel, inculpatul Cojocaru Eugen îi spune inculpatului Guli Sterian doar că : *„Știi ce a făcut, mă, Robert ... s-a dus la aia mare ... i-a zis că a fost abordat ... și că se retrage ...”.*

Deși inculpatul Cojocaru Eugen a folosit o exprimare impersonală „a fost abordat”, inculpatul Guli Sterian îl întreabă direct: *„I-a zis de tine?”*, iar Cojocaru Eugen răspunde: *„Da”.*

Audiat și în cursul cercetării judecătorești (filele 59-60, vol.IV dosar instanță de fond) martorul Cazanciuc Robert a confirmat că a fost abordat de Cojocaru Eugen, menținându-și depoziția din cursul urmăririi penale: *„Nu-mi amintesc exact cum s-a desfășurat întâlnirea cu dl. Cojocaru*

Eugen, pentru că au trecut 3 ani de atunci, dar este posibil ca lucrurile să se fi petrecut așa cum am arătat în declarația dată la urmărirea penală”.

Martorul, în cursul aceleiași declarații dată în instanță arată că: *„Dl. Cojocaru Eugen nu mi-a cerut în mod explicit să îi dau subiectele dacă le-am elaborat, dar impresia mea subiectivă a fost că abordarea era nepotrivită pentru că un membru al comisiei nu trebuie întrebat despre elaborarea subiectelor”.*

În cauză a fost audiat și martorul Dumitru Dragoș Nicolae care, în calitate de director adjunct al Institutul Național al Magistraturii, a coordonat desfășurarea concursului din noiembrie 2007. Atât în declarația dată în cursul urmăririi penale, cât și în instanță (filele 72-74 vol.IV dosar instanță de fond) acesta a confirmat cele susținute de martorul Cazanciuc Robert, cu referire la motivul retragerii acestuia din comisie, așa cum le-a prezentat inițial.

În depoziția dată în cursul cercetării judecătorești, martorul Dumitru Dragoș a arătat că: *„În data de 23 noiembrie, chiar cu o zi înainte de data când comisia trebuia să se întâlnească și să întocmească subiectele, am fost contactat telefonic de dl. Cazanciuc Robert, care mi-a comunicat că dorește să se întâlnească cu mine....mi-a adus la cunoștință că dorește să se retragă din examen. L-am întrebat care este motivul pentru care recurge la acest gest și mi-a spus că cineva din Parchetul General l-a întrebat despre subiecte. Nu mi-a spus despre ce persoană este vorba.....În cele din urmă, văzând că este ferm în decizia sa, am convenit cu dl. Cazanciuc Robert să comunice CSM-ului că din motive personale dorește să se retragă, chiar dl. Cazanciuc Robert m-a rugat să nu spun CSM-ului care este adevăratul motiv, adică acela cu persoana din Parchetul General care l-a întrebat de subiecte, ci să spun că dorește să se retragă din motive personale. Menționez că în discuția de atunci nu a invocat nici un motiv personal, sau cel puțin eu nu am reținut așa ceva”.*

Conform înțelegerii, de a nu divulga motivul real al retragerii din comisie, martorul Dumitru Dragoș l-a anunțat pe secretarul adjunct al CSM-ului, respectiv pe martorul Ionescu Alexandru și, conform Regulamentului, l-a contactat pe membrul supleant în persoana martorului Luca Cătălin, care a fost de acord să participe în continuare în comisia de examinare, în locul lui Cazanciuc Robert.

Martorul Ionescu Alexandru Daniel a confirmat situația expusă de martorul Dumitru Dragoș, arătând în declarația dată în cursul cercetării judecătorești că: *„În 23 noiembrie ... am fost anunțat de Dragoș Dumitru*

că unul dintre membrii Comisiei a anunțat că dorește să se retragă din comisie. Era vorba de domnul procuror Cazanciuc Robert, iar în acel moment dl. Dragoș Dumitru mi-a spus că retragerea se datora unor motive personale, de familie” (filele 68-69, vol.IV dosar instanță de fond).

De asemenea, martorul Selegean Mihai, director al Institutul Național al Magistraturii la acel moment, atestă aceleași împrejurări: „Cu o zi sau două înainte de susținerea ultimei probe, dl. Dragoș Dumitru mi-a adus la cunoștință că dl. procuror Cazanciuc Robert se retrage din comisie din motive personale” (filele 70-71, vol.IV dosar instanță de fond).

Martorul Luca Cătălin prezintă aceeași situație, arătând că: „am fost contactat telefonic de dl. Dragoș Dumitru, care mi-a spus că un membru al comisiei s-a retras și eu, în calitate de supleant, trebuie să îi iau locul” (filele 63-64, vol.IV, instanță).

În acord cu cele precizate de către prima instanță, instanța de control judiciar consideră că probele anterior menționate confirmă, fără dubiu, abordarea martorului Cazanciuc Robert de către inculpatul Cojocaru Eugen, precum și caracterul determinant al acestei abordări în retragerea intempestivă a martorului Cazanciuc Robert din comisia de examinare, în cursul desfășurării examenului, cu o zi înainte de întrunirea comisiei pentru întocmirea subiectelor la proba scrisă.

Aceste probe, în același timp, întăresc convingerea instanței că același scop, de aflare a subiectelor, l-a avut inculpatul Cojocaru Eugen și în întâlnirea solicitată inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela, cu care se afla într-o relație mult mai apropiată „de prietenie, de foarte bună colaborare profesională”, cum însuși inculpatul Cojocaru Eugen o recunoaște.

Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, însă, nu a reacționat așa cum a făcut-o martorul Cazanciuc Robert, ci i-a furnizat inculpatului Cojocaru Eugen doar o „jumătate de prăjitură”.

În cauză au fost audiați ca martori toți membrii comisiei de examen, din depozițiile cărora a rezultat că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela a adus seturile de întrebări pentru proba scrisă, iar acestea, cu mici modificări, mai ales de formă și nu de conținut, au constituit variantele de întrebări pentru concurs.

Martorul Gâlcă Dinu, în declarația dată în cursul cercetării judecătorești (fil.5-6, vol.IV) arată următoarele: „Concursul a avut mai multe etape și cred că imediat după ce a avut loc testarea psihologică, ne-am întâlnit toți membrii comisiei și ne-am împărțit între noi sarcinile,

urmând ca bucureștenii să se ocupe de elaborarea subiectelor, iar noi, cei din provincie, să corectăm lucrările și, bineînțeles, să verificăm și că corectăm subiectele propuse. Cu o zi înainte de examen, adică în data de 24 noiembrie 2007, ne-am întâlnit toți membrii comisiei la sediul Institutul Național al Magistraturii în vederea elaborării subiectelor de examen. Așa cum ne înțelesesem, colegii din București aveau pregătite notițe cu subiecte” ...

Din București, mai făcea parte din comisie, alături de Ghiță Georgeta Gabriela, martora Marin Florica, procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru disciplina de organizare judiciară.

În depoziția dată în cursul cercetării judecătorești (filele 7-8, vol.IV dosar instanță fond), martora a arătat că, în paralel, era convocată și la examenul de capacitate desfășurat în aceeași perioadă, astfel că a anunțat colegii că nu se poate implica prea mult. Din acest motiv, nu a pregătit anterior notițe cu subiecte, iar când a ajuns la comisia de elaborare a subiectelor, în jurul orelor 17,00, a constatat că subiectele erau deja elaborate, făcându-se apoi doar mici „corecturi de tehnoredactare, respectiv greșeli de ortografie, punctuație ...”

Martorul Luha Vasile, membru al comisiei, declară în cursul cercetării judecătorești (filele 138-139):

„În ziua întâlnirii, rețin că doamna Ghiță a venit cu un proiect de subiecte pentru circa 60 de întrebări, dat fiind că trebuia să elaborăm trei variante a câte 17 întrebări pe domeniul juridic. Subiectele pe acest domeniu reveneau în sarcina a patru dintre membrii comisiei, respectiv doamna Ghiță, doamna Marin, domnul Gâlcă și subsemnatul. Eu personal, deși mă gândisem la subiecte, nu am aduc nici un proiect scris și nu știu ca ceilalți membri ai comisiei pe juridic cel puțin, în afară de doamna Ghiță să mai fi adus ceva scris. Mai rețin că doamna Marin, pentru că era prinsă într-o altă comisie, a ajuns mai târziu la întâlnirea noastră.

Pe proiectul adus de doamna Ghiță am lucrat toți urmând să respecte programa și să fie întrebări foarte clare ca să nu ajungem în situația de a fi anulate în cadrul contestațiilor ce puteau fi făcute. Au fost câteva modificări, majoritatea de formă, dar cred că pentru 2-3 întrebări au fost și modificări de conținut”.

Aceste declarații atestă că subiectele care au făcut obiectul testării candidaților la examenul scris din data de 25.11.2007, la disciplina

managementul instanțelor au fost concepute de către inculpata Ghiță Gabriela la o dată anterioară celei de 24.11.2007.

La acel set de întrebări candidatul Guli Sterian a răspuns aproape fără greșeli, cele câteva răspunsuri incorecte datorându-se, probabil, micilor modificări ce au fost aduse subiectelor, astfel cum au arătat membrii comisiei ale căror declarații au fost prezentate mai sus.

Având în vedere analiza instanței privind modul de obținere a "jumătății de prăjitură" - reprezentând, în realitate, jumătate din subiectele concursului, precum și împrejurarea dovedită prin declarațiile martorilor audiați că la data de 24.11.2007 subiectele examenului erau deja concepute, suferind doar mici modificări, instanță nu consideră pertinentă critica inculpatului **Cojocaru Eugen** referitoare la lipsa din dosarul cauzei al obiectului material al infracțiunii, respectiv al unui înscris care să conțină subiectele remise de inculpata Ghiță Gabriela către inculpatul Cojocaru Eugen, nefiind stabilit nici momentul remiterii subiectelor către inculpatul Guli Sterian.

Se apreciază că, astfel cum a fost dovedit potrivit probelor anterior enumerate (discuția telefonică surprinsă între inculpații Cojocaru Eugen și Guli Sterian din data de 23.11.2007, ora 14,55) obiectul material al infracțiunii există ("jumătatea de prăjitură"), însă nu trebuie confundat cu *corpul delict*. Mai mult decât atât, modul de circulație al subiectelor de examen, al informației în general, nu presupune în prezent, în mod necesar, printarea pe suport de hârtie, în condițiile existenței unei tehnologii foarte avansate de stocare și comunicare a informațiilor, care permite ca un volum foarte mare de date să fie stocat pe un suport media de foarte mici dimensiuni sau să fie comunicate prin intermediul internetului.

Nu doar obiectul material a existat, ci și ocazia de a-l transmite inculpatului Guli Sterian, astfel cum rezultă din nota întocmită în baza Raportului de supraveghere operativă, care arată că la data de 23 noiembrie 2007, începând cu ora 16,10 inculpatul Cojocaru Eugen a așteptat în autoturismul său, în fața sediului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, iar la ora 16,55 a apărut inculpatul Guli Sterian, a intrat în autoturismul inculpatului Cojocaru Eugen, unde a rămas cinci minute, după care a plecat. Că acesta a fost momentul primirii subiectelor de examen rezultă și din declarația inculpatului Cojocaru Eugen, care însă a precizat că ar fi fost vorba de subiectele de

la concursurile anterioare, afișate pe site-ul Institutului Național al Magistraturii.

Mai mult, împrejurarea că martorii au relevat că inculpata Ghiță a venit cu subiectele *deja redactate la întâlnirea comisiei din 24 noiembrie 2007* nu împiedică posibilitatea remiterii acestor subiecte cu o zi înainte - sau chiar anterior - inculpatului Cojocaru Eugen, fiind de presupus, într-un mod rezonabil, că acestea au fost redactate în perioada anterioară zilei de 24 noiembrie 2007.

Prin urmare **critica analizată invocată de inculpatul Cojocaru Gheorghe este apreciată neîntemeiată, fiind respinsă de către instanța de apel.**

În baza aceluiași raționament, instanța de apel respinge și apărarea similară a inculpatului Guli Sterian (lipsa obiectului material al infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 constând în subiectele de examen la proba scrisă), adăugând că, din punctul de vedere al acestei infracțiuni, calitatea de "*informații nedestinate publicului*" nu este dată de momentul în care toți membrii comisiei și-au acordul cu privire la conținutul și forma finală a celor trei variante de subiecte (acestea fiind puse în plicuri și secretizate), ci privește atât procesul de concepere și redactare a subiectelor de către inculpata Ghiță (ce a început înainte de data de 24 noiembrie 2007, când forma lor preliminară a fost prezentată comisiei de către inculpată), cât și procesul corectării și finalizării lor la comisie, cu atât mai mult cu cât, astfel cum rezultă din declarațiile membrilor comisiei date în fața instanței de fond, modificările aduse de comisie subiectelor concepute de inculpată nu au fost de substanță, constând, în esență, din corecturi gramaticale.

Față de aspectele de mai sus, rezultate din probele administrate enumerate anterior, relevant nu este aspectul că întâlnirea inculpatului Cojocaru Eugen cu inculpata Ghiță Georgeta Gabriela pentru predarea "jumătății de prăjitură" nu a fost surprinsă, în mod fizic, ci este suficient a se corela susținerea – necredibilă - a inculpatului Cojocaru, în sensul că dorea să se întâlnească cu inculpata Ghiță pentru a o întreba despre subiectele din anul precedent (care nu erau pe site), cu toate discuțiile telefonice menționate dintre cei din inculpați, Cojocaru și Guli, cu încercarea dovedită de abordare a martorului Cazanciuc în scopul obținerii restului de subiecte și cu înregistrările discuțiilor purtate de inculpatul Cojocaru cu inculpata Ghiță, cu martora Georgescu Cerasela și cu martora Butnariu după examen.

Pentru aceste considerente instanța de apel apreciază ca **neîntemeiate și criticile similare formulate de inculpatul Guli Sterian privind greșita reținere a situației de fapt de către instanța de fond cu privire la fapta prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000**, respectiv că nu s-ar probat predarea efectivă de către inculpata Ghiță către inculpatul Cojocaru a informațiilor nedestinate publicității și nici transmiterea mai departe a acestora de la inculpatul Cojocaru către inculpatul Guli Sterian.

În plus față de argumentele menționate deja, cu referire la situația de fapt relevată în cauză, instanța subliniază că, potrivit datelor furnizate de anunțul afișat pe site-ul CSM din seara de 27.11.2007, ora 21,00, inculpatul Guli Sterian a câștigat, într-adevăr, concursul pentru obținerea funcției de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

Mai mult, interceptările telefonice, înregistrările audio-video ambientale și acțiunile ulterioare ale inculpaților întregesc și confirmă activitatea infracțională a acestora.

Astfel, este relevantă în ceea ce privește implicarea sa în promovarea inculpatului Guli Sterian inițiativa inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela de a-l suna pe inculpatul Cojocaru Eugen în seara de 27 noiembrie 2007, înainte de afișarea rezultatelor pe site-ul CSM, comunicându-i acestuia că „e de bine!”, fiind evident că se referă la reușita la examen a lui Guli Sterian, deoarece, cu aceeași ocazie, inculpata Ghiță Georgeta Gabriela îi face cunoscut lui Cojocaru Eugen nota obținută de contracandidatul acestuia, procurorul Nestor Dragoș, care luase doar 6.

Inculpatul Cojocaru Eugen, în aceeași convorbire (din 27.11.2007, ora 19,53, filele 141-147, vol.IV dosar urmărire penală) se scuză față de Ghiță Georgeta Gabriela că are multă treabă și nu a reușit să treacă pe la ea, dar inculpata îl asigură că-l așteaptă a doua zi când vor despica firul în patru.

În aceeași seară, inculpatul Cojocaru Eugen o sună pe martora Georgescu Cerasela și-i comunică acesteia că „a repurtat o victorie istorică, că are o impresie bună despre sine și că tocmai se îndreaptă spre o întâlnire cu băieții care l-au chemat să-i mulțumească!”.

În raport cu aceste afirmații ale inculpatului, având în vedere toate probele anterior expuse, este evident că motivul mândriei inculpatului Cojocaru nu putea să se datoreze decât legăturii sale directe și aportului său la obținerea rezultatului de excepție al inculpatului Guli, acesta fiind

de altfel, singurul motiv pentru care "băieții" doreau să-i mulțumească. Totodată, dacă inculpatul Guli ar fi fost singurul "responsabil" de rezultatul foarte bun la examen, nu avea niciun motiv să-i mulțumească inculpatului Cojocar (inculpatul Guli era unul dintre "băieții").

Într-adevăr, în data de 27 noiembrie 2007, în jurul orei 19,00, "băieții", adică inculpatul Cojocar Eugen, împreună cu Guli Sterian și martorul Deliora Cristian sărbătoresc victoria în localul „Casa Roz”, rezultatul concursului fiindu-le cunoscut anterior afișării oficiale a acestuia pe site-ul CSM, datorită telefonului inculpatei Ghiță.

A doua zi, 28 noiembrie 2007, în cursul dimineții, este înregistrată audio-video ambiental (filele 335 – 359, vol.II dosar urmărire penală) o discuție între Cojocar Eugen și martora Butnariu Elena, în care Cojocar îi spune colegei sale de birou modul în care a aranjat cu Ghiță ca să ia Guli examenul.

„Cojocar Eugen : Băi, am și eu la capitală pe unu’ ... prieten de-al nostru. L-am băgat pe țeavă pe Guli.

Butnariu Elena : Mai încet!

Cojocar Eugen : M-a rugat Cristi să-l susțin pe Guli să-l pună ... Știi că eu sunt prieten cu Ghiță și era șef de comisiei și ... am aranjat cu ea, cu ... și a luat Guli ... Guli examenul, știi?

Butnariu Elena : Da’ Guli, cine e?

Cojocar Eugen : Mă și ... șef ... procurorului șef de la Urziceni care

...

Butnariu Elena : A ...

Cojocar Eugen : Ține locu’ lu’ Nestor Dragoș. Asta dacă am plecat data trecută, pentru cerere s-a dus cineva... făcea pe nebunul „Vorbește ...” Ți-a ca ...

Butnariu Elena : Îi ține ... îi ține locu’ lu’ Nestor? Îi ține locul lui Nestor, ăsta Guli?

Cojocar Eugen : I-a luat locu’ lu’ Nestor.

Butnariu Elena : Da’ ce e cu Nestor?

Cojocar Eugen : Nu mai e, deloc!

Butnariu Elena : De ce? N-a ...

Cojocar Eugen : I-a expirat și n-a luat examenul.

Butnariu Elena : A, a dat examen și n-a luat? Îhî!

Cojocar Eugen : Am aranjat și noi omu’ nostru ...

Martora Butnariu Elena, atât în declarația dată în cursul urmăririi penale, cât și în cursul cercetării judecătorești (filele 66-67, vol.IV

instanță) confirmă realitatea discuției, recunoscând în înregistrarea ce i-a fost prezentată atât vocea sa, cât și vocea inculpatului Cojocaru Eugen, precum și faptul că înregistrările audio-video ambientale reprezintă realitatea, că discuția între ea și Cojocaru Eugen a avut loc, iar vocile le aparțin.

De altfel, nici inculpatul Cojocaru Eugen nu a contestat realitatea înregistrării însă a motivat că, de fapt, „s-a lăudat” cu intervenția sa la Ghiță Georgeta Gabriela pentru a-i spori prestigiul lui Guli Sterian.

Cu toate acestea, contrariul susținerilor lui Cojocaru și adevărul, constând din aceea că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela chiar i-a furnizat inculpatului Cojocaru Eugen subiectele de examen rezultă și din discuția telefonică pe care inculpatul Cojocaru Eugen a purtat-o în data de 1.12.2007 cu soția sa.

În contextul în care împotriva inculpaților se începuse urmărirea penală, iar televiziunile transmiteau date despre cercetările DNA cu privire la suspiciunile legate de fraudarea examenelor pentru ocupare unor funcții de conducere la parchete, inculpatul Cojocaru Eugen, plecat din București, și-a sunat soția pe care a întrebat-o despre ultimele știri prezentate în media.

Soția inculpatului i-a relatat că sunt șase învinuiți și că tocmai o văzuse la televizor pe „doamna, ... care urca într-o mașină ... doamna de la care ai zis că ai luat ... așa” (filele 178-180, vol.IV, dosar urmărire penală).

La solicitarea procurorilor de caz au fost comunicate imaginile transmise la postul Realitatea TV (filele 362-364, vol.II dosar urmărire penală) în intervalul de timp precizat de soția inculpatului, imagini care surprindeau momentul în care Ghiță Georgeta Gabriela, învinuită la acea dată, ieșea de la sediul DNA, fiind filmată în timp ce urca într-o mașină.

Astfel, între Cojocaru Eugen și soția sa, în data de 1.12.2007, ora 10,53 are loc următoarea discuție telefonică:

„Cojocaru Eugen : Ce-au mai zis nemernicii? ... pe la ... tele ...

Cojocaru Cornelia : Păi, acum a zis că-s 6 persoane, și am văzut-o și pe doamna, știi tu, de la cine așa ...

Cojocaru Eugen : Hm!

Cojocaru Cornelia : Dar numai am văzut-o când se urca la o mașină.

Cojocaru Eugen : Îhî!

Cojocaru Cornelia : Doamna ... care ai zis că ai luat de la ea ... așa.

Cojocaru Eugen : Îhî!

Cojocaru Cornelia : Da ... acum că ... na, i-a mai ...

Astfel, instanța de apel apreciază corect raționamentul instanței de fond, care a considerat evident că inculpatul a înțeles mesajul soției sale, știe la ce „doamnă” se referă și ce anume a luat de la aceasta.

În legătură cu activitatea infracțională analizată în cadrul prezentului **punct C**, desfășurată în vederea promovării de către Guli Sterian a examenului pentru ocuparea funcției de prim procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, se constată că principala apărare a inculpaților a privit nelegalitatea/nulitatea înregistrărilor convorbirilor audio-video și a înregistrărilor ambientale realizate în cauză, greșita respingere a cererilor inculpaților de înlăturare a tuturor acestor înregistrări și interceptări, nerespectarea dreptului la un proces echitabil datorată lipsei accesului inculpaților și expertului parte la aceste înregistrări, defăimarea drept fals a raportului de expertiză întocmit în cauză de către expertul desemnat de instanță, falsificarea înregistrării convorbirii telefonice din data de 01 decembrie 2007 dintre inculpatul Cojocaru Eugen și soția acestuia, Cornelia Cojocaru și a înregistrării ambientale audio – video din biroul inculpatului Cojocaru Eugen din data de 28 decembrie 2007 sau falsificarea convorbirii telefonice din 14 noiembrie 2007, prin tehnici de colaj, toate criticile formulate fiind analizate pe larg, în detaliu, la punctele **II.1, II.2, II.3, II.4, II.5.II.6, II.7 și II.8** din prezenta decizie. Prin urmare, făcând trimitere la aceste considerente în baza cărora aceste apărări au fost respinse, instanța nu le va mai relua.

Se remarcă, cu toate acestea, că procedeul înscrierii în fals nu mai este prevăzut de Codul de procedură penală din 1968, fiind o modalitate de contestare a probelor posibilă doar în temeiul reglementării procesual penale din 1936.

În condițiile arătate, în raport de probele administrate în cauză, din care rezultă în mod coerent situația de fapt, **apărarea inculpatei Ghiță reclamând inexistenta, incoerența, contradictorialitatea și imposibilitatea situației de fapt acreditată în actul de acuzare, precum și lipsa de loialitate a urmăririi penale, ca și critica inculpatului Guli Sterian** prin care s-a susținut netemeinicia sentinței atacate datorată faptului că judecătorii fondului s-au bazat pe supoziții și deducții apar ca **nefonde, fiind respinse ca atare** de către instanța de apel.

Dimpotrivă, se subliniază faptul că situația de fapt, constând din aceea că inculpatul Cojocaru Eugen a acționat pentru a asigura promovarea examenului de către inculpatul Guli Sterian, determinând-o pe inculpata Ghiță Georgeta Gabriela ca, în calitate sa de președintă a comisiei de examinare a candidaților, să-i furnizeze acestuia subiectele concepute pentru examenul scris al candidaților a rezultat din înregistrările telefonice și audio-video ambientale, din declarațiile inculpatului Cojocaru Eugen, ale martorilor Cazanciuc Robert, Dumitru Dragoș Nicolae, Ionescu Alexandru Daniel, Selegean Mihai, Luca Cătălin, Luha Vasile, Gâlcă Dinu, Georgescu Cerasela, Berar Irina, Deliorga Cristian, Marin Florica și Butnariu Elena, atât de la urmărire penală cât și din fața instanței de fond, precum și din rapoartele de supraveghere operativă, astfel cum au fost pe larg prezentate anterior, toate aceste probe - majoritatea directe - formând convingerea intimă a instanțelor privind vinovăția inculpaților.

De asemenea, în ceea ce privește susținerile inculpatei Ghiță privind împrejurarea că nu ea era persoana cu care inculpata Cojocaru s-a întâlnit în fața Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se subliniază că, dând curs solicitării inculpatei, instanța de fond a dispus audierea martorei Spănu Aurelia în ședință publică din 11 aprilie 2011, care a confirmat că inculpatul Cojocaru nu s-a întâlnit cu inculpata Ghiță în fața instituției menționate, ci cu martora respectivă, aspect de care ambele instanțe au ținut cont în analiza probatoriului administrat. În plus, din lectura rechizitoriului rezultă că nu există o referire la întâlnirea dintre inculpată și Cojocaru Eugen, pentru că, încă de la urmărirea penală, în procesul-verbal de supraveghere operativă s-a consemnat că inculpatul Cojocaru Eugen s-a întâlnit cu o altă persoană, respectiv martora Spănu.

Se remarcă faptul că inculpata Ghiță Georgeta Gabriela a formulat un număr impresionant de apărări și excepții, începând din faza de urmărire penală și până la ultimul termen de judecată în apel, excepții la care atât organele de urmărire penală cât și instanțele au răspuns corespunzător.

În acest sens, instanța de apel face trimitere la **punctele I și II** din considerentele prezentei decizii, unde se enumeră, în integralitate, toate criticile formulate de inculpată în apel (împreună cu criticile celorlalți inculpați), cărora instanța le-a dat o rezolvare argumentată și detaliată, urmând a nu mai relua considerentele acolo menționate.

Ceea ce este important de precizat în legătură cu atitudinea procesuală a inculpatei este aceea că prin cererile repetitive și, de multe ori, vădit inadmisibile, precum și prin promovarea unor căi de atac și a unor excepții de neconstituționalitate de asemenea inadmisibile, a produs tergiversarea soluționării cauzei, prelungind momentul la care a fost posibilă citirea actului de sesizare a instanței.

Inculpata a continuat să susțină și în fața instanței de apel că nu i s-au respectat drepturile prevăzute de art.6 și art.70 alin.2 Cod procedură penală, precum și art.6 alin.3 lit.a din Convenție, deși, conform art.322 Cod procedură penală, cercetarea judecătorească a debutat prin citirea actului de sesizare a instanței, în prezența inculpaților și apărătorilor acestora, cărora li s-a explicat în ce constau învinuirile care li se aduc.

Sușinerile inculpatei, materializate inclusiv într-un denunț al inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela formulat împotriva martorei Berar Irina, membră în comisia de examinare, în sensul că o suspectează pe aceasta ca fiind persoana ce ar fi putut furniza subiectele de examen nu s-au confirmat, cu toate că inculpații Cojocaru și Guli au susținut varianta inculpatei Ghiță în declarațiile date în fața ambelor instanței, fără a indica, însă, vreo dovadă concretă care să susțină această variantă. De asemenea, niciunul din membrii comisiei de examinare, audiați ca martori în cauză, inclusiv martora Berar Irina și directorul adjunct al Institutul Național al Magistraturii nu au evidențiat nici un fel de nereguli legate de sigilarea și asigurarea computerului pe care au fost tehnoredactate subiectele de examen, acuzațiile aduse de inculpată în acest sens dovedindu-se a fi vădit nețemeinice.

În final, instanța de apel precizează că inculpata nu a dorit să dea declarații nici în fața Completului de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

IV. ANALIZA CRITICILOR PRIVIND GREȘITA ÎNCADRARE A SITUAȚIEI DE FAPT ÎN NORMELE DE INCRIMINARE. RECALIFICAREA JURIDICĂ POTRIVIT NOILOR DISPOZIȚII PENALE

IV. Încadrarea juridică și apărările inculpaților:

1. Inculpatul Cojocaru Eugen nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată.

Analiza probatoriului administrat în cauză, astfel cum a fost prezentat în considerentele instanței de apel, dovedește faptul că situația de fapt reținută de instanța de fond corespunde adevărului.

Cu referire la cea de-a doua infracțiune reținută în sarcina sa, anume cea prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, inculpatul Cojocaru Eugen a susținut că existența acesteia nu se conturează în cauză, deoarece această infracțiune are alt obiect, respectiv protejarea relațiilor sociale ce vizează operațiunile financiare, ca acte de comerț.

Această apărare nu poate fi primită, întrucât textul art.12 lit. b din Legea nr. 78/2000 nu face distincțiile la care se referă inculpatul.

Art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 are următorul conținut:

„Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații”.

A admite interpretarea că infracțiunea prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 are ca obiect doar protejarea relațiilor sociale ce vizează operațiunile financiare, ca acte de comerț, pornind de la conținutul art.12 lit.a din Legea nr.78/2000 ar însemna ca legiuitorul să fi lăsat în afara ilicitului penal permiterea accesului la orice alte informații ce nu sunt destinate publicității, mai puțin cele de natură financiară, interpretare ce nu poate fi acceptată.

În realitate, în absența oricăror trimiteri ale legiuitorului care să sugereze contrariul, textul incriminator al art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 reglementează, în realitate, o infracțiune total distinctă de cea prevăzută de art.12 lit.a din aceeași lege.

Din ansamblul probelor administrate, în acord cu cele reținute de către instanța de fond, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție constată că **inculpatul Cojocaru Eugen**, în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție:

a) în cursul lunii noiembrie 2007, a pretins de la inculpatul Gheorghe Dumitru suma de 25.000 euro, din care a primit efectiv suma de 15.000 euro, pentru ca, prin afirmarea influenței de care se bucura asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul Parchetelor, să-i determine pe aceștia să-i înlesnească lui Gheorghe Dumitru promovarea examenului pe care acesta îl susținea pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

Această faptă întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, text în baza căruia se va dispune condamnarea inculpatului.

b) se constată că același inculpat, în cursul lunii noiembrie 2007, cu intenție, a determinat-o pe inculpata Ghiță Georgeta Gabriela, președintă a comisiei de examinare a candidaților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor, să furnizeze inculpatului Guli Sterian subiectele concepute pentru examenul scris al candidaților, urmărind asigurarea promovării acestuia în funcția de conducere pentru care candida, respectiv prim-procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, faptă ce întrunește elementele constitutive ale instigării la infracțiunea de permitere a accesului la informații ce nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru altul de foloase necuvenite, prevăzută de art.25 Cod penal raportat la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, text în baza căruia a dispus condamnarea inculpatului.

Se reține că cele două infracțiuni au fost comise în concurs real, prevăzut de art.33 lit.a Cod penal.

2. Inculpatul Gheorghe Dumitru nu a recunoscut săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina sa.

În acord cu cele constatate de prima instanță, în baza analizei probelor administrate se apreciază că în mod corect a stabilit instanța de fond că pentru „fapta acestuia, de a remite mai multe bunuri inculpatului Bucur Gheorghe pentru că acesta, prin influența pretinsă asupra unor magistrați, membri ai CSM, să-i faciliteze promovarea examenului în funcția de conducere vizată”- ce constituia, în opinia parchetului, „**un prim act material** al infracțiunii de cumpărare de influență în formă continuată prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000” - **nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul laturii subiective.**

În acest sens, instanța de apel face trimitere la argumentele prezentate pe larg la **punctul III A** din considerentele acestei decizii unde, analizând critica privind greșita achitare a inculpaților Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe formulată de către reprezentantul Ministerului Public, Completul de 5 Judecători **a respins-o, ca nefondată.**

Cât privește critica invocată de inculpatul Bucur Gheorghe privind faptul că achitarea sa pentru acest prim act material a fost în mod greșit întemeiată pe lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, în cauză fiind incidente, în realitate, *dispozițiile art.10 lit.a Cod procedură penală – fapta nu există*, instanța de apel precizează că situația analizată, constând în esență, în remiterea, respectiv, primirea unor foloase, dar nu pentru a se determina un functionar să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, ci într-un scop licit, a fost apreciată în practica Înaltei Curți drept constituind temei pentru achitare în baza art.10 alin.1 lit.d Cod procedură penală, din lipsa unui element constitutiv al infracțiunii, **iar nu în temeiul art.10 alin.1 lit.a, pentru inexistența faptei**, de vreme ce fapta, remiterea sau, respectiv, primirea de foloase, există în materialitatea ei, dar nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.⁵

Ca atare, în baza propriei aprecieri a probelor administrate în cauză, instanța de apel, în acord cu prima instanță, constată că faptele prezentate mai sus, astfel cum au fost probate în cauză, nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților inculpaților Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe.

Cel de **al doilea act material** prezentat în rechizitoriu a constat în remiterea sumei de 15.000 de euro inculpatului Cojocaru Eugen, cu complicitatea inculpatului Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, pentru ca, prin influența de care se bucură asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor, să-i asigure ocuparea funcției de Procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

Vinovăția inculpatului rezultă din probele analizate la **punctul III. B** din prezenta decizie, care au format convingerea instanței că inculpatul Gheorghe Dumitru a săvârșit această faptă, ce întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000.

Având în vedere că încadrarea juridică inițială, stabilită de rechizitoriu în privința acestor două fapte nu a fost menținută de către instanța de fond în ceea ce privește **primul act material** - soluție considerată corectă de către instanța de apel – se reține că, în realitate, doar cel de **al doilea act material**, astfel cum a fost prezentat anterior,

⁵ Decizia Completului de 9 judecatori nr.1 din 7 ianuarie 2002,
<http://www.scj.ro/C9%20rezumate%202002/C9%20%20r%201%202002.htm>

întreunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000

Devine necesară înlăturarea din încadrarea juridică a infracțiunii a textului art.41 alin2. Cod procedură penală, întrucât forma continuată a infracțiunii este posibilă doar pentru ipoteza săvârșirii, la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, *a două sau mai multor acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni*, aspect ce nu se mai regăsește în cauză.

Pentru aceste considerente, **se respinge critica formulată în apel de către reprezentantul parchetului privind greșita schimbare a încadrării juridice în ceea ce privește pe inculpații Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe și Bucur Gheorghe**, constatându-se că, în mod corect a procedat prima instanță atunci când în baza art. 334 Cod penal, a schimbat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului Gheorghe Dumitru **din** infracțiunea prevăzută de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 al. 2 Cod penal în două infracțiuni prevăzute de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 coroborat cu art. 7 al. 3 din Legea nr.78/2000 și, deoarece primul act material există în materialitatea lui, dar nu întrunește elementele materiale ale infracțiunii, a dispus achitarea inculpatului pentru acest act material, înlăturând de la încadrarea juridică dispozițiile art.41 alin.2 Cod penal.

În concluzie, în mod corect a stabilit instanța de fond că pentru prima infracțiune, constând în acuzațiile aduse inculpatului Gheorghe Dumitru că a remis mai multe bunuri inculpatului Bucur Gheorghe pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra unor membri ai CSM, să-i faciliteze promovarea în funcția de conducere vizată, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, dispunând achitarea inculpatului în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit d Cod procedură penală.

Totodată, instanța de apel a menținut ca fiind corespunzătoare concluzia primei instanțe în sensul că fapta inculpatului Gheorghe Dumitru, de a remite inculpatului Cojocar Eugen suma de 15.000 euro, cu complicitatea inculpaților Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe pentru ca acesta, prin influența de care se bucură asupra membrilor comisiei de examinare a participanților la examenul pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor, să-i asigure promovarea

examenului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de cumpărare de influență, prevăzută de art.6¹ din Legea nr.78/2000, coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, text în baza căruia inculpatul a fost condamnat.

3. Inculpatul Bucur Gheorghe nu a recunoscut săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina sa prin actul de sesizare a instanței.

În considerarea argumentelor prezentate la **punctul III.A.** din considerentele instanței de apel, unde au fost analizate probele administrate în cauză și criticile inculpaților, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție apreciază că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor de corupție reținute în sarcina inculpaților, respectiv, pentru inculpatul Bucur Gheorghe, fapta constând în aceea că, în cursul lunii octombrie 2007, în schimbul unor foloase materiale primite de la inculpatul Gheorghe Dumitru, a promis acestuia că va interveni pe lângă membrii CSM pentru a-i asigura reușita la examen.

În consecință, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în acord cu prima instanță, menține soluția pronunțată în cadrul judecării fondului, de achitare a inculpatului Bucur Gheorghe, în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală pentru infracțiunea de trafic de influență prevăzută de art.257 Cod penal raportat la art.6 din Legea nr.78/2000.

În ceea ce privește cea **de-a doua infracțiune** reținută în sarcina inculpatului, respectiv complicitate la cumpărare de influență, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000, astfel cum a rezultat din probele administrate și analizate pe larg la **punctul III.B.** din considerentele prezentei decizii, se consideră că în mod corect a reținut prima instanță că inculpatul Bucur Gheorghe se face vinovat de comiterea acesteia.

În acord cu concluziile instanței de fond, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție consideră pe deplin dovedit aceea că inculpatul Bucur Gheorghe, în cursul lunilor octombrie – noiembrie 2007, a mijlocit inculpatului Gheorghe Dumitru avansarea unei sume de bani inculpatului Cojocar Eugen (15.000 euro) pentru ca acesta, prin influența de care se bucura asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților pentru funcții de conducere în parchete, să-i asigure promovarea examenului, faptă ce întrunește elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de

art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000, text în baza căruia inculpatul a fost condamnat.

4. Inculpatul Cerbeanu Gheorghe a fost trimis în judecată pentru complicitate la cumpărare de influență în formă continuată, constând în două acte materiale.

Pentru **primul act material** s-a reținut că a înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru darea unor foloase materiale inculpatului Bucur Gheorghe pentru ca acesta din urmă, prin influența pretinsă asupra unor membri CSM, să-i faciliteze primului promovarea examenului susținut pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

În considerarea argumentelor prezentate la **punctul III.A.** din considerentele instanței de apel, unde au fost analizate probele administrate în cauză și criticile inculpaților, Completul de 5 Judecători apreciază că pentru această faptă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, nici sub aspectul laturii obiective, nici sub aspectul laturii subiective, menținând concluzia instanței de fond în sensul că oferirea de către inculpat a unei cantități de vin inculpatului Bucur Gheorghe nu constituia un fapt izolat și nici nu s-a făcut în scopul cumpărării influenței acestuia asupra unor membri CSM, care nu aveau nici o atribuție în desfășurarea concursului de promovare.

Cel **de-al doilea act material** constă în complicitate la darea de către inculpatul Gheorghe Dumitru a sumei de 15.000 euro inculpatului Cojocar Eugen.

Inculpatul Cerbeanu Gheorghe nu a recunoscut participarea sa subiectivă la fapta comisă de inculpatul Gheorghe Dumitru, susținând că nu a cunoscut interesul fraudulos urmărit de acesta în promovarea examenului.

La **punctul III.B.** din considerentele instanței de apel s-au prezentat, pe larg, atât argumentele, rezultând din probele administrate, pentru care s-a reținut vinovăția inculpatului Cerbeanu Gheorghe - în raport cu fapta de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, reținută în sarcina sa - cât și motivele, dezvoltate pe larg, pentru care apărările și criticile inculpatului nu au putut fi primite.

Constatând că pentru primul act material nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, nici în cazul acestui inculpat nu a putut fi reținută forma continuată prevăzută de dispozițiile art. 41 al. 2 Cod penal.

Ca atare, astfel cum s-a precizat anterior în cazul inculpatului Gheorghe Dumitru, în mod corect a procedat prima instanță atunci când în baza art. 334 Cod penal, a schimbat încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului Cerbeanu Gheorghe **din** complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, în formă continuată, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000, coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, în două infracțiuni prevăzute de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 și, deoarece primul act material există în materialitatea lui, dar nu întrunește elementele materiale ale infracțiunii, a dispus achitarea inculpatului pentru acest act material, înlăturând de la încadrarea juridică dispozițiile art.41 alin.2 Cod penal.

În concluzie, în mod corect a stabilit instanța de fond că pentru prima infracțiune, constând în acuzațiile aduse inculpatului Cerbeanu Gheorghe că ar fi înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru darea unor foloase materiale inculpatului Bucur Gheorghe, care a afirmat că are influență asupra unor magistrați, membri ai CSM, pentru a-i determina pe aceștia să intervină în scopul favorizării lui Gheorghe Dumitru în promovarea examenului, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, dispunând achitarea inculpatului în baza art.11 pct.2 lit.a raportat la art.10 lit.d Cod procedură penală.

Totodată, instanța de apel a menținut ca fiind corespunzătoare concluzia instanței de fond în sensul că fapta inculpatului Cerbeanu Gheorghe, care în perioada octombrie-noiembrie 2007 a înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru darea unei sume de bani inculpatului Cojocaru Eugen pentru ca acesta, prin influența pretinsă asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților pentru funcții de conducere în cadrul parchetelor să-l favorizeze în promovarea examenului, întrunește elementele constitutive ale complicității la infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000, coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, text în baza inculpatul a fost, de altfel, condamnat.

5. Inculpatul Guli Sterian nu a recunoscut comiterea faptei pentru care a fost trimis în judecată.

La **punctul III.C.** al considerentelor prezentei decizii au fost prezentate și analizate probele (înregistrări telefonice, ambientale, supraveghere operativă, declarații martori) din care a rezultat acțiunea inculpatului Guli Sterian de a-l determina pe inculpatul Cojocaru Eugen să-i abordeze pe membrii comisiei de examinare (martorul Cazanciuc Robert și inculpata Ghiță Georgeta Gabriela) pentru a obține subiectele de examen la proba scrisă a concursului, lucru pe care l-a și reușit parțial, obținând de la inculpata Ghiță Georgeta Gabriela „jumătate din prăjitură”.

Totodată, au fost prezentate probele din care a rezultat că subiectele concepute de inculpata Ghiță Georgeta Gabriela au fost cele care au îmbrăcat forma definitivă a subiectelor de concurs, exceptând câteva corecturi de formă și pentru 2-3 întrebări și de conținut.

Ca atare, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți apreciază că în mod corect a reținut instanța de fond că fapta inculpatului Guli Sterian, candidat la funcția de prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul București, care în cursul lunii noiembrie 2007 l-a determinat cu intenție pe inculpatul Cojocaru Eugen să-i obțină subiectele întocmite în vederea examinării scrise a candidaților la acest examen, permițându-i astfel accesul la informații care nu sunt destinate publicității, în scopul obținerii pentru sine a unui folos nepatrimonial, respectiv a promovării examenului pentru funcția dorită, întrunește elementele constitutive ale instigării la infracțiunea prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, prin raportare la art.25 Cod penal.

6. Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela nu a dat declarații în cauză, nici în cursul urmăririi penale și nici în cursul cercetării judecătorești, prevalându-se de dreptul la tăcere, conform art.70 alin.2 Cod procedură penală.

Criticile de nulitate și nelegalitate formulate de către inculpată au fost dezlegate în mod amplu de către instanța de apel, la **punctele I și II** ale considerentelor prezentei decizii, fiind apreciate ca nefondate.

Cât privește temeinicia acuzațiilor, Completul de 5 Judecători a examinat, la **punctul C** al acestei decizii, atât materialul probator ce a format convingerea instanței că inculpata se face vinovată de săvârșirea faptei pentru care s-a dispus trimiterea sa în judecată, cât și criticile și apărările inculpatei, pe care le-a respins, concluzionând că situația de fapt a fost stabilită în mod corespunzător de către prima instanță, în baza dovezilor administrate.

În consecință, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți apreciază că în mod corect a reținut prima instanță că fapta inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela, care în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și președinte al comisiei de examinare a participanților la concursul pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor, în cursul lunii noiembrie 2007, la instigarea inculpatului Cojocaru Eugen, a permis acestuia accesul la subiectele ce făceau obiectul examinării participanților procurori la examenul din data de 25.11.2007, informații nedestinate publicității, în scopul obținerii unui folos necuvenit în favoarea inculpatului Guli Sterian, candidat la examenul pentru ocuparea unei funcții de conducere întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, text în baza căruia se va dispune condamnarea inculpatei.

V. ANALIZA PRIVIND SOLICITAREA FORMULATĂ DE INCULPAȚI ȘI DE PROCUROR DE A SE FACE APLICAREA LEGII PENALE MAI FAVORABILE.

Sub acest aspect, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că de la data comiterii faptelor pentru care s-a dispus condamnarea inculpaților prin sentința penală apelată și până la data judecării cauzei în calea de atac a intrat în vigoare noul Cod penal (Legea nr.286/2009).

Modificările ivite în cursul judecării cauzei în apel, ca urmare a succesiunii în timp a celor două legi penale, Codul penal anterior și Codul penal în vigoare, impun **soluționarea acestui conflict al legilor în timp în scopul determinării legii penale aplicabile în această situație tranzitorie.**

Demersul apare ca fiind necesar întrucât principiul legalității incriminării și pedepsei ar impune ca infracțiunile reținute în sarcina inculpatului și limitele de pedeapsă pentru acestea să fie cele prevăzute de lege la data comiterii faptelor, ceea ce ar face imposibil ca legea nouă să se aplice cu privire la fapte comise anterior intrării ei în vigoare.

Cu toate acestea, potrivit art.15 alin.2 din Constituția României, legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

În concluzie, dacă regula este neretroactivitatea legii penale, excepția o constituie retroactivitatea legii penale mai favorabile, în sensul textului constituțional.

Ca atare, excepția înscrisă în art.15 alin.2 din Constituție impune ca într-o situație tranzitorie cum este cea din prezenta cauză, să se facă aplicarea dispoziției constituționale.

Expresie a principiului constituțional este dispoziția din art.5 alin.1 din Codul penal potrivit căreia, în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

Pentru a deveni aplicabile dispozițiile mai favorabile din legile succesive, în afara condiției de existență a unei **situații tranzitorii**, care a fost anterior constatată, mai este necesar ca fapta ce face obiectul acuzației **să fie infracțiune** atât potrivit legii sub imperiul căreia a fost comisă cât și conform legii în vigoare la data judecării cauzei, iar dintre **legile penale succesive una să fie mai favorabilă**.

Așadar, se impune verificarea în legile succesive a existenței continuității incriminării (dacă legea nouă nu suprimă o incriminare sau nu restrânge sfera de incidență a unui anumit text, astfel încât fapta concretă să nu mai întrunească condițiile impuse de acesta), a condițiilor de tragere la răspundere penală și a regimului sancționator.

Acest proces implică evaluarea, prin comparare, a dispozițiilor penale care își găsesc aplicarea în speță.

Examinând cauza din această perspectivă, Înalta Curte de Casație și Justiție, constată următoarele:

Inculpatul Cojocaru Eugen a fost condamnat, în baza art.257 Cod penal raportat la art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Totodată, în baza art.25 Cod penal raportat la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 a fost condamnat același inculpat la pedeapsa de 2 ani închisoare pentru instigare la infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității.

Cu referire la **prima faptă** reținută în sarcina acestui inculpat, se observă că la momentul comiterii aceasta se încadra în infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art.257 din Codul penal anterior raportat la art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, în varianta anterioară modificărilor intervenite prin nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal fiind sancționată **cu închisoarea de la 2 la 12 ani** (maximul special, de 10 ani închisoare, prevăzut de art.257 din Codul penal anterior fiind majorat cu 2 ani, potrivit dispozițiilor art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000).

Potrivit art.257 din Codul penal anterior, primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.

În Cod penal în vigoare, dispozițiile art.291 alin.1 incriminează traficul de influență, cu unele elemente de diferențiere față de reglementarea anterioară, modificări care nu influențează încadrarea juridică a faptei prin raportare la această nouă reglementare.

Astfel, potrivit dispoziției legale menționate, constituie infracțiunea de trafic de influență pretinderea, primirea ori acceptarea promisiunii de bani sau alte foloase, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul, săvârșită de către o persoană care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public și care promite că îl va determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani închisoare.

Spre deosebire de art.257 alin.1 din Codul penal anterior, art.291 alin.1 din Codul penal prevede că acțiunea este săvârșită de persoana care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra funcționarului public și care promite că îl va determina să adopte o anumită conduită, iar ca modalități alternative de comitere a faptei prevede, alături de îndeplinirea ori neîndeplinirea unui act ce intră în îndatoririle de serviciu ale funcționarului public și urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui astfel de act, respectiv îndeplinirea unui act contrar.

Aceste elemente de diferențiere nu restrâng sfera de incidență a textului anterior și nu au efecte cu privire la fapta concretă de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Cojocaru Eugen constând în aceea că a pretins de la inculpatul Gheorghe Dumitru suma de 25.000 euro, din care a primit efectiv suma de 15.000 euro, pentru ca, prin afirmarea influenței de care se bucură asupra membrilor comisiei de examinare, funcționari publici în accepțiunea art.175 alin.1 din Codul penal, să-i determine pe aceștia să-i înlesnească lui Gheorghe Dumitru promovarea examenului pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești.

Dispozițiile art.7 alin.3 al Legii nr.78/2000, în vigoare la data comiterii faptei, constituie o variantă agravată a infracțiunii de trafic de influență dată de calitatea subiectului activ.

Astfel, potrivit art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, dacă infracțiunile prevăzute la art. 256 și 257 din Codul penal, precum și infracțiunile prevăzute la art. 61 și 82 din prezenta lege au fost săvârșite de o persoană cu atribuții de constatare sau de sancționare a contravențiilor ori de constatare, urmărire sau judecare a infracțiunilor, maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

Art.7 din Legea nr.78/2000 a fost modificat integral prin art.79 pct.4 din Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, însă varianta agravată de săvârșire a infracțiunii de trafic de influență de către o persoană având calitatea de procuror a fost menținută.

În conformitate cu art.7 lit.b din Legea nr.78/2000, faptele de luare de mită sau trafic de influență săvârșite de o persoană care este judecător sau procuror se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 289 sau 291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime.

Prin urmare, limitele speciale de pedeapsă pentru prima faptă reținută în sarcina inculpatului Cojocaru Eugen sunt situate, potrivit legii penale noi, între **2 ani și 8 luni și 9 ani și 4 luni**, iar potrivit reglementării penale în vigoare la data săvârșirii faptei, infracțiunea de trafic de influență săvârșită de inculpatul Cojocaru Eugen este pedepsită cu închisoarea între **2 și 12 ani**.

Se constată că deși *maximul special al pedepsei închisorii este mai redus în legea penală nouă (9 ani și 4 luni față de 12 ani)*, *minimul special al pedepsei este mai mare (2 ani și 8 luni față de 2 ani)*.

Or, în condițiile în care pedeapsa aplicată prin decizia atacată a fost orientată spre minim, o astfel de modificare a limitelor de pedeapsă nu determină - prin raportare la legea nouă - o reducere a sancțiunii față de pedeapsa aplicată potrivit legii vechi.

Cât privește cea de a **doua faptă** pentru care inculpatul a fost condamnat de prima instanță, prevăzută de art.25 Cod penal anterior raportat la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, se constată că, dispozițiile legii speciale menționate nu au fost modificate, astfel că nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare a legii penale mai favorabile.

2. Inculpatul Gheorghe Dumitru a fost condamnat în baza dispozițiilor art.6¹ coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, în

variantele anterioare modificărilor intervenite prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal (în vigoare la data săvârșirii faptei), la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență.

Astfel, potrivit art.6¹ din Legea nr.78/2000, în varianta anterioară modificărilor intervenite prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal (în vigoare la data săvârșirii faptei), „*promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la **2 la 10 ani***”. Maximul special, de 10 ani închisoare fiind majorat la **12 ani**, potrivit dispozițiilor art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, în varianta anterioară modificărilor intervenite prin legea nr.187/2012.

În prezent, cumpărarea de influență este incriminată în art.292 alin.1 din noul Cod penal, care prevede că „*promisiunea, oferirea sau darea de bani ori alte foloase, pentru sine sau pentru altul, direct sau indirect, unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public, pentru a-l determina pe acesta să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în atribuțiile sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la **2 la 7 ani** și interzicerea unor drepturi.*”

Cu referire la modificarea dispozițiilor art.7 alin.3 al Legii nr.78/2000, prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, se constată că în noua redactare, art.7, nu mai prevede pentru persoanele având calitatea de judecător sau procuror, majorarea limitelor pedepsei în cazul săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență, fiind înlăturată forma agravată a acestei infracțiuni, prev. de art.7 alin.2 din Legea nr.78/2000.

Ca atare, deși forma agravată a infracțiunii de cumpărare de influență dată de calitatea subiectului activ nu a mai fost menținută prin noua reglementare, însă acesta nu conduce la concluzia dezincriminării faptei.

Infracțiunea de cumpărare de influență în varianta agravată este dată de săvârșirea infracțiunii tip de către un subiect activ circumstanțiat, condiție extrinsecă conținutului constitutiv. Realizarea acestei condiții nu

este necesară pentru existența infracțiunii tip și nu afectează conținutul incriminării.

Condiția este adăugată pentru a crea o variantă agravată a infracțiunii tip iar existența acesteia din urmă, așa cum am arătat, nu depinde de îndeplinirea acestei condiții.

În noul Cod penal, dispozițiile art.292 alin.1 incriminează cumpărarea de influență, cu unele elemente de diferențiere față de reglementarea anterioară din art.6¹ din Legea nr.78/2000.

Spre deosebire de art. art.6¹ din Legea nr.78/2000, art.292 alin.1 din Codul penal prevede că acțiunea de a promite, a oferi, sau a da bani sau alte foloase unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar public este săvârșită pentru a-l determina pe funcționarul public să îndeplinească, să nu îndeplinească, să urgenteze ori să întârzie îndeplinirea unui act ce intră în atribuțiile sale de serviciu sau să îndeplinească un act contrar acestor îndatoriri și nu numai pentru a-l determina „ să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu” cum stipula art.6¹ din Legea nr.78/2000.

Aceste elemente de diferențiere nu restrâng sfera de incidență a textului de lege anterior și nu au efecte cu privire la fapta concretă de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatului Gheorghe Dumitru constând în aceea că a remis inculpatului Cojocaru Eugen o *sumă de bani (15.000 euro)*, cu complicitatea inculpaților Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, pentru ca inculpatul Cojocaru, prin influența de care se bucura asupra membrilor comisiei de examinare a participanților la examenul pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul parchetelor, să-i asigure promovarea examenului.

Prin urmare, fapta inculpatului Gheorghe Dumitru potrivit legii în vigoare s-ar încadra în art. 292 alin.1 din Codul penal.

Totodată, se constată că limitele speciale de pedeapsă pentru fapta reținută în sarcina inculpatului Gheorghe Dumitru sunt situate, potrivit legii penale noi, între **2 și 7 ani** închisoare, iar potrivit reglementării penale anterioare, în vigoare la data săvârșirii faptei, între **2 și 12 ani** închisoare.

Așadar, deși maximul special al pedepsei închisorii este mai redus în legea penală nouă (**7 ani față de 12 ani** închisoare), minimul special al pedepsei este același în cazul ambelor legi penale succesive, anume **2 ani** închisoare.

Or, în condițiile în care pedeapsa aplicată prin decizia atacată a fost orientată spre minim o astfel de modificare a limitelor de pedeapsă nu determină - prin raportare la legea nouă - o reducere a sancțiunii față de pedeapsa aplicată potrivit legii vechi.

3. Raționamentul prezentat în cazul inculpatului Gheorghe Dumitru este valabil și în cazul inculpatului **Bucur Gheorghe**, condamnat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, în baza dispozițiilor art.26 Cod penal anterior raportat la art.6¹ din Legea nr.78/2000 în varianta anterioară modificărilor intervenite prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal (în vigoare la data săvârșirii faptei), cu deosebirea că în cazul acestuia din urmă nu s-a reținut agravanta menționată de art.7 alin.3 din legea specială.

Prin urmare, *maximul special al pedepsei închisorii este mai redus în legea penală nouă (7 ani față de 10 ani)*, pe când *minimul special al pedepsei este același în cazul ambelor legi penale succesive, anume 2 ani*.

Așadar, pedeapsa aplicată prin decizia atacată reprezintă minimul special prevăzut de legile succesive.

4. Inculpatul **Cerbeanu Gheorghe** a fost condamnat la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, în baza dispozițiilor art.26 Cod penal anterior raportat la art.6¹ coroborat cu art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000, în varianta anterioară modificărilor intervenite prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal (în vigoare la data săvârșirii faptei), considerentele instanței de apel, prezentate pentru situația aplicabilă inculpatului Gheorghe Dumitru fiind valabile, în integralitate și în cazul acestui inculpat.

Astfel, deși *maximul special al pedepsei închisorii este mai redus în legea penală nouă (7 ani față de 12 ani)*, *minimul special al pedepsei este același în cazul ambelor legi penale succesive, anume 2 ani*.

5. Inculpata **Ghiță Georgeta Gabriela** a fost condamnată la pedeapsa de 2 ani închisoare, în baza art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, dispoziții care nu au fost modificate, astfel că nu sunt îndeplinite condițiile privind aplicarea legii penale mai favorabile.

6. Aceeași concluzie se impune și în cazul inculpatului **Guli Sterian**, condamnat în baza dispozițiilor art.25 Cod penal anterior raportat la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, nefiind îndeplinite condițiile privind aplicarea legii penale mai favorabile.

În consecință, față de considerentele anterior prezentate, determinarea legii penale mai favorabile se impune în cazul următorilor inculpați:

- **Cojocaru Eugen**, doar cu privire la infracțiunea prevăzută de art.257 Cod penal anterior raportat la art.7 alin.3 din Legea nr.78/2000 în varianta anterioară modificărilor intervenite prin Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, sancționată cu *pedeapsa închisorii de la 2 la 12 ani*, care are corespondență în noul Cod penal infracțiunea prevăzută de art.291 alin.1 raportată la art.7 lit.b din Legea nr.78/2000 astfel cum a fost modificată, pedepsită cu închisoarea între **2 ani și 8 luni și 9 ani și 4 luni**;
- **Gheorghe Dumitru și Cerbeanu Gheorghe**, în cazul cărora limitele speciale ale pedepsei închisorii sunt situate, potrivit legii penale noi, între **2 și 7 ani**, iar potrivit reglementării penale anterioare, între **2 la 12 ani** și
- **Bucur Gheorghe**, *în situația căruia se observă că minimul special al pedepsei este același în cazul ambelor legi penale succesive, anume 2 ani, iar maximul special al pedepsei închisorii este mai redus în legea penală nouă (7 ani față de 10 ani).*

În aplicarea dispozițiilor art.5 alin.1 din Codul penal, în ceea ce-l privește pe inculpatul **Cojocaru Eugen**, Înalta Curte apreciază că în situația în care legea penală nouă a majorat minimul special al pedepsei închisorii și a redus maximul special al pedepsei închisorii, legea penală veche constituie legea mai favorabilă, în situația în care individualizarea pedepsei conduce la aplicarea unei pedepse orientate către minimul special, iar legea penală nouă constituie lege mai favorabilă în cazul în care criteriile de individualizare a pedepsei determină stabilirea duratei pedepsei spre maximul special.

Pentru ipoteza în care legile succesive prevăd aceeași limită minimă a pedepsei închisorii dar maximul special al pedepsei închisorii este diferit, alegerea legii penale mai favorabile se realizează în concreto, având în vedere pedeapsa spre care se orientează instanța, aceasta fiind situația inculpaților **Bucur Gheorghe, Gheorghe Dumitru și Cerbeanu Gheorghe**.

Analizând modul de stabilire de către prima instanță a pedepsei corespunzătoare infracțiunilor reținute în sarcina celor cinci inculpați, *din*

punct de vedere al cuantificării acesteia, Completul de 5 Judecători constată că, în mod judicios, în considerarea gradului de pericol social al faptelor comise, a prejudiciului grav adus prestigiului justiției și demnității funcției de magistrat, a faptului că inculpații funcționau (iar, în cazul inculpatului Bucur, funcționase în trecut) în cadrul corpului magistraților, ba chiar în eșaloane superioare din structura parchetelor și instanțelor judecătorești (inculpații Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe și Cojocaru Eugen), a circumstanțelor comiterii faptelor, dar și al circumstanțelor personale, prima instanță a apreciat că pedepsele stabilite **de 2 ani închisoare** (inculpata Ghiță Georgeta Gabriela), **de 2 ani și șase luni închisoare** (inculpații Cerbeanu Gheorghe și Bucur Gheorghe) **și, respectiv, 3 ani închisoare** (inculpații Gheorghe Dumitru și Cojocaru Eugen) corespund scopului preventiv-educativ al pedepsei.

Sub aspectul *quantumul* pedepselor stabilite, Completul de 5 Judecători apreciază că au fost avute în vedere, în mod corespunzător, criteriile de individualizare prevăzute de art. 72 Cod penal, respectiv gradul de pericol social ridicat al faptelor comise derivând din relațiile sociale lezate.

Astfel, se consideră că aprecierea primei instanțe, în sensul că prin faptele comise, inculpații au adus grave prejudicii prestigiului justiției și demnității funcției de magistrat, precum și percepției acestei demnități în societate, întrucât mesajul transmis de către inculpați, prin activitățile lor, a fost de natură să compromită încrederea populației în privința luptei împotriva corupției, atât timp cât însăși procedura de ocupare a funcțiilor de conducere în parchet este afectată de fenomenul corupției.

De asemenea, în acord cu prima instanță, se consideră că în cauză nu se impunea reținerea unor circumstanțe personale atenuante, față de atingerea gravă adusă modului de organizare al examenelor de promovare din chiar interiorul sistemului Ministerului Public, instituție chemată să promoveze și să asigure garantarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățeanului și să-l protejeze împotriva actelor de corupție.

Așadar, *quantumul* pedepselor aplicate inculpaților inculpații Gheorghe Dumitru, Cerbeanu Gheorghe și Cojocaru Eugen (cu care, de altfel, instanța de apel este de acord) este orientat către minimului special prevăzut de lege și în ceea ce-l privește pe inculpatul Bucur Gheorghe reprezintă chiar minimul prevăzut de legile succesive.

În cazul inculpatului Cojocaru Eugen, se impune determinarea legii penale mai favorabile aplicabile pluralității de infracțiuni, astfel că pe lângă limitele de pedeapsă vor fi avute în vedere și condițiile de existență și tratamentul sancționator pentru concursul real de infracțiuni din legile penale succesive. Astfel, legea nouă prevede, în art.39 alin.1 lit.b din Codul penal, un spor **obligatoriu** de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite, prin comparație cu sporul **facultativ** prevăzut de textul art.34 alin.1 lit.b raportat la art.33 lit.a din vechiul Cod penal.

Prin urmare, legea penală mai favorabilă este legea penală sub imperiul căreia au fost comise infracțiunile reținute în sarcina inculpatului Cojocaru Eugen.

În consecință, pentru inculpații anterior menționați, legea penală veche constituie legea mai favorabilă, **lege care a fost aplicată în ceea ce îi privește.**

În altă ordine de idei, referitor la solicitările de recalificare a faptelor pentru care au fost trimiși în judecată inculpații **Ghiță Georgeta Gabriela**, care a considerat că noua încadrare juridică aplicabilă este aceea *prevăzută de art.304 alin.1 din noul Cod penal* și **Guli Sterian**, care a apreciat că fapta pentru care a fost trimis în judecată este, în prezent, *prevăzută de art.304 alin.2 din noul Cod penal.*

Prin calificarea faptei se înțelege caracterizarea unei fapte ca infracțiune prin incriminarea ei în legea penală de către legiuitor, spre deosebire de încadrarea juridică care presupune suprapunerea trăsăturilor faptei concrete peste cele descrise în norma de incriminare, efectuată de către organele judiciare.

Or, în speță, prevederile art.12 lit.b Legii nr.78/2000 nu sunt abrogate art.304 alin.1 și 2 din Codul penal reprezentând o infracțiune de sine stătătoare, cu un conținut constitutiv diferit de cel care caracterizează prima incriminare. Așadar, între incriminări nu există identitate și nici legătură tip specie – gen.

Astfel, în timp ce **art.12 lit.b din Legea nr.78/2000** se referă la folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, **art.304 alin.1 și 2 din Noul Cod penal** sunt incidente în materia informațiilor "secrete", fie ele de serviciu sau care nu sunt destinate publicității, lipsind total scopul calificat - caracteristic infracțiunii menționate de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 și

regăsit în cauză – al obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

Observăm că nu doar obiectul material al infracțiunilor prevăzute de art.304 alin.1 și 2 din Noul Cod penal este diferit de cel al infracțiunii menționate de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, constând în informații cu caracter secret, ce trebuie identificate și catalogate ca atare, ci în cazul primei incriminări, elementul subiectiv nu prevede o intenție calificată prin scop, cum se întâmplă în situația faptei reținute în sarcina inculpatei Ghiță Georgeta Gabriela și, respectiv, la care a instigat inculpatul Guli Sterian.

Prin urmare, solicitările de recalificare a faptelor formulate de inculpații Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian sunt neîntemeiate pentru motivele mai sus arătate.

VI. ANALIZA CRITICILOR PRIVIND MODUL DE INDIVIDUALIZARE A EXECUTĂRII PEDEPSEI STABILIT DE CĂTRE INSTANȚA DE FOND.

În ceea ce privește modalitatea de individualizare a executării pedepselor aplicate inculpaților Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție apreciază soluția instanței de fond ca nefiind conformă cu rolul de prevenire specială - prin constrângere și reeducare - pe care modul de executare al pedepsei, alături de cuantumul acesteia, trebuie să-l îndeplinească în raport cu persoana inculpaților.

Se subliniază, în acest sens, că inculpatul Bucur Gheorghe este fost magistrat, judecător al Înaltei Curți de Casație și Justiție, fost avocat, fost membru al Consiliului Superior al Magistraturii, iar la data săvârșirii infracțiunii pentru care a fost condamnat îndeplinea funcția de Notar Public. Inculpatul Cerbeanu Gheorghe este fost judecător la Tribunalul Vâlcea, iar inculpatul Guli Sterian era, la data săvârșirii faptelor, prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Urziceni. Inculpata Ghiță Georgeta Gabriela îndeplinea, la data la care au avut loc faptele, demnitatea de procuror general adjunct al României, fiind membru în comisia de examinare a examenului organizat la 25 noiembrie 2007.

Astfel, întocmai ca și ceilalți doi inculpați condamnați de către prima instanță la pedepse cu executare (Cojocaru Eugen și Gheorghe Dumitru) și acești patru inculpați făceau parte din categoria magistraților (sau foștilor magistrați, în cazul inculpatului Bucur) persoane chemate să

stabilească standarde în societate, prin interpretarea normelor juridice pe baza cărora se desfășoară întreg eșafodajul relațiilor sociale.

De aceea, se consideră că acțiunile lor, atât în interiorul cât și în afara instanțelor sau birourilor unde funcționează trebuiau să fie mai presus de orice suspiciune, pentru a onora încrederea cetățeanului în magistrații români, independența justiției funcționând, în primul rând, în baza încrederii publice.

Deși acțiunile inculpaților, la nivel statistic, nu caracterizează nici pe departe comportamentul corpului magistraților, Completul de 5 Judecători apreciază că, în raport de standardele pe care inculpații ar fi trebuit să le urmeze și de așteptările pe care societatea le avea față de aceștia, maniera de executare a pedepsei stabilită de către prima instanță este prea blândă, dispunând, în consecință, executarea pedepselor aplicate de către prima instanță în regim de detenție. Admițând, de principiu, dreptul inculpaților de a tăgădui acuzațiile reținute în sarcina lor, instanța de apel apreciază cu toate acestea că executarea pedepselor în regim de detenție se impune și în raport de atitudinea permanentă a acestora de negare a săvârșirii faptelor, aceasta în ciuda tuturor dovezilor - de multe ori extrem de elocvente - din care a rezultat contrariul.

În raport cu noua modalitate de executare a pedepsei care se va aplica față de toți inculpații din această cauză, reținând că aplicarea pedepselor complementare este facultativă, în raport cu împrejurarea că legea nu prevede aceste pedepse în norma de incriminare, Completul de 5 Judecători consideră că în speță nu se impune, suplimentar, aplicarea unor asemenea pedepse.

Ca urmare a celor anterior menționate, instanța de apel, respingând criticile privind greșita individualizare a pedepsei invocate de inculpați, va admite critica similară formulată de către reprezentantul Ministerului Public, *doar în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor aplicate inculpaților Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian* și va respinge restul susținerilor acestui apelant privind modalitatea de individualizare a pedepselor stabilită de către prima instanță.

Instanța de apel constată că, în mod corect a dispus prima instanță, în baza art.19 din Legea nr.78/2000, confiscarea sumei de 15.000 de euro de la inculpatul Cojocar Eugen, măsură pe care o va menține. Se ia act, totodată, act de împrejurarea că în cursul urmăririi penale, inculpatul menționat a predat în original chitanța nr. ..., Seria ...

din data de 01.02.2008 și recipisa de consemnare nr. ..., seria ... din data de 01.02.2008 care atestă depunerea sumei de 15.000 euro de către inculpat, urmând a se menține și măsura sechestrului asigurator instituit asupra acestei sume până la efectivă confiscare a sumei arătate.

În consecință, în temeiul art.421 alin.1 pct.2 lit.a Cod procedură penală, în considerarea considerentele ce preced, Completul de 5 Judecători al Înaltei Curte de Casație și Justiție va admite apelul declarat de către **MINISTERUL PUBLIC - PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE** împotriva sentinței penale atacate, doar în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor aplicate inculpaților **BUCUR GHEORGHE, CERBEANU GHEORGHE, GHIȚĂ GEORGETA GABRIELA și GULI STERIAN.**

Va desființa, în parte, sentința penală atacată și, rejudecând:

Va înlătura aplicarea art.86¹, 86², 86³, 86⁴ și art.71 alin.5 din Codul penal anterior în ceea ce-i privește pe inculpații **Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian**, urmând ca pedepsele aplicate prin sentința penală atacată să fie executate în regim de detenție.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței penale.

Va respinge apelurile declarate de inculpații Cojocaru Eugen, Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian împotriva aceleiași sentințe.

În baza art.275 alin.2 Cod procedură penală, va obliga apelanții inculpați la plata cheltuielilor judiciare către stat, urmând ca onorariul parțial, cuvenit apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații **Cojocaru Eugen, Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian**, în sumă de câte 300 lei, să fie suportat din fondul Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

În majoritate,

Admite apelul declarat de către **MINISTERUL PUBLIC - PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE** împotriva sentinței

penale nr.336 din 02 martie 2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Penală în dosarul nr.3948/1/2008, doar în ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor aplicate inculpaților **BUCUR GHEORGHE, CERBEANU GHEORGHE, GHIȚĂ GEORGETA GABRIELA și GULI STERIAN.**

Desființează, în parte, sentința penală atacată și, rejudecând:

Înlătură aplicarea art.86¹, 86², 86³, 86⁴ și art.71 alin.5 din Codul penal anterior în ceea ce-i privește pe inculpații **Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian**, urmând ca pedepsele aplicate prin sentința penală atacată să fie executate în regim de detenție.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale.

Respinge apelurile declarate de inculpații **COJOCARU EUGEN, GHEORGHE DUMITRU, BUCUR GHEORGHE, CERBEANU GHEORGHE, GHIȚĂ GEORGETA GABRIELA și GULI STERIAN** împotriva aceleiași sentințe.

Obligă apelanții inculpați la plata sumei de câte 5.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul parțial, convenit apărătorilor desemnați din oficiu pentru inculpații **Cojocaru Eugen, Gheorghe Dumitru, Bucur Gheorghe, Cerbeanu Gheorghe, Ghiță Georgeta Gabriela și Guli Sterian**, în sumă de câte 300 lei, se va suporta din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 10 martie 2014.

Cu opinie separată, în sensul:

Admiterii apelului declarat de inculpatul **CERBEANU GHEORGHE** împotriva aceleiași sentințe, a desființării, în parte și a achitării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.48 raportat la art.292 alin.1 Cod penal, în baza art.396 alin.5 raportat la art.17 alin.2 și la art.16 alin. 1 lit. b teza a II –a Cod procedură penală, precum și a respingerii celorlalte apeluri.

OPINIE SEPARATĂ

1. Contrar opiniei majoritare, în ceea ce-l privește pe inculpatul Cerbeanu Gheorghe, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, prevăzută și pedepsită de art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 coroborat cu art. 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 și condamnat în primă instanță la 2 ani și 6 luni închisoare a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere, apreciez că se impune achitarea acestuia, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală anterior (art. 396 raportat la art. 17 lit. b și art. 16 lit. b Cod procedură penală), întrucât faptei îi lipsește unul dintre elementele constitutive ale infracțiunii.

Conform dispozițiilor art. 26 Cod penal anterior, complicele este persoana care, cu intenție înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzută de legea penală. Este de asemenea complice persoana care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită.

Astfel, pentru a se reține complicitatea la o infracțiune, analiza condițiilor de existență obiective necesare presupune o raportare la respectiva infracțiune, fapt ce impune o examinare a elementelor obiective ale infracțiunii pentru ca, raportat la acestea, să se constate prezența sau lipsa condițiilor obiective ale complicității.

Conform art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 cumpărarea de influență constă în *„promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influență asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă sau să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu”*.

Raportat la aceste dispoziții, condițiile necesare pentru realizarea acțiunii cumpărătorului de influență sunt următoarele:

- să se fi realizat una dintre modalitățile alternative de săvârșire a faptei, respectiv *„promisiunea”, „oferirea”, „darea”* de bani, daruri ori alte foloase;
- promisiunea, oferirea sau darea să aibă ca obiect *bani, daruri sau alte foloase*;

- promisiunea, oferirea sau darea să se fi comis *anterior* sau *concomitent* îndeplinirii sau neîndeplinirii de către funcționar a actului pentru care a fost traficată influența;

- actul pentru realizarea căruia autorul cumpără influența se referă la *un act privitor la îndatoririle de serviciu ale funcționarului* sau la *un act contrar* acestor îndatoriri.

În sarcina inculpatului Cerbeanu Gheorghe s-a reținut faptul că, în cursul lunilor octombrie-noiembrie 2007, a înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru darea unei sume de bani către inculpatul Cojocaru Eugen – procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, totodată membru supleant la Comisia constituită pentru examinarea candidaților magistrați în vederea ocupării unor funcții de conducere în cadrul parchetelor – pentru ca acesta, prin influența de care se bucura asupra membrilor comisiei, să-l favorizeze în promovarea examenului susținut în acest sens.

Se cuvine să fac precizarea că doar pentru acest act material inculpatul Cerbeanu Gheorghe a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 2 ani și 6 luni pentru actul material, constând în aceea că i-ar fi înlesnit inculpatului Gheorghe Dumitru darea unor foloase materiale inculpatului Bucur Gheorghe, care a afirmat că are influență asupra unor magistrați membrii ai Consiliului Superior al Magistraturii pentru a-i determina pe aceștia să intervină asupra membrilor comisiei de examinare a participanților la concursul pentru numirea în funcții de conducere a procurorilor, în scopul favorizării candidatului în promovarea examenului susținut pentru ocuparea funcției de procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești, inculpatul Cerbeanu Gheorghe a fost achitat, soluție pe care o consider corectă, în concordanță cu opinia majoritară.

Așa cum rezultă din considerentele sentinței penale nr. 336 din 2.03.2012 (filele 28-29), cu privire la infracțiunile de trafic de influență și respectiv cumpărare de influență, se reține că ar fi fost comise la data de 6.11.2007, în timp de inculpații se aflau la restaurantul „Quadri”.

Starea de fapt reținută de către instanța de fond a fost următoarea:

„Din imagini s-a putut observa cum cei patru inculpați s-au întâlnit, cum inculpatul Cojocaru Eugen a purtat o *discuție confidențială* cu inculpații Gheorghe Dumitru și Bucur Gheorghe, *în vreme ce inculpatul Cerbeanu Gheorghe și martorul Ruxandra Constantin, s-au retras la o*

altă masă din restaurant. Din declarațiile date în cursul urmăririi penale de către inculpatul Gheorghe Dumitru și martorul Ruxandra Constantin, rezultă că la această întâlnire inculpatul Cojocaru Eugen a afirmat că are influență asupra membrilor comisiei de examinare a candidaților, că va interveni la aceștia în favoarea lui Gheorghe Dumitru, intervenție pentru care a pretins suma de 50.000 de euro. La protestele inculpatului Gheorghe Dumitru, care a arătat că suma i se pare mare, *el fiind dispus să plătească cel mult 15.000 de euro*, inculpatul Cojocaru Eugen a arătat că va încerca să vorbească cu membrii comisiei, să stabilească dacă sunt acceptate noile condiții.

În rechizitoriu se reține că suma pretinsă de inculpatul Cojocaru Eugen a fost de 50.000 de euro, astfel cum a declarat martorul Ruxandra Constantin, însă inculpatul Gheorghe Dumitru a arătat că suma a fost de 25.000 de euro. Existând această contradicție, instanța va reține că suma pretinsă a fost de 25.000 de euro, conform principiului *in dubio pro reo*”(p.28).

Încadrarea juridică a faptelor, bazată pe situația de fapt expusă anterior, reține în esență următorul mecanism de comitere a infracțiunilor:

Pentru traficul de influență: "...inculpatul Cojocaru Eugen, în calitate de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție *în cursul lunii noiembrie 2007 a pretins* de la inculpatul Gheorghe Dumitru suma de 25.000 de euro, din care a primit efectiv suma de 15.000 euro pentru ca, prin afirmarea influenței de care se bucură asupra membrilor Comisiei de examinare a candidaților pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul Parchetelor, să-i determine pe aceștia să-i înlesnească lui Gheorghe Dumitru promovarea examenului pe care acesta îl susținea pentru ocuparea funcției de procuror general ” (p.63).

Pentru cumpărarea de influență: „Fapta inculpatului Gheorghe Dumitru, *de a remite inculpatului Cojocaru Eugen suma de 15.000 de euro*, cu complicitatea inculpaților Bucur Gheorghe și Cerbeanu Gheorghe, pentru ca acesta, prin influența de care se bucură asupra membrilor Comisiei de examinare a participanților la examenul pentru ocuparea unor funcții de conducere în cadrul Parchetelor, să-i asigure promovarea examenului” (p.67).

Din starea de fapt reținută de către instanța de fond, care de altfel are la bază declarațiile inculpatului Gheorghe Dumitru, care se coroborează cu înregistrările ambientale, rezultă că modalitatea de realizare a elementului material al infracțiunii de cumpărare de influență

este, în speță, promisiunea, iar consumarea infracțiunii s-a realizat în chiar momentul promisiunii, la întâlnirea din 6.11.2007, corelativ cu infracțiunea de trafic de influență, respectiv cu pretinderea sumei de către inculpatul Cojocaru Eugen. Astfel, instanța în stabilirea momentului comiterii traficului de influență reține în sarcina inculpatului Cojocaru Eugen se raportează la acțiunea de pretindere a sumei de bani și nu la aceea de primire, momentul remiterii banilor, nemaiprezentând relevanță din punct de vedere al consumării infracțiunii.

Rezultă că la întâlnirea din 6.11.2007, după ce inculpatul Cojocaru Eugen a pretins suma de 50.000 de euro, inculpatul Gheorghe Dumitru a arătat că suma i se pare mare, dar, totodată s-a arătat „dispus să plătească cel mult 15.000 de euro” (p.28 sentință). Practic disponibilitatea inculpatului Gheorghe Dumitru de a plăti o anumită sumă de bani echivalează cu o promisiune, în sensul cert al art. 6¹ din Legea nr. 78/2000 (promisiunea este realizată în speță prin simpla afirmație, prin făgăduiala că se va remite suma de bază).

De altfel, așa cum rezultă din probele dosarului, inițiativa pretinderii sumei de bani a aparținut inculpatului Cojocaru și nicidecum inculpatului Gheorghe Dumitru, acesta fiind de acord cu remiterea unei sume de bani, dar într-un quantum mai mic decât cel pretins. Dacă s-ar reține că infracțiunea de cumpărare de influență s-a consumat la momentul remiterii sumei de bani, ar însemna că inițiativa ar fi trebuit să aparțină inculpatului Gheorghe Dumitru, aceasta trebuind să fie voluntară și spontană, întrucât acceptarea și primirea au loc în același timp, ceea ce în speță nu s-a dovedit.

Astfel, rezultă că infracțiunea de cumpărare de influență s-a consumat la 6.11.2007, în momentul promiterii sumei de bani și nu în momentul remiterii banilor, acțiune realizată ulterior pretinderii și promisiunii, la 8.11.2007.

Raportat la acest moment al consumării infracțiunii de cumpărare de influență, în ceea ce privește reținerea complicității, este necesar ca actele de înlesnire realizate de către complice să fie anterioare comiterii infracțiunii sau ajutorul dat de complice să privească acte realizate de acesta în timpul comiterii faptei de către autor, iar promisiunea de tănuire a bunurilor sau de favorizare a infractorului trebuie făcută înainte sau, cel târziu, până în momentul comiterii infracțiunii.

Pentru a exista intenția de a fi complice la cumpărarea de influență, trebuie ca participantul să aibă cunoștință de respectiva infracțiune și, în

plus să-și dea seama că prin actele sale contribuie la comiterea acelei infracțiuni.

Din modul în care s-au derulat evenimentele, rezultă că inculpatul Cerbeanu Gheorghe, din spirit colegial, a încercat să-l sprijine pe inculpatul Gheorghe Dumitru în promovarea unui examen, fără să se pună problema oferirii vreunei sume de bani vreunei persoane pentru a se asigura reușita acestui examen până la întâlnirea din 6.11.2007. De altfel, inculpatul Cerbeanu Gheorghe nici nu a fost prezent la momentul consumării infracțiunii, discuțiile dintre inculpații Cojocaru, Dumitru și Bucur, atunci când s-a pretins suma de 50.000 de euro de către inculpatul Cojocaru, iar inculpatul Gheorghe a fost de acord să remită suma de 15.000 de euro, întrucât s-a retras înainte de sosirea inculpatului Cojocaru la o masă alăturată, împreună cu martorul Ruxandra Constantin, fapt ce rezultă din probele dosarului.

Pretinderea unei sume de bani de către inculpatul Cojocaru a avut un caracter spontan, ce i-a luat prin surprindere pe inculpații Dumitru și Bucur („nu este posibil să rogi un prieten să te ajute cu ceva și să ceară asemenea sume” - p.38 sentință). De altfel și promisiunea unei alte sume, mai mică, a avut în mod evident și obiectiv un caracter la fel de spontan. Or, o astfel de promisiune spontană nu putea fi sub nicio formă înlesnită de inculpatul Cerbeanu, care, în momentul respectiv deși se afla în local nu putea fi la curent cu „discuția confidențială” (pag. 28 sentință) purtată de ceilalți inculpați.

În speță nu se poate vorbi nici măcar despre o complicitate morală, pentru că inculpatul Cerbeanu nu ar fi putut contribui la întărirea sau menținerea unei hotărâri infracționale pe care nu avea cum să o cunoască, dată fiind spontaneitatea acesteia.

Maniera în care s-a adoptat rezoluția infracțională de ambele părți (pretindere/promisiune), este de natură să întrerupă brusc și ireversibil lanțul causal al evenimentelor premergătoare, orice act care ar putea fi caracterizat drept sprijin sau înlesnire, derulat înaintea luării rezoluției infracționale, devine irelevant. Actele de sprijinire trebuie puse în legătură cu o faptă concretă, izvorâtă dintr-o rezoluție infracțională concretă, nu se poate vorbi de o complicitate generică și o legătura de cauzalitate între faptă și o eventuală contribuție a unui participant, întrucât aceasta trebuie clar stabilită.

Nu poate exista complicitate posterioară fiindcă nu se poate sprijini activitatea de realizare a unei fapte după ce această activitate s-a terminat.

Modul obiectiv în care fapta de cumpărare de influență s-a consumat, exclude orice cooperare în plan subiectiv cu inculpatul Cerbeanu Gheorghe, care, la momentul consumării infracțiunii, nu a putut avea reprezentarea exactă a înțelegerii survenite între inculpați.

În concret, ar fi fost necesar ca inculpatul Cerbeanu Gheorghe să fi cunoscut anterior faptul că, la întâlnirea cu inculpatul Cojocaru, unul dintre inculpați va pretinde o sumă de bani, iar celălalt va fi de acord cu darea unei sume de bani (alta), pe care i-o va da și promite celui dintâi. Or, în cauză nu există nicio probă care să demonstreze acest lucru.

Este adevărat că încercările de a asigura reușita promovării unui examen pe căi mai puțin ortodoxe, poate reprezenta din partea inculpatului Cerbeanu un act lipsit de deontologie, dar în lipsa oferirii de bani sau foloase, un asemenea act nu poate căpăta conotații penale.

Activitatea de sprijin a inculpatului Dumitru Gheorghe (inclusiv cele legate de deplasarea acestuia la București) ce ar putea fi caracterizată drept sprijin sau înlesnire, a avut loc după consumarea infracțiunii și nu poate reprezenta un act de complicitate.

Astfel, raportat la momentul consumării infracțiunii (momentul promisiunii sumei de 15.000 euro la întâlnirea din 6.11.2007 de la restaurantul Quadri), la persoanele care au fost prezente la acest moment (inculpații Gheorghe Dumitru, Cojocaru Eugen, Bucur Gheorghe) este exclusă complicitatea inculpatului la infracțiunea de cumpărare de influență.

Activitatea de înlesnire a inculpatului Gheorghe Dumitru în remiterea unei sume de bani inculpatului Cojocaru Eugen la 8.11.2007, reținută de către instanța de fond, se situează dincolo de momentul comiterii infracțiunii de cumpărare de influență, care se realizează la 6.11.2007.

Pentru aceste considerente, apreciez că se impune achitarea inculpatului Cerbeanu Gheorghe, în baza art. 11 pct. 2 lit. a raportat la art. 10 lit. d Cod procedură penală anterior (art. 16 lit. b Cod procedură penală).

2. În ceea ce privește apelul Parchetului privind greșita individualizare judiciară a pedepselor aplicate inculpaților, contrar opiniei majoritare, îl consider nefondat.

Se arată că pedepsele aplicate inculpaților atât prin quantum, cât și modalitatea de executare nu sunt în concordanță cu scopul pedepsei, astfel cum a fost definit de prevederile art. 52 Cod penal.

Apreciez că atât quantumul pedepselor, cât și modalitatea de executare, alese de către instanța de fond, sunt de natură să asigure scopul pedepsei prevăzută de art. 52 Cod penal.

Individualizarea judiciară constituie o operațiune prin care pedeapsa trebuie să reflecte evaluarea coroborată a tuturor elementelor care caracterizează o cauză, în acest sens fiind necesară examinarea și reținerea aspectelor semnificative din starea de fapt, instanța trebuia să rețină starea de fapt și încadrarea juridică în mod corect, astfel încât pedepsele stabilite să fie într-un quantum corespunzător criteriilor stabilite de art. 72 Cod penal.

Rolul prioritar al pedepsei este acțiunea de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni, nu acela al represiei, și numai dacă obiectiv atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de norma penală ar putea să se repete trebuie utilizată constrângerea.

Necesitatea aplicării unei pedepse și evaluarea quantumului acesteia trebuie să se înlătuie sub semnul fermității care, în acest domeniu, nu înseamnă aplicarea unei pedepse severe ori executarea acesteia în regim privativ de libertate, ci a unui tratament penal corespunzător, adecvat pericolului social al faptei și persoanei făptuitorului, apt să-și realizeze cu maximă eficiență finalitatea educativ-preventivă.

Din economia textului art. 52 alin. 1 Cod penal, în care se arată că pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului, rezultă că funcția constrângerii nu este o funcție a pedepselor, deoarece examenul realist al conținutului pedepsei nu justifică încadrarea constrângerii printre funcțiile pedepsei, măsura de constrângere, în sensul acestui text, indică esența pedepsei, însușirile sale, iar nu unul din mijloacele prin care se realizează scopul ei, întrucât constrângerea, ca esență a pedepsei este însăși pedeapsa.

Primul scop al oricărei pedepse este prevenția specială, adică pedeapsa trebuie să-l împiedice pe condamnat să săvârșască din nou o infracțiune; la realizarea acestui scop pedeapsa contribuie prin mijlocirea ambelor sale funcții: reeducarea și intimidarea.

Intimidarea își produce efectele imediat, cât există și durează teama de pedeapsă, în timp ce reeducarea își produce rezultatul în timp,

după ce făptuitorul a fost supus unui anumit tratament, efectul preventiv fiind rezultatul unor modificări intervenite în conștiința subiectului și are un caracter relativ statornic, durabil.

Funcția de reeducare se realizează încă din momentul condamnării, moment în care făptuitorul, luând cunoștință de constrângerea la care va fi supus ca o consecință a infracțiunii, înțelege semnificația exigențelor sociale și necesitatea de a respecta normele de conduită în societate, de a avea o comportare onestă și disciplinată.

Această funcție de reeducare se exercită pe parcursul executării pedepselor precum și în cazul suspendării sub supraveghere a executării acesteia, are în esență același rol și aceeași funcție, deoarece persona căreia i-a fost aplicată se află în situația în care conștientizează natura și rolul acestor sancțiuni, menite să-i influențeze pozitiv conștiința, caracterul și deprinderile, să-l determine a respecta din convingere exigențele vieții în societate, fără a intra în conflict cu ceilalți oameni sau cu societatea însăși.

La stabilirea modalității de executare și la aplicarea pedepselor trebuie avute în vedere atât împrejurările în care au fost săvârșite faptele, cât și datele care îi caracterizează pe inculpați, astfel încât pedeapsa să fie de natură a contribui la realizarea funcțiilor și a scopului acesteia, prevăzute de art. 52 din Codul penal, adică prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială, iar executarea pedepsei să nu cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana inculpatului.

În contextul celor menționate, pedepsele aplicate inculpaților pentru infracțiunile săvârșite, atât prin quantum cât și prin modalitatea de executare aleasă, sunt juste, de natură să fundamenteze proporționalitatea între scopul reeducării acestora și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul ordinii de drept încălcate.

Individualizarea sancțiunii trebuie să respecte principiul proporționalității pedepsei cu natura și gradul de pericol al faptei săvârșite, avându-se în vedere drepturile și libertățile fundamentale sau alte valori sociale protejate care au fost vătămăte prin comiterea infracțiunii.

În considerarea dispozițiilor legale menționate, la individualizarea pedepselor de către instanța de fond s-a ținut seama de împrejurările concrete în care au fost săvârșite faptele, de implicarea infracțională a

fiecăruia dintre inculpați, măsura în care aceștia au contribuit la atingerea scopului infracțional, de pericolul concret al faptelor săvârșite, dar și datele ce caracterizează persona fiecărui inculpat și anume că inculpații sunt persoane fără antecedente penale, cu studii superioare, au avut o atitudine corespunzătoare pe parcursul procesului penal și, chiar dacă au adoptat o atitudine de nerecunoaștere, acest din urmă aspect, concretizat într-un drept al inculpaților, nu poate fi apreciat în mod negativ la individualizarea pedepselor ce se vor aplica.

Față de aceste considerente, apreciez că se impune respingerea apelului Parchetului.